

၂၀၁၃ ၃နှစ်၊ **ဇပြီ**လ ထုတ်ဝေခြင်း ့ ပထမအကြိမ်

- L co&r မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

အုပ်ရေ **– ၅၀၀ အု**ပ် တန်ဖိုး - ၁၅၀ ကျပ်

ထုတ်ဝေသူ - ဒေါ်သင်းသင်းမာ

> ပည္သခင်စာပေး (ယာယီ – ၈၅၆) တိုက် (၆၁)၊ အခန်း (၁၁)

ကမ္ဘာအေးဘုရားလမ်း၊ ရန်ကုန်၊၊

- දීඃගර්රෙඃ (පී-၁၉၄၎၁) အတွင်းပုံနှိပ် မဟာမီဒီယာပုံနှိပ်တိုက်၊

> အမှတ်(၃၁၅)၊ ကန်သာယာ(၂)လမ်း၊ ကျည်စုရပ်ကွက်၊ ဒေါပုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်၊၊

 ဦးမြသိန်း မျက်နှာဖုံးပုံနှိပ်

> (သိန်းမြင့်ဝင်း ပုံနှိပ်တိုက်) အမှတ် (၉၆)၊ (၁၁) လမ်း၊ ရန်ကုန်း၊

ဖြန့်ချိတေး ပည္ခေင် စာအုပ်တိုက်

იცე . იგ

ပုညခင် တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည်/ပုညခင်၊ – ရန်ကုန်။ ပုညင်ေစာအုပ်တိုက်၊ ၂၀၁၃။ ၂၉၆ – စာ၊ ၁၈ x ၁၂ စင်တီ။ (၁) တကယ်ချစ်လို ရူးခဲ့သည်

ပုညခင်စေဘအပ်တိုက်

ပညခင်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည်

BURMESE

ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ရှိသောသူသည် ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သော သူ၏အကျိုးကို မဇျက်ဆီးတတ်၊ ထို့ကြောင့် ... ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် အကျင့်တရားပြည့်စုံရာ ဖြစ်သတည်း ... ။ (သမ္မာကျမ်း)

MAN DIFFILE

"ကိုစစ် ့္ ့မိုကို ဘယ်တုန်းကတည်းက ချစ်နေခဲ့တာလဲ ဟင် "

အခန်း(၁)

ပြဿနာပါလား ... ။ ဘယ်တုန်းကမှ ချစ်တယ်လို့

မပြောမိဖူးတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်က ဒီလိုမေးလာရင် ဘယ် လိုအဖြေမျိုး ပေးသင့်သလဲဆိုတာ 'နေစစ်' ကတော့ တစ်ခါမှ

စဉ်းစားမကြည့်ခဲ့ဖူးပါ။ အင်း ့ ဘယ်လိုဖြေရပါ့ ့ ။ နေစစ်က ကိုယ့်ရှေ့မှာ ချစ်ဖွယ်အပြုံးကလေးဖြင့်

ရှိနေသော 'အိမ့်မိမိကို' ဆိုသည့် မိန်းမရောကလေးကို ပြုံးတုံ့တုံ့ စိုက်ကြည့်ရင်း အဖြေကို စဉ်းစားနေရသည်။

"အဟင်း ... သူကပဲ ရုက်နေရတယ်ရှိသေးတယ်နော်"

ျပာများပာရသေးတယ်နော်" တိုင်း အအေးခွက်ထဲကို ပိုက်ကလေး ထိုးမွှေရင်း ခေါင်း နွှဲ့ပ ကလေးငှဲကာ မျက်လုံးကလေး ဝံ့ကြည့်ကာ မချိုမချဉ်ပြုံးကတ္တော် နှင့် ပြောလိုက်ပုံက အသည်းဟာသင် နှင့် ပြောလိုက်ပုံက အသည်းယားဖွယ်ရာ လှပနေပါသွေးဆည်။

ပုသမင်စၥအစ်တိုက်

ဂ 🔳 ပုညခင်

ဒီမိန်းကလေးရဲ့ အလှကိုကြည့်ရတာ ကြည်နူးစရာ တော့ ကောင်းသည်။ မိန်းမသားဆန်ဆန် နနွဲ့တဲ့ အမှုအရာကလေး တွေကလည်း အထူးချစ်စရာကောင်းသည်။

သို့သော်လည်း ...

သို့သော်လည်းပေါ့လေ ့ ကိုယ်ကတော့ သူမကို

နည်းနည်းလေးမှ မချစ်ခဲ့ဖူးပါ။ ဒါ့ကြောင့် လိမ်ညာပြီးတော့လည်း

'ချစ်တယ်' လို့ မပြောခဲ့ဖူးပါ။

"ဟင်း ဲ့ ဟင်း ့ ကိုစစ် မှပြောလည်း မီက ရိပ်မိပါတယ်

အင် ့္ ဘာကိုရိပ်မိတာပါလိမ့်။ လှတဲ့ မိန်းကလေး

တွေဟာ သူတို့ကိုယ်သူတို့တော့ ယုံကြည်မှု အပြည့်အဝရှိပုံ ရပါ သည်။ သူတို့ကို ဂရုတစိုက်လေး ဆက်ဆံလိုက်ရင်ပဲ ဒီလူတော့

ငါ့ကို ကြွေရှာပြီဟု အထင်ရောက်တတ်ကြပါသေးသည်။

ယောက်ျားလေးဆိုတာကတော့ အလှအပမှာ သာ

ယာတတ်တာပေါ့၊ အညှအခရာမှာ ပျော်ဝင်တတ်တာပေါ့ ...။ သာယာဖွယ်အာရှထဲမှာ နစ်မျောနိုင်ဖို့ အလိုလိုက် အကြိုက်ဆောင်

ပေးမိတာလေးတွေလည်း ရှိတာပေါ့။ ဟိုဒီ အတူတွဲ သွားလာပျော် ရွှင်ခဲ့မိတာပေါ့။ သို့သော် ... ဒါဟာလည်း ကိုယ့်ဘက်ကချည်း

ဇွတ်ကြီး တစ်ဖက်သတ် 'ဖား' 'ပြာ' 'မွန်' နေတာတော့ မဟုတ်။ မိန်းကလေးဘက်က 'လိုလား' 'လှိုက်လှဲ' 'ဖိတ်ခေါ် 'တောင်းဆို'

မှုတွေထဲမှာ 'လိုက်လျော' 'မက်မော' 'ပျော်ဝင်' ခဲ့မိတာသာ ...။

ပုညခင်ချေ အချစ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ရှူးခဲ့သည် 🔳

အပေးအယူမျှမျှတတ အတွဲညီညီလေး အတူသွားလာ စားသောက် ခဲ့မိရှိသာ။

ဒါလောက်နဲ့ပဲ ကိုယ်ဟာ သူ့ကိုချစ်နေတာလို့ စွပ်စွဲ ယူဆလိုက်တာကတော့ ရယ်စရာကောင်းမနေဘူးလား။ ကိုယ်ဖြင့်

'ချစ်တယ်' လို့ တစ်ခွန်း မပြောဖူးဘဲနဲ့လေ 🚃 ။

နေစစ်က အိမ့်မီကို ခပ်စိုက်စိုက်ကလေး ကြည့်နေ လိုက်ရင်း စန္ဒီမြင့်လွင်ရဲ့ သီချင်းထဲက 'လာမချုပ်နဲ့' ဆိုသော သီချင်းစာသားကလေးကို သတိရလာမိပါသည်။

မိန်းကလေးတွေဟာ 'အချုပ်ဇယား'မှာတော့ တော်

တော် ကျွမ်းကျင်ပုံရသည်။ ချုပ်နည်းမျိုးစုံကိုလည်း တတ်မြောက် ကြသေးသည်။ ဟန်ဟန်ပန်ပန် ယောက်ျားလေး တစ်ယောက်နဲ့

ရင်းရင်းနှီးနှီး ပတ်သက်မိပြီလားဆို လူကို သူတို့ရည်းစားလိုလို၊ သူတို့ကို ကြွေနေသူကြီးလိုလို၊ တစ်နေ့သောအခါမှာ သူတို့နဲ့

သေချာပေါက် လက်ထပ်မယ့် ဖူးစာဖက်ကြီးလိုလို ဖြစ်အောင် 'ချုပ်စကား'တွေ 'ချုပ်တဲ့လုပ်ရပ်' တွေ လုပ်တတ်ကြပါသည်။

"အဟင်း ္ ဟင်း ္ မိကလည်း မိုအနွံတာခံတဲ့လူတွေ

ထဲမှာ ကိုစစ် တစ်ယောက်တည်းကိုပဲ ခုလို ခင်မင်ခွင့် ပေးထားတာပါနော် ... "

___ ဪ ... ဟုတ်လား။ ဟုတ်ကဲ ... ကျေးစူးတင်ပါ_င်^{လိ}

တယ် ခင်ဗျာ။ မို့အနွဲတာ ခံနိုင်တဲ့သူတွေထဲမှာ ကိုယ်တစ်ယောက် ပဲ ဂုဏ်ဓန္ဒ၏ ကောင်းခြင်း၊ ရုပ်ရည်၏ ကောင်းခြင်း၊ အရွိယ်၏

ပုညခင်စၥအပေါ်တိုက်

မလိုအပ်ပါဘူး ... '

ရှိတယ်ကွာ။

ကောင်းခြင်း၊ စတိုင်လ်၏ ကောင်းခြင်းနဲ့ ပြည့်စုံတာလေးလည်း ထည့်ပြောသင့်တာပေါ့ ခင်ဗျာ ... ။

> "ကိုစစ် မပြောလည်း ကိုစစ် ရင်ထဲ ဘာရှိတယ်ဆိုတာ မီက ထွင်းဖောက်မြင်ပြီးသားပါ၊ မီ ကိုစစ်ကို နားလည်ပါ တယ်၊ မီတို့ အချင်းချင်း နားလည်မှုရှိရင် စကားလုံးတွေ

ဟိုက်။ ဒါဆို ကိုယ် သူ့ကို ရည်းစားစကားမပြော လည်း ကိုယ့်ကို သူ့ရည်းစားအဖြစ် သတ်မှတ်လိုက်ပြီ ဆိုတဲ့ သဘောလား။ ဟား ... ချုပ်ချက်ကတော့ ဆယ့်တစ်ချက်လောက်

> "အိမ်က မာမီကတောင် ပြောနေသေးတယ်၊ သမီးနဲ့ တွဲနေ တဲ့ ကောင်လေးကို အိမ်လည်ခေါ် လိုက်လေတဲ့၊ မာမီလည်း

အကဲခတ်ကြည့်ရတာပေါ့တဲ့ ... "

ဖျား ... ဖျား ... ။ အချုပ်ဖယားတွေထဲမှာ အထွဋ် အထိပ် ဖယားကို ချက်ချင်းကြီး အရောက်ပို့တော့တာပါလား။ သူကလည်း အချုပ်တကာ့အချုပ်ထဲမှာ ဒီအချုပ်ကိုတော့အကြောက် ဆုံးပင် ... ။ တွဲရုံကလေး တွဲမိတာနဲ့ပဲ မိဘရှေ့ အစေားဝင်ပြီး 'မိဘအသိအမှတ်ပြု လက်မှတ်ရ သတို့သားလောင်း' ဖြစ်ရမယ့် အရေးဟာ ဘယ်လောက် ရင်လေးစရာကောင်းလိုက်ပါသလဲ ... ။ နေစစ် ဘဝမှာ ယောက်ျားသဘာဝ သာယာပျော်ရွှင်

တာကလေးတွေ ရှိတတ်တာကလွဲရင် တစ်သက်လုံး တစ်အိမ်ထဲ မှ ည စ င် စ ၁ အ ဝ တို က် အတူနေ၊ တစ်အိပ်ရာတည်း အတူအိပ်ပြီး နေ့တိုင်း ဒီမျက်နာပဲ ကြည့်သွားချင်လောက်စရာ မိန်းကလေးမျိုးလည်း မတွေ့ဖူးခဲ့တာ အမှန်ပင်။

တကယ်ချစ်လို့ ရှူးခဲ့သည် 🔳

"မီက ကိုစစ်အကြောင်း အမြဲ ပြောပြောပြနေတော့ မာမီ ကလည်း ကိုစစ်ကို ရင်းနှီးနေပြီလေ ... း ဟိုတလောက မာမှီသူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ကားဝယ်ချင်တယ် ပြောတုန်း ကတောင် ကိုစစ်တို့ ရှိုးရွမ်းမှာ ဝယ်ဖို့ ညွှန်းနေသေးတယ်"

ကြားရတာတော့ ရင်လေးစရာပင်။ သူ့ အမေကြီး လည်း နေစစ်အကြောင်း သူ့သမီးအပြောနဲ့ အူမချေးခါး သိထား ပုံပင် ... ။ လူငယ်တွေရဲ့ ကိစ္စမှာ မိဘတွေ ပါဝင်ပတ်သက်လာ ရင် ရှောင်ရ တိမ်းရ ဖြတ်ရ ပြုရ ခက်တတ်တာကို သိတာမို့ နေစစ်က တစ်ဖက်မိဘတွေနဲ့ မရင်းနှီး မသိကျွမ်းချင် ... ။ မီက တော့ နေစစ်ရဲ့လုပ်ငန်းဖြစ်တဲ့ ကားရိုးရွမ်းအကြောင်းပါ ဖောက် သည်ချထားပြီးပြီ ... ။ အဲ့ဒီကနေတစ်ဆင့် ဆက်ဆက်ချုပ် လာ

အင်း ... ကိစ္စတော့ မရှိပါဘူး။ နေစစ် ဆိုတာက လည်း 'အချဉ်'မှမဟုတ်တာ။ သူချုပ် ကိုယ်ချုပ် ချုပ်ကြည့်ရသေး တာပေါ့ နော့်။

နေ့စစ်က ကိုယ့်စတိုင်လ်အတိုင်း နှုတ်ခမ်းထောင့် လို ကလေး တစ်ချက်ကွေးကာ ဝင်းဦးလိုလို ဘာလိုလို ညုတွေတို အသကလေး တစ်ချက်ထွက်၍ ပြုံးလိုက်ပြီး သကာလွှ*ွ*်

ပုညခင်စ႒အဝေ်တိုက်

COM

၁၂ 🔳 ဟုညာင်

"မီ ... ကိုယ်က ကိုယ့်စိတ်ထဲရှိတာဆို မျိုသိပ်မထားဘဲ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဖွင့်ပြောတတ်တဲ့ ယောက်ျားမျိုးပါ". "အဲ့ဒီတော့ ..."

"အဲ့ဒီတော့ ကိုယ် ဘာမှမပြောရင် ကိုယ့်စိတ်ထဲ ဘာမှ မရိုလို့ပေါ့ ..."

မီက တစ်ခဏ ကြောင်သွားသလို သူ့ကိုစိုက်ကြည့် ၍ ငြိမ်သွားသည်။ ထို့နောက် နေစစ် စကားရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သဘောပေါက်သွားသလို ဖြူဖွေးနုဥနေသော မျက်နှာကလေးက တဖြည်းဖြည်း ပန်းရောင်စိုကြွ၍ နီရဲတင်းမာလာပါသည်။

အို ... နိုး ... ။ ဒီလိုမဖြစ်ရပါဘူး။ ဒီလို မိန်းမလှကလေးကို အမုန်းတရားတွေနဲ့ လမ်းမခွဲချင်ပါဘူး ... ။ ကိုယ့်ရဲ့ အပီအပြင်ချုပ်မယ့် စကားတွေကို နားထောင်ကြည့်လိုက် ပါဦး မိန်းမလှလေးရယ် ... ။

> "မီ စဉ်းစားကြည့်လေ၊ တစ်ခါတစ်ခါကျတော့ ခံစားချက် ဆိုတာ ရင်နဲ့ မဆုံအောင် တင်းကျပ်များပြားလွန်းရင် လူ က နေမထိထိုင်မသာ ဖြစ်လာတတ်တယ် မဟုတ်လား၊ ဒါ့ကြောင့် နေလို့ထိုင်လို့ သက်သာအောင် ခံစားချက်တွေ ကို ရင်ထဲကနေ ခဏထုတ်ထားမှ အဆင်ပြေမှာမဟုတ် လား၊ ခုလို ရင်နဲ့ မဆန့် များပြားပြည့်ကျပ်လွန်းတဲ့ ခံစား ချက်တွေကို ခဏ ဘေးဖယ်ထုတ်ထားလိုက်တော့မှ ကိုယ် လည်း စိတ်ထဲ ဘာမှမရှိဘဲ ကြည်လင်ရှင်းလင်းသွားတော့ တာ"

> > ပုညခင်စာဒအုပ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ စူးခဲ့သည် 🛚 📺

οŞ

အိမ့်မီရဲ့တင်းမာနေသော မျက်နှာကလေးက တဖြည်း ဖြည်း ပျော့ပျောင်းလာသည်။ ဧဝေဇဝါအကြည့်ကလေးဖြင့် နေစစ် ကို ကြည့်နေဆဲမှာ နေစစ်က ဆက်ချုပ်ရပါသည်။ "ခံစားချက်တွေ သိပ်များလွန်းရင်လည်း စကားလုံးတွေ

ပျောက်ဆုံးသွားတတ်တယ်လေ မီရယ်"

ဒီလိုစကားကို ပြောတဲ့အခါမှတော့ သူမ မျက်နှာ ကလေးကို ရီဝေဝေကလေး ကြည့်ပြီး တိုးဖွဖွလေး ပြောရပါသည်။ ခုန မှေးမှိန်သွားသော သူမ၏မျက်လုံးကလေးတွေ က ပြန်လည် မာန်တက် တောက်ပလာကြသည်။ မိန်းမတွေဟာ လည်း သူတို့အတွကို မြှင့်တင်ပေးတဲ့ စကားမျိုး ပြောဗေးတဲ့

ယောက်ျားမျိုးကို နှစ်သက်တတ်ကြတာပဲ မဟုတ်လား။

"ခံစားချက်ကို မီအောင် ပြောနိုင်တဲ့ စကားမျိုး မရှိရင် မပြောဘဲ နေလိုက်တာက ပိုကောင်းတာပေါ့၊ ဒါ့ကြောင့် ကိုယ် ဘာမှမပြောဖြစ်ခဲ့တာကို မီ စိတ်မရှိပါနဲ့ ... " သွားပြီ ... သွားပြီ ... မိန်းမလှလေးတော့ အရည်တွေ

ပျော်သွားပြီ။ နေစစ် စကားအဆုံးမှာ စင်းကျသွားတဲ့ မျက်လုံး ကလေး၊ ပြုံးမြသွားတဲ့ နှတ်ခမ်းကလေး ... ။

္ဒီလောက်ဆို ကိုယ် ရည်းစားစကား ပြောမထားတွဲ့ မိန်းမလှလေးနဲ့ အမုန်းမပ္ပားဘဲ ရှေ့ဆက် သာသာယာယာ ဖြစ် သက်နေလို့ ရမှာ အသေအချာပင်။

ပုည ခင်စ႒အားစ်တိုက်

သင်း 🔳 ကြောင်

်ဴအဟင်း ့့ ကိုစစ်က သိပ်အပြောကောင်းတာပဲနော်၊ ကိုစစ် စကားပြောရင် မီဖြင့် လိုက်မမီဘူး ... တကယ်၊ မာမီက ကိုစစ်လို စကားအပြောကောင်းတဲ့ သူမျိုးကိုဆို သိပ် သဘောကျတာ ကိုစစ်ရဲ့၊ မာမီ ကိုစစ်ကို တွေ့ရင် ခင်သွား မှာ၊ မနက်ဖြန် ကိုစစ် အားရင် မီတို့အိမ်လိုက်ပြီး ထမင်း စားပါလား"

ဟင် ့္ လာပြန်ပြီ ဒီမာမီ။ ဒီကိစ္စမျိုးတွေ ရှိမလာ ဖို့ ကိုယ့်ဘက်က ပြောစရာရှိတာလေးတွေ ဆက်ဆက်ပြောရင်း

တစ်ချက်ပြီး တစ်ချက် ချုပ်ရပါဦးမည်။

နေစစ်က သူမကို အနူးညံ့ဆုံး အကြည့်လေးဖြင့် စိုက်စိုက်လေး ကြည့်လိုက်တော့ သူမက ငြိမ်ကျသွားသည်။ သူက အနူးညံ့ဆုံးအသံဖြင့် သူမနာမည်ကို ခေါ်လိုက်သည်။

"အင်ဟင် ္ "

"ခုလို အေးချမ်းတိတ်ဆိတ်တဲ့ စားသောက်ဆိုင်မျိုးမှာ ခုလို ကိုယ်နဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်ပြီး အတူတူစားသောက်ရင်း အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောနေရတဲ့ အချိန်တွေမှာ စိတ် ညစ်လား"

"မညစ်ပါဘူး ... "

"ဒါဆို ပျော်တယ်ပေါ့"

"ကိုစစ် အရင်ပြော"

ပ္ညနင်စ႒အချစ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🔳

်ကိုယ်ကတော့ မီနဲ့ အခုလိုတွေ့ရတာကို ကျေနပ်တယ် സേ ...

"အင်း ... မီလည်း အတူတူပဲ"

"ကိုယ်နဲ့အတူ ကားတစ်စီးနဲ့ လျှောက်သွား၊ ရုပ်ရှင်ကြည့်၊ ဈေးဝယ်ထွက်တဲ့အချိန်တွေမှာရော မီ ပျော်ခဲ့လား ... "ပျော်ပါတယ်"

"ကိုယ်လည်း အတူတူပဲလေ၊ ဒါဆို ပြီးပြီပေါ့ မီရယ်၊ ကိုယ်ကတော့ ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ပတ်သက်မှု ကမ္ဘာ လေးထဲမှာ မီရယ် ကိုယ်ရယ် နှစ်ယောက်တည်းပဲ ရှိချင် တယ်၊ တခြား အာရုံတွေဝင်လာရင် တသီးတသန့် ဖီလင်

လေးတွေ ပျက်စီးသွားမှာစိုးတယ်လေ ... "အဟင်းဟင်း ့္ သိပ်အဖြစ်သည်းတာပဲ"

အိမ့်မီရဲ့ တဟင်းဟင်း ရယ်သနှင့်အတူ သူ့စိတ် ထဲက တဟားဟား ရယ်သံတွေက ပြိုင်တူထွက်ပေါ် နေပါသည်။ နေစစ်ကို လာချုပ်ရင် မှားသွားမှာပေါ့ မိန်းမလှ

လေးရယ်။

နေစစ်ဆိုတာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ အချုပ် ကို အလွယ်တကူ စံမယ့် ငအမှ မဟုတ်တာ ္ပ္ ။

www.birneseclaseic.com ပုညခင်စာသနာပ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ရှူးခဲ့သည်

ეე

အခန်း(၂)

"အန်တီ ကားရှိုးရွမ်းဘက် ဝင်ဦးမလား ခင်ဗျ" "ခဏဝင်လိုက်မယ် မောင်ကျော်" ဒေါ်မိမိမြတ်၏ အဖြေကြောင့် ဒရိုင်ဘာ မောင်ကျော် အေးက ကမ္ဘာအေးဘုရားလမ်းမကြီးအတိုင်း မောင်းနေရာက ကား ကို ညာဘက်ယဉ်ကြောသို့ ပြောင်းဝင်လိုက်ပါသည်။ ဒေါ်မိမိမြတ်က ပုံမှန်ဆိုရင်တော့ သားရဲ့ အလုပ် ရှိရာ ကားရှိုးရွမ်းကို မကြာခဏ လာတတ်တဲ့ အမေမျိုးမဟုတ်ပါ။

သားနဲ့ ခင်ပွန်းရဲ့အလုပ်မှာ ဝင်ခြယ်လှယ်ချင်တဲ့ သူမျိုးလည်း မဟုတ်ပါ။ အေးအေးဆေးဆေး ကိုယ့်ဟာကိုယ် အိမ်မှာပဲနေပြီး အိမ်မှုကိစ္စလေးတွေနှင့် ဒီလင် ဒီသားရဲ့ ဝေယျာဝစ္စလေးတွေကို သာ ဖြည့်ဆည်းပေးနေချင်သူပင်။ မလွှဲသာမရောင်သာ လူမှုရေး ကိစ္စလေးတွေနှင့် အိမ်အတွက်၊ ခင်ပွန်းနှင့် သားအတွက် ဝယ်စရာ ရှိတာလေးတွေ ဝယ်ဖို့သာ အပြင်ထွက်လေ့ရှိသူပင်။ တခြားတခြား သော သူဌေးကတော်တွေလို ထည်ထည်ဝါဝါကြီးလည်း မနေ၊ ဟိုအိမ် ဒီအိမ်၊ ဗျူတီဆလွန်း၊ ဟိုတယ် ဆိုတာမျိုးတွေကို ပိုက်ဆံ သုံးဖြုန်း ပျော်ပါးသွားလာတတ်သူလည်း မဟုတ်ပါ။

ဒီနေ့တော့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ရဲ့ အမေ နေ မကောင်းတာမို့ သတင်းသွားမေးပြီး အပြန်မှာ သားရဲ့ ကားရှိုးရွမ်း ရှိရာ လမ်းကနေ ပြန်ရမှာမို့ လမ်းလည်းကြုံနေတာနှင့် သားဆီ ခဏတစ်ဖြုတ် ဝင်ဖို့ စိတ်ကူးမိတာပင် ... ။

ဒီသားဟာ သိပ်အိမ်ကပ်တတ်သူတော့ မဟုတ်ပါ။ မနက်စောစော အိမ်ကထွက်ပြီး မိုးတော်တော်ချုပ်မှ ပြန်လာတတ် သုပင်။ သူ့ အလုပ်ကလည်း အများသား။ ကားဝါသနာအိုး သား အတွက် အဖေက ကားရှိုးရွမ်းလုပ်ငန်းလုပ်ဖို့ အရင်းအနှီး မ,တည် ပေးလိုက်ကတည်းက ရှိုးရွမ်းဖွင့်ဖို့ နေရာရှာ၊ ကားတွေမှာဖို့လုပ်၊ ဝန်ထမ်းတွေခန့်၊ ပြီးတော့ ဂျပန်က ရောက်လာတဲ့ ကားတွေကို သီလဝါဆိပ်ကမ်းမှာ သွားထုတ်ရင်လည်း သူကိုယ်တိုင် လိုက်သွား သားသည်။ လိုင်စင်ဝင်သည့်ကိစ္စ၊ ကားဟောင်းတွေ သွားအပ်သည့် ကိစ္စတွေကိုလည်း တစ်ခါတစ်ခါ ဝင်လုပ်လိုက်သေးသည်။ ကား ကြည့်တဲ့သူတွေ လာရင်လည်း သူပဲ လိုက်ပြ ရှင်းပြ၊ အပင်ပန်း ခံလုပါသည်။

•လှပါသည်။ ဒေါ်မိမိမြတ်၏ ကားက ကားရှိုးရွမ်းရှိရာ ခြံဝန်နှဲ့နှ^{ိုင်} ကျယ်ကြီးထဲသို့ မောင်းဝင်လာခဲ့ပါသည်။

ပုညခင်စ**ာအာ**စ်တိုက်

ပုညခင်စ႒အုပ်တိုက်

၁၀ 🖀 ဟူသင်

ခြံဝန်းကျယ်ကြီးထဲမှာ ကားတွေပိုများလာတာ တွေ့

ရပါသည်။

ခေါ်မိမိမြတ်က အဝင်ဝနှင့် သိပ်မဝေးသည့် ရုံးခန်း

ထဲသို့ ဝင်လာခဲ့ပါသည်။

"ဪ ့ှ အန်တီပါလား၊ လာပါ ့္ ဝင်ပါ ခင်ဗျ"

ရှိးရွမ်းက ဝန်ထမ်းလေးက တရိတသေ ခရီးဦးကြီ ဆိုလိုက်သည်။ ဒေါ်မိမိမြတ်က ရုံးခန်းထဲသို့ ဝေ့ဝဲကြည့်လိုက်ရင်း

"သားရော ့္ ဘယ်သွားလဲ"

"ကားကြည့်တဲ့သူတွေ လာလို့ လိုက်ပြနေပါတယ် အန်တီ

ဟိုနောက်ဘက်က ကားတွေနားမှာ ရှိပါတယ်၊ ခဏထိုင်ပါ

ခင်ဗျ၊ ကျွန်တော် သွားခေါ်လိုက်ပါ့မယ်"

"နေ ... နေ ... အန်တိုဘာသာပဲ သွားလိုက်ပါမယ်" ဒေါ်မိမိမြတ်က တမျှော်တခေါ်မြင်နေရသည့် ကား

တွေကိုကြည့်ရင်း နောက်ဘက်သို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။

ကားကြည့်နေသည့် လူသုံးယောက်နှင့်အတူ ကား

တစ်စီးဘေးမှာ ရပ်ရင်း စကားပြောနေသည့် သားကို မြင်လိုက် ရတာမို့ ဒေါ်မိမိမြတ်က သားရဲ့ နောက်ဘက်က ကားတစ်စီးနှား မှာရပ်ရင်း သား အလုပ်လုပ်နေတာကို ရပ်ကြည့်နေလိုက်မိသည်။

မှာရပ်ရင်း သား အလုပ်လုပ်နေတာကို ရပ်ကြည့်နေလုံကမ်းဆည် ဖျတ်လတ်သွက်လက်သော အမူအရာနှင့် အပြောအဆိုတွေက

နှစ်လိုစရာ ကောင်းလှတာမို့ပင်။

ပုည ချင်စာသနားဝါတီကြ

"ကျွန်တော်က ဓာတနာနဲ့ ပြောတာပါ အန်တီရယ်၊ သူများ ရွှေငါးတိုင်း လိုက်ရွှေငါးမနေပါနဲ့၊ ဇိမ်ခံကားဆိုရင် မတ်တူး ရွှေငါးမှ ကောင်းတာမဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီကမ်မရီ (Camry)ကား က အာရပ်စော်ဘွားနိုင်ငံတွေက တကယ့်သူဌေးကြီးတွေ ကြိုက်တဲ့ ကားပါ၊ ဒီက အရာရှိကြီးတွေလည်း ဒီလိုကား မျိုးဆို သိပ်ကြိုက်တာခင်ဗျ၊ သံအရာရှိတွေလည်း ဒါမျိုး ကား စီးတာပဲ၊ အန်တီတို့ သွားရင်းလာရင်း 'သံ' နံပါတ်နဲ့ ကားတွေကိုကြည့်ကြည့် ကမ်မရီကားတွေ အများကြီးတွေ့ ရလိမ့်မယ်၊ နေပြည်တော်က လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌကြီးတွေ လည်း ဒါမျိုးကားပဲစီးတာ၊ လာ ့ု လာ ့ု အန်တီ ကား နောက်ခန်းထဲ ခဏဝင်ထိုင်ကြည့်လိုက်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တကယ့် VIP(ဗီအိုင်ပီ)လို ခံစားသွားစေရမယ်၊ အတွင်းခန်း ကလည်း အရမ်းကျယ်တယ်၊ ဂျီဂရိတ်ဆိုတော့ အရမ်း ကောင်းတယ်၊ ရှေ့ယက်ကားဆိုတော့ ညက်ညောတယ်၊ ဆီမစားဘူး"

"မင်းအပြော ကြားရတာတော့ ခုချက်ချင်း ဝယ်လိုက်ချင် စရာပါပဲကွယ်၊ ဒါပေမယ့် မင့်ကမ်မရီကားကို အန်တီတို့ နိုင်ငံကွဲ လူတွေက သိပ်မှမသိတာ ..."

"အဲ့ဒါ ခက်တာပေါ့ အန်တီရယ်၊ ဒီကလူတွေက သူမျည် ရွှေငါးစီးရင် ကိုယ်လည်း ရွှေငါးပဲ၊ အဲ့ဒါနဲ့ပဲ တစ်န္^တလုံး

ပုညခင်စ႒အားပေါ်တိုက်

MANN

ეං 🔳 ගුනුවේ

ဖျောက်ဆိပ် ရွှေငါး ဖြစ်ကုန်ရော၊ ကိုယ် တကယ်ကြိုက်တဲ့ ကိုယ်နဲ့ကိုက်မယ့် ကားဆို ဒီအချိန်မှာ ဘယ်လိုကားမျိုးပဲ ဖြစ်ဖြစ် ဝယ်စီးသင့်နေပါပြီ၊ ဟိုအရင်ကလိုမျိုး လူသိမများ တဲ့ ကားမိုလို့ 'ကွက်ပျောက်' လို့ သတ်မှတ်လို့ မရတော့ ပါဘူး"

"ဒါပေမယ့် လူသိများတဲ့ ကား၊ လူစီးများတဲ့ ကားဆိုတော့ ပြန်ရောင်းလည်း လွယ်တာပေါ့ကွယ်၊ ပြင်ရပြုရလည်း မခက်ဘူးပေါ့၊ ဒီမှာက ကားအကောင်းစားကို ကျွမ်းကျွမ်း ကျင်ကျင် ပြင်နိုင်တဲ့သူ ဘယ်လောက်များများ ရှိလို့လဲ၊ သူတို့နဲ့ ယဉ်နေတဲ့ ကိုင်နေကျ ကားမျိုးဖြစ်တော့ ပို့ကောင်း တာပေါ့၊ ဟိုတစ်လောကပဲ အန်တီ့မိတ်ဆွေတစ်ယောက် လူသိမများတဲ့ ကားမျိုး သွင်းလိုက်မိတာ ပြန်ရောင်းချင် တော့ အရှုံးခဲ ရောင်းလိုက်ရပါရောလား ...

·"ခုခေတ်မှာတော့ အန်တိရယ် ကားဆိုတာ ဘယ်ကားဖြ**စ်** ဖြစ် ဝယ်ပြီးလို့ ကိုယ့်လက်ထဲ ရောက်ပြီဆိုတာနဲ့ ရုံးပြီးသား ပဲ၊ အရင်တုန်းကလို ကားတစ်စီး ဝယ်ထားရင် စီးလို့လည်း ရ၊ ပြန်ရောင်းလည်း အရမ်းမြတ်ဆိုတာမျိုး မရှိတော့ပါဘူး အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းဆိုတာ ကိုယ်သုံးပြီးတာနဲ့ တန်ဖိုး ကျတာ ထုံးစံပါပဲ အန်တီရဲ့ ... "ဒါတော့ဒါပေါ့ကွယ်၊ ဒါပေမယ့် အန်တီတို့ကတော့ လူ💒 တကယ်ချစ်လို့ စူးခဲ့သည် 🛚 📠

р

များတဲ့ ကားပဲဝယ်မယ် ဆုံးဖြတ်ထားတာဆိုတော့ ရွှေငါး ထဲကပဲ ပြပါကွယ်၊ ပြီးတော့ ... အန်တိတို့က တောင်ကြီးနဲ့ ဒီနဲ့ သွားလာနေရမှာဆိုတော့ အဆွဲအရန်း ကောင်းတဲ့ နောက်ယက်ကားမျိုးပဲ လိုချင်လို့ပါ"

"ဟုတ်ကဲ့ ့ု ဟုတ်ကဲ့ ့့ ရွှေငါးတွေက ဒီဘက်မှာပါ အန်တီ၊ ကြည့်ပါခင်ဗျာ၊ စိတ်ကြိုက်ကြည့်ပါ၊ မောင်းကြည့် လို့လည်း ရပါတယ်"

ဒေါ်မိမိမြတ်က ရွှန်းရွှန်းဝေအောင် ပြောဆိုနေသော သားရဲ့ နောက်ကနေ ပြုံးပြုံးလေးရပ်ကြည့်နေရင်း 'တော်လိုက်တဲ့ သားလေး' ဟု စိတ်ထဲကနေ အထပ်ထပ် ချီးမွမ်းနေမိပါသည်။ သားဟာ လူငယ်ပီပီ ပျော်ပါးသွားလာတတ်ပေမယ့် အလုပ်မလုပ် ဘဲ လတ်လျားလတ်လျား လုပ်ရင်း မိဘလုပ်စာ ထိုင်စားချင်သူ မျိုး မဟုတ်တာကပဲ ကျေနပ်စရာမဟုတ်လား။ သူ ဝါသနာပါတဲ့ အလုပ်ထဲမှာ စိတ်နှစ်လုပ်ကိုင်နေတာ တွေ့ရတိုင်း ဒေါ်မိမိမြတ်က စိတ်ချမ်းသာရပါသည်။

ဒေါ်မိမိမြတ်က သား အလုပ်စကား ပြောနေတာကို www.burneseclas.cir.com ကြည့်ကောင်းကောင်းနှင့် ရပ်ကြည့်နေတုန်းမှာ သားက ဒေါ်မိမိ မြတ်ကို လှမ့်းမြင်သွားကာ ...

"ဟာ ့ မေမေ၊ ရောက်နေတာ ကြာပြီလား"

"မကြာသေးပါဘူး သားရဲ့ ... "

ပုညခင်စၥဆှစ်တိုက်

၂၂ 🔳 ဖုညာင်

နေစစ်က ကားတွေဘေးမှာ သူတို့ဘာသာ ကြည့်ရှ ပြောဆို တိုင်ပင်နေကြသည့် ဝယ်သူတစ်အုပ်စုကို ခဏထားကာ မေမေ့ဆီ အပြေးကလေး ရောက်လာပါသည်။

"သားက ကားပြတာလည်း ကိုယ်တိုင်ပဲလား ... ၊ အရောင်း ဝန်ထမ်းလေးတွေကို အပြခိုင်းလည်း ရတာပဲ မဟုတ်လား" "သူတို့က ကားအကြောင်း သားလောက် မသိတော့ ဝယ်

သူက စစ်ပေါက်မေးရင် မဖြေတတ်တော့ဘူး မေမေရ ... ် ပြီးတော့ အခု လာတဲ့ အန်တီကြီးကလည်း သူမေးတာ

မဖြေတတ်တဲ့ ဝန်ထမ်းတွေကို ပိတ်ဟောက်နေလို့ သား ကိုယ်တိုင် လိုက်ပြရတာ၊ သားကိုယ်တိုင် သေချာပြောဆို

ရောင်းတဲ့နေ့ဆို ကားက ပိုရောင်းထွက်တယ်လေ မေမေ

ရယ် ... ဟဲဟဲ ... "

"အေးပါ ့ ့ အေးပါ ့ ့ မေမေ့သားက တော်ပြီးသားပါ"

"မေမေ ဘယ်ကလှည့်လာတာလဲ"

"မေမေ့ မိတ်ဆွေ ဒေါ် ယဉ်ဦးလေ ့ ့ သိတယ်မဟုတ်လား၊ သူ့အမေ တော်တော်လေး နေမကောင်းဖြစ်နေလို့ သတင်း သွားမေးပြီး ပြန်လာရင်း လမ်းကြုံတာနဲ့ သားဆီ ဝင်လာ

ഗ്ന"

"တခြား ဘယ်ဝင်စရာရှိသေးလဲ မေမေ"

"အိမ်ပဲ ပြန်မှာလေ ...

ပုညခင်စ႒ဆားဝီတိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 📲

Я

"ဒါဆို မေမေ ခဏလေးစောင့်၊ သား ဒီအုပ်စုနဲ့ စကား နည်းနည်းပါးပါး ပြောပြီးရင် မေမေနဲ့ တူတူ နေ့ လယ်စာ သွားစားမယ်"

"ဟယ် ့္ မေမေ အပြင်စာတွေ မစားချင်ပါဘူး" 🕙 "တစ်ခါတလေ အပြင်စာလေး ဘာလေး စားပါ မေမေရာ၊ ဒီနားက Sabai Sabai မှာ သွားစားမယ်လေ၊ သားလည်း ဆာနေပြီ မေမေရ ... "

"အိမ်မှာလည်း ဟင်းတွေချက်ထားတာ သားရယ် ့့ ့" "ချက်ထားတဲ့ ဟင်းက ညနေမှစားလည်းဖြစ်တာပဲ၊ မေမေ ့ ပဲပြောတော့ သားက အပြင်ချည်းထွက်ပြီး အပြင်မှာချည်း စားနေ့လို့ သားနဲ့ ထမင်းလက်ဆုံ မစားရတာ ကြာပြီဆို၊ အခု သွားစားကြမယ်လေ၊ စဏလေး ရုံးခန်းထဲမှာ သွား

စောင့်နေနော် မေမေ၊ နော် ့ နော်"

"အေးပါ ့္ အေးပါ၊ ဒီကလေးကတော့ ရွတ်ကိုပဲနော်" ဒေါ်မိမိမြတ်က သားချွဲတာကို သဘောလည်းကျကျ

နှင့် ပြုံးပြုံးကလေး ညည်းရင်း ရုံးခန်းဘက်သို့ ပြန်လျှောက်လာ ခဲ့ပါသည်။

လိုချစ်မှန်းကို မသိပါ။ ချမ်းသာတဲ့ မိဘမျိုးရိုးကနေ ဆင်းသူ့ကို လာပြီး ချမ်းသာတဲ့ ယောက်ျားနှစ် ကော လာပြီး ချမ်းသာတဲ့ ယောက်ျားနဲ့ပဲ ရကာ မိဘလက်ထက်ထွန်းက ပု ည စ င စ ၁ အု ဝ တို က် ကျားပြုပြ

၂၄ 🏗 ပညာသင်

မိဘကိုပြုစု၊ ယောက်ျားနဲ့ သားရတော့ ဒီလင်ဒီသားကို ပြုစုပြီး နေလှာတဲ့ မေမေဟာ သိမ်မွေ့ရိုးသား အေးချမ်းလှသူပါ။ ခုလည်း ပဲ စားသောက်ဆိုင်မှာ သွားစားဖို့အရေး အိမ်ကချက်ခဲ့တဲ့ ဟင်းကို လှမ်းပြီး နမြှောနေသေးတာ။ ံ နေစစ်က ကိုယ့်အမေရဲ့ ရိုးလုပုံကို တွေးကာပြုံးရင်း

ကားကြည့်နေသည့် အုပ်စုဆီ ပြန်လျှောက်လာခဲ့ပါသည်။

"ဒါ ့ ငါ့ရည်းစား ပိုင်တဲ့ ကားရှိုးရွမ်းပေါ့ ့ ့ "

"ဟယ် ... တကယ် ... "

အိမ့်မီက ဟွန်ဒါဖစ် ကားအဝါရောင်လေးကို ကား

ရိုးရွမ်းရှိရာ ခြံဝန်းကျယ်ကြီးထဲသို့ မောင်းဝင်လာခဲ့ရင်း နံဘေးက သူငယ်ချင်း သူသူ့ကို ဝံဝံ့ကြွားကြွားလေး လှမ်းပြောလိုက်တာပင်။

ကျယ်ဝန်းလှတဲ့ခြံကြီးထဲက မျက်စိတဆုံး မြင်ရသည့် ကားတွေကို

လှမ်းကြည့်ရင်း သူသူ မျက်လုံးလေးတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်သွားတာ ကို မြင်ရတာ တော်တော်အရသာရှိပါသည်။ အိမ့်မီဘက်ကို လှည့်

ကြည့်လာတဲ့ သူသူ့ မျက်ဝန်းထဲက အံ့ဩရိပ်တွေ၊ အထင်ကြီး

ရိပ်တွေကို ့တွေ့ ရတော့ အိမ့်မီက ပိုကျေနပ်သွားသည်။

"ရှိုးရွမ်းကြီးက အကြီးကြီးပဲနော်၊ ကားတွေကလည်း အျွှစ် ကြီးပဲ"

ကြီးပဲ"

၂၆ 🔳 ပညာင်

"ဒါတောင် အကုန်မဟုတ်သေးဘူး၊ ဆိပ်ကမ်းမှာ မထုတ် ရသေးတဲ့ ကားတွေလည်း အများကြီး ရှိသေးတာ၊ စက်မှု ဇုန်ထဲက ခြံထဲမှာလည်း အများကြီး ထားထားတာ ... " ကိုစစ်က အသေအချာ ပြောပြထားတာ မဟုတ်ပေ မယ့်လည်း ကိုယ်နဲ့အတူရှိနေတုန်း သူဖုန်းပြောတာကြားပြီး အိမ့်မီ က သိထားခဲ့တာပင်။

"နင်ကတော့ အေးဆေးဖြစ်သွားပြီပဲ၊ ဒီရှိုးရွမ်းက သူ့အဖေ လုပ်ငန်းလား၊ သူတစ်ယောက်တည်း လုပ်တာလား"

"သူတစ်ယောက်တည်းပဲ လုပ်တာပေါ့၊ သူ့အဖေက လုပ် ငန်းသပ်သပ် ရှိတယ်"

"တကယ့် ဘော့စ်ပဲ၊ နင် ကံကောင်းလိုက်တာ မီရယ်" "ဟင်း ... ဟင်း ... နင့်ကို ငါ့သူငယ်ချင်းမှန်းသိရင် သူက ဈေးလျှော့ပေးမှာ သိလား၊ ငါပြောပေးရင် နင် အရင်းတိုင်း

နဲ့တောင် ရနိုင်တယ်"

"အဲ့ဒီလိုဆိုရင်တော့ အရမ်းကျေးဇူးတင်ပါတယ် မီရယ်" အိမ့်မီက ကားကို ခြဲဝန်းဝနားက ရုံးခန်းအဆောက်

အဦလေးရှေ့မှာ ရပ်ခဲ့လိုက်ပြီး ရုံးခန်းဘက်သို့ မော့မော့ကျော့ ကျော့လေး ဦးဆောင်၍ လျှောက်လာခဲ့ပါသည်။ ဒီကို တစ်ခါမှ တော့ မရောက်ဖူးခဲ့ပါ ... ။ ကိုစစ်ရဲ့ ရိုးရွမ်းဆိုတာ သိပေမယ့်

ပုည ခင်စေဒအှစ်တိုက်

ကိုစစ်ကလည်း တစ်ခါမှ မဖိတ်ခေါ်ခဲ့ဖူးပါ။ ဒီနေ့တော့ ကားဝယ်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🔳

Ŋ

ချင်တဲ့ သူငယ်ချင်းကို ခေါ် လာခဲ့တာမို့ ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ရောက် ခွင့်ရတာ ဖြစ်ပါသည်။

"သူသူ လာလေ ့ ့ " အိမ့်မီက အိမ်ရှင်လိုလို ပိုင်နိုင်မှုမျိုးနှင့် သူငယ်ချင်း ကို လှမ်းခေါ်လိုက်ပြီး ရုံးခန်းမှန်တံခါးကို တွန်းဖွင့်ဝင်ခဲ့လိုက်ပါ သည်။

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🛮 🔳

အခန်း(၄)

"ကိုစစ် ရှိလား ... "

"ဪ ့ ကိုနေစစ် ဧည့်သည်လားခင်ဗျ"

"ဟုတ်တယ် ္ ု '

"ဒါဆို ခဏလေးထိုင်ပါခင်ဗျ၊ ကိုစစ် နောက်မှာ ဧည့်သည် တွေနဲ့ စကားပြောနေလို့ပါ၊ ခဏနေ လာပါလိမ့်မယ် ...

"အိမ့်မီ့ လာတယ်လို့ သွားပြောပေးပါလား"

"ခုပဲ လာမယ်လို့ ပြောထားခဲ့လို့ပါ ခင်ဗျ၊ စဏပဲ စောင့်

· ရမှာပါ ... "

ဒေါ်မိမိမြတ်က ကိုယ်နဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင် ဆိုဖာမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည့် မိန်းမချောလေးကို စိတ်ဝင်တစား ကြည့်လိုက် မိပါသည်။ ကလေးမလေးဟာ တကယ့်ကို ငယ်ငယ်နုနုချောချော

ပုည ချင်စား၁အာပေတြကိုက်

လေး။ ဝင်လာတဲ့ ပုံကလေးကိုက ဒီနေရာကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်

ရင်းရင်းနှီးနှီး ရှိပုံမျိုး ... ။ ပြောပုံဆိုပုံလေးကို ကြည့်ရတာလည်း သားနဲ့ အင်မတန်မှ တရင်းတနှီး ရှိပုံမျိုးပင်။

ကိုယ့်သားကလေးကို ကြင်ဖက်ကောင်းကောင်းလေး

နဲ့ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ရှိစေချင်တဲ့ဆန္ဒက ဒေါ်မိမိမြတ် ရင်ထဲက ပြင်းပြသည့် ဆန္ဒပင် ... ။ အတည်တကျ ရည်းစားရယ်လို့ မထား ဘဲ မိန်းကလေးတွေနှင့် တရင်းတနီး တွဲသွားတွဲလာ လုပ်တတ်တဲ့

သားကို ရည်းစားလေး တစ်ယောက်နှင့် အတည်တကျ တွဲဖြစ်သွား

စေချင်လှပါသည်။

ဒေါ်မိမိမြတ်က ကလေးမလေးနှင့် မျက်လုံးချင်းဆုံ

ခိုက်မှာ ပြုံးပြလိုက်ရင်း ... "သမီးတို့က ကိုစစ် သူငယ်ချင်းတွေ ထင်တယ်"

> "သူငယ်ချင်း မဟုတ်ပါဘူး အန်တီ၊ သမီးက ကိုစစ် ချစ်သူပါ၊ သူက သမီးသူငယ်ချင်းပါ၊ သူ ကားဝယ်မယ်

ဆိုလို့ သမီး ခေါ်လာခဲ့တာပါ"

"య్లో ... య్లో ... "

ဒေါ်မိမိမြတ်က ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် ပြုံးနေ လိုက်မိပါသည်။ စုခေတ်လူငယ်တွေကတော့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ရှိလှပါသည်။ သားက ရည်းစားအတည်တကျ ရနေတာကို အမေ

သိအောင် ဖွင့်မပြောဘဲ လျှို့ထားတုန်း ကိုယ်ကအရင် ဦးအွော့နွိ် သိလိုက်ရတာမို့ ကျေနပ်နေမိပါသည်။

ပုညခင်စ႒အားစ်တိုက်

၃၀ 🔳 ပည်ခင်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🔳 🦠 ၃၁

"အန်တီကရော ကိုစစ် မိတ်ဆွေလား၊ ကားလာကြည့်တဲ့ သူလားရှင် ... '

"ဟင်း ့ ့ ဟင်း ့ ့ အန်တီက ကိုစစ်ရဲ့ အမေပါကွယ်"

"အို ...

"အဟင်း ့ှ မရှက်ပါနဲ့ သမီးရဲ့၊ အန်တီက လူငယ်တွေကို နားလည်ပေးတတ်ပါတယ်၊ သမီးက ချစ်စရာလေးပဲ၊ အန်တို့သားက အလှကြိုက်ကွယ့်၊ သမီးနာမည်က 👝

"အိမ့်မီမီကို ပါ အန်တီ"

"နာမည်လေးကလည်း ချစ်စရာလေးပဲကွယ်"

"အန်တီရယ် ့ု့ သမီးက လှတယ်ဆိုပေမယ့် အန်တီ့ကို တော့ မီမယ်မထင်ပါဘူး၊ အန်တီက အခုထိတောင် ကျက် သရေ အရမ်းရှိနေတာ ငယ်ငယ်တုန်းက အရမ်းလှခဲ့မှန်း သိပ်သိသာတာ"

"အဟင်း ္ ့ အန်တီက အိုနေပါပြီ သမီးရယ်"

"အို ... အန်တီကလည်း လုံးဝ မအိုဘူးသိလား၊ အန်တီက အရမ်းအရွယ်တင်တာ 🛒

"ကဲ ့ ကဲ ့ တော်ပါတော့ သမီးရယ်၊ အန်တိုကို အဲဒီလို

ပြောရင် အန်တီ မနေတတ်ပါဘူး"

"အန်တီ အန်တီတို့အိမ်က (xxx) လမ်းမှာ မဟုတ်လားဟင်၊ ကိုစစ် ပြောဖူးလို့"

"ဟုတ်တယ်လေ သမီးရဲ့"

ပုညခင်စေဒအျပ်တိုက်

"သမီး အဲ့ဒီဘက်ကို ခဏခဏရောက်တယ်၊ သမီး သူငယ် ချင်း တစ်ယောက်ကလည်း အဲ့ဒီလမ်းမှာပဲ နေတာလေ၊ ဒီတစ်ခါ သူငယ်ချင်းဆီလာတော့မှ အန်တို့ဆီဝင်ပြီး သမီး

ကိုယ်တိုင်လုပ်တဲ့ မြီးရှည် ဝင်ပို့ပေးဦးမယ်"

"အန်တီက မြီးရှည် သိပ်ကြိုက်တာ သမီးရဲ့၊ သမီး လာခဲ့ လေ၊ အန်တိုအိမ်မှာ ထမင်းစားပြီးမှ ပြန်ပေါ့"

ဒေါ်မိမိမြတ်တို့ စကားကောင်းနေဆဲမှာ နေစစ်က ရုံးခန်းတံခါးကို တွန်းဖွင့်ဝင်လာခဲ့လိုက်ပါသည်။

"თხ...

- တရင်းတနှီး စကားကောင်းနေသော မြင်ကွင်းက နေစစ်ခေါင်းကို မီးတောက်သွားစေသည်။ ပြဿနာမှ တကယ့် ပြဿနာအကြီးကြီးပင်။ ကိုယ် တကယ် မရည်ရွယ်သေးတဲ့ မိန်း ကလေးမျိုးနဲ့ မေမေ့ကို တွေ့ပေးဖို့ဆန္ဒ သူ့မှာ လုံးဝကို မရှိတာ မို့ ဒီမြင်ကွင်းကို သူ မနှစ်မြို့နိုင်တာပါ။

"သား ...

"ကိုစစ် ့့့"

နှစ်ယောက်လုံးက အဝင်ဝတက်သို့ လှမ်းကြည့်ပြီး ပြိုင်တူခေါ် လိုက်သည်။

💴 နေစစ်က ဆိုဖာဝိုင်းဘက်သို့ လျှောက်လာလိုက်ပြီး အိမ့်မီရှေ့မှာ ရပ်လိုက်ပါသည်။

"မီ ဘာလာလုပ်တာလဲ ... "

ပုညခင်စ႒အာဝ်တိုက်

၃၂ 🔳 ပညာင်

"မှီသူငယ်ချင်း ကားကြည့်ချင်တယ်ဆိုလို့ လိုက်ပြတာလေ ကိုစစ်ရဲ့၊ ကိုစစ် မေမေနဲ့ တွေ့လို့ စကားကောင်းနေကြ တာ ..."

"ဘာကား လိုချင်တာလဲ ... "

"ဝမ်းပြိုင့်သရီးတွေထဲကပဲ စူဇူကီးဆွတ်စ် ဖြစ်ဖြစ်၊ မာဒေါ ဒီမီယိုဖြစ်ဖြစ်တဲ့"

"ဪ ... အဲ့ဒီကားတွေက လကုန်မှ ရောက်မှာ မီ၊ မေမေ လာလေ ... သွားရအောင်၊ မီ ဆောရီး ... ကိုယ် မေမေနဲ့ သွားစရာလေးရှိလို့ ... "

နေစစ်က ဒေါ်မိမိမြတ်ကိုခေါ်ပြီး ရုံးခန်းထဲမှ မြန် မြန်ဆန်ဆန်ပင် လှည့်ထွက်လာပါသည်။ ဒေါ်မိမိမြတ်က သား

နောက်မှ လိုက်လာခဲ့ရင်း ...

"ဟဲ့ ... သားရယ်၊ မင်း ဆက်ဆံပုံက ဘယ်လိုကြီးလဲ၊ ကိုယ့်ရည်းစားပဲကွယ် ... နွေးနွေးထွေးထွေး ဆက်ဆံမှပေါ့"

"ဗျာ ့ ရည်းစား၊ သူက သားရည်စားလို့ မေမေ့ကို ဘယ်

သူေတြလဲ ... "

"သူ ပြောတာလေ ့ ့ "

."ဟား ... "

"ဘာဖြစ်တာလဲ သားရဲ့"

"ကဲ ့ လာပါ မေမေရယ်၊ လောလောဆယ် ဒီကနေ ပုသ ၈ ၆ ၈ ၁ အ ၆ တို က် တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🔳

99

အမြန်ထွက်ခွာဖို့ အရေးကြီးပါတယ်၊ ဆိုင်ရောက်မှ ဆက် ပြောကြရအောင်ပါ ုု့ "

နေစစ်က လောလောဆယ် စီးနေသည့် ခရောင်း မဂျက်စတာ (Crown Majesta) ကားရဲ့ ရှေ့ခန်းကို ခပ်သွက်သွက် ဆွဲဖွင့်၍ မာမိုကို ထိုင်စေလိုက်ပြီးနောက် ရိုးရွမ်းခြံဝန်းထဲမှ ခပ် မြန်မြန် မောင်းထွက်လာခဲ့တော့ မေမေက မသိနားမလည်သလို အကြည့်ကလေးဖြင့် သူ့ကိုကြည့်ရင်း လိုက်ပါလာပါသည်။

*** * ***

ပုညခင်စာသနာစ်တိုက်

MMM DIFFE

တကယ်ချစ်လို ရှူးခဲ့သည်

Sabai Sabai ကိုရောက်တော့ စားစရာတွေ မှာထာ လိုက်ပြီး နေစစ်က မေမေ့ကို မျောင်းဖျာင်းဖျဖျလေး ပြောရပါ သည်။

"အဲ့ဒီလောက်ကြီး weicome လုပ်နေတော့ သား ဈေးက တာပေါ့ မေမေရယ် ... ၊ မေမေ စိတ်သာချနေပါ၊ သာ တကယ်ချစ်တဲ့ တကယ် လက်ထပ်ချင်တဲ့ မိန်းကလေးမို့ တွေ့ရင် မေမေ့ဆီ ကျိန်းသေပေါက် ခေါ်လာပြမှာပါ ...

ီဒါက ကျိန်းသေပေါက် မဟုတ်သေးဘူးလား သားရယ် ကလေးမလေးက ချစ်စရာလေးပါ၊ သူပြောတော့ မင်းနဲ့အ ချစ်သူတွေဆို ...

"မဟုတ်ပါဘူး မေမေရာ၊ သားတို့က တွဲရဲ့ တွဲနေကြတ

ഗി"

"ဟဲ့ ... သူများ သားသမီးကို တွဲရုံတွဲလို့ ဖြစ်မလား၊ တွဲရုံ တွဲပြီး မယူတော့ သူ့ စမျာ နာမည်ပျက်ရှာမှာပေါ့" "ဟား ့ မေမေကတော့ ဘယ်ခေတ်မှာ နေနေတာလဲဗျာ" "မိန်းကလေးဘက်က ချစ်သူတွေပါလို့ပြောတာတောင် မင်းက ငြင်းချင်သေးတာလား၊ သူများသားသမီးကို အပျော် ကြံတဲ့ကိစ္စမျိုး မေမေ လက်မခံဘူးနော်" "အား ့ မေမေ့ကို ဘယ်လိုရှင်းပြရမှန်း မသိတော့ဘူးဗျာ" "မင်း ပစ္စည်းဥစ္စာအားကိုး ရုပ်ရည်အားကိုးနဲ့တော့ မိန်း ဒီခေတ်က မေမေတို့ခေတ်လိုမျိုး မဟုတ်တော့တာကို ဘယ်လို

ကလေးတွေကို လူလည်မလုပ်ပါနဲ့ သားရယ် ္ ၊ မိန်း ကလေး တစ်ယောက်ကို မချစ်ဘဲ မတွဲနဲ့၊ ချစ်သူဖြစ်ပြီးရင် လည်း လက်ထပ်ဖို့ တာဝန်ယူတတ်ရမယ် ... " နေစစ်က မေမေ့ ရိုးချက်ကို လက်ဖျားခါရပါသည်။

ပြောရမလဲ ့ ့ ။ ဒီခေတ်မှာက ယောက်ျားလေးမှ အပျော်တွဲတာ မျိုး မဟုတ်။ မိန်းကလေးတွေကလည်း ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို တွဲပြီးမှ ဆက်တွဲဖို့ ဖီလင်မလာတော့လို့ သူတို့က အရင်စွန့်ခွာ သွားတာမျိုးတွေ၊ သူတို့ကို အလိုလိုက်ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်တဲ့ လူမျိုး ကို စဏတစ်ဖြုတ်တွဲပြီး သာတာတွေ့တော့ ပါသွားတာတွေ ... ။ ဒါမျိုးတွေကို မေမေ သဘောပေါက်အောင် သူရှင်းမပြတတ်ပါ။ င

မေမေကတော့ မိန်းကလေးဆိုတာ ခံဘက်ကချည်းပဲဟု တွေးပွဲ့ဖု^{င်း}၊ ယောက်ျားလေးတွေ ခံရတဲ့ ဓာတ်လမ်းတွေ ဘယ်လွေ့စက်များ

ပုည ခင် ဧဒဆုပ်တိုက်

ပုညခင်•ာဒနာပေတိုက်

දම් 🖀 දනුණ

သလဲဆိုတာ မေမေ သိပုံမရပါ။ မေမေက ယောက်ျားလေးနဲ့ မိန်းကလေး ကွဲရင် မိန်းကလေးကိုသာ သနားမယ့်သူမျိုးပင်။

မေမေက သူ့ကို သံသယ မျက်ဝန်းတွေဖြင့် ကြည့်

နေတာမို့ သူက နည်းနည်းပါးပါး ရှင်းပြမှဖြစ်မည်ဟု စဉ်းစားကာ "ခုခေတ် မိန်းကလေးတွေအကြောင်း မေမေ သိမယ်မထင် ပါဘူးဗျာ"

"မသိဘူးထင်ရင်လည်း ပြောပြဦးလေ"

"ခုခေတ်မှာ တချို့ မိန်းကလေးတွေကိုယ်တိုင်က တွဲတိုင်း ချစ်သူဖြစ်ဖို့ လက်ထပ်ဖို့ ဆန္ဒမရှိတော့တာ မေမေ

"ဟင် ့ ဘယ်လိုကြီးလဲဟယ်"

"သူတို့ကိုယ်တိုင်ကိုက တွဲကြည့်ဦးမယ်၊ အဆင်မပြေရင် သဘောမကျရင် အေးအေးဆေးဆေး လမ်းခွဲမယ်ဆိုတာမျိုး ပါ၊ အိမ့်မီကကျတော့ သားအခြေအနေကို သဘောကျလို့ တွယ်ကပ်နေတာပါ၊ သားကလည်း သူလှတာလေးကို သာ ယာပြီး ဒီလိုပဲ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး တွဲနေတာပါ၊ လက်ထပ်ဖို့ စဉ်းတောင် မစဉ်းစားပါဘူး၊ အဲ့ဒါကို မေမေက ခုလို က်နိုက်လှဲပျူငှာ welcome ပါ'ဝင်လုပ်တော့ သု့ဘက်က မိဘအသိအမှတ်ပြုလက်မှတ်ရ သတို့သမီးလောင်း ဖြစ်သွား မှာပေါ့ မေမေရယ် ္က

"မင်း အဲဒီလိုမျိုးတွေလုပ်တာ မေမေ မကြိုက်ဘူး သား၊ ခုချိန်မှာ မင်း အိမ်ထောင်မပြုသေးချင်လည်း နေ၊ ဒါပေ

တကယ်ချစ်လို့ ရဆဲသည် 🐞

50

မယ့် အတည်တကျတွဲမယ့် လက်ထပ်ဖို့ရည်ရွယ်တဲ့ ချစ်သူ ရည်းစားတော့ ရှိသင့်ပြီ၊ ပန်မဒိုကိုရော မင်း သဘောမကျ ဘူးလား ...

"ပန်မဒီ ့္ အဟိ ့္ ဟား ဟား"

နေစစ်က ပန်မဒိုနာမည်ကို ရေရွတ်ရင်း တကယ်ပဲ ရယ်ချင်လာတာမို့ ရယ်ချလိုက်မိပါသည်။ အဲ့ဒီ သူငယ်ချင်းမကို မိန်းမလို့ကို မထင်တာလေ။

"ဘာရယ်တာလဲ သား၊ ပန်မဒီနဲ့ သားနဲ့ သံယောဇဉ်က နည်းမှ မနည်းခဲ့တာလေ၊ မေမေလည်း သူ့ကို သမီးလေးလို ချစ်တယ်၊ သူက ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းလေး ့္ ျ သူ့ကြည့် လိုက်ရင် အမြဲပေါ့ပါးနေတာပဲ ...

"ပန်ပန်က မိန်းမမှ မဟုတ်တာ မေမေရယ်"

"ဘယ်လို ့ ့ "

"သူက သားသူငယ်ချင်း၊ သူငယ်ချင်းတောင်မှ ယောက်ျား အချင်းချင်းလိုမျိုး ခင်တဲ့ သူငယ်ချင်းမျိုး၊ အဲ့ဒီကောင်ကို သာ လက်ထပ်ရရင် ယောက်ျားချင်း လက်ထပ်ရသလိုပဲနေ မှာ"

"မင့်ပြောလိုက်ရင် ဆင်ခြေကတော့ အပြည့်ပဲ၊ ပန်ပန်က အဲ့ဒီလောက်ကြီးလည်း ယောက်ျားမဆန်လှပါဘူးဟယ္တ် မေမေက သိပ်တော့ ကျေနပ်ပုံမရပါ ကျေးလိုင်း မှ ည • င် • ၁ ဆု င် တို က် ကျားပါး

දා 🚎 රවාදේ

နေစစ်ကတော့ အိမ့်မီ ပြဿနာကို ဘယ်လိုရှင်းရ မလဲပဲ စဉ်းစားနေမိပါသည်။ ကိုယ့်ကို လာချုပ်တဲ့သူကို အပီပြန်ချုပ်လိုက်နိုင် ရက်နဲ့ မေမေက ကြားဝင်လာတာမို့ အိမ့်မီချုပ်တာ ပြန်ခံရမယ့် အဖြစ်မျိုးတော့ မရောက်ချင်ပါ။

သူ စဉ်းစား စိတ်ရှုပ်နေဆဲမှာပဲ အိမ့်မှီဆီက ဖုန်း ခေါ်လာတာမို့ သူက ဖုန်းကို silent လုပ်ပစ်လိုက်ပြီး မေမေနှင့် အတူ စကားတများများနှင့် ထမင်းဆက်စားနေလိုက်လေသည်။

နေစစ်က သထုံလမ်းထဲသို့ ကားကို ချိုးကွေ့လာခဲ့ ပြီးနောက် တင်းနစ်ကွင်းနဲ့ မလှမ်းမကမ်းမှာ ကားကိုရပ် လိုက်ပါ သည်။ တင်းနစ်ကွင်းထဲမှာ အကြိတ်အနယ် တင်းနစ်ရိုက်နေ့သော စန်ပန့်ကို လှမ်းမြင်ရသည်။

ပန်ပန့်ကိုကြည့်လိုက်ရင် အမြဲ လှုပ်ရှားတက်ကြွနေ တတ်သည်။ အီလေးထိုင်းမှိုင်းနေတဲ့ ပုံစံမျိုး ဘယ်တော့မှ မတွေ့ ရတာလည်း ထူးခြားမှုတစ်ခုပင်။

ပခုံးရိုး ခပ်ကားကား အရပ်မြင့်မားမားနှင့် ခပ်ထွား ထွား ပန်ပန့်ပုံစံက ရှာရာဗိုပါနဲ့တောင် တူချင်ချင် ... ။ အသားက ဖြူဝင်းနေပြီး အစက် အပြောက်၊ အဖုအပိမ့် ဘာမှမရှိတဲ့ မျက်နှာ

ကို ဘာမှ မလိမ်းမခြယ်ဘဲ ထားတာတောင်မှ ရုပ်က သန့်ထွက်ျွင့်^{လို} လင်းလက်နေသည်။ အားကစားလိုက်စားလို့လားတော့ _{မွ}မသိ၊ <u>ဖု ည • င် • ၁ အု င် တို က်</u>

ပုညခင်စ**ာအာဝ်တိုက်**

why to

၄၀ 🔳 ပညာခင်

တကယ်ချစ်လို့ ဇူးခဲ့သည် 🔳

၄၁

သူ့ကြည့်လိုက်ရင် အမြဲ ရေချိုးပြီးစလို လန်းဆန်းတက်ကြွကာ မျက်လုံးတွေက ကြည်လင်တောက်ပနေတတ်သည်။ မျက်ခုံးမွေး ထူထူနက်နက် ထင်းထင်းက သဘာဝအတိုင်း စုစုခဲခဲ မည်းမည်း လေး ့ ့ ။ နာတံက ချွန်ချွန်၊ နွတ်ခမ်းက ခပ်ပါးပါး အလျား ရှည်ရှည် ... ။ ပခုံးသာသာရှည်သည့် ရွှေညိုရာင် စတက်ဆံပင် ဖြောင့်ဖြောင့်စင်းစင်းလေးကို နဖူးအပြောင်သိမ်း၍ ခပ်မြင့်မြင့်စည်း ပြီး ထိပ်နားကျကျမှာ ဆံထုံးပိစိလေး ထုံးထားတဲ့အခါ ရှင်းပြောင် ပြောင် မျက်နှာက တော်တော်ကြည့်လို့ကောင်းသည်။ အမြဲတမ်း ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုး သွားလာနေထိုင်တတ်သူမို့ ပန်ပန့်စတိုင်လ် ကလည်း အနောက်တိုင်းဆန်သည်။ ငယ်ငယ်က အဘိုးအဘွားရှိရာ အမေရိကားမှာ အတော်ကြာကြာနေကာ ဟိုမှာကျောင်းတစ်ဝက် တစ်ပျက် တက်ခဲ့သူမို့ အတွေးအခေါ် တွေကလည်း မြန်မာမဆန် സ ... ഃ

ပန်ပန့် မိဘတွေ မြန်မာပြည် ပြန်လာတော့ ပန်ပန့် အသက်က ၁၄ နှစ်။ ပန်ပန့် ဒက်ဒီနဲ့ နေစစ် ဒက်ဒီက အလွန် ရင်းနှီးသော ငယ်သူငယ်ချင်းများဖြစ်ခဲ့တာမို့ ဟိုအိမ် ဒီအိမ် ဝင် ထွက်ကြရင်း ပွဲတွေအတူတက်ကြရင်း နေစစ်နဲ့ ပန်မဒီလည်း ရင်းရကသော သူငယ်ချင်းများအဖြစ် ခင်မင်လာခဲ့ကြတာ ခုဆို ၁၀ နှစ်လောက်ပင် ရှိခဲ့ပြီ ့ ့ ။

နေစစ်ဟာ မိန်းကလေး အလှကလေးထံမှာ နစ်မျာ သာယာတတ်တာ မှန်ပေမယ့် လူပျိုပေါက်အရွယ်ကတည်းက

အတူ တင်းနစ်ရိုက်၊ အတူဘောကန်၊ အတူရေကူး၊ ကားမောင်း သင်တော့လည်း အတူတူ ... အမြဲတတွဲတွဲ ရင်းနီးခဲ့သော ပန်ပန့် ကိုတော့ မိန်းကလေးစာရင်းမသွင်းဘဲ ရဲဘော်ရဲဘက်ပမာ စိတ်မျိုး ဖြင့်သာ နေထိုင်လာခဲ့တာ ဖြစ်ပါသည်။

နေစစ်က ကားကို ပန်ပန့်နောက်ကျောဘက် နေရာ မှာရပ်ထားခဲ့ပြီး ပန်ပန့်ဆီ လျှောက်လာခဲ့သည်။ ပန်ပန်ကတော့ သူ့ကိုမမြင်။ တင်းနစ်ရက်ကတ်ကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ဆုပ်၊ ခါးကို ရှေ့သို့ကိုင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို ဟိုဘက်ဒီဘက် ယိမ်းကာ ဘောလုံး အလာကို စောင့်နေသည်။

တစ်ဖက်က ဘောလုံးမြှောက်တက်အလာမှာ နေစစ် က ပန်ပန့်နောက်နားသို့ ပြေးကပ်သွားကာ ဟိတ်ခနဲ အော်၍ ခုန်လိုက်ပြီး ဘောလုံးကို လှမ်းဖမ်းထားလိုက်ပါသည်။ ပန်ပန်က ဟန်ချက်ပျက်သွားကာ ...

"စစ် ... နင် ဒါဘာလုပ်တာလဲ၊ ဒီမှာ ရိုက်နေတာ မမြင် ဘူးလား၊ ပွဲကြီးပွဲကောင်း တွေ့နေတာကျ၊ လာမရှပ်နဲ့၊ ဘေးဖယ်နေ ...

"မဖယ်ဘူးကွာ 👾 ၊ နင့်ပွဲကြီးပွဲကောင်းပြီးတဲ့အထိ စောင့် နေရရင် မိုးချူပ်သွားမယ်၊ ငါ အဲ့ဒီလောက် မစောင့်နိုင်ဘူး၊ ဟုေး ... ဘော်ဒါ ဆောရီးကွာ၊ နောက်တစ်ယောက်နဲ့ ချိန်း လိုက်နော် ... "

"ဟား ... စစ်ရှာ အမှိုက်ပဲဟာ၊ ငါ ဒီမှာရှိမှန်း နင် လိုသိပြီး ရောက်လာတာလဲ ... "

ပုညခင်စာ အာပေါ်တိုက်

ပုသခင်ဧာအဝ်တိုက်

၄၂ 🗯 ပညာဆင်

"နှင့်ဖုန်းကို ဆက်တော့ မကိုင်တာနဲ့ နှင့်အိမ်ကိုဆက် ကြည့်တော့ တင်းနစ်သွားရိုက်တယ်ပြောလို့ လိုက်လာတာ ပေါ့ ..."

"ဘာကိစ္စနဲ့ ငါ့ကို အရေးတကြီး ရှာရတာလဲ" -

"နင့်ကို ဟောဒီလို ထုချင်လို့ ... "

နေစစ်က ပန်ပန့်လက်ထဲက ရက်ကတ်ကို ဆွဲလုပြီး ပန်ပန့်ခေါင်းကို ရိုက်ချလိုက်ပါသည်။ ပန်ပန်က လန့်ဖျပ်ခေါင်းပု ဘွားပြီးမှ ...

"ကြည့်စမ်း ့္ ငါ့ကိုများ မခန့်လေးစား၊ စစ်နော် ့္ ငါ

ပြန်လုပ်လိုက်ရရင် သေတော့မယ်" ပန်ပန်က နေစစ်ဗိုက်ကို လက်သီးနှင့် လှမ်းထိုး

လိုက်တာမို့ နေစစ်က နောက်သို့ ခုန်ရှောင်လိုက်ရင်း ...

"ဟ ... ဟ ... မရဘူးလေကွာ၊ နေစစ်တို့က ဘာသိုင်းမှ မတတ်ရင်တောင် ရှောင်လင်သိုင်းတော့ တတ်ပါတယ်"

"ကဲ ့ ပြောပါဦး၊ နင် ငါ့ကို ထုချင်ရတဲ့အကြောင်းရင်း

ന്..."

"နှင့် ဆရာကြီးလုပ်ပြီး ပေးတဲ့ အကြံဉာဏ်ကို နားယောင် မိလို့ ငါ့မှာ ကမ်မရီကား သုံးစီး အဖတ်တင်နေပြီလေ၊ သူဌေးကိုယ်တိုင် အာပေါက်အောင် ပြောရောင်းလည်း ကား က မထွက်ဘူး ..."

ပုညခင်စာအုပ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ စူးခဲ့သည် 🔳

였

"ကားရောင်းတာပဲ၊ ငါးရောင်းတာမှ မဟုတ်တာ၊ သွက် သွက်တော့ ထွက်မလား ...၊ အဲ့ဒီကားတွေက တကယ် ကောင်းလို့ နင့်ကို လေလဆွဲခိုင်းလိုက်တာ၊ ငါ ဘွားဘွား တို့ဆီမှာ နေတုန်းကဆို ဘွားဘွားလည်း ကမ်မရီစီးတာပဲ၊

ဟိုမှာ နှင့်ရွှေငါးတို့ ဘာတို့ ဘယ်သူမှ မစီးဘူး"
"ဟိုနဲ့ ဒီနဲ့ မတူဘူးလေ၊ ဟိုက ဟိုအကြိုက် ... ဒီက
ဒီအကြိုက်၊ သူ့အရပ်နဲ့သူ့ဇာတ်ပဲ၊ နောက်ဆို နှင့် ငါ့ရုံးခန်း
မလာနဲ့ ... ၊ နှင့်လာရင် ငါ လေလဆွဲနေတဲ့ ကွန်ပျူတာ
နား လာထိုင်ပြီး ဟိုကားဆွဲပါလား၊ ဟိုကားက မိုက်တယ်
နဲ့ လာ ဆရာလုပ်တော့ ငါက နားယောင်ပြီး ဆွဲမိရော၊
ဒီရောက်တော့ ဘယ်သူမှ စိတ်မဝင်စားတော့ ငါ့ဆီမှာ
အဖတ်တင်ရော ... ၊ ငါ့ဘာသာ ဝမ်းပွိုင့်သရီး အင်ဂျင်
ကားလေးတွေ မှာပြီး ရောင်းနေတာကမှ သွက်သွက် ထွက်

"ဟင် ့ ငါတော့ အဲ့ဒီလိုကားမျိုးတွေ ဖီလင်မလာပါဘူး၊ စီးရတာ ပေါ့ရွတ်ရွတ်နဲ့ ဖိမ်လည်းမကျ၊ မခဲ့မညား ပိစိ ညောက်တောက်ကလေးတွေ ..."

"အီကိုနိုမီ ကားပဲကွာ၊ အစစအရာရာ အကုန်အကျ သက် သာအောင် လုပ်ထားပါတယ်ဆိုမှ ဇိမ်ခံကားနဲ့ တူပါ့မလားႏွင့် အရေးကြီးတာက ဆီစားသက်သာဖို့ပဲ၊ ယာဉ်ကြော္ကရှုပ် ကျပ်ထဲ အဝင်အထွက်လွယ်ပြီး လိုရာခရီး ရောက္ခ်ဖို့ဖို့ ... "

ပုညခင်စေသနာပါတိုက်

MAN Y

"ငါကတော့ အင်ဂျင်ပါဝါကြီးတဲ့ ပြိုင်ကားတွေပဲ ကြိုက် တယ်"

"နင့်အကြိုက်ချည်း မှာရောင်းနေရရင် ငါမွဲတော့မှာပဲ"
"နင့်အကြိုက်မှာတော့ကော ဘယ်လောက်တွက်ခြေကိုက်
လို့လဲ စစ်ရာ၊ နင်ကလေ သူများယောင်တိုင်း လိုက်ယောင်
တဲ့ သူမျိုး ... ၊ ဝမ်းဖြင့်သရီးဆို ဟွန်ဒါဖစ်နဲ့ ပရိုဘောက်ပဲ
သိတဲ့လူမျိုး၊ သူများ ပရိုဘောက်ဆိုတိုင်း ပရိုဘောက်တွေ
လိုက်မှာ၊ နင်မှာတဲ့ကားတွေ ရောက်လာတော့ ဒီမှာ ပရို
ဘောက်က ခေတ်ကုန်နေပြီ၊ အီနေပြီ ... ၊ ငါ နင့်ကိုပြော
တယ်လေ၊ တိုယိုတာ ဘီဘီလေးတွေ မာဇဒါ ဒီမီယိုလေး
တွေ မှာပါဆိုတာ၊ နင့်ဘာသာ နင်သဘောနဲ့နင် မှာထားတဲ့
ကရောင်းတို့ ဟာရီယာတို့ ပါဂျဲရိုးဖားပြုတ်တို့ ဆယ်စီရာ
တို့ကရော အရောင်းသွက်လို့လား၊ အဲ့ဒီကားတွေကရော
အင်ဂျင်ပါဝါ မကြီးလို့လား၊ ဆီမစားလို့လား"

"အဲ့ဒါတွေက အစောပိုင်းတုန်းကတည်းက မှာထားမိတဲ့

ဟာတွေပါဟာ၊ ခု ထပ်မမှာတော့ပါဘူး" "လူတွေက ဆီစားမှန်း မသိတုန်းကသာ အဲ့ဒီကားတွေ

စီးတာ၊ ခုသိတော့ မစီးချင်ကြတော့ဘူး မဟုတ်လား ...

"နင်ပဲ ဆရာကြီး၊ နင်ပဲ ပြော ... " နေစစ် ပြောမိတာက နည်းနည်း၊ ပန်ပန် ပြန်**ပြော**

တာက များများမို့ နေစစ်က ခပ်ငေါ့ငေါ့ ပြန်ပြောလိုက်ပါသည်။

"အေးလေ ့ တကယ်လည်း ဆရာကြီးပဲဟာ၊ နှင့်လို ကား ရှိုးရွမ်း ဖွင့်မထားပေမယ့် နှင့်ထက်သိတယ်၊ ငါသာ နှင့် နေရာမှာဆိုရင် ပိုက်ဆံမပေါတဲ့ သူတွေလည်း မစီးနိုင်၊ ပိုက်ဆံပေါတဲ့သူတွေလည်း မစီးချင်တဲ့ တောင်မရောက် မြောက်မရောက် ကားမျိုး မရှာဘူး၊ တကယ့် ဟိုင်းဘော့စ် တွေ စီးမယ့် ဘီအမ်ဒဗလျူ အိတ်ဆစ် (BMW X 6) တို့၊ မာဆေဒီးစ် ဘန့် (Mercedes Benz) တို့၊ အော်ဒီ (Audi) တို့၊ ဘန်တလေ (Bentley) တို့၊ ကားဒီးလက် (Cadillas) တို့၊ ဖရာရီ (Ferrari) တို့ပဲ မှာမှာ ..."

"အဲ့ဒါတွေ မှာထားပြီး တော်တော်နဲ့ ရောင်းမထွက်တော့မှ ငုတ်တုတ်မေ့နေမယ်၊ နင် အကောင်းကြိုက်တိုင်း ငါ့လာ အဖော်စပ်မနေနဲ့ ..."

နေစစ်က ကိုယ်အနိုင်ရပြီးရော ပန်ပန့်ကို ဟောက် ပစ်လိုက်ပါသည်။ မိပန်နှင့် စကားပြောတိုင်း တစ်ခါမှလည်း မနိုင်ခဲ့ဖူးပါ။

ပါးစပ်ကသာ ဟောက်လိုက်ပေမယ့် လက်ကတော့ ပန်ပန့် တင်းနစ်ရတ်ကတ်ကို အိတ်ထဲသို့ ပြန်ထည့်ပေးနေမိသည်။ ပန်ပန်က တဘက် အဖြူလေးဖြင့် မျက်နှာပေါ်က ချွေးတွေကို သုတ်ပစ်လိုက်ပြီး ...

"စစ် နှင့်လာတာနဲ့ အတော်ပဲ သိလား၊ နှင့်ကို ကြွားရှဉ္စီး မယ်၊ ငါ့ကားကို တစ်စီးလုံး စတေကာ ကပ်ပစ်လို့အိုတာ

ပုညခင်စာဒအုပ်တိုက်

ပုညခင်ခေဒအာပြေတိုက်

၄၆ 🟬 ပုညခင်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည်

Çŋ

အရမ်းမိုက်တာပဲ"

- - ·

"နှင့်ကားက ဘယ်မှာလဲ ... "

"ဟိုးရှေ့မှာ ရပ်ထားတယ်၊ လာ ကြည့် ... လာ၊ အရမ်း

လန်းတယ်"

ပန်ပန်က ယောက်ျားလေးချင်းပခုံးပုတ်သလို နေစစ် ပခုံးကို တစ်ချက်ပုတ်ပြီး ရှေ့ကထွက်သွားနှင့်သည်။ နေစစ်က ပန်ပန့် ရတ်ကတ်အိတ်ကို လွယ်ရင်း နောက်က လိုက်လာပါသည်။

"ဘယ့်နယ်လဲ ့ လန်းတယ် မဟုတ်လား"

ပန်ပန်က သူ့ကားနားမှာ လက်ပိုက်ရပ်လိုက်ပြီး ကားဆီ မေးဆတ်ပြလိုက်သည်။ ပန်ပန် လတ်တလော စီးနေ

သည့် ကားက နေစစ် မှာပေးခဲ့သည့် Fair Lady Z (ဖဲလေဒီဇက်) ပြိုင်ကား အဝါရောင်လေးပင် ္ ့ ။ ခုတော့ ကားက အဝါရောင်

ပျောက်လျက် ပန်းရောင်နှင့် အနီစပ်ကျားကလေး ဖြစ်နေသည်။

တစ်စီးလုံးနီးပါးကို စတေကာ အမည်းရောင် ကပ်ပစ်လိုက်ပြီး ဘောနက်အဖုံးနှင့် ဘေးဘက်ခြမ်းတွေမှာ ပန်းရောင် လိုင်းစင်းကြီး

ကြီး ကပ်ထားသည်။ အဲမယ် ... ရှေ့မီးလုံးမှာ မျက်တောင်မွေး

ကလေးတွေ ထောင်လျက်သား ့ ့ ။ အမှတ်တမဲ့ကြည့်လိုက်ရင် ကားမီးလုံးက မျက်တောင်ကော့ကြီးတွေ ခြံရံထားသည့် မိန်းမ

မျက်လုံးလိုလို ဘာလိုလို ... ။ "အဟိ ..."

နေစစ်က ရယ်လိုက်တော့ ပန်က မျက်မှောင်ကြတ်

ပုညချင်စေသအုပ်တိုက်

... cat

"ဟေ့ကောင် ဘာရယ်တာလဲ ့ု့"

"နင့်ကားကို ကြည့်ရတာ ငါတောင် ကြိုက်ချင်လာပြီ ... "

"စစ် ့ နင် လှောင်တယ်ပေါ့ ့ ဟုတ်လား"

"နင့်ကားက ရင်ခုန်ဖို့တောင်းတာကိုး၊ အဟား ့ ငါတောင်

ကြည့်ရင်း ကြည့်ရင်း ရင်တွေခုန်လာပြီ၊ ကောင်မလေးက

ချစ်စရာလေး၊ မျက်တောင်ကော့ကလေးနဲ့ ၊ ပန်းရောင်စင်း

ကလေးဆိုတော့ ပင်ကီလေးလို့ ခေါ် ရင်ကောင်းမလား ... "

"စစ် ... နာချင်ပြီထင်တယ်၊ ငါထိုးလိုက်ရ"

ပန်က နေစစ်ဗိုက်ကို လက်သီးနှင့် ချိန်ရွယ်လိုက် တာမို့ နေစစ်က နောက်သို့ ခုန်ရှောင်လိုက်ရင်း ...

"ကြည့်ပါလား ... သူ့ကြည့်တော့ တစ်ချက်လေးမှ မနွဲ့ဘဲနဲ့

ကားကိုကျတော့ မိန်းမဆန်ဆန်ကြီး ပြင်ထားတယ်၊ ဒီဒီဇိုင်း

နဲ့ နင်နဲ့ လုံးဝမလိုက်ပါဘူးကွာ၊ ငါ နင့်ကားအတွက်

စတေကာ ဒီဇိုင်းဆွဲထားတာ ရှိပါတယ် ... " "…………………………………………………"

"ဟင် ့ ့ စောစောကဖြင့် မပြောဘဲနဲ့၊ နင်ပြောရင် ငါ ဘယ်ကဝိပါ့မလဲ ့ ့"

"ငါ့ ဒီဇိုင်းကို နင်ကြိုက်ဦးမှကိုး"

"ဧါကြည့်မှာပေါ့၊ နင့်ဒီဖိုင်းကပိုလန်းရင် နင့်ဒီဖိုင်းပဲ က<u>ွ</u>်င

မှာပေါ့"

"ကားတစ်စီးလုံး စတေကာကပ်တာတောင် ငွဲ့ပိတ်စ်ချက်

ပုညခင်စၥအစ်တိုက်

၄၈ 🔳 ပည္သခင်

ကလေး မပြောဘဲနဲ့၊ ခုမှလာလွမ်းမနေနဲ့"

"အဟဲ ... သူငယ်ချင်းကလည်း စိတ်မကောက်စမ်းပါနဲ့ "

"စိတ်ကောက်ရအောင် ငါက မိန်းမကြီးမို့လို့လား ္ .. "

"ငါ မနက်ဖြန် နှင့်ရှိုးရွမ်းကို လာခဲ့မယ်၊ နင့်ဒီမိုင်းကို

ကြည့်ပြီး အိုခေရင် အတူသွားကပ်ကြတာပေါ့ ...

"ဟင်း ့ ့ ခုမှ"

"အမှန်တော့ ငါ့မှာ ပိုက်ဆံသိပ်မရှိလို့သာ ဒီကားလေးကို ပဲ အမျိုးမျိုး ဆင်ယင်ပြီး ဖြေသိမ့်နေရတာပါ စစ်ရာ၊

ငါ တကယ်စီးချင်တာက 'လန်ဘော်ဂီနီ'... '

"ရွိ ... ဟိ ... ဟား ... ဟား ...

"အမယ် ့ အမယ် ့ လှောင်တယ်ပေါ့ ဟုတ်လား" ပန်ပန်က စိတ်ဆိုးသွားသလို ခပ်ဆတ်ဆတ်လေး

မေးလိုက်တော့ နေစစ်က ပိုရယ်ချင်လာရပါသည်။ ပန်ပန်အသည်း အသန် လိုချင်နေတဲ့ 'Lamborghini' ဆိုတဲ့ ပြိုင်ကားဟာ အရမ်း ကို ကျိကျိတက် ချမ်းသာမှ ဝယ်နိုင်သည့် ပြိုင်ကားမျိုးပင် ... ။ မြန်မာငွေ သိန်း ၄ထောင် လောက်တန်သည့် ပြိုင်ကားမျိုးမို့ တော်ရုံ ကားရူးလည်း မဝယ်နိုင်။ ဒီနိုင်ငံမှာ ဒီလိုကားမျိုး စီးတာ တောင် သူ မတွေ့ဖူးသေးပါ။

ပန်ပန်တို့ မိသားစုဟာ ချမ်းသာပြည့်စုံတယ် ဆိုပေ မယ့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကြီးတွေ လုပ်ကိုင်နေကြတဲ့သူတွေတော့ မဟုတ်ပါ။ ပန်ပန့် အမေရဲ့ မိဘတွေက ချမ်းသာခဲ့တာမို့ ဝင်ဒါ တကယ်ချစ်လို့ ရှူးခဲ့သည် 🛚 📠

æ

ঈ ပိုင်ဆိုင်ထားပြီး ပန်ပန့်ဒက်ဒီကတော့ သင်္ဘောကပ္ပတိန် တစ် ဆောက်ပင်။ ခု ပန်ပန် စီးနေတဲ့ ပြိုင်ကားလေးကိုတော့ ပန်ပန့် ဆွေးနေ့မှာ သူ့ ဒက်ဒီက လက်ဆောင်ပေးထားခဲ့တာပင် ... ။ ပန်ပန် ဟာ MBA ဘွဲ့တွေ ဘာတွေ ယူထားပေမယ့် ခုထိတော့ ဘာအလုပ် 🦞 မည်မည်ရရ လုပ်သေးသူ မဟုတ်တာမို့ ဘာဝင်ငွေမှလည်း **ခ**ရှိ။ ဒီလိုလူက လန်ဘော်ဂီနီ စီးချင်တယ်ဆိုတော့ နေစစ်က ဟာသဟုသာ သဘောထားမိပါသည်။

"အေးပါ ... အေးပါ ... တစ်နေ့ ငါစီးပြမယ်၊ ကြည့်နေ" "နင်က ဘယ်ပိုက်ဆဲနဲ့ ဝယ်စီးမှာလဲ၊ နှင့်ဒက်ဒီကုလည်း လန်ဘော်ဂီနီတော့ လက်ဆောင်ပေးမယ် မထင်ပါဘူး ္ဌား စပွန်ဆာတွေ ဘာတွေ ရဖို့ကျတော့လည်း နင့်လို ဒေါင်းတိ မောင်းတိပုံမျိုးကို ဘယ်သူဌေးကမှ စပွန်ဆာပေးဖို့ စိတ် ဝင်စားမယ် မထင်ပါဘူးကွာ 👯

"ကြည့်စမ်း ့့ စော်ကားလှချည်လား၊ ငါ့ကိုများ ဘယ်လို အစားမှတ်နေလဲ၊ ခုနေ ဘီလ်ဂိတ်က စပွန်ဆာလာတေး တောင် စိတ်မဝင်စားဘူး ္ုုိ

"ဟား ... ဟား ... အေးပါ ... အေးပါ၊ ကျုပ်သူငယ်ချင်း လေးက အမျိုးကောင်းသမီးလေးမှန်း သိပါတယ်ကွာ"

သည်။ ပန်ပန့်ကို စနောက်ခြင်းဟာလည်း နေစစ်အတွက်တွေ့အု^{တ်} စိတ်အပန်းဖြေနည်း တစ်ခဟ ဆိလင်္ကာ

ပုညခင်စာ အာပ်တိုက်

ပုသနင်စေသနှစ်တိုက်

၅၀ 🔳 ပုညာင်

"ပိုက်ဆံလေးဘာလေး ရပေါက်ရလမ်းရှိအောင် နှင့်ရှိုးရွန်း က ကားတွေကိုပဲ ပွဲစားလုပ်ရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ် နှင့်ကမ်မရီတွေအတွက်လည်း ပူမနေနဲ့ ... ၊ ကမ်မရီကာ လိုချင်လို့ ရှာနေတဲ့ ဒက်ဒိုမိတ်ဆွေတစ်ယောက် ရှိတယ် ငါ နှင့်ရှိုးရွမ်းကို လွှတ်ပေးလိုက်မယ်၊ ကားရောင်းရရင် ငါ့ကိုတော့ ပွဲမေးရမယ်"

"စီးပွားရေး သောင်းကျန်းလိုက်တာကွာ၊ အချင်းချင်းတွေရ လာနှိုက်မနေစမ်းပါနဲ့"

"ေတာ့ ... ဒါတော့ မရဘူးလေ၊ စီးပွားရေးမှာ ဘော်ဒါကဏ္ဏ မရှိဘူး၊ ပွဲခမရရင် လွှတ်မပေးဘူး၊ ဒါပဲ ... "

"ဟား ဟား ့ ့ အေးပါကွာ၊ ကဲ ့ ကဲ ့ ့ လာ ့ ့ နှ ဗိုက်ဆာပြီ မဟုတ်လား၊ ဖူဂျီဟောက်စ်မှာ ထမင်းသွားစာ ရအောင် _ ့ "

"ຫາ ຫຼຸ້"

ပန်ပန်က နေစစ်ကို ပြုံးတုတု စိုက်ကြည့်နေလိုင ရင်း ပခုံးတွန့်ကာ ရယ်လိုက်ပြီးမှ ...

"နင် မိန်းကလေးကိစ္စ ပြဿနာတက်ပြန်ပြီ မဟုတ်လာ ဟင်း ... ဟင်း ... ငါ့ကို ထမင်းကျွေးမယ်ဆိုကတည်းရ နင် ငါ့ကို ပြောစရာကိစ္စတွေ၊ အကြဲဉာဏ်တောင်းစရာသေ မလွဲမသွေ ပါလာမယ်ဆိုတာကတော့ မြေကြီးလက်ခင် မလွဲပဲ ... "

ပုညခင်စ႒အပ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ဇူးခဲ့သည်

3

"ဟဲ ဟဲ ့ ့ ပြောချင်လို့ ကျွေးမှာမဟုတ်ပါဘူးကွာ" "ကျွေးရင်းနဲ့တော့ ပြောမှာမဟုတ်လား ့ ့"

"ဟဲ ဟဲ ့ ့ ဒါကတော့ ့ ့ " "ဟင်း ့ ့ ရုပ်ကိုက မသိရင် ခက်ဦးမယ်၊ ခဏစောင့် . . .

ငါ အဝတ်အစား သွားလဲလိုက်ဦးမယ်" ပန်ပန်က နေစစ် ပခုံးကို လက်သီးဖြင့် တစ်ချက်

လှမ်းထိုးပြီး အဝတ်အစားလဲသည့်ဘက်သို့ ထွက်သွားခဲ့ပါသည်။

*** * ***

ည စ စ စ ၁ ဆု စီ တို က် ကျက်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🛚 📠

38

ပန်မဒီက နေစစ် စကားတွေကို နားထောင်ရင်း ရယ်ချင်လာမိသည်။ သို့သော် ပါးစပ်ထဲကို စားစရာတွေ ဆက် တိုက် သွပ်သွင်းနေတာမို့ မရယ်အောင် ထိန်းထားရပါသည်။ "နင်သိတဲ့အတိုင်းပဲ မေမေက လုံးဝ ရှေးရိုးကြီး၊ မေမေ့ လုပ်ပုံနဲ့သာဆို ငါ့မှာ အိမ့်မီကို မယူမဖြစ် ယူရတော့မယ့် အခြေအနေကို ဆိုက်ရောက်သွားတော့မှာ၊ ကျွတ် ... နင်က လည်း စားချည်းနေတာပဲ၊ ကျွေးရတဲ့သူကို နည်းနည်းပါး ပါး အရေးစိုက်ဖော် မရပါလား ... " "ပါးစပ်က စားပေမယ့် နားက သေသေချာချာ နားထောင်

နေပါတယ် စစ်ရယ်၊ ဟဲ့ ... ဒီ ကဏန်းက အရမ်းစား ကောင်းတယ် သိလား၊ ရော့ ... စားကြည် ... "

ပန်မဒီက စားလက်က ကဏန်းအသားတစ်ဖတ်ကို နေစစ် ပါးစပ်ထဲသို့ လှမ်းထည့်လိုက်သည်။ နေစစ်က အရသာ ခံ ဝါးလိုက်ရင်း ...

"အေး ့ မဆိုးဘူး ့ ကောင်းတယ်၊ နောက်တစ်ခုပေးဦး"

"နင့်ဟာနင် ခွာစားပါလား ... " "ငါ ပျင်းလို ... "

"ပျင်းရင် မစားနဲ့ ... "

"လုပ်ပါဟာ ့္ တစ်ခုလောက်ပါ"

"ကဲ ့ ရောဟေ့ ့ ရော့"

အခန်း(၇)

"နင်ပဲ စဉ်းစားကြည့်လေ ပန်၊ လူငယ်ဆိုတာကတော့ လူငယ်အထာ ရှိမှာပဲလေ၊ ယောက်ျားလေး မိန်းကလေး တွဲကြရင် သူ့ အထာနဲ့ သူတော့ ရှိတာပဲမဟုတ်လား၊ ချုပ် တတ်တဲ့ မိန်းကလေးမျိုးနဲ့ တွေ့ ရင် ကိုယ့်ဘက်ကလည်း ကိုယ့်အထာလေးနဲ့ ကိုယ် လွတ်အောင်ရန်းရမှာပဲ ... မိအိမ့်မီက ချုပ်တဲ့နေရာမှာ ဆရာမကြီး၊ ငါကလည်း ရှန်း တတ်တဲ့နေရာမှာ ဆရာကြီးပဲလေ၊ သူက သူ့ အမေဆို ငါ့ ခေါ်သွားပြီး ငါ့ကို မိဘအသိအမှတ်ပြုလက်မှတ်သောတို့သားလောင်းဖြစ်အောင် ကြံစည်ထားတဲ့သူ ... ၊ အဲ့ဒီလို လူမျိုးကို မာမီက အရမ်း ချစ်ခင် လိုက်လှဲစွာ ကြိုဆိုပြီး ထမင်းစားတွေ ဘာတွေတောင် လိုက်လှဲစွာ ကြိုဆိုပြီး ထမင်းစားတွေ ဘာတွေတောင် ဖြတ်နေတော့ သူ့ကို မိဘအသိအမှတ်ပြု သတို့သမီးလောင် ဖိတ်နေတော့ သူ့ကို မိဘအသိအမှတ်ပြု သတို့သမီးလောင်

ပုညခင်စ႒အာဝ်တိုက်

လက်မှတ် ပေးအပ်နေတာနဲ့ မတူဘူးလား"

ပ<u>ည ၈ ၆ ၈ ၁ ဆု ဝိ တို က်</u> ကျက် ၅၄ 🗯 မှညသင်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🛚 📺

31

ပန်ပန်က ကဏန်းသားတစ်ဖတ်ကို နေစစ် ပါးစပ် ထဲသို့ ဆောင့်အောင့်ထည့်လိုက်သည်။

နေစစ်က ဝါးလိုက်ရင်း ...

"အင်း ့ ကောင်းလိုက်တာ၊ နောက်တစ်ပွဲ ထပ်မှာလိုက် ဦး၊ အဲ့ဒီတော့ ခုနစကားကို ဆက်ရရင်ဟာ အိမ့်မီက တဆိတ်တော့ လောဘတက်လွန်းတယ်၊ ငါ့ဆီက အခွင့် အရေးတွေ တောင်းဆိုလွန်းတယ်၊ သူ့ ကြည့်ရတာ ငါ့ကို အတည်ကြံတော့မယ့် ပုံကြီးဟ၊ အတိုချုပ်ပြောရရင် ငါ သူ့ကို တွဲရတာ လုံးဝ ဖီလင်မလာတော့ဘူးကွာ ... " "ဒါများ ... ဖီလင်မလာတော့ရင်လည်း ဖြတ်လိုက်ပေါ့၊ နင် ဒီလိုပဲလုပ်နေကျ မဟုတ်လား၊ ရွတ် ... ရွတ် ... ကဏန်းချဉ်စပ် တစ်ပွဲ ထပ်ပေးပါနော်"

ပန်ပန်က ဝိတ်တာကို လှမ်းမှာလိုက်တော့ နေစစ် က ပန့်ပန့်ကို လက်မတစ်ချောင်း ထောင်ပြလိုက်ပြီးမှ ...

"ဒါပေမယ့် ခက်နေတာတစ်ခုတော့ ရှိတယ်ဟ"

"အွန်း . . ေပြာပါဦး"

"စတန်းဘိုင်လေး တစ်ယောက် အသင့်ရှိမနေတော့ ဒီ တစ်ယောက်နဲ့ ပြတ်သွားပြီး နောက်တစ်ယောက် မတွေ့ ခင်စပ်ကြားမှာ အရမ်းပျင်းစရာကောင်းသွားတော့မှာ ... " "အဲ့ဒါဆိုလည်း လဲသေလိုက်တော့ပေါ့ဟယ် ..."

ပုသမင်စၥအုပ်တိုက်

ပန်မဒီက အမြင်ကတ်ကတ်နှင့် ပြောပစ်လိုက်မိပါ သည်။ နေစစ်တစ်ယောက်ဟာ အမြဲတမ်း အီစီကလီ လုပ်နေစရာ ဆောွဲကလေးမှမရှိရင် နေတတ်တဲ့သူမဟုတ် ... ။ ပြီးတော့ တကယ် သူချင်တာလည်း မဟုတ် ... ။ သူတွဲချင်သည့် မိန်းကလေးတစ် သောက် စတွေ့တဲ့အချိန်နှင့် ဖြတ်ခါနီးအချိန် ထိုနှစ်ချိန်မှာတော့ နေမဒီ နားငြီးရတတ်ပါသည်။

တကယ်တော့ နေစစ်ဟာ ရုပ်ရည်၊ ပညာ၊ စီးပွား 🖚စအရာရာ ပြည့်စုံတဲ့သူမို့ ယူချင်တဲ့ မိန်းကလေးက မရှားပါ။ 🗷 ယုအယခံ သားကလေးဖြစ်ရုံမက လောကဓံကို မခံခဲ့ရဘဲ 🗷 ရာရာ ပြည့်စုံနေသူမို့လားတော့ မသိ၊ နေစစ်မျက်နှာက နနယ် သည်။ သို့သော်လည်း ယောက်ျားလေးမျက်နှာဟာ နုဖတ်ပြီး အပြစ် ာင်းစင်လွန်းရင်လည်း ကောင်မလေးတွေအမြင်မှာ ဆွဲဆောင်မှု ြရှိဟုဆိုကာ ပါးမြိုင်းမွေး ရေးရေးကလေး ထားထားတတ်သည်။ 🛫 က်နှာထား ဂျစ်တစ်တစ်နဲ့ အဲ့ဒီလို အမွေးအမျှင်လေးတွေ ရှိတဲ့ 🗷တွက် သူ့ပုံစံက ပိုကြည့်ကောင်းသွားတာတော့ အမှန်ပင် 🚬 ။ "နောက်တစ်ယောက် တွေ့မှ သူ့ကို ဖြတ်ရင်ကောင်းမလား ဟင် မိပန့် ... ၊ အင်း ... ဒါပေမယ့် သူ့ကို မပြတ်ခင် လည်း ဒုက္ခက္မ ... ၊ အာ ... ခုပဲ ဖြတ်လိုက်တာ ကောင်လိုတ် ပါတယ်ကွာ ... "

ပုညခင်စ႒အှစ်တိုက်

D. WWW

၅၆ 🚆 ပုညသင်

ပန်မဒီက နေစစ်ကိုကြည့်ကာ ခေါင်းတညိတ်ညိ**တ်**

လုပ်မိရင်း ...

"စစ် ... နင် ဘယ်အချိန်ထိ ဒီလိုလုပ်နေမှာလဲဟာ ... အိမ့်မီလိုလူမျိုးကတော့ ထားပါတော့၊ သူ့အကြောင်းတော့ ငါလည်းသိတယ်၊ သူက နင်ထားခဲ့လိုလည်း ဘာမှဖြစ်မယ့် လူမျိုး မဟုတ်ဘူး၊ နင်တို့နှစ်ယောက်က မြွေမြွေချင်းပဲ၊

တကယ့် ဖြူဖြူစင်စင် မိန်းကလေးမျိုးကိုတော့ နင် ဒီ**လို** သွားမလုပ်နဲ့ နော် ... "

"အဲ့ဒါတော့ မပူနဲ့ ပန်၊ ငါက ငါ့ကို အရူးလာလုပ်ချင်တဲ့ သူမျိုးကိုသာ သူအရူးလုပ်တာ မခံရခင် ကိုယ်က အရင်ဦး အောင် အရူးလုပ်တဲ့ သဘောပဲ၊ ငါအရူးလုပ်သင့်တဲ့သူ၊

မလုပ်သင့်တဲ့သူကို ခွဲခြားသိပါတယ်"

"အေး ... နှင့်ဇာတ်ကို နှင်နိုင်ရင် ပြီးတာပဲ၊ လူပါး ပုလင်း ကွဲထိ မခံရအောင်တော့ ဂရုစိုက် ... ၊ ငါကတော့ နှင် အတွဲရခါနီးနဲ့ ပြတ်ခါနီးတိုင်း ခုလိုမျိုး စားရတဲ့အတွက် တွက်ခြေကိုက်တယ်လေ၊ နားငြီးတာတစ်ခုတော့ သည်းခံ

എഗ്നാധി ... "

သူတို့ စကားပြောနေတုန်းမှာ ကဏန်းပွဲ လာချတာ မို့ နှစ်ယောက်သား ကဏန်းဆီ ပြိုင်တူလက်ရောက်ကာ ကဏ**န်း** လက်မတွေကို အလုအယက် ဆွဲဖွဲလိုက်ကြပါသည်။

ပုညခင်စ႒အပ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🛚 📺

30

လောလောဆယ်တော့ နေစစ်ကို ကြည့်ရတာ သူ လက်ထဲက ကဏန်းကောင်လောက် ဘာကမှ အရေးမကြီးတော့ သလိုပင် . . . ။

*** *** *

マショをのつ 知るのの Man Dumeseclassic.com

တကယ်ချစ်လို့ စူးခဲ့သည် 🔳

အခန်း(၈)

ထိုနေ့က ရာသီဥတု တော်တော်လေး သာသာယာ

ယာ ရှိခဲ့ပါသည်။

အရင်နေ့တွေကလောက် နေခြစ်ခြစ်တောက် မပူ တာမို့ အကာအကွယ်မဲ့ ခြံဝန်းကြီးထဲမှာ ရှိနေသည့် ကားတွေကို လာကြည့်သည့် သူတွေအတွက်လည်း အဆင်ပြေနေသည်။

ဒီနေ့တော့ နေစစ်က ကိုယ်တိုင် ကားရောင်းသည့် အလုပ်ကို မလုပ်ဖြစ်ဘဲ ကိုယ့်ရုံးခန်းထဲ ကိုယ်ထိုင်ပြီး ကွန်ပျူတာ

ဖွင့်ကာ ဂျပန်လေလံဆိုက်ထဲက ကားတွေကို ရှာကြည့်နေမိသည်။ ထိုအချိန်မှာပဲ ကားရောင်းသည့် ဝန်ထမ်း ကောင်

လေး နှစ်ယောက်က ရုံးခန်းထဲသို့ ဝင်လာရင်း ... "လူသလောက် တော်အော် ကြီးကျယ်တယ်ကွာ၊ ငါတို့

ရှိုးရွမ်းက ကားတွေကို စိတ်မဝင်စားသလိုကြည့်ပြီး လှောင်

သလို ပြုံးလိုက်တဲ့ပုံက တော်တော် အသည်းယားဖို့ ကောင်း တယ်"

"သူ့ကြည့်ရတာ တော်တော်တော့ ချမ်းသာမယ့် ပုံပဲ၊ သူဌေးသမီးလား၊ သူဌေးကတော်လားတော့ မသိပါဘူး"

"တော်ကြာ စပွန်ဆာလည်း ဖြစ်နေဦးမယ်" "ပုံစံကတော့ လုံးဝ လူရှိန်စရာပုံမျိုး ့ ့ "

သူတို့ချင်း ပြောနေကြသည့် စကားတွေကို နေစစ် က ကြားနေရသည်။ အဲ့ဒီလောက်ထိကတော့ နေစစ် စိတ်မဝင်

စားသေးပါ။ အဲ့ဒီနောက် သူ့လက်ထောက် အောင်ဇင် ပြူးတူး

ရာတာ ဝင်လာတော့မှ စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းသွားတော့တာပင်။ "ဆရာ ... ဆရာ ... လန် ... လန် ... "

"ဟမ် ္ု့ တလန်လန်နဲ့ ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ မောနေရင် ရေသောက်ပြီး အပြည့်အစုံပြော ... "

"လန် ့္ လန်ဘော်ဂီနီ တဲ့ ဆရာ၊ လန်ဘော်ဂီနီ ကားမှ လိုချင်တာတဲ့၊ လန်ဘော်ဂီနီ လာရှာတာတဲ့ ... "

ဒါကတော့ တော်တော် စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်း

သွားပြီ ဖြစ်ပါသည်။ နေစစ် ကားရှိုးရွမ်း စဖွင့်တဲ့ တစ်နှစ်အတောအတွင်း

မျိုး လာရှာသည့်သူ တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးခဲ့တာကြောင့်ပင် လွှဲတိ အနောက်နိုင်ငံက လူတွေတောင်မ လန်တာင်⁸⁸ ၁

အနောက်နိုင်ငံက လူတွေတောင်မှ လန်ဘော်ဂီနီကို ထိုတိုင်း စုည စ င် စ ၁ အု မ် တို က်

ပုညခင်စာဒအာပေတိုက်

၆၀ 🔳 ပညာင်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် နေသော ထိုအမျိုးသမီးပုံက ကြည့်လိုက်တာနဲ့ ချမ်းသာပြည့်စုံလူ

ြေ

စီးနိုင်ကြတာ မဟုတ်ပါ။ ဒီနိုင်ငံမှာတော့ ဧရာမ သူဌေးကြီးတွေ ဟာ ဒီလောက် တန်ဖိုးကြီးပေးရရင် တခြား ဖိမ်ခံကားကိုသာ ပိုစိတ်ဝင်စားကြပြီး ပြိုင်ကားကိုတော့ သိန်းလေးထောင်ပေးမစီးချင် ကြပါ။ ကားဝါသနာပါသည့် သူဌေးလောက်သာ စီးဖို့ စိတ်ဝင်စား ကြတာပင်။

နေစစ်တို့ နိုင်ငံက အရမ်းချမ်းသာသည့် နာမည်ကြီး သူဌေးလောက်သာ စီးနိုင်သည့် ကားမျိုးကို လာရှာသည်ဆိုတော့ ဘယ်လောက်တောင် ချမ်းသာတဲ့ အမျိုးသမီးပါလိမ့် ့ ့ ။

သူဌေးသမီးလား 🚃

သူဌေးကတော်လား 📖

သူဌေးမလား ...

နေစစ်က စိတ်ဝင်စားသွားကာ ထိုင်ရာမှ ထလိုက် ပါသည်။

သူက ရုံးခန်းမှန်တံခါးကို တွန်းဖွင့်ကာ အပြင်သို့ ထွက်လိုက်ရင်း ကားတွေ ရပ်ထားသည့်ဘက်သို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်

လိုက်ပါသည်။ ကားတွေနားမှာ တခြား ကားလာကြည့်နေသည့်

သူတွေလည်း ရှိနေပေမယ့် တစ်ယောက်သော သူကသာ သူ့မြင် ကွင်းထဲကို ထင်းလင်း ပြတ်သားစွာ ထိုးထွင်းဝင်လာခဲ့ပါသည်။ နေစစ်တို့ ရှိုးရွမ်းက ဝန်ထမ်းလေး တစ်ယောက်

မိုးပေးထားသည့် ထီးရိပ်အောက်ကနေ ကားတွေဆီ လျှောက်လာ

စာစ်ယောက်ဆိုတာ သိသာစေသော ကိုယ်ဟန်အနေအထားမျိုးကို ပိုင်ဆိုင်ထားသည်။

ဝတ်ထားသည့် အဝတ်အစားဟာ MK လို ဆိုင်မျိုး မှာ တွေ့ရတတ်သည့် သိန်းချီတန်သော အဝတ်အစားမျိုး၊ ဒူးအတိ ည်သည့် အနီရောင်ဂါဝန် လက်ပြတ်လေးကို ခါးပတ်နက်လေး ဝတ်၍ ဝတ်ထားသည်။ ခုခေတ်မှာတော့ အရမ်း ပိုက်ဆံရှိသော သုများဟာ ရှုပ်ထွေး တောက်ပပြောင်လက်တာမျိုး၊ အတွန့်အဖတ် တွေနဲ့ အဆင်ကြောင်ကျားတွေ ဝတ်လေ့မရှိတော့ဘဲ ခပ်ရိုးရိုးရှင်း ရှင်းနှင့် စမတ်ကျကျ classis (ကလပ်စစ်) စတိုင်လ်လေးတွေသာ ဝတ်လေ့ရှိပြီး ထိုရိုးရိုးရှင်းရှင်း အဝတ်အစားတွေရဲ့ ဈေးနှုန်းဟာ လည်း မထင်လောက်စရာ ဈေးနှုန်းကြီးမြင့်နေကြတာပင် ... ။ ငာချို့ဆို ဒါမျိုးတွေဟာ ဒီလောက် တန်ဖိုးကြီးမှန်းတောင် မသိ ကြ။ ဒါမျိုး ဝတ်နိုင်ကြသည့်သူအချင်းချင်းသာ သိနိုင်ကြတာမျိုး ဗင် ...။

ဒေါက်ဖိနပ် ကြိုးသိုင်းအနက်ရောင် ခုံထူမြင့်မြင့်နှင့် လက်ကိုင်အိတ် အနက်ရွှဲအိအိကြီး လက်မှာချိတ်ထားပြီး နေကာ မျက်မှန် ဝိုင်းဝိုင်းကြီးကြီးကို တပ်ထားသော သူမရဲ့ ဆံပင်တွေ တ ရွှေညိုရောင် ... ။ အလယ်ခွဲ ခွဲပြီး ဟိုဘက်ဒီဘက်ကို တွန့်္တွှဲလို့ တွန့်တောက်တောက်လေးသည် တွန့်ကောက်ကောက်လေးတွေ ဖြာကျနေတာမို့ မျက်နာကို တွဲ့ချို့ တစ်ဝက် အုပ်ကွယ်ထားသည်။ ပခုံးကျော်ကျော်ထိ ဝဲဖြဉ့်နေသော

<u>ပုညခင်စေဒအုပ်တိုက်</u>

<u>ပုညခင်စာ အာစ်တိုက်</u>

၆၂ 🖀 ပုညာင်

ဆံပင်ကောက်ကောက်တွေဟာ တော်ရုံလှပရုံလောက်နဲ့တော့ ကြည့် မကောင်းနိုင်သော ဆံပင်မျိုး၊ ကလက်တက်တက်ပုံ ထွက်သွား

နိုင်သော ဆံပင်မျိုး။ သို့သော် ... သူမနဲ့ ကျတော့လည်း အဆင် တပြေ ကြည့်ကောင်းနေပြန်သည်။ တောက်ပသော နေရောင် အောက်မှာ သူမရဲ့ လက်မောင်းကလေးတွေ ဖြူဝင်းတင်းပြည့်

နေတာကို အဝေးကပင် သိသာစွာ လှမ်းမြင်ရသဖြင့် တော်တော်

ဆွဲဆောင်မှုရှိသော မိန်းမတစ်ယောက်ဟု အဝေးကပင် မှတ်ချက် ချရပါသည်။

မိန်းမလှဆို စိတ်ဝင်စားတတ်သော နေစစ်က သူမ ရှိရာသို့ တက်တက်ကြွကြွ ခြေလှမ်းများဖြင့် လျှောက်လှမ်းလာ ခဲ့ပါသည်။

> "မင်္ဂလာပါ ခင်ဗျ၊ ကျွန်တော်က ဒီရိုးရွမ်း ပိုင်ရှင်ပါ။ လန်ဘော်ဂီနီ လိုချင်တယ်ဆိုတာက ..."

သူမက ကားတစ်စီးကို ကြည့်နေရာမှ နေစစ်ထံသို့ အသာအယာ လှည့်ကြည့်လိုက်ပါသည်။ အနီရောင် နှုတ်ခမ်းနီ ဆိုးထားသော ရွှဲအိအိန္ဒတ်ခမ်းလေးက မသိမသာ လှုပ်ရွသွားကာ

မျက်မှန်ကို ချွတ်လိုက်ရင်း ... "ဟုတ်တယ် ... တို့ပဲ ... "

တော်တော် ဆွဲဆောင်မှုရှိတဲ့ အသံဆိုတာ အ**သိ** အမှတ် ပြုရသည်။

အသံက ထည်ဝါမြင့်မားတယ်လို့ပဲ ပြောရမလား။

ပုညခင်စ႒အာဝေတိုက်

တကယ်ချစ်လို ဇူးခဲ့သည် 🔳

િર

အပေါ်စီးဆန်တယ်လို့ပဲ ပြောရမလား။ လေယူလေသိမ်းက တော် တော့်ကို ဆွဲဆောင်မှု ရှိသလို သူမရဲ့ မျက်ဝန်းတွေ ဆွဲဆောင်မှု ရိုလှတာကိုလည်း အသိအမှတ် ပြုရသည်။ စူးရှသော မျက်ဝန်းထဲ က ညှို့ဓာတ်တွေဟာ လျှံထွက်လျက် သူ့ဆီ ဖြာကျလွှမ်းခြုံထား

လိုက်သလိုပင် 🛺

"လန်ဘော်ဂီနီက ဈေးကြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ မှာထားတာ တော့ မရှိဘူးခင်ဗျ ... ၊ မှာချင်ရင်တော့ နှစ်လလောက် စောင့်ရမယ်၊ လိုချင်တဲ့အနေအထားကို လေလံဝက်ဘ်ဆိုက် ထဲမှာ ရှာကြည့်ပြီး လေလံဆွဲရမှာ၊ လောလောဆယ် ဒီမှာ ရှိတဲ့ ကားထဲက ကြည့်ကြည့်ပါဦးလား၊ ဟိုဘက်က လန် ခရူဆာ ဆိုရင် မော်ဒယ်အမြင့်ထဲကပဲ၊ အဲ့ဒီကားက ..."

"အဲ့ဒီလို လမ်းကြမ်းသုံး ကားတွေ မမ စိတ်မဝင်စားဘူး" မြတ်စွာဖျား။ လေကတော့ တော်တော်မြင့်ပါလား။ လန်ခရူဆာကို လမ်းကြမ်းသုံး အဆင့်မှာပဲ ထားထားတယ်ဆိုတော့

ဘယ်လောက်တောင် ချမ်းသာလို့ပါလိမ့် ... ။

"မမက ဓိမ်ခံကားနဲ့ ပြိုင်ကားပဲ စိတ်ဝင်စားတယ်"

"နှိမ်ခံကားဆို ဘီအမ်ဒဗလျူထဲက ရှိ ... " "ဘီအမ်ဒဗလျူက မမ အခုစီးနေတာလေ၊ ရိုးလာလို့

လန်ဘော်ဂီနီနဲ့ လဲစီးမှာ ...

သူ့ကိုယ်သူ 'မမ' ဟု သုံးနှုန်းလိုက်တာဟာ တ္တမ်င် အပေါ်ကြောကြီးက ပြောချင်နေတာလား။ သူမကို ကြည်တော့

ပုည ခင်စေဒဆုပ်တိုက်

၆၄ 🔳 ပုညခင်

တကယ်ချစ်လို့ ဝူးခဲ့သည် 🔳

Gŋ

လည်း အသက်က သိပ်ကြီးပုံမရသေးပါ။ နေစစ်နဲ့ဆို ရွယ်တူ၊ ဒါမှမဟုတ် ကြီးရင်လည်း တစ်နှစ် နှစ်နှစ်ထက် ပိုမယ်မထင်။ ဒီနေရာမှာ မဟုတ်ဘဲ အပြင်မှာသာ တွေ့ဖြစ်ရင်

သူဒီလိုပြောနေတာကို နေစစ်က ဟားပစ်မှာ အမှန်ပင်။ သို့သော် လည်း ကိုယ့်ရိုးရွမ်းကို လာသည့် ကတ်စတန်မာ ဖြစ်နေတော့ ကိုယ့်ဘက်က လေးစားမှုလေးထားပြီး သည်းခံရတော့မှာပင်။

> "ဟိုတစ်လောကတော့ လေလံ ဝက်ဘ်ဆိုက်ထဲမှာ လန် ဘော်ဂီနီ တစ်စီး တွေ့တယ် ခင်ဗျ…၊ ဒေါ်လာ တစ်သိန်း ခွဲလောက်တော့ကျလိမ့်မယ်၊ အခွန်ဆောင်ရမှာနဲ့ဆို ဒေါ်လာ လေးသိန်းကျော်၊ မြန်မာငွေ သိန်းလေးထောင်နီးပါးတော့ ရိုလိမ့်မယ် …"

> "အဟင်း ... အဲ့ဒီလောက်ကတော့ မမ တတ်နိုင်ပါတယ်" "အာ ... ကျွန်တော်က မတတ်နိုင်ဘူးထင်လို့ ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး ခင်ဗျ၊ ဈေးနှုန်းအကြမ်းဖျင်း သိထားတာ လေး ပြောပြတာပါ"

> "အိုခေ ့ ့ အဲ့ဒီတော့ အဲ့ဒီလို ကားမျိုး မှာချင်ရင် ဘယ် လိုမှာရမလဲ၊ မမတော့ ဘာမှ နားမလည်ဘူးနော်၊ ပြီးတော့ ကားရောက်လာဖို့အတွက် တစ်ခုမှ ခေါင်းမစားချင်ဘူး၊ မမအိမ်ရှေ့ကို တားရောက်လာတာကိုပဲ အဆင်သင့် စောင့် ယူချင်တယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ ... စိတ်ချပါ ခင်ဗျ၊ အိမ်ရှေ့ ကားအရောက် ဝန်ဆောင်မှု ပေးမှာပါ၊ ဒါပေမယ့် လေလကတော့ စောင့်ဆွဲ မှ ဖြစ်မှာပါ၊ ကျွန်တော်က လေလံဝက်ဘ်ဆိုက်ထဲမှာ ကားရာပြီး တွေ့ရင် လှမ်းအကြောင်းကြားပေးမှာပါ၊ အဲ့ဒီ အချိန်ကျရင်တော့ ကားလိုချင်တဲ့သူက ကျွန်တော်တို့ဆီ လာပြီး လိုချင်တဲ့အချက်တွေ ပါမပါ လာကြည့်ပြီး ကျေနပ် တယ်ဆိုမှ ကျွန်တော်တို့က လေလံဆွဲပေးမှာပါ၊ ကျန်တဲ့ ကားတင်ဖို့၊ ကားထုတ်ဖို့၊ လိုင်စင်ဝင်ဖို့တွေကတော့ ကျွန် တော်တို့ဘက်က အားလုံး ဆောင်ရွက်ပေးမှာပါ"

"ကောင်းပြီလေ ... ဒါဆိုရင် ကားရှာတွေ့တဲ့အခါ ကျွန်မ ဆီ ဖုန်းဆက်လိုက်ပါ"

"နာမည်နဲ့ ဖုန်းနံပါတ်လေး ပေးခဲ့ပါ ခင်ဗျ ... "

"မမမိုးမခ တဲ့ ... "

"မမမိုးမခ … "

"ဟုတ်တယ်၊ မိုးမခ မဟုတ်ဘူးနော်၊ တို့နာမည်အပြည့် အစုံက မမမိုးမခ ့့့"

မျက်ခုံးလေး တစ်ချက် ပင့်ချီ၍ ပြောလိုက်ပုံက တစ်ဖက်သားကို လွှမ်းမိုးညှို့ငင်နေသလိုပင် ... ။ မမမိုးမခ ... ။ မေမိုးမခ တဲ့ ... ။ လှပ ဆန်းကြယ်သလောက် အထက်အခေါင် အဖျားဆန်သည့် နာမည်မျိုးပင် ... ။

"ဖုန်းနံပါတ်က ္က"

ပုညခင်စား အာ့စ်တိုက်

ပုညခင်စ႒အာ့ပ်တိုက်

රි 🔳 ඉතුරේ

"ခဏလေး ့ ကျွန်တော့် ဖုန်းထဲမှာ မှတ်လိုက်ပါမယ်" နေစစ်က ဂျင်းဘောင်းဘီ နောက်ဘက်အိတ်ထဲသို့

နှိုက်လိုက်သော်လည်း ဖုန်းက ပါမလာ ... ။

"ကျွန်တော့်ဖုန်း ရုံးခန်းထဲမှာ ကျန်ခဲ့လို့ ခင်ဗျ၊ သွားယူ"

"နေ ... နေ ... မယူနဲ့တော့"

သူမက သူမ၏ လက်ကိုင်အိတ်ထဲက ဘောလ်ပဲန်

တစ်ချောင်း နှိုက်ယူလိုက်ပြီးနောက်မှာ နေစစ် လုံးဝ ထင်မထား သော အံ့ဩဖွယ်လုပ်ရပ်တစ်ခုကို လုပ်ခဲ့ပါသည်။

တီရုပ်လက်တိုလေး ဝတ်ထားသော နေစစ်ရဲ့ လက် တစ်ဖက်ကို ဖျတ်ခနဲ လှမ်းဆွဲယူကာ နေစစ်ရဲ့ လက်ဖျံအတွင်း

သားမှာ ဖုန်းနံပါတ်တစ်ခုကို ခပ်မြန်မြန် ရေးချလိုက်ပြီးမှ ဘာမှ ထူးခြားတာ မလုပ်ခဲ့သလို ပေါ့ပါးသည့် မျက်နှာထားဖြင့် ...

> "ကားတွေ့ရင် အဲ့ဒီဖုန်းနံပါတ်ကို အချိန်မရွေး ဆက်လိုက် နော်"

ဟုပြောကာ သူ့ရှေ့မှ လှည့်ထွက်သွားခဲ့သည်။

အမည်းရောင် ဘီအမ်ဒဗလျူ ကားဆီလျှောက်သွား ရင်း ကားသော့ကို ရီမုဖြင့် လှမ်းဖွင့်လိုက်ပုံ၊ ကားပေါ် တက်ပြီး

မောင်းထွက်သွားပုံတို့က ငေးကြည့်ချင်စရာ စမတ်ကျလှပါသည်။

ဟ ... ဟ ... နေစစ်တို့တော့ ဒီတစ်ခါ ခံလိုက်ရပြီ

ော်ကွာ ... ။

ပုညခင်စ႒အာဝ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ရှူးခဲ့သည် 🛚 💼

69

နေစစ်က ကိုယ့်လက်ဖျံက ဖုန်းနံပါတ်ကို တစ်ချက် မြွောက်၍ကြည့်လိုက်ပြီး ခေါင်းမော့ကာ ဟက်ခနဲ ရယ်လိုက်မိပါ သည်။

မမ မိုးမခရယ် ...

ခင်ဗျားကပဲ ဆရာကျလား ... ကျုပ်ကပဲ ဆရာကျသလား ...

ဘယ်သူ ဗိုလ်စွဲမလဲဆိုတာ သိတော့ သိချင်ပါသေး ဘယ်။

<u>ψ zo e e o se o op op op</u>

အခန်း(၉)

"အဟက်၊ အဲ့ဒီတော့ ဒီတစ်ခါ နင်ခံလိုက်ရတယ်ဆိုပါ တော့ ... ်

"ဒီလောက်နဲ့တော့ ခံရတယ်လို့ မဆိုနိုင်သေးပါဘူးဟာ "နင် ပြောပုံအရဆိုရင်တော့ သူက နင့်ထက် သမ္ဘာရင့်စုံ ရတယ်နော်"

ပန့်ကို နေစစ်က မမမိုးမခအကြောင်း ပြောပြနေတာ

မို့ ပန်က ပြုံးစပ်စပ်နှင့် နေစစ်ကို လှောင်ချင်သည်။ ပြီးတော့ သူအလွန်ကြိုက်သည့် လန်ဘော်ဂီနီ စီးနိုင်သည့်သူမို့ မမမိုးမခကို

အကြားနှင့်ပင် ပန်က စိတ်ဝင်စားနေခဲ့ပါသည်။ "ဘယ်သူက သမ္ဘာရင့်တယ်ဆိုတာ စောင့်ကြည့်လိုက်**ဖ**

ဦး ပန်ရယ်"

"ပညာလေးတွေ ထုတ်ပြတော့မယ် ဆိုပါတော့"

ပုညခင်စ႒အချိတ်ကြိ

"လောလောဆယ်တော့ ပညာထုတ်ပြလို့ မဖြစ်သေးဘူးကျ၊ သူက ငါ့ကတ်စတန်မာဆိုတော့ လေးစားမှုလေးနဲ့ ဆက်ဆံ ရဦးမှာ၊ ကားမှာပြီး ရောက်ပြီးမှ မီးစင်ကြည့်ကရမှာ ... " "ငါကတော့ သူ ဒီလိုကားမျိုး စီးနိုင်တာကိုပဲ အံ့ဩနေ တာ၊ သူ့ကြည့်ရတာ တော်တော်ချမ်းသာတဲ့ပုံ ပေါက်လား" "အေး ့ု့ကြည့်လိုက်တာနဲ့ 'မိုးပေါ်က မမ' ပုံ ပေါက်နေ တာပဲ"

"နင် သိပ်လည်း အထာတွေ ပညာတွေ လုပ်မနေနဲ့၊ တော် ကြာ သူဌေးကတော် ဖြစ်နေဦးမယ် ... '

"သူ ငါ့ကိုကြည့်လိုက်တဲ့ အကြည့်က ပိုင်ရှင်ရှိတဲ့ မိန်းမ တစ်ယောက်ရဲ့ အကြည့်မျိုးမဟုတ်ဘူး"

"အံမယ် ... သိနိုင်တာ မှတ်လို့၊ ပြီးတော့ တစ်ခုရှိူသေး တယ်၊ သူများသားသမီးကို ရမ်းပြီးတော့ မထင်ကောင်းပေ

မယ့် ဒီခေတ်မှာက လူလွတ်ဆိုလည်း စပွန်ဆာနဲ့ နေနေ တာမျိုးတွေ ရှိတတ်တာပဲလေ ...

ပန်ပြောတာလည်း သတိတော့ ထားစရာပင် 👝 ။ ဘချို့သော အသိုင်းအဝိုင်းကြားမှာ 'စပွန်ဆာ' ဆိုသော စကားလုံး စာ ခေတ်စားနေသည်ဟုပဲ ဆိုရမည်။

္ ျမည္။ စာရိတ္တကိုယ်ခံအား မကောင်းသော အလွယ်လွန်^{တိုင်} လုပချောမောသည် မိန်းကလေး — ^၀

၇၀ 🔳 ပညာခင်

တကယ်ချစ်လို့ ရှူးခဲ့သည် 🔳

၇၁

သူလိုကိုယ်လို မရှိမရှား လူတန်းစားထဲက ကိုယ်နဲ့ အဆင့်တူ ယောက်ျားမျိုးနဲ့ အိမ်ထောင်ပြုပြီး ဒိုးတူပေါင်ဖက် ရန်းကန်နို့ သိပ်စိတ်မဝင်စားကြတော့ပါ။ အိမ်ထောင်ပြုရုံနဲ့ အိမ်တစ်ဆောင် မီးတစ်ပြောင် လိုတရနေဖို့ မဖြစ်နိုင်တဲ့အခါ တချို့သော သူဋ္ဌောကြီးများရဲ့ အဆွယ်အပွား အထောက်အပံ့ခံအဖြစ် တိတ်တဆိတ်

ခံယူလိုက်ကြတော့တာပင် ... ။ သို့သော် ဘယ်လိုပဲ တိတ်တဆိတ် ခံယူကြသည်ဆိုဆို ရုတ်တရက်ကြီး အိမ်ဝယ် ကားစီး ပြောင်ရောင် လာသောအခါ ပတ်ဝန်းကျွင်က မရိပ်မိဘဲ မနေကြပါ။ တချို့သော ယောက်ျားလေး လူပျို့ကလေးတွေကတော့ ထိုကဲ့သို့သော မိန်း

ကလေးမျိုးကို အပျိုထင်မှတ်ကာ ဇာတ်လမ်းဖြစ်ကြတာတွေလည်း နေစစ် ကြားသိနေခဲ့တာပင်။

နေစစ်ကတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အဲဒီလောက် **မာ** ဟု ခံယူထားသည်။

BMW လို သိန်းတစ်ထောင်နီးပါးတန်သည့် ကားကို တစ်ယောက်တည်း မောင်းပြီး သိန်းလေးထောင်ကျော် တန်တို့ ကားဝယ်ဖို့ ရောက်လာတဲ့ ချမ်းသာမှုကတော့ အံ့ဩလောက်စစာ

ပင် ့ု ။ အသက် အစိတ်ဝန်းကျင်သာ ရှိသေးတဲ့ မိန်းကလေးတ

ယောက်ဟာ ဘာ့ကြောင့် ဒီလောက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုတာ စိတ်စ စားဖို့တော့ ကောင်းသည်။

သူမဟာ ရည်းစား မထားဖူးတဲ့၊ ယောက်ျားတွေ

စပ်စိမ်းစိမ်း ဆက်ဆံရေးရှိတဲ့ မိန်းကလေးမျိုးတော့ မဖြစ်<mark>နိုင</mark>်

သို့သော်လည်း သူတစ်ဖက်သားအကြောင်း ဘာမှမသိဘဲ သံသယ ဆင်ချင်တာတော့ အမှန်ပင်။

> "စစ် ... နင့်လက်က ဖုန်းနံပါတ်ကို ခုထိမဖျက်သေးဘူး လား၊ ဘာလဲ ... အမှတ်တရ ထိန်းသိမ်းထားချင်သေးတာ လား"

ပန်က နေစစ် လက်ဖျံကို လှမ်းကြည့်ရင်း ခပ်ငေါ့ ေါ့ ပြောလိုက်တော့ နေစစ်က ကိုယ့်လက်ဖျံကို ကိုယ်ပြန်ငုံ့

ကြည့်ရင်း ...

"ချွေးထွက်ရင်း သူ့ဘာသာ ပျက်သွားပြီထင်နေတာ" "ဘယ်ပျက်မလဲ၊ သေချာပွတ်ဖျက်မှ ပျက်မှာပေါ့ ... " နေစစ်က ကိုယ့်လက်ဖျံပေါ်က ဖုန်းနံပါတ်ကို သေ ချာပွတ်ဖျက်ပေမယ့် ချက်ချင်း ပျက်မသွားဘဲ အသားထဲ နစ်ဝင်

စုးထင်နေသည်။

"ဘယ်လို ဘောလ်ပဲန်မျိုးနဲ့ ရေးသွားသလဲ မသိပါဘူးကွာ၊ ငါ ဘက်သ်ရွန်းထဲ ဝင်ပြီး ရေနဲ့ ဆပ်ပြာနဲ့ သေချာပွတ် ဖျက်လိုက်ဦးမယ်၊ ခဏစောင့် ..."

နေစစ်နှင့် ပန်က ထရိတ်ဒါး ဟိုတယ်အောက်ထပ် တာ ဆိုင်မှာ ထိုင်ရင်း ကော်ဖီသောက်၊ မုန့်စားရင်း စကားပြော နေကြတာမို့ နေစစ်က ပန့်ကို ခဏထားခဲ့ပြီး Tailet ခန်းရှိရာ္ကပ ထမထပ်သို့ တက်လာခဲ့လိုက်ပါသည်။

Toilet ခန်းထဲ ဝင်လာကာ မှန်ရှေ့ ဗေစုန်မှားမှာ

ပုညခင်စေဒအာ့စ်တိုက်

ပုညခင်စ**ာအာစ်တိုက်**

သူရပ်လိုက်ပြီး ဗေစင် ရေခလုတ်ကို ဆွဲချထားလိုက်သည်။ ပြီးတော့ ဗေစင်ခုံပေါ် လက်ထောက်ထားသည့် သူ့လက်ဖျံပေါ်က ဖုန်းနံပါတ်ကို စိုက်ခနဲ တစ်ချက်ကြည့်မိချိန်မှာ ဖျတ်ခနဲ လှည့်ကြည့် လိုက်သော မမမိုးမခရဲ့ မျက်ဝန်းတွေကို မြင်ယောင်ပြီး လူက ဆတ်ခနဲ တုန်ချင်သလိုတောင် ဖြစ်သွားသည်။ ဘုရားရေ ... ဒါက ဘာဖြစ်ရတာတုန်း။ အဲ့ဒီမိန်းမက ဒီလောက်တောင်ပဲ တစ်စဏာချင်း ပြုစားသွားနိုင်လို့လား၊ အကြည့်လေး တစ်ချက်တည်းနဲ့လေး ဟာ ... ဟ နေစစ်တို့ ရာဇဝင်မှာ ဒါမျိုး မရှိဘူးလေကွာ ... နေစစ်က ခပ်မဲ့မဲ့ တစ်ချက်ပြီးလိုက်ပြီး ရေတရဟော

ကျနေသည့် ဗေစင်နှုတ်သီးအောက်သို့ ညာလက်ဖဝါး တစ်ဖက် ထိုးခံလိုက်သည်။ ပြီးတော့ ထိုရေဖြင့် ဘယ်လက်ဖျံကို ပက်လိုက် ပြီး တအားဖိတွန်းဖျက်လိုက်သည်။

"ဟုတ်တယ် ့ တို့ပဲ"

သူမအသံက အာရုံထဲသို့ ဝင်လာပြန်သည်။ ပထ ဦးဆုံး မျက်လုံးချင်းဆိုင်ကြည့်လိုက်သော ထိုအကြည့်၊ ထိုမျက်ဝန်းး ဟား ... သွားစမ်းကွာ ... ။

နေစစ်က ဗေစင်နှုတ်သီးမှ အဆက်မပြတ်ကျနေ သော ရေတွေကို လက်ခုပ်ဖြင့် ခပ်ကာ ခပ်ကာ သူ့လက်ဖျံသို့ ဆက်တိုက်ပက်၍ မင်စ တစ်စမကျန်အောင် ဖိတွန်းပွတ်ပစ်လိုက် ပါသည်။

ပြညခင်စၥအာဝ်တိုက်

ရေစက်လက် စီးကျနေသော သူ့လက်ဖျက တအား ပွတ်တာခံလိုက်ရသဖြင့် နီရဲ့ ကျန်ခဲ့ပါသည်။ "ကားတွေ့ရင် အဲ့ဒီနံပါတ်ကို အချိန်မရွေး ဆက်လိုက်နော်" ဆွဲဆောင်မှု ရှိလွန်းသော အသံက သူ့နားစည်ကို အခုပင် ရိုက်ခတ်သွားသလားလို့ ထင်လိုက်ရပြန်သည်။ "ကျွတ် ..."•

သူ စုတ်တစ်ချက် သတ်ပြီး ခေါင်းတစ်ချက်ယမ်း လိုက်သည်။ ပြီးတော့ ဗေဒင်နှုတ်သီးခေါင်းအောက်သို့ လက်ဖဝါး နှစ်ဖက်လုံး ထိုးခံကာ ရေတွေကို လက်ခုပ်ဖြင့် ခပ်ယူလျက် တရှိန်ရှိန်ပူကာ စပ်ဖျင်းဖျင်းဖြစ်နေသည်ဟု ထင်ရသော သူ့မျက် နာကို ပက်၍ ပွတ်သပ်ဆေးကြောလိုက်မိလေသည်။

သူ အောက်ထပ် ကော်ဖီဆိုင်သို့ ပြန်ဆင်းလာတော့ ပန်က မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ သူ့မျက်နှာကို စိုက်ကြည့်ရင်း ...

"မျက်နှာက ဘာဖြစ်လာတာလဲ"

"မျက်နာ သစ်လာတာလေ"

"မမမိုးမခအကြောင်း ပြောနေရင်း Heat တက်လာတယ်

ဆိုပါတော့ ... "

"ပန်စုတ်မ၊ လာ မနှိပ်ကွပ်နဲ့ ... "

"လက်ကရော သေဈာဖျက်လာခဲ့ရဲ့လား"

"ဒီမှာကြည့် ... လုံးဝ မရှိတော့ဘူး"

း "ဒါလေး ဖျက်တာများ ကြာလိုက်တာ စစ်ရာ့"

ပုညခင်စၥအာ့စ်တိုက်

၇၄ 📰 ပညာင်

"ဘာကြာလို့လဲ၊ မကြာပါဘူး ... " ပန်က ပခုံးလေးတွန့်ကာ သူ့ကိုပြုံးစေ့စေ့ကြည့်နေ

િંઃધ …

"စစ် ့ုညကျ နှင့်ဘော်ဒါ စွဲခန့်ရဲ့ မွေးနေ့ပါတီ ရှိတယ် မဟုတ်လား၊ နင် ဟိုနေ့က ပြောလို့ ငါမှတ်ထားတာ၊ သွားဖို့မေ့နေဦးမယ်"

"ငါ မသွားတော့ဘူး"

"ဘာလို့လဲ ... "

"မအားလို့၊ ပြီးတော့ ခွဲခန့်တို့က တအားသောက်တာဟ၊ သူတို့တင် သောက်ရုံမကဘူး၊ ငါ့ကိုပါ ဇွတ်အတင်းတိုက် တာ၊ ငါသောက်ရင် အလာဂျီဖြစ်တတ်မှန်း သိသိနဲ့ တိုက်

တာ၊ ဒီကောင့်ပွဲဆို ဝေးဝေးက ရှောင်မှ"

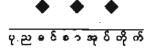
"အင်း ့္ အဲ့ဒါကတော့ ဟုတ်ပါပြီး မအားလို့ဆိုတာက

ရော 🐪 "ညဘက် လေလံဆိုက်တွေ ကြည့်ရဦးမှာ ... "

"လန်ဘော်ဂီနီကို အသည်းအသန် ရှာပေးရမှာဆိုပါတော့"

"ဒါပေါ့၊ စီးပွားရေးပဲဟာ 🚃

ပန်က ငေါ့တော့တော့ ပြောမှန်း သိတာမို့ နေစစ်က မျက်စတစ်ဖက်ပစ်ကာ ခပ်ရွဲ့ရွဲ့ ပြန်ပြောလိုက်ပါသည်။

အခန်း(၁၀)

"သား ့္ ဟဲ့ ့္ စားစရာတွေ တပွေ့တပိုက်နဲ့ ဘာလုပ် မလို့လဲ ...

မီးဖိုခန်းထဲက ငါးမုန့်ခြောက်ကြော်၊ အာလူးကြော်၊

ကွာစေ့လှော်ထုပ်တွေကို တစ်ပွေ့တစ်ပိုက် ယူထားတဲ့အပြင် ရေခဲ့ သေတ္တာထဲက ပိုကာဘူး နှစ်ဘူး၊ ပန်းသီးတစ်လုံးနှင့် စပျစ်တစ် ခိုင်ကိုပါ လောဘတကြီး ထုတ်ယူနေသော နေစစ်ကို မေမေက

နေစစ်က မေမေ့ကို လှည့်မကြည့်အားသေးဘဲ စား စရာတွေကို ပလတ်စတစ်အိတ်တစ်လုံးတည်း စုထည့်နေရင်း ...

"အခန်းထဲ ယူသွားမလို့ပါ မေမေ"

တအုံတဩ လှမ်းမေးလိုက်သည်။

"ဒါတွေ စားရင်း ကွန်ပျူတာရှေ့မှာ ညဉ့်နက်သန်းနော်ငိ အလုပ်လုပ်တော့မယ် ဆိုပါတော့ ... " ဖု ည ခ င် စ ၁ အု ဝ တို က် ၂)ပါပြ ဟု ည ခ င စ ၁ အု ဝ တို က် ၂)ပါပြ

၇၆ 🔳 ပုညခင်

တကယ်ချစ်လို့ စူးခဲ့သည်

99

"ကားရှာတာက ဒီအချိန်ရှာတာ ပိုကောင်းတယ် မေမေရ"

"နေ့ခင်းဘက်လည်း ရုံးခန်းမှာထိုင်ပြီး ရှာနေတာပဲ မဟုတ်

လား၊ မေ့သားကတော့ ဝီရိယ ကောင်းမှကောင်းပဲ၊ တချို့

ကိစ္စတွေ ဝန်ထမ်းနဲ့ လွှဲပါဆိုလည်း ပြောမရပါဘူးဟယ်"

"ကိုယ်တိုင်လုပ်တာနဲ့ ဝန်ထမ်းကို ခိုင်းရတာက မတူဘူး မေမေရဲ့၊ သားလည်း ဝါသနာပါလို့ အရာရာ ကိုယ်တိုင် ဝင်ပါနေတာပါ"

"ကဲ ့ ့ ကဲ ့ ့ ဒါဆိုလည်း သဘောပါ၊ တအားလည်း

အိပ်ပျက်ခမနေနဲ့ ဦး"

"ဟုတ် … မေမေ"

နေစစ်က စားစရာထုပ်ကို ဆွဲကာ အပေါ် ထပ်အိပ်

ခန်းသို့ တက်လာခဲ့ပါသည်။

ကွန်ပျူတာရှေ့ရောက်တော့ ကားတွေ ရှာဖွေကြည့် ရင်း အချိန်က ကုန်မှန်းမသိ ကုန်လာပါသည်။

သူ အဓိကၡာဖွေတာကတော့ 'လန်ဘော်ဂီနီ'။ မမမိုးမခ လာသွားတာ သုံးရက်ရှိပြီ ဖြစ်ပေမယ့်

ခုရျိန်ထိ သူ သူမဆီ ဖုန်းတစ်ခါမှ မဆက်နိုင်သေးပါ။

လန်ဘော်ဂီနီကလည်း ခပ်ရှားရှားမို့ အချိန်ပေးပြီး

ရှာနေရတာပင် ... ။

"အင်း ့္ ဒါလေး မဆိုးဘူး"

ပုည္ခင်စၥအပ်တိုက်

နေစစ်က ကွန်ပျူတာပေါ်မှာ ပေါ်လာသည့် 2003 မော်ဒယ် လိမ္မော်ရောင် လန်ဘော်ဂီနီ ပုံကို ကလစ်ထောက်၍ စုံကြီးချဲ့ကြည့်လိုက်ပါသည်။

သူလိုချင်တဲ့ အချက်အတော်များများ ပြည့်စုံနေတဲ့ အပြင် လေလံကြမ်းခင်းဈေးကလည်း မဆိုးတာမို့ မမမိုးမခဆီ စုန်းဆက်ဖို့ ဖုန်းကို ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။

သို့သော် အချိန်က ၁၁ နာရီ...။

ဒီအချိန်ဆို သူမ အိပ်ပြီလား . . ့ ။

ညဘက်ကြီး ဆက်လို့ကောင်းပါ့မလား ... ။

သူမကတော့ အချိန်မရွေး ဆက်လိုက်ဟု ဆိုခဲ့တာ

ဝင်။

နေစစ်က ချီတုံချတုံ ဧဝေဇဝါနှင့်ပင် ဖုန်းကို ပြန်ချ ထားလိုက်သည်။ သို့သော် လေလံဈေးက ဒီညပေးမှ အချိန်မီမှာမို့ သုက ဖုန်းကို ပြန်ကောက်ကိုင်ကာ သူမရဲ့ ဖုန်းနံပါတ်ကို ရှာ၍ နှိပ်လိုက်ပါသည်။

Ring မြည်သံ တတူတူကို ကြားနေရပြီး ဖုန်းက တော်တော်နဲ့ မကိုင် ့ ့ ။ အိပ်နေပြီဟုထင်ကာ သူက အားနာ စိတ်နှင့် ဖုန်းချတော့မည့်ဆဲဆဲမှာပဲ သူမအသံကို ကြားလိုက်ရပါ သည်။

"ဟဲလို ... အမိန့် ရှိပါရှင်"

ကြားလိုက်ရသော အသံဟာ အိပ်ချင်မူးထူးအသံ

ပုည္ခင်စ႒အဝေ်တီက်

၇ဂ 🔳 ပညဆင်

မျိုး ... ။ ချိုသလို ချွဲသလို နွဲ့သလို မူသလို ဘယ်လိုမှန်းမသိသော်

လည်း ထိုအသံက သူ့ကို ရင်တုန်ပန်းတုန် ဖြစ်သွားစေခဲ့သည်။ နေစစ်က ဖုန်းခလုတ်ကို ဖျတ်ခနဲ တို့ဖိ ပိတ်ချ

လိုက်မိပါသည်။

ငါ့နယ် ... ရင်တွေတောင် တုန်ပါရဲ့ကွာ။ ဒီလောက်

နားထောင်ကောင်းပြီး တစ်ဖက်သားကို စိတ်လှုပ်ရှားစေတဲ့ အသံ မျိုးကို အခုမှ ကြားဖူးလို့ပဲ အသစ်အဆန်းတွေဖြစ်ပြီး ရင်တုန်

နေရတာလား ... ။

သူမအသံဟာ သူတွဲဖူးတဲ့ အိမ့်မီအပါအဝင် တခြား မိန်းကလေးတွေရဲ့ အသံလိုမျိုး တမင် ညှကလီးယားလုပ်နေတဲ့

အသမျိုးလည်း မဟုတ်။ သူမရဲ့ စိတ်ခံစားချက်တိုင်းကို သဘာစ

ကျကျလေး ဖော်ပြနိုင်သော အသံမျိုးပင်။

နေစစ်က ဖုန်းကို ပြန်ချထားလိုက်ပြီး ငြိမ်တွေနေဆဲ ့ မှာပဲ ဖုန်းသံမြည်လာတာမို့ လူက ဆတ်ခနဲ ဖြစ်သွားရသည်။

ဖုန်းပေါ်မှာ ပေါ်လာတာက မမမိုးမခရဲ့ ဖုန်းပင် ... ။

သူက ဖုန်းဖွင့်ကိုင်လိုက်လျှင် ... "ဖုန်းခေါ်ပြီးရင်လည်း စကားတော့ ပြောဦးမှပေါ့ရှင် ... "

သူမ စကားက သူ့ကို အံ့သြသင့်စေသည်။ သူခေါ် မှန်း သိနေတာလား ့ ။ သူ့ဖုန်းနံပါတ်ကိုလည်း သူမကို မပေး ခဲ့မိတာ အမှန်ပင် ့ ့ ။

"ကျွန်တော် ဘယ်သူဆိုတာ ခင်ဗျားသိနေတာလား ... "

ပုညခင်စၥအာဝ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 📺

ეც

"ရှင်က ကားရှိုးရွမ်းပိုင်ရှင် မဟုတ်လား"

"ခင်ဗျားကို ကျွန်တော့် ဖုန်းနံပါတ် မပေးမိဘူးထင်တယ်" "ရှင့်ဖုန်းကို မမ မသိလည်း ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ မမရာဇဝင်မှာ မမ ဖုန်းနံပါတ်ကို သိတဲ့သူကတော့ မမဆီကို မဆက်ဘဲ မနေဘူးလေ၊ ခုလောလောဆယ် မမဖုန်းနံပါတ်အသစ်ကို

ပေးခဲ့မိတာ ရှင်တစ်ယောက်ပဲရှိတာဆိုတော့ ရှင်ပဲဖြစ်လိမ့်

မယ်ဆိုတာ သေချာတာပေါ့ ... " အဟား ... ။ တော်တော် ဘဝင်မြင့်တဲ့ မိန်းမပါ

သား။ ကိုယ့် ကတ်စတန်မာမို့ တလေးတစား ဆက်ဆံဖို့ စိတ် ထူးထားတာလေးတွေတောင် ပျက်ပြယ်သွားရပါသည်။

"ခင်ဗျား ရာဇဝင် ဘယ်လိုရှိတယ်ဆိုတာတော့ ကျုပ်မသိ ဘူး၊ သိလည်း မသိချင်ပါဘူး မမမိုးမခ၊ ကျုပ် အခုဆက် တာက ခင်ဗျားရှာခိုင်းတဲ့ ကား တွေ့လို့ လေလဆွဲချင် ဆွဲနိုင်အောင် လှမ်းပြောတာပါ"

"ဪ ့ အဲ့ဒါဆိုလည်း ပြောစရာရှိတာ မပြောဘဲ ဘာလို့

မမအသံကြားတာနဲ့ ဖုန်းချသွားရတာလဲ" "ခင်ဗျား အသံက အိပ်ချင်မူးတူး ဖြစ်နေလို့ အားနာလို့

ရလိုက်တာ"

"အားနာရင် အစကတည်းက အိပ်ချိန်ကြီး ဖုန်းမဆက်နဲ့ လေ၊ အိပ်ချိန်ကြီးဆက်မှတော့ အိပ်ချင်မူးတူးအသံ ကြွေမို ရမှာပေါ့"

ပုည ခင်စေသဆုပ်တိုက်

ic.com.

ဟား ... တော်တော် မလွယ်ပါလား ... ။ စကားကို အနိုင်ယူပြောဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားတာလား ... ။ နေစစ်က နည်းနည်း တော့ စိတ်တိုလာပါသည်။

"ခင်ဗျား ပြောသွားတုန်းကတော့ ကားရှာတွေ့ရင် အချိန်

မရွေး ဆက်လိုက်ဆို ... '

"အဲ့ဒါနဲ့ပဲ ည ၁၁ နာရီကြီး ဆက်လိုက်ရောလား၊ အချိန် မရွေးဆိုတာ ရုံးချိန်အတွင်းမှရယ် မဟုတ်ဘဲ မနက်ပိုင်း ညဦးပိုင်းလို အချိန်တွေမှာပါ ဆက်လို့ရတယ်လို့ ဆိုလို တာလေး တစ်ဖက်သားက အသေးစိတ် မပြောမိရင်တောင်

ကိုယ့်ဘာသာ ဝေဖန်ပိုင်းခြားပြီး အိပ်ချိန်မှာ မဆက်သင့် ဘူးဆိုတာ အလိုက်တသိ နားလည်နိုင်ရမှာပေါ့"

ဟား ... စကားပြောရတာ တော်တော် လက်ပေါက်

ကပ်ပါလား။

"ခင်ဗျား ... ဘယ်အချိန် အိပ်တယ်ဆိုတာ ကျုပ်က ခင်ဗျား နဲ့ တစ်အိမ်တည်းနေတဲ့သူ မဟုတ်တော့ မသိဘူးဗျ၊ ခင်ဗျား ဒီအချိန် မအိပ်လောက်သေးဘူးထင်လို့ ဆက်တယ်ဗျာ၊ အိပ်နေမှန်းသိတော့ ဖုန်းချလိုက်တယ်ဗျာ၊ ရှင်းနေတဲ့ကိစ္စ ကို ဘာတွေပြဿနာလာရှာနေတာလဲ ... " "ဟင်း ... ဟင်း ... ပြဿနာမရှာပါဘူး၊ ရှင့်ကို နောက်

နေတာ ... "ფხ...

ပုညခင်၈၁အပေါ်တိုက်

နေစစ်က ရတ်တရက် အူကြောင်ကြောင် ဖြစ်သွား ရပါသည်။ သူမက ရယ်လိုက်ပြီးမှ ...

တကယ်ချစ်လို့ စူးခဲ့သည် 🔳

"ဘာရယ် မဟုတ်ပါဘူး၊ မမ ပျင်းလို့ လျှောက်နောက် နေတာပါ၊ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်သွားရင် ဆောရီး 🛒 ၊ ကဲ ့ ့ ပြော ့ ့ တွေ့ထားတဲ့ ကားအကြောင်း ့ ့ " ဟင် ... ခင်ဗျားက ဘယ်လိုကြီးလဲ။ ခုကျတော့ လည်း လေသံက ရုတ်တရက်ကြီး ခဲ့ထည်မြင့်မား တည်တံ့သွား

ပြွန်ပါရောလား . . ။ ခင်ဗျားနဲ့ ဆက်ဆံရတာ ရူးချင်စရာပါလား မေမိုးမခရယ် 🛄 ။

သူမက ဆောရီးတွေ ဘာတွေပြောပြီး အတည်အတဲ့ ခြန်ပြောလိုက်ပြီမို့ နေစစ်က ဘာဆက်ပြောရမှန်း မသိအောင်

ဖြစ်သွားပြီးမှ အရောင်းအဝယ်ကိစ္စဘက်ကိုပဲ အာရုံစိုက်ဖို့ စဉ်းစား တာ ပုံမှန်လေသံဖြင့် သိထားသော သတင်းအချက်အလက်တွေ

တို ပြောပြလိုက်ရပါသည်။ "ကားက လိမ္မော်ရောင်၊ အတွင်းခန်းက အမည်းရောင်၊.

မောင်ဒယ်က 2003 မော်ဒယ်၊ မောင်းထားတဲ့ ကီလိုမီတာ က တစ်သောင်းကျော်လေးပဲ ရှိတယ်၊ ကားက တော်တော် သန့်တယ်၊ ဈေးက ဒေါ်လာ တစ်သိန်းဝန်းကျင် ... " "လိမ္မော်ရောင်တော့ မမ မလိုချင်ဘူး၊ အပြာရောင်ဖြစ်ဖြွန့်^{ခွဲ}

အစိမ်းရောင်ဖြစ်ဖြစ် လိုချင်တယ်"

ပုညခင်စ႒အားပေါ်တိုက်

იე 📰 სულან

"ဪ ့ အဲ့ဒီအရောင်တော့ မတွေ့သေးဘူး၊ ဆက်ရှာ

ပေးမယ်"

"မမလည်း ကားပုံတွေ ဘာတွေကြည့်ချင်ရင် ဘယ်လို လုပ်ရမလဲ ... "

"ကိုယ်တိုင် လေလဲစောင့်ဆွဲလို့ရတယ်လေ၊ ရုံးကို လာခဲ့ ရင်တော့ ကြည့်လို့ရတာပေါ့၊ နေ့ခင်းပိုင်းဆိုရင်တော့ ရုံးခန်း မှာပဲ လေလံဆိုက်တွေ ရှာကြည့်နေတာ၊ တွေ့ရင် ကျွန် တော် ဖုန်းဆက်လိုက်မယ်၊ ခင်ဗျား အဆင်ပြေရင် လာ

ကြည့်လိုက်ပေါ့" "အိုခေ ့ ၊ အဲ့ဒီလိုပဲ လုပ်တာပေါ့၊ ဒါနဲ့ ရှင့်နာမည်

မမ မသိရသေးဘူးနော်"

"နေစစ်ပါ 🚉 "

"နေစစ် ...! နေစစ်ပဲ ခေါ်မယ်နော်၊ ကို တပ်မခေါ်ရ ဖြစ်တယ်မဟုတ်လား"

"ဖြစ်ပါတယ်"

"နာမည်က နှစ်လုံးတည်းဆိုတော့လည်း ခေါ်လို့လွယ်တ ပေါ့၊ ရှင့်နာမည်က တိုသလောက် မမနာမည်ကတေ ရည်တယ်၊ မမ အသိအတော်များများကတော့ အပြည့်အ မခေါ်နိုင်လို့ မမပဲ ခေါ်ကြတယ်၊ နေစစ် အဲ့ဒီလို ခေါ်ရ ရတယ်၊ ကဲ ... ဥတ်ဒ်နိုက်နော်၊ မမလည်း ပြန်အိပ်လိုရ

ဦးမယ်၊ နေစစ်ကရော ဒီအချိန်ထိ အလုပ်လုပ်နေတုန်းလ

ပုည ခင်စေဒအုပ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🔳

အိပ်တော့လေ ...၊ နောက်ကျအိပ်ပြီး နောက်ကျထတာ ကောင်းတဲ့အကျင့် မဟုတ်ဘူး၊ အတတ်နိုင်ဆုံး စောစော

အိပ်၊ စောစောထတဲ့ အကျင့်လေး လုပ်ထား...." သူမ ဖုန်းချသွားတော့ နေစစ်က အူကြောင်ကြောင်

ဖြစ်ကျန်ခဲ့ရသည်။ အစ်မကြီးလေသံမျိုး ပိုင်စိုးပိုင်နင်း တရင်းတနှီး ခြောသွားတာ၊ ဆရာကြီးလေသံနှင့် အပြစ်တင်သွားတာ၊ အလုပ် နှင့်ကြီးလို ဩဇာသံပါပါ ပြောသွားတာ၊ သူငယ်ချင်းချင်း အငြင်း စွား ရန်ဖြစ်တော့မလို ပုံစံကနေ နောက်တီးနောက်တောက် ပြော သွားခဲ့တာ၊ မမမိုးမခက တစ်ချိန်တည်းမှာ ရသစုံစုံ ပေးသွားခဲ့ ဘာမို့ နေစစ်မှာ ဒေါသဖြစ်ရ၊ အံ့ဩရ၊ ရုက်ရ၊ ကြောင်တောင် ဆောာင်ဖြစ်ရ၊ ခံစားချက်ပေါင်းများစွာဖြင့် စိတ်တွေ လှုပ်ရှား

ဒါ ခင်ဗျားရဲ့ 'ပညာ' လား မမမိုးမခ ... ။ ခင်ဗျား ကျုပ်ကို ဆော့ကစားချင်လို့ အကဲစမ်းနေ ລນດນະ ... ແ

ခင်ဗျားက ကြောင်လား ...

သျန်ခဲ့ရသည်။

ကျွန်တော်က ကြွက်လား ... ကြည့်ရသေးတာပေါ့ မမမိုးမခရယ် ... ။

ပုညခင်စၥအာစ်တိုက်

www.burnesec.las.cir.com

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် ၂

"အဟဲ ့ ဟဲ ့ ့ ဟဲ ့ ့ ၊ သဘောကျလို့ပါ ဆရာရဲ့၊ ကျွန်တော်တို့ ရုံးခန်းထဲကို မိန်းမလှလေးတစ်ယောက် ခဏ

ခဏ ရောက်ရောက်နေတာ တစ်ပတ်လောက်ရှိပြီဆိုတော့ မျက်စိပသာဒဖြစ်ပြီး အလုပ်လုပ်ရတာတောင် ပင်ပန်းလို့ ပင်ပန်းမှန်းမသိတော့ဘူး၊ အဟီး ... ဟီး ... ပျော်စရာကြီး"

"မင်းကတော့ ဒါပဲ ... "

"အား ... ဆရာ ... ဆရာ ... လွတ်ပါ ဆရာ" နေစစ်က အောင်ဇင် နှာခေါင်းကို ဆွဲလိမ်လိုက်တာ

နေစစ်က အောင်ဇင့် နှာခေါင်းကို ဆွင်ဝမ်းပုက်တ အောင်ဇင်က ရှံ့မဲ့အော်ဟစ်နေသည်။

နေစစ်က သူ့ကိုလွှတ်ပေးပြီး ရုံးခန်းဘက်သို့လျှောက်

ဆာတော့ အောင်ဇင်က အမီလိုက်လာကာ ... "ဆရာ ... ဆရာ၊ ဆရာလည်း ပျော်မှာပေါ့နော် ... အဟီး၊

သူက ဆရာနားမှာ ကပ်ထိုင်ပြီး ဟိုကားလေးဆို ကောင်း

မလား၊ ဟင် ့ ဟိုကားလေး ထောက်ကြည့်လိုက်ပါဦး၊ ဟယ် ့ အဲ့ဒါတော့ မကြိုက်ဘူးဆိုတာမျိုး ချစ်စရာကောင်း

အောင် ပြောနေတော့လေ၊ ရေမွှေးနံ့ကလည်း အရမ်းမွှေး

တာဆိုတော့လေ ... " "အောင်ဇင် ... ၊ ကိုယ့်ကို အမြတ်လာပေးမယ့် ကတ်စတန်

မာကို မင်း ထိုင်ပစ်မှားမနေနဲ့ ၊ မင်းထပ်ပြောရင် ဒီတစ်ခါ ငါ မင်းနှုတ်ခမ်းကို လိမ်ဆွဲမှာနော်"

"အဟဲ ... မလုပ်ပါနဲ့ ဆရာရဲ ... "

ပုညခင်စာ အေးစ်တိုက်

့ **အခန်း(၁၁)** က က က တ

"ဆရာ ... ဆရာ ... "

"အေး ... ပြော ... အောင်ဇင်"

"အဟဲ ... မမမိုးမခ ရောက်နေပြီ ဆရာ ... " ရုံးခန်းအပြင်ဘက် ကားတွေကြား ရောက်နေအေ

နေစစ်ကို အောင်ဇင်က လာအကြောင်းကြားလိုက်တာပင် ... ဒီလိုအကြောင်းကြားတာဟာ အထူးအဆန်းမဟုတ်ပေမယ့် 'အ ခနဲ ရယ်ပြီးမှ ပြောလိုက်သော စပ်ဖြဲဖြဲ မျက်နှာကတော့ ထူး

သည်ပင် ... ။ နေစစ်က အောင်ဇင့်ကို မျက်မှောင်ကြုတ်၍ကြ

လိုက်ရင်း ... "အေး ... ရောက်တာကတော့ ဟုတ်ပါပြီ၊ 'အဟဲ' ဆိုင ကရော ဘာလဲ ... ၊ အဲ့ဒီစကားကို 'အဟဲ' မပါဘဲ ဖြော

မရဘူးလား ...်

ပုည ခင်စေဒဆုပ်တိုက်

ဂ၆ 🔳 ပညာဝင်

အောင်ဇင်က တဟဲဟဲရယ်ရင်း ရပ်ကျန်နေခဲ့တော့မှ နေစစ်က ရုံးခန်းဘက်သို့ ခပ်သွက်သွက် လျှောက်လာခဲ့ပါသည်။ မမမိုးမခက နေစစ်ရဲ့ ရုံးခန်းကို နှစ်ရက်ခြားတစ်ခါ လောက်တော့ ပုံမှန် ရောက်ဖြစ်နေခဲ့တာပင် ... ။ သူမက ကား မြန်မြန်လိုချင်သူဖြစ်ပြီး သူကလည်း ပိုက်ဆမြှန်မြန်လိုချင် သူမို့ သူမ လိုချင်သည့် ကားကို ဝီရိယထားပြီး ရှာလိုက်၊ တွေ့ ရှင် လှမ်းခေါ် လိုက်၊ သူမက လာကြည့်လိုက်၊ ကြိုက်ရင် လေလ ဆွဲကြည့်လိုက်၊ လေလမအောင်လျှင် နောက်တစ်စီးထပ်ရှာရလိုက် ဖြင့် အလုပ်က ဆက်တိုက်များနေကာ သူမကလည်း နေစစ်ရုံးခန်း သို့ အခေါက်ခေါက် ရောက်ဖြစ်နေတော့တာပင် ... ။ မမမိုးမခ ရောက်လာပြီဆို နေစစ်ရဲ့ ရုံးခန်းက

ရှိရှိသမျှ လူတွေရဲ့ စိတ်ဝင်စားမှုဟာ မမမိုးမခထံမှာ ... ။ မမရိ မခရဲ့ ခေတ်မီလှပ အဆင့်မြင့် တန်ဖိုးကြီးဝတ်စုံများ၊ မမမိုးမ ကိုင်လာသော သိန်းပေါင်းများစွာတန်သည့် လက်ကိုင်အိတ်မျာ တန်ဖိုးကြီး ဖိနပ်များကအစ မမမိုးမခ ဆိုးလာသည့် နှုတ်ခမ်း အဆုံး သူ့ရုံးက ဝန်ထမ်းတွေရဲ့ အာရုံကို ညို့ငင်ဖမ်းစားနိုင်စွ ရှိသည်။

သူမပြန်သွားပြီဆို ဒီနေ့ သူမဝတ်လာသည့် ဖက်ရှ အကြောင်းဟာ သူ့ရုံးက ဝန်ထမ်းတွေရဲ့ကြားမှာ ရေပန်းစား ကျန်ခဲ့တတ်သည်။

ပုည ချင်စေသနာ ပါတိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ဇူးခဲ့သည် 🔳

nγ

မမမိုးမခ၏ကား နေစစ် ရုံးခန်းရှေ့မှာ ရပ်လိုက်ရုံ 🐧 ပင် ရုံးခန်းထဲက ရှိရှိသမျှသော ဝန်ထမ်းတွေရဲ့ ပြောလက်စ စကားတို့ ရပ်တန့် တိတ်ဆိတ်သွားတတ်ကြစမြံ ... ။ သူတို့ရဲ့ မျက်လုံးတွေဟာ သူမထံမှာ ငြိတွယ်သွားစမြိ ့ ့ ။ မမမိုးမခ မပြန်မချင်း သူတို့ရဲ့ အာရုံတွေက မမမိုးမခထံမှာ ...။

ပြီးတော့ ... သူတို့ရဲ့ သူဌေးဟာ လူပိုးမို့ မမမိုးမခ ≩ သူဌေး ဆက်ဆံရေးကိုလည်း အထူးပင် စိတ်ဝင်စားကြကာ ငွေရောင်ပိတ်ကားပြင်ထက်မှာ ဘာများဆက်ဖြစ်လာလေမလဲဟု စောင့်မျှော်ကြည့်ရှုနေကြပါသည်။

နေစစ်ကတော့ မမမိုးမခကို လိုတာထက်ပိုပြီး လိုက် လျှောရှိူသာ မဆက်ဆံပါ ...။ သွကလည်း မမမိုးမခ။ ကိုယ်က လည်း နေစစ် ... ။ ကျားနဲ့ဆင် လယ်ပြင်မှာတွေ့သလို 'သူမသာ ကိုယ်မသာ ဆက်ဆံရေးမျိုး' နှင့် အရိပ်အကဲကြည့်ကာ ဆက်ဆံ နေဖြစ်သည်။

လောလောဆယ်မှာတော့ မမမိုးမခကလည်း ကိုယ့် ကို ကြွက်ကလေးလို လာဆော့ကစားလို့ မရ၊ ကိုယ်ကလည်း ကျားအသွင်ဖြင့် သားကောင်ချောင်းသလို ချောင်းမနေဖြစ် ... ။ အရောင်းအဝယ်ကိစ္စထဲမှာသာ အာရုံဝင်စားနေဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

နေစစ် ရုံးခန်းထဲ လှမ်းဝင်လာတော့ ဝန်ထမ်း မိန်း လှ ကလေးတစ်ယောက်က ပြုံးစိစိ မျက်နှာထားဖြင့် သူ့ ကို ဆီးဖြွော်

လိုက်သည်။

ပုညခင်စ႒ဆနုပ်တိုက် ဲ

ဂဂ 🖷 ဟူသင်

"ဆရာ ... မမမိုးမခကို ဆရာရုံးခန်းထဲမှာ စောင့်ခိုင်းထား ပါတယ် ဆရာ"

"အေး ့ ဟုတ်ပြီ၊ ဒါနဲ့ နင့်မျက်နာက ဘာလို့ ပြုံးစိစိ ဖြစ်နေတာလဲ ဒါလီ"

"အဟင်း ့ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး ဆရာရဲ့၊ ဒါလီက အစ

ကတည်းက မျက်နှာချိုတတ်တာပဲ"

"သိပ်ချိုမနေနဲ့ ၊ ပရုက်ဆိတ် တက်သွားဦးမယ်၊ မျက်နှာပိုး လေး ဘာလေး သပ်လိုက်ဦး"

"အဟိ ့္ ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ"

သူ ... သူ့ရုံးခန်းဘက်သို့ ဆက်လျှောက်လာခဲ့ပါ

သည်။

နေစစ်ရဲ့ရုံးခန်းက ရုံးခန်းကျယ်ရဲ့ထိပ်ပိုင်းမှာသီးသန့် ရှိသည်။ သူ့ရုံးခန်းကို မှန်များဖြင့် ကာရံထားပြီး သူ့ ဝန်ထမ်းတွေ ရဲ့ စားပွဲကတော့ အပြင်ဘက်ခန်းမကျယ်ထဲမှာ ရှိပါသည်။

တသီးတသန့် ဖြစ်အောင်သာ သူ့အတွက် အခန်း ကို သပ်သပ်ကာထားပေမယ့် သူ့အခန်းထဲက လှမ်းကြည့်လျှင် သူ့ဝန်ထမ်းတွေကို မြင်နိုင်ပြီး သူ့ဝန်ထမ်းတွေကလည်း ရုံးခန်း ထဲကို လှမ်းမြင်နိုင်သည်။

နေစစ်ဟာ လူငယ်အလုပ်ရှင်ပီပီ ရုံးကဝန်ထမ်းတွေ နဲ့ တရင်းတနီး ရယ်မောနောက်ပြောင် ဆက်ဆံတတ်တာမို့ သူ့ ဝန်ထမ်းတွေကလည်း သူ့ကို ပြောရဲဆိုရဲရှိကြသည်။ ရင်းနှီးနွေး

ပုညခင်စ႒အာစ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ဇူးခဲ့သည် 🔳 ဂ၉

ထွေးသော ဆက်ဆံရေးကို တည်ဆောက်ထားတာမို့ အလုပ်ခွင် မှာ ပျော်ကြပါသည်။

နေစစ် ရုံးခန်းထဲဝင်လာတော့ ဆိုဖာပေါ် မှာ စပ် မတ်မတ်လေး ခြေချိတ်ထိုင်နေသော မမမိုးမစကို လှမ်းမြင်ရသည်။ ဒီနေ့တော့ ဒူးဖုံးရုံရှည်သည့် စရမ်းရင့်စိုစို ကိုယ်အတိ ဂါဝန်လက် ပြတ်လေးကို ဝတ်ထားသည်။ ဝင်းညက်နန္အနေသော လက်မောင်း ရဲ့ အလှကို မြင်ရပြန်သည်။ ချိတ်ထားသော ခြေသလုံးသား ဝင်းဝင်းလေးတွေကိုလည်း ထင်ရှားမြင်သာရပြန်သည်။ ဒါမျိူးတွေ မြင်ဖူးရလွန်းလို့ ရိုးနေပြီဖြစ်သော်လည်း မြင်နေကျနဲ့ မတူသော အလှတစ်မျိုးမို့ မရိုးအောင် ဆွဲဆောင်မှုရှိနေတာတော့ အမှန်ပင်။ ဆံပင် တွန့်ကောက်တောက်တွေကို နဖူးအပြောင်သိမ်းကာ နောက် မှာ စုစည်းထားသဖြင့် ဆံဦးချွန်ကလေးပေါ် ကာ မဟာဆန်သလိုလို

ဗိုလ်ဆန်သလိုလို စပ်ကူးမတ်ကူး အလှမျိုးနှင့် တစ်မျိုး တင့်တယ် ပြန်သည်။ ပျော့အိအိ နားရွက်ဖျားကလေးများမှာ ပုလဲလေးတစ် လုံးစီ တွဲလွဲခိုနေတာမို့ ရင့်ကျက်ထည်ဝါတဲ့ အလှထဲက နုနယ် သည့် အသွင်ကလည်း ထိုးထွင်းထွက်ပေါ် နေသည်။ အမလေးဗျာ

ခင်ဗျားအလှကို တင်စားရတာ မောပါရဲ့ မမမိုးမခရယ် ... ။

နေစစ်က သူမရှေ့ ဆိုဖာမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ရင်း ... "ရောက်နေတာ ကြာပြီလား မမ၊ ဆောရီး ... ကျွန်တွေနိုင်

နည်းနည်း အလုပ်များနေလို ... "

ပုညခင်စ႒အပြီတိုက်

COL

၉၀ 🚃 ပညာင်

"ဒီမှာ ဒီကားပဲ ့္၊ မဆိုးဘူး ့္တတွေ့လား မမ"

"အင်း ... အင်း ... မဆိုးပါဘူး"

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🔳 🔳

"နောက်တစ်စီး ရှိသေးတယ်၊ ပြဦးမယ် ့ ့ ခဏလေး" နေစစ်က ကွန်ပျူတာကို ကိုယ့်ဘက်ပြန်ဆွဲလည့် ရှား ပြီးတော့ သူမဘက်သို့ လှည့်ပြ၊ ပြီးတော့ သူ့ဘက်ပြန်လှည့်

လုပ်နေဆဲမှာ သူမက သူမရဲ့ လက်ကိုင်အိတ်ထဲက ရွှေရောင်ရင့် ရင့် တဘက်ထူထူလေးကို ဆွဲထုတ်ယူကာ ပခုံးတစ်ဝိုက်မှာ ခြုံ ပစ်လိုက်ရင်း ...

"အဲ့ဒီလိုကြည့်နေရတာ အဆင်မပြေဘူး၊ လာ ့ု မမဘေး

မှာ လာထိုင်လိုက်"

ဟင် ္သ္ ။ ရုတ်တရက်မို့ နေစစ်က ဘာမှပြန်မပြော နိုင်။ မမမိုးမခတို့ကတော့ ခပ်တည်တည်ပင်။ သူမဘေးမှာ လာ ထိုင်ခိုင်းပေမယ့် ညှကလီးယားသဘော လုံးဝမဆောင်ကြောင်းကို တည်ငြိမ်သော မျက်နှာထားက ဖော်ပြနေသည်။ ပြီးတော့ သူမ

နား လာထိုင်ဖို့ ခေါ်ခါနီးမှာ ပဝါထူထူဖြင့် သူမရဲ့ လုပသော လက်မောင်းသားတွေကို အုပ်ကွယ်ထားလိုက်သေးတာမို့ လက် မောင်းတွေကို အနီးကပ် တွေ့မြင်နိုင်ခြင်းလည်း မရှိတော့ပါ။ ့

သူမ ပြောသလို ကွန်ပျူတာကို ဟိုဘက် ဒီဘက် ကြည့်နေရတာကလည်း တကယ် အဆင်မပြေတာမို့ နေစစ်ကွာ

ထိုင်ရာမှထကာ သူမဘေးမှာ ပြောင်းထိုင်လိုက်ပါသည်။ ခပ်ခွဲစ်ခွာ ထိုင်လိုက်ပေမယ့်လည်း နီးတာကတော့ တော်တော်္ကနီးသွားပါ

ပုည ခင်စား အပြေတိုက်

"မမရောက်တာ မကြာသေးပါဘူး၊ ကဲ ့ု ကားကြည့်ရ အောင်လေ၊ ဘာရောင် ရှာတွေ့ထာံးလဲ ... "

"အပြာရောင် တွေ့ထားတယ် မမ၊ ဒါလေး မဆိုးဘူး၊

ကြိုက်ရင် တစ်ခါတည်း ဈေးပေးကြည့်လိုက်တာပေါ့" "မမ ပြောထားတဲ့ တန်ဖိုးထဲ ဝင်ရင် ပေးကြည့်လိုက်မယ်

လေ၊ မမလည်း စီးချင်လှပြီ ... ၊ ခုတလော ရာသီဥတုက

လည်း သာသာယာယာနဲ့ သိပ်မပူတော့ဘူးဆိုတော့ ပြိုင် ကားလေး အမိုးဖွင့်မောင်းရင် အရမ်းမိုက်မှာဆိုပြီး စိတ်ကူး

ယဉ်နေတာ၊ မိုးရွာရင်လည်း မောင်းလို့မကောင်းဘူးဆိုတော့ မိုးမရောက်ခင် စီးကိုစီးရမှ ဖြစ်မှာ"

အင်း ့္ အားအားယားယား ့ ။ ပိုက်ဆံဖြုန်းဖို့ ကို တော်တော်ကို စိတ်အားထက်သန်နေတယ် ထင်ပါရဲ...။

တခြားလည်း ဘာအလုပ်မှ လုပ်စရာမရှိတော့ဘူးလား မသိ ... ။

ကားရှာတွေ့လို့ သူမကို ဖုန်းဆက်လိုက်တိုင်းလည်း

အမြဲ အားနေတတ်သည်။ ဘယ်နည်း ဘယ်ပုံ ချမ်းသာနေသလဲ ဆိုတာကလည်း စိတ်ဝင်စားစရာ ဖြစ်နေသည်။

နေစစ်က ထိုင်ရာမှထကာ စားပွဲပေါ်က Laptop ကို သွားယူလာခဲ့ပြီး သူမရှေ့ စားပွဲပေါ်မှာ ကင်လိုက်သည်။

ပြီးတော့ သူက သူမနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ဆိုဖာမှာထိုင်ကာ ကွန်ပျူတာကို ဖွင့်၍ အင်တာနက်ထဲက ကားကို ရှာကာ သူမ

ဘက်သို့ ကွန်ပျူတာကို လှည့်ပြလိုက်ရင်း ...

ပုညခင်စၥအာပ်တိုက်

၉၂ 🔳 ပညာင်

သည်။ ဆိုဖာကလည်း သိပ်မရှည်တာမို့ ဒီထက် ပိုဝေးအောင် ထိုင်လို့လည်း မရတော့ပါ။

နေစစ်က သူမနှင့် ယှဉ်ထိုင်ကာ ကွန်ပျူတာထဲက ကားပုံတွေပြနေရင်း ရုံးခန်းအပြင်ဘက်သို့ အမှတ်တမဲ့ လှမ်းကြည့် လိုက်မိစဉ်မှာ ့

ဟင် ္ ဒင်းတို့က ္

ကိုယ့်ရုံးခန်းအပြင်ဘက်က ကိုယ့်လူတွေရဲ့ အကြည့် တွေက ကိုယ့်ဆီမှာ ... ။ ကျွတ် ... ဒင်းတို့တွေ အလုပ်မလုပ်ကြ တော့ဘူးလား ... ။ ဒါကိုပဲ စောင့်ကြည့်စပ်စုနေကြတော့မှာလား။

"ခဏလေးနော် ့္ ကျွန်တော် ခုပဲ ပြန်လာခဲ့မယ်"

နေစစ်က ကွန်ပျူတာဖွင့်ပြထားခဲ့ကာ ရုံးခန်းအပြင် ဘက်သို့ ထွက်ရပ်ပြီး အားလုံးကို ခါးထောက် မျက်မှောင်ကြုတ် ရပ်ကြည့်လိုက်တော့မှ ဒင်းတို့တွေက တောင်ကြည့် မြှောက်ကြည့်၊ ဟိုစာရွက်လှန် ဒီစာရွက်ရှာ၊ ကွန်ပျူတာ ပြန်ကြည့်သူက ကြည့် ဖြစ်ကုန်ကြသည်။ ကိုယ့်အလုပ်မှ ကိုယ် ဖြောင့်ဖြောင့်မလုပ်နိုင်ဘဲ လှမ်းကြည့်အကဲခတ် စပ်စုနေတတ်ကြတာ အကျင့်ကြီးကိုပါလို့ ပင်။

> "အဟင်း ့ု ဟမ်း ့ု ဟမ်း ့ု ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်ကြ ဟေ့၊ ခိုင်းထားတာတွေ မပြီးရင် ရုံးမဆင်းရဘူးမှတ်၊ မရောင်ရာ ဆီလူးပြီး အချိန်ဖြုန်းမနေကြနဲ့ ... "

နေစစ်က ခပ်မာမာ ဟောက်ပစ်ခဲ့ပြီးမှ ရုံးခန်းထဲ

ပုညခင်စာ အာစ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ဝူးခဲ့သည်

၉၃

သို့ ပြန်ဝင်လာခဲ့ပါသည်။ ပြီးတော့ မမမိုးမခဘေးမှာ ဝင်ထိုင် ရပါသည်။

ကားပုံတွေကို စိတ်ဝင်တစား ကြည့်နေသော မမ မိုးမစကို သူက စောင်းငဲ့ကြည့်လိုက်မိရင်း သူမနဲ့ ပတ်သက်ပြီး

အတွေးတွေ အများကြီး ပေါ်လာခဲ့ရပါသည်။

မျိုးဟု ဆိုရမှာပင် ... ။ နေစစ်အပေါ် ပိုင်စိုးပိုင်နင်း တရင်းတနီး ဆက်ဆံတာမျိုးလေးတွေကို တစ်ချက် တစ်ချက်မှာ ကြုံရသော်

မမမိုးမခဟာ နားလည်ရနည်းနည်းခက်သော မိန်းမ

လည်း ရေလာမြှောင်းပေး မြှူဆွယ်ဖြားယောင်းတာဟု တစ်ထစ် ချ စွပ်စွဲလို့လည်း မရ ... ။ အကြည့်တွေ ညှို့မနေတာ၊ အသံတွေ ညုမနေတာတော့ သေချာသည်။ သူမရဲ့ အသွင်အပြင်က ဘယ်လို

နေနေ ဆွဲဆောင်မှုရှိနေပေမယ့် တစ်ဖက်သားကို တမင် ဆွဲဆောင် ဖို့ ကြိုးစားနေတာတော့လည်း မဟုတ်ပြန် ... ။ တရင်းတနိုး

ပြောတဲ့ စကားမျိုးဆိုပေမယ့် အပေါ်စီးကနေ ခပ်တည်တည်လေသံ ဖြင့် ပြောတတ်တာပင် ... ။

သူမ တစ်ကိုယ်တော် သွားလာနေတာ၊ စိတ်ကြိုက် သုံးစွဲနေတာ၊ ပြောတဲ့ စကားတွေက နည်းနည်း စည်းလွှတ်ဝါး

လွတ် ဆန်တာတွေကြောင့် သူမအပေါ် သံသယဝင်မိရပေမယ့် သူမဟာ အပေါစား မိန်းမတစ်ယောက် မဟုတ်တာလည်း သိသု့စ

လို့နေပြန်ပါသည်။

"အင်း ္ ဒီကားလေး မဆိုးဘူး နေစစ်၊ မမ ကြိုက်ိတယ်၊

ပုည်းခင်စာ အာဝေတိုက်

၉၄ 📰 ပုည်ခင်

တကယ်ချစ်လို့ ရှာခဲ့သည် 🛚 💥

ဒါလေး လိုချင်တယ်၊ မမကိုပြောထားတဲ့ ဈေးထက် နည်း နည်းပိုများလည်း ကိစ္စမရှိဘူး၊ မမ ဒါပဲလိုချင်တယ်၊ ဒါ ရအောင် လေလံဆွဲပေးပါ"

"အိုခေ ့ ့ ကျွန်တော် ကြိုးစားကြည့်လိုက်မယ်"

နေစစ်က ကွန်ပျူတာရေ့မှာ ခဏဆက်ထိုင်ပြီး လိုအပ်တာတွေ ဆက်လုပ်နေတာကို မမက ထိုင်ကြည့်နေသည်။

ခဏနေမှ စားပွဲပေါ်က လက်ကိုင်အိတ်ကို လှမ်းယူလိုက်ရင်း ... "ကဲ ့ ့ မမ ပြန်လိုက်ဦးမယ်၊ အဆင်ပြေရင် မမကို ဖုန်း

> ဆက်လိုက်လေ၊ ဒါနဲ့ ငွေက ဘယ်နရစ် ချေရမှာလဲ" "ဟိုဘက်က ကား သင်္ဘောတင်ပြီဆိုတာနဲ့ ဝန်ဆောင်ခ ရယ်၊ စလစ်ဖိုး၊ ကားဖိုး၊ သင်္ဘောတင်ခတွေ တစ်ခါတည်း

> ချေရမှာပါ မမႈ ဒီဘက်က ဆိပ်ကမ်းခွန်နဲ့ ကညန အခွန်

ကတော့ ကားရောက်လာပြီးမှ ချေလို့ရပါတယ်" "ကောင်းပြီလေ ... ငွေချေရမယ့်နေ့ မတိုင်ခင် တစ်ရက်

တော့ ကြိုပြော၊ မမ 'ချက်' ရေးပေးမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် ကြို့ပြောပါ့မယ်"

"ဒါဆို ... သွားမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ ..."

သူက မမနှင့်အတူ ရုံးခန်းထဲမှ လိုက်ထွက်လာပါ သည်။ ရုံးခန်းမကြီးရဲ့ တံခါးဝအထိ အတူလျှောက်၍ လိုက်ပို့ဖို့ ရည်ရွယ်တာပင်။

ပုသမင်မား အနောပ်တိုက်

ရုံးခန်းမကျယ်ဆီ လျှောက်သွားတဲ့ လမ်းခုလတ်မှာ တော့ ဝန်ထမ်းတွေ ထမင်းစားသည့် ထမင်းစားခန်း တစ်ခန်း ေသည်။

မမမိုးမခက ထိုထမင်းစားခန်းရှေ့မှ ဖြတ်လျှောက် လာရင်း တူ့ခနဲရပ်ကာ ထမင်းစားခန်းဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက် တာမို့ သူမနောက်မှ လျှောက်လိုက်လာသော နေစစ်ကလည်း ရုပ်တန့်လိုက်ရသည်။

ထမင်းစားခန်းထဲမှာတော့ ထွေထွေထူးထူး ရှိနေတာ မဟုဘ်ပါ။ နေစစ်ရဲ့ ဝန်ထမ်း ကောင်လေးတစ်ယောက်က ထမင်း စားဖို့ ပြင်နေတာပင် ့ ။

ရုံးမှာက ထမင်းစားချိန်ရယ်လို့ သတ်မှတ်မထား ဘဲ အားတဲ့လူက အဆင်ပြေသလို ဝင်စားနေကျပင်။ ခုလည်း ထိုကောင်လေးတစ်ယောက်သာ ထမင်းစားခန်းထဲမှာ ရှိနေပါသည်။ ကောင်လေးရှေ့ စားပွဲပေါ်မှာတော့ အဖုံးဖွင့်ထား

သော်လည်း မစားရသေးသော ထမင်းဘူးကလေး တစ်ဘူး ရှိနေ သည်။ ထမင်းဘူးထဲက ဟင်းထည့်သော အကန့်လေးထဲမှာ ဘဲဥ နစ်ခြမ်းနှင့် ဟင်းရည်ကျဲ။ ထမင်းထည့်သော အကန့်မှာတော့ ထမင်းရဲ့ အပေါ်ယံမှာ ပဲသီးတောင့်ကြော်တွေ ပုံထည့်ထားပါ သည်။

မမမိုးမခရဲ့ အကြည့်ဟာ အဲ့ဒီ ထမင်းဘူးပေါ် မှာ့လု စိုက်တန့်နေသည်။ နေစစ်က မမမိုးမခ မျက်နာကို အံ့အံ့သြည် ကြည့်နေမိသည်။ သူမ အမူအရာက ထူးခြားနေခဲ့လို့ပုံ၏

ပုသ ခင်စၥအုပ်တိုက်

၉၆ 🔳 ပုညသင်

ရုတ်တရက် သူမက ထမင်းစားခန်းထဲသို့ လျှောက်

ဝင်သွားလိုက်ပြီး ...

"အဲ့ဒီထမင်းဘူး တို့ကိုရောင်းမလား"

"ღթ ...

ကောင်လေးက ပါးစပ်အဟောင်းသား ပွင့်လျက်

မမမိုးမစကို မော့ကြည့်နေသည်။

"မင်း ထမင်းဘူးကို တို့စားချင်လို့လေ၊ မင်း ဒါကိုရောင်း

ပြီး အပြင်မှာ ထွက်ဝယ်စားလိုက်ပါလား၊ ဒီမှာ ရော့ 🚬 ယူလိုက်ပါ"

မမမိုးမခက လက်ကိုင်အိတ်ကို ဖွင့်ပြီး တစ်သောင်း

တန် သုံးရွက် နှိုက်၍ ကောင်လေးထံ လှမ်းပေးလိုက်သည်။ "ဟို ့ ဟို ့ ကျွန်တော့်ဟင်းက မကောင်းဘူးခင်ဗျ၊ အစ်မ

စားနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ အစ်မ ဗိုက်ဆာရင် အဲ့ဒီပိုက်ဆံ

နဲ့ ကျွန်တော် တစ်ခုခု ထွက်ဝယ်ပေးပါ့မယ်"

"တို့က ဒါပဲ စားချင်တာ၊ မင်းပဲ ထွက်ဝယ်စားလိုက်ပါ။ ണ്റെ ... ധുരോ"

"ဟို ့့ တစ်ရွက် ့့ တစ်ရွက်ဆို ရပါပြီ"

"သုံးရွက်စလုံး ယူလိုက်ပါ၊ ဒီလို ထမင်းဘူးက ဒီလောက် မကတောင် တန်ပါတယ်၊ ဒါ မင်းအမေ ချက်ထည့်ပေး

လိုက်တာ မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်"

ပုညခင်စေဒအုပ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🔳 🥟 ၉၇

"ဒါဆို စားလို့ကောင်းမှာပါ၊ ကဲ ့ု ကဲ ့ု ယူသွားတော့"

ကောင်လေးက ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နှင့်

ပိုက်ဆံ သုံးသောင်းကို လှမ်းယူပြီး ထမင်းစားခန်းထဲမှ ထွက်လာ

သည်။

နေစစ်ကလည်း သူမရဲ့ ထူးခြားသော အပြုအမှုကို အသာအယာပင် စောင့်ကြည့်နေလိုက်သည်။ 'မိုးပေါ်က မမ'လို နေတတ်တဲ့ သူမက ဒီထမင်းဘူးကို မက်စက်နေတာဟာ ဘုန်းကြီး

နဲ့ ဘီးလို မအပ်မစပ် ဖြစ်နေသည်။

သူမက ထမင်းစားခန်းထဲမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်တော့ နေစစ်က သူမရှေ့ထိုင်ခုံမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ရင်း ...

"မမ စားမလိုလား ... "

"ဟုတ်တယ်၊ စားမလို့ ... " "မမ ဒီလိုလုပ်တာ အံ့ဩစရာကောင်းပေမယ့် အကြောင်း ရှိလိမ့်မယ်လို့တော့ ထင်ပါတယ်၊ မမ စားမယ်ဆိုလည်း ထမင်းဘူး ယူခဲ့လေ၊ ကျွန်တော့်ရုံးခန်းမှာ လာထိုင်စားပါ

လား ...

"ရတယ်၊ ဒီမှာပဲ စားလိုက်တော့မယ်"

မမမိုးမခက ထမင်းထဲမှာ မြုပ်ထားသည့် ဇွန်းကို ထုတ်ယူပြီး ဘဲဥဟင်း၊ ပဲသီးကြော်နှင့် ဆန်ကြမ်းဖြင့် ချက်ထား

သော ထမင်းကို မက်မက်မောမော စားလေသည်။

မမ စားနေပုံဟာ အလွန်အင်မတန် စားမြောင်း <u>ပုည ခ င် ၈ ၁ အု င် တို က်</u> ကျက်

၉ဂ 🔳 ပညာင်

သည့် စားသောက်ဖွယ်ရာတွေကို စားနေသလိုမျိုး ခုံခုံမင်မင် ရှိလှပါသည်။ ထမင်းစားနေချိန်မှာ မမရဲ့ မျက်လုံးတွေကတော့ ရီဝေဆွေးမြည့်နေခဲ့သည်။ ထည်ဝါသော မျက်နှာထားကလေးဟာ လည်း နူးညံ့ညှိုးငယ်နေခဲ့သည်။

နေစစ်သည် မမရဲ့ ထိုမျက်နာထားကလေးကို ကြည့် ရင်း ရင်ထဲ တစ်မျိုးကြီး လေးပင် ထိုင်းမှိုင်းလာခဲ့ရသည်။ ကိုယ့်ရုံးကိုလာသည့် ဧည့်သည်ကို ဧည့်ခရမှာ ကိုယ့် တာဝန်မို့ နေစစ်က ရေခဲသေတ္တာထဲက ရေသန့်ဘူးတစ်ဘူး သွား ယူကာ ဖန်ခွက်ထဲ ရေငှဲ ၍ သူမရှေ့မှာ ချပေးထားလိုက်သည်။ ထမင်းစားပြီးတော့ သူမက ရေဖန်ခွက်ကို လှမ်းယူ မော့သောက်ပြီး

"ကျေးဇူး ့ ့ "

ဟု ခပ်တိုးတိုး ပြောသည်။ ထို့နောက် ထိုင်ရာမှ ထရပ်လိုက်သည်။ နေစစ်က အနားက ခုံပေါ်မှာ တင်ထားသည့် သူမရဲ့ လက်ကိုင်အိတ်ကို လှမ်းယူကာ သူမထံ ကမ်းပေးလိုက် သည်။

သူမက လက်ကိုင်အိတ်ကို လှမ်းယူကာ လက်မှာ ချိတ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ ့့ အခုလေးပဲ ဆန်ကြမ်းထမင်းနံ့ ဘဲဥချဉ်ရည်ဟင်းကို အငမ်းမရစားခဲ့တာ သူ မဟုတ်သလို မျက်နှာ ထားမျိုးဖြင့် ထမင်းစားခန်းထဲမှ ကြော့ကြော့မော့မော့လေး လှမ်း ထွက်သွားလေသည်။

ပုညခင်စ႒အားပ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🛚 🖿

CC

မမမိုးမခ ကားပေါ် တက်ပြီး မောင်းထွက်သွားတာ တစ်ရုံးလုံးက ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် လှမ်းကြည့်ကျန်ခဲ့ရ

ဆည်း အဲ့ဒီနောက်တော့ ထင်မြင်ချက်တွေ ... ဝေဖန်ချက် သွေ ပွက်လောရိုက်မျှ ထွက်ပေါ် လာကာ တစ်ရုံးလုံး အလုပ်ပျက် ဆတိုင်ပျက် ဆူညံ၍ ကျန်ခဲ့လေသည်။ နေစစ်ကတော့ ရှားရှားပါးပါး တွေ့လိုက်ရသည့် မော် နူးညံ့ရီဝေသော မျက်လုံးတွေကို အချိန်တော်တော်ကြာသည် ဆို မြင်ယောင်နေခဲ့မိပါသည်။

*** * ***

တကယ်ချစ်လို့ ဇးခဲ့သည် 🔳 📉

202

တစ်ခါတစ်ခါ အပ်သည့် ကားတွေက မနည်းတာမို့ စာစ်ရက်တည်း တန်းစီရုံနဲ့ မပြီးဘဲ ညအိပ်စောင့်ရတဲ့အခါတွေ သည်း ရှိတာပင်။ အဲ့ဒီလိုအချိန်မျိုးတွေမှာ နေစစ်ကလည်း ဒီ သရည်ကျိုစက်ရုံကြီးရှေ့ကို မကြာခဏ ရောက်ဖြစ်မြဲ၊ သူ့ကား ဆွေနဲ့ ဝန်ထမ်းလေးတွေရဲ့ အခြေအနေကို လာကြည့်ဖြစ်မြဲပင်။ "အခြေအနေ ဘယ်လိုလဲဟေ့..."

"အခြေအနေကတော့ မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ ဆရာ၊ ညအိပ်စောင့် ရတော့မှာ ..."

"အေး ့ ထင်တော့ ထင်သားပဲ၊ စစချင်း အပ်ရတဲ့ ရက် တွေဆို ကားကတော့ များမှာပဲ၊ ဒါပေမယ့်လည်း စလစ်က

လိုပြီဆိုတော့ အပ်ရတော့မှာပေါ့ကွား ရော... ဒီမှာ မင်းတို့ စားဖို့ ဒံပေါက် ဝယ်လာတယ်၊ ဒါက ရေသန့်ဘူးတွေ" "ကျေးဇူးပါပဲ ဆရာရယ်"

"ကဲ ... ဒါဆို်ငါသွားမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ ့ "

နေစစ်က သံရည်ကြိုစက်ရုံရှေ့မှာ ပြန်လှည့်မောင်း ထွက်လာရင်း မမမိုးမခထံ ဖုန်းဆက်ဖို့ သတိရသွားပါသည်။

မမလိုချင်တဲ့ လန်ဘော်ဂီနီက လေလံအောင်ပြီမို့ ပထမဆုံး ပါမစ်

လျှောက်ဖို့ မမဆီက မှတ်ပုံတင်၊ သန်းခေါင်စာရင်း တောင်းမှ

ဖြစ်မှာပင်။ ပြီးတော့ ပထမအရစ် ငွေချေဖို့ ကြိုပြောရမှာလည်း ရှိသည်။

ပြ<u>ည်နှင်စြေဘရာဝ</u>ါတိုက်

အခန်း (၁၂) လေ လ လ

နေစစ်သည် အင်းစိန်ရွာမ သံရည်ကျိုစက်ရံဝန်းကြီး ရှေ့မှာ တန်းစီရပ်ထားသော ကားတန်းရှည်ကြီးရဲ့ နောက်ဘဏ် နားသို့ ကားကို တဖြည်းဖြည်းမောင်းလာရင်း သူ့ဝန်ထမ်း ကောင် လေးတွေကို ရှာကြည့်လိုက်ပါသည်။

> "ဟော ့ ဆရာ လာပြီ" ကားဟောင်းအပ်သည့် ကိစ္စတွေ လုပ်ရသည့် **စ**

ထမ်းကောင်လေး နှစ်ယောက်က နေစစ်ကို မြင်သွားပြီး နေ

ကားဆိုသို့ ပြေးလာပါသည်။

နေစစ် ဝယ်ထားသော အပ်ကားတွေကို တစ်သူဝ ပြီး တစ်သုတ် အပ်နေရတာမို့ ဝန်ထမ်းလေးတွေလည်း ပင်စ ကြရှာပါသည်။ ကားအပ်ပြီး စလစ်ရပြီးမှ ကားတင်သွင်း ပါမစ် ရမှာပင်။ ပြီးမှ ကားမှာသည့်ကိစ္စတွေကို အဆင့်ဆင့် လု ဆောင်ရတာပင်။

ပုညခင်စ႒အပြိတ်ကြိ

၁၀၂ 🔳 ပုညာင်

နေစစ်က ဖုန်းဟန်းဖရီးကို ဖွင့်ကာ ကားမောင်း ရင်းကပင် မမမိုးမခုထဲ ဖုန်းခေါ်လိုက်ပါသည်။

"ဟဲလို ...

"ေတြ ... နေစစ်"

အင်း ့ လေသံက တရင်းတနှီး စီးစီးပိုင်ပိုင် ပြီးတော့ ဘာ့ကြောင်းမှန်းမသိ ရယ်မောသံကလေး စွက်နေသည် ကလေးတွေရဲ့ ရယ်မောသံတွေ၊ စကားပြောသံတွေကိုလည်း ကြာ နေရသည်။

"ငွေချေခါနီး ကြိုပြောဆိုလို့ ဆက်တာပါ မမ၊ ပြီးတွေ ပါမစ်လျှောက်ဖို့ မှတ်ပုံတင်နဲ့ သန်းခေါင်စာရင်းလည် လိုချင်ပါတယ်၊ ညနေ ကျွန်တော့်ရုံးက ဝန်ထမ်းက နေပြွာ တော် သွားမှာဆိုတော့ တစ်ခါတည်း ပါမစ်လျှောက်ဖို့ကို လုပ်ရအောင်ပါ"

'ဪ ့ ရတယ်လေ၊ မှတ်ပုံတင်နဲ့ သန်းခေါင်စာရင်းင်္ဂ မမဆီမှာ အသင့်ရှိပါတယ်၊ မင်း ရုံးခန်းကို လာလာရ ကတည်းက မှတ်ပုံတင်နဲ့ သန်းခေါင်စာရင်း လိုတယ်ဆိုတာ မင်းရုံးကလူတွေ ပြောဆိုနေတာ ကြားဖူးထားလို့ လိုရှ အသင့်ပေးလို့ရအောင် အိတ်ထဲ အမြဲထည့်ထားတာ၊ 💗 ဒီကအပြန် နေစစ်ရုံးကို ဝင်ပေးလိုက်မယ် ... "

ပုညခင်စေဒအှစ်တိုက်

'မမက အခု အင်းစိန် ရွာမဘက်မှာ ... "

"မမက အခု ဘယ်မှာလဲ"

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည်

."အင်းစိန် 🚅 🎚၊ ကျွန်တော်လည်း အခု အင်းစိန်ဘက်မှာ" "ဪ ့္ ဟုတ်လား၊ မမက (x x x) နားက ချာ့ချ်မှာ"

"ကျွန်တော် ရောက်နေတဲ့ နေရာနဲ့ နိုးနီးလေးပဲ ... "

"ဒါဆို နေစစ် လာဝင်ယူလိုက်ပါလား၊ လာဖို့ အဆင်ပြေ

မလား"

"ပြေပါတယ်၊ ကျွန်ုတော် ဝင်ယူလိုက်မယ်" နေစစ်က ဖုန်းရဲ့ end ခလုတ်ကို နှိမ်တော့မည့်ဆဲ ဆဲမှာ သူမအသံက ဆက်လက်ထွက်ပေါ်လာပါသည်။

"နေစစ် ့့ မင်း အခု ကားမောင်းရင်း ဖုန်းပြောနေတာ

လား" "ဟုတ်ကဲ့"

"ကားမောင်းရင်း ဖုန်းဖြောတာ အန္တ ရာယ်ရှိတယ်ဆိုတာ

မသိဘူးလား" "ကျွန်တော် ဟန်းဖရီးနဲ့ ပြောတာပါ"

"ဘာနဲ့ပဲပြောပြော ကားမောင်းရင်း ဖုန်းပြောတယ် ဆို ကတည်း အာရုံထွေပြားမှုတော့ ရှိသွားတာပဲမဟုတ်လား၊ လုံးဝ မပြောတာ အကောင်းဆုံးပဲလေ၊ ကဲ ့ု မမ ဖုန်းချ လိုက်တော့မယ်၊ ကားပေါ်က မဆင်းမချင်း တခြား ဘယ်

ဆရာလုပ်သော လေသံမြင့်မြင့်ဟု ဆိုနိုင်သော်လွှဲသို့ အစ်မကြီးက မောင်ငယ်လေးကို စိုးရိမ်လို့ ပြောသောျှ ဧလ်သံမျိုး ပု ည ခ င် စ ၁ အု စ် တို က် ကျာ^{လို}

သူနဲ့မှ မပြောတော့နဲ့နော် ့ ့ ဟုတ်ပြီလား"

၁၀၄ 🔳 ပုညခင်

လည်း ဖြစ်နေပြန်သည်။ တစ်ချက် တစ်ချက်မှာ ဒီလိုမျိုး တရင်း တနှီးပြောလိုက်တိုင်း နေစစ်မှာ ဘယ်လိုတုံ့ပြန်ရမှန်းမသိ ဖြစ်ဖြစ် သွားတတ်သည်။ ဒါဟာ ပညာတွေလား ... စေတနာတွေလား ဆိုတာ သူလည်း မခွဲခြားတတ်ပါ။

နေစစ်က ဝေဝါးထွေပြားသော ခံစားချက်ဖြင့် သက် ပြင်းချလိုက်မိရင်း ကားကို သူမပြောသည့် ဘုရားရှိနိုးကျောင်းဘ**က်** သို့ ကွေ့ချိုးမောင်းနှင်လာခဲ့ပါသည်။

သူမက ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်လား ... ။ ဒါ့ကြောင့် ဘုရားရှိခိုးကျောင်း လာတက်တာလား ... ။ သူမ အိမ်ကတော့ ရွှေတောင်ကြားထဲမှာဟု သူမ ပြောစကားတွေထဲက သူ သိထား ပါသည်။ ရွှေတောင်ကြားက လူက အင်းစိန်မှာ ချာ့ချ်လာတက် တာ ဘာ့ကြောင့်များလဲ ... ။ အာ ... သူ့ဘာသာ တက်ချင်နေတဲ့ နေရာ တက်မှာပေါ့ကွာ ... ။

နေစစ်က တောင်တောင်အီအီ လျှောက်စဉ်းစားပြီးမှ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်စိတ်တိုသွားရသည်။ မမမိုးမခအကြောင်း လိုတာထက်ပိုပြီး မစဉ်းစားချင်ပေ။

အခန်း (၁၃) ⊛ ⊛ ⊛

ဘုရားရှိခိုးကျောင်းဝန်းလေးက ငြိမ်းချမ်းတိတ်ဆိတ် နေခဲ့ပါသည်။ ကျောင်းကလေးဟာ တောက်ပ ထည်ဝါမှု သိပ်မရှိ ဆမယ့် သန့်ရှင်းသပ်ရပ်သည်။ ကျောင်းဝန်းထဲမှာ သစ်ပင်ပန်းပင် စိမ်းစိမ်းစိစိုဖြင့် အေးမြလျက်ရှိပါသည်။

နေစစ်သည် ကျောင်းဝန်းထဲသို့ ကားကို မောင်းဝင် လာပြီး သစ်ပင်ရိပ်မှာ ကားရပ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ဘုရားရှိခိုး ကျောင်းလေးဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့ပါသည်။

ချာ့ချ်ထဲမှာတော့ ဘယ်သူမှ ရှိမနေခဲ့ပါ။ သူက ချာ့ချ်ကို ကျော်လွန်၍ နောက်ဘက်သို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။ ကျောင်းနောက်ဘက် ကွင်းပြင်ထဲမှာတော့ ကလေး

သွေး ပျော်ရွှင်စွာ ဆော့ကစားလျက်ရှိတာကို လှမ်းမြင်ရသည်။ လ ကွင်းပြင်ထဲမှာ ဒန်း၊ ဆီးဆော၊ လျှော၊ ကစားစရာ အစုံအလွှစ် လည်း ရှိတာမို့ ကစားကွင်းလေးတစ်ခုလို စည်ကားနွေဆည်။

ပုည္ ဧင်စာ သားစ်တိုက်

၁၀၆ 🔳 ပုညခင်

ထိုကလေးများ ကြားထဲမှာတော့ ရယ်မော ပျော်ရွှင် ပြေးလွှားနေသော မမမိုးမခကို တွေ့ရလေသည်။

ပြေးလွှားနေသော မမမိုးမခကို တွေ့ ရလေသည်။
ညနေခင်း ဆည်းဆာရောင်ခြည်က ကစားကွင်းထဲ
ကို ဖြာကျနေသည်။ အပြစ်ကင်းစင်သော အပြုံးမျက်နှာဟာ သူ
တွေ့ဖူးနေကျ မမမိုးမခရဲ့ မျက်နှာနှင့် လုံးဝမတူညီပါ။ ပြေးနေ
သော ကလေးတစ်ယောက်နောက်ကနေ ပြေးလိုက်လာပြီး ကလေး
ကို ဆွဲခေါ်မြှောက်ချီ မော့ကြည့်လိုက်သော မျက်နှာရဲ့ အရောင်
ဟာ ဝါဝင်းသော နေရောင်အောက်မှာ စာမဖွဲ့ နိုင်လောက်အောင်
လှပလျက် ကျက်သရေမင်္ဂလာ အဖြာဖြာနဲ့ ပြည့်စုံနေခဲ့ပါသည်။
ကလေးကို ချီမြှောက်လိုက်သဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်က ပို၍ ကျော့ရှင်း
လှပသွားသော်လည်း နေစစ်ကတော့ သူမရဲ့ ကြည်လင်ရွင်မြသော
အပြုံးမျက်နှာကလေးထံမှာသာ အကြည့်စိုက်တန့် ငေးမောနေခဲ့မိ
သည်။

"ဦးဦးက ဘယ်သူနဲ့ တွေ့ချင်လိုလဲ ... "

နောက်နားက အသံကြောင့် နေစစ်က လှည့်ကြည် မိတော့ ကိုးနှစ် ဆယ်နှစ် ဝန်းကျင် ကောင်လေးတစ်ယောက်ကို တွေ့ရပါသည်။

"ဦးဦးက ဟိုးမှာတွေ့လား ... ကလေးချီထားတဲ့ မမကို တွေ့ချင်လို့ လာတာ"

"ဪ ့ မာမို ဧည့်သည်လား"

"භාෂී!.."

ပုညခင်စ႒အပ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ရှူးခဲ့သည် 🖀

300

နေစစ်က မျက်ခုံးပင့်ကာ ရေရွတ်လိုက်မိသည်။ မာမီ တဲ့လား . . . ။

"မာမိုနာမည်က ရှယ်လီလေ ့ ့ ၊ မမမိုးမခလို့လည်း ခေါ် တယ်"

"ဪ ... အင်း ... ဟုတ်တယ်"

"ခဏစောင့်နော် ...၊ သား သွားပြောပေးမယ်"

ကလေးက ကွင်းပြင်ဆီ ပြေးထွက်သွားတော့ နေစစ် က ကြောင်အမ်းအမ်း ရပ်ကျန်နေခဲ့သည်။ မာမီတဲ့။ သူမမှာ ဒီအရွယ် ကလေးတစ်ယောက် ရှိနေတာလား။ ရုပ်ချင်းကတော့

မတူပါလား ။ "မာမီ . . . "

"ຍາຍີ ... ຍາຍີ ... "

"မာမိရေ ... ဒီမှာ သမီးကို လိုက်စနေတယ်" ရုတ်တရက် နေစစ် နောက်ဘက်က ကလေးတစ် အုပ်စုက 'မာမီ'ဟု တကြော်ကြော် အော်ခေါ် ရင်း မမမိုးမခထံ

သို့ ပြေးထွက်သွားတာကို နေစစ်က တအဲ့တသြ လိုက်ကြည့်နေ လိုက်မိသည်။ ဒီလောက်များပြားတဲ့ ကလေးတွေအားလုံးကတော့ သူမရဲ့ သားသမီးတွေ မဖြစ်နိုင်တော့ပါ။ ကလေးတွေက သူမကို

လက်ဆွဲသူကဆွဲ၊ ဖက်သူကဖက်၊ လုံးထွေးသွားပါသည်။ သူမရဲ့ ရယ်မောသံဟာလည်း သာယာ မြူးဖျစွာ လွင့်ပျံ့လာခဲ့ပါသည့်ဖွဲ့

"သူ့အမေနဲ့ သူ့ကလေးတွေကတော့ တွေ့လိုက်ရင်္ပ္ပဇီလို ချည်းပဲ ့ ့ "

ပုညခင်စေသနာပေါ်တိုက်

၁၀ဂ 🔳 ပုညခင်

ရုပ်ရည်ကြည်လင်သန့်ပြန့်သော လူကြီးတစ်ဦးက နေစစ်နားမှာ လာရပ်၍ မမနှင့် ကလေးတစ်သိုက်ဆီ လှမ်း**မျှော်** ကြည့်ရင်း ရေရွတ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ နေစစ်ဘက် လှည့်ကာ ပြုံးပြလိုက်ရင်း ...

"ရှယ်လိုဧည့်သည် ထင်တယ်"

"ခင်ဗျာ ... "

"မမမိုးမခရဲ့ ဧည့်သည်လားလို့ ... "

"ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျ၊ အန်ကယ်လ်က ... "

"အန်ကယ်လ်က ဒီဘုရားကျောင်းက သင်းအုပ်ဆရာပါ ရှယ်လိက အန်ကယ်လ့် သမီးလိုပါပဲ၊ ဒီဘုရားကျောင်းက ကလေးတွေ အတွက်ကလည်း ရှယ်လီက အမေလိုပါပဲ ဒီက မိဘမဲ့ကလေးတွေအတွက် လိုအပ်တာတွေကို သူခဲ ဖြည့်ဆည်းထောက်ပံ့ထားတာလေ၊ ဒီကစားကွင်းထဲက ကစားစရာ ပစ္စည်းတွေကအစ အသေးစိတ် အကုန်လုံး ဂရုစိုက်ရှာတယ်ကွယ့်၊ ဟော ... ဟိုမှာ သမီးလာပြီ၊ စကား ပြောကြဦး ... "

သင်းအုပ်ဆရာက ဘုရားကျောင်းဘက်သို့ ထွ**င်း** သွားသည်။ ကစားကွင်းဘက်ကို သူပြန်လှည့်ကြည့်မိတော့ သူ့ဆီ လျှောက်လာနေသော မမမိုးမခကို မြင်ရသည်။ ဒီနေ့တော့ သူ က လူငယ်ဆန်ဆန် ပေါ့ပေါ့ပါးပါးလေး ဝတ်ဆင်ထားသည် ဂျင်းဘောင်းဘီရှည် အပြာဖျော့လေးနှင့် တီရုပ်လက်တို အဖြူလေ

ပုညခင်စ႒အာပြဲတိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🔳 ၁၀၉

တို ဝတ်ထားပြီး ဆံပင်တွေကို နှစ်ဖက်ခွဲ၍ စည်းထားသည်။ ရက်နှာပေါ်မှာ ဘာမိတ်ကပ် အရောင်မှမရှိ၊ မျက်နှာ တစ်ပြင်လုံး ရွေးဖြင့် စိုဝင်းပြောင်ရှင်းနေသည်။ ဒီလို သဘာဝကျကျ မျက်နှာ ရှီးကို သူ ပထမဆုံး မြင်ဖူးတာပင်။ သူမပုံစံက ခုလိုကျတော့ ကိန်းကြီးမရှိ၊ ထည်ဝါမှုတွေ မရှိ။ အရင်ပုံစံနဲ့ ရင်းနှီးဖို့ ကော်ခဲသော နေစစ်စိတ်က ခုပုံစံကို မြင်ရခိုက်မှာ ရင်းနှီးနီးစပ်မှု တို စတင်ခံစားလာမိပါသည်။

သူမက နေစစ်ဆီ လျှောက်လာရင်း ဝေးဝေးကနေ တစ်ချက် ပြုံးပြလိုက်သည်။ ထိုအပြုံးကြောင့် သူ့နှလုံးသား တစ် နေရာကို အပ်သေးသေးကလေး စိုက်ဝင်သွားသလို စစ်ခနဲ စူးသွား သည်။ မစူးစဖူး စူးသွားတာမို့ သူအံ့သြလန့်ဖျပ်သွားသည်။ မိန်း မလှတို့ရဲ့ အပြုံးပေါင်း သောင်းခြောက်ထောင်ကို မြင်ခဲ့ဖူးပေမယ့် သူ့ရင်ကို ခုလို လာမစူးဖူးခဲ့ပါ။

"နေစစ် ... "

သူ့နာမည်ကို ခေါ်ပြီး နှုတ်ဆက်လိုက်သကလည်း အရင်နေ့တွေကနဲ့ ခြားနားနေခဲ့ပါသည်။

> "နေစစ် ... လာ၊ ချာ့ချ်ထဲမှာ ခဏထိုင်စောင့်၊ မမ အိတ်က ဟိုးနောက်ဘက် အဆောင်မှာမို့လို့ သွားယူလိုက်ဦးမယ်" "ဟုတ်ကဲ့ ..."

နေစစ်က ဘုရားရှိခိုးကျောင်းလေးထဲသို့ ဝဠ်ဇွာာခဲ့ ဝါသည်။ ချောမွှတ်နေသော ခုံတန်းရှည်တွေ စီစီရီရီ္လရှိနေသော

ပုညခင်စ႒အာဝ်တိုက်

၁၁၀ 🖿 ပုညခင်

ဘုရားကျောင်းထဲက ခုံတန်းတစ်ခုမှာ သူဝင်ထိုင်နေလိုက်သည်။ စဏနေတော့ မမက သူ့အိတ်ကို ကိုင်ကာ ဘုရားရှိခိုးကျောင်း

ထဲသို့ ဝင်လာနေပါသည်။

ထို့နောက် မမက နေစစ်ဘေးမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး အိတ်ထဲက မှတ်ပုံတင်နှင့် သန်းခေါင်စာရင်းကို ထုတ်ယူကာ

နေစစ်ထံ ကမ်းပေးလိုက်ရင်း ့္ "ချက်(ခ်)စာအုပ်ကတော့ ပါမလာလို့ မနက်ဖြန်မှပဲ လာ

ပေးတော့မယ်နော် ္ ့ "

"ရပါတယ် မမ၊ သိပ်အလျင်မလိုပါဘူး၊ တစ်ရက် နှစ်ရက် နေမှ ပေးလို့လည်း ရပါတယ်၊ မမပေးရမယ့် ဧဌအမောင့်

ကိုလည်း ကျွန်တော် သေသေချာချာ မတွက်ရသေးလို့ပါ၊

တွက်ပြီးရင် မမဆီ မတ်ဆေ့ချ်ပို့ပေးလိုက်ပါ့မယ်" "ဒါနဲ့ နေစစ်က (x x x) ဘဏ်မှာ အကောင့်ဖွင့်ထားတာ

ရှိလား"

"ရှိပါတယ် မမ"

"ညြော် ့္ တော်ပါသေးရဲ့၊ မမ အကောင့်ကလည်း အဲ့ဒီ ဘဏ်မှာပဲ၊ မမ ချက်(ခ်)ရေးပေးလိုက်ရင် နေစစ် အကောင့်

ထဲ လွှဲလို့ အဆင်ပြေတာပေါ့"

"ဟုတ်ကဲ့ ... အဲ့ဒီလိုဆို အဆင်ပြေပါတယ်" မမနဲ့ သူနဲ့ကြားမှာ ရှေ့ဆက် ပြောစရာစကားမရှိ

တော့ဘဲ တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်သွားပါသည်။

ပုညခင်စ႒ အားစေတီကိ

တကယ်ချစ်လို့ စူးခဲ့သည် 🔳

ဘဘ

ကျယ်ဝန်း အေးချမ်း ဆီတ်ငြိမ်သော ဘုရားရှိခိုး ကျောင်းရဲ့ ခုံတန်းပေါ်မှာ၊ မမရဲ့ ဘေးမှာ သူ ဆက်ထိုင်နေခဲ့မိ သည်။ ဘာ့ကြောင့်မှန်းမသိ ချက်ချင်း ထပြန်မသွားချင်။

"နေစစ် …

သူ မမကို ငဲ့ကြည်တော့ မမက သူ့ကိုပြုံးပြလိုက်

"ဒီနေရာလေးက အေးချမ်းတယ်၊ မမလည်း, ဒီရောက်ရင် တော်တော်နဲ့ မပြန်ချင်တော့ဘူး၊ နေစစ် ... အေးအေးဆေး

ဆေး ထိုင်ဦးနော်၊ မမတော့ ကလေးတွေ ရေချိုး ထမင်း

စားဖို့ ကိစ္စလေးတွေ သွားကူပေးလိုက်ဦးမယ်" မမက ထရပ်ပြီး သူ့ကို ကျောခိုင်းလိုက်သည်။

"^{မမ} ..

"ဟင် ့ "

နေစစ်က ဦးတည်ချက်မဲ့ လွှတ်ခနဲ ခေါ်လိုက်ပြီးမှ 🖦 ပြန်လှည့်ကြည့်ချိန်မှာ ပြောစရာစကားမရှိဘဲ ကြောင်အမ်းအမ်း

ခြစ်နေသည်။ မမက မျက်ခုံးလေး ပင့်ချီထားရင်း 👝 "ပြောလေ ့့ နေစစ်"

"မမ ဒီနေ့ ပိုလှတယ်"

မမက နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း တစ်ချက်ပြုံးလိုက်ပြီး မြွန်

သည့်ဆက်လျှောက်သွားသည်။

ပုည ခင်စေဒအားစ်တိုက်

၁၁၂ 🔳 ဟူညာင်

"⋼⋼ ... "

ဘုရားရေ ့ ့ ။ ဒီပါးစပ်ကြီးက ခေါ်မိပြန်ပြီ။ ငါ

ဒီနေ့ ဘာဖြစ်နေတာပါလိမ့် ... ။

မမက တုံ့ရပ် လှည့်ကြည့်ပြန်သည်။

"မမ ့ မပြန်သေးဘူးလား"

"မပြန်သေးဘူးလေ၊ မမက ဒီကိုလာရင် မိုးချုပ်မှ ပြန်နေ ကျ ..."

"ညဘက်ကြီး မမ တစ်ယောက်တည်း ကားမောင်းပြန်မှာ ပဲလား"

"အင်းလေ ့ မမ ဒီလိုပဲ ပြန်နေကျ . . ." "မမကို လာကြိုပေးမယ့်သူ မရှိဘူးလား"

မမက သူ့ကို ခပ်တည်တည် စိုက်ကြည့်ရင်း ငြိန်

သက်သွားသည်။ မမ မျက်လုံးတွေက စောစောကလောက် မန္ ညံ့တော့။ စူးရုရှနှင့် တစ်ခုခုအတွက် နာကျင်နေသလိုလို မျက်ဝန်

.မျိုးတွေ ဖြစ်လာသည်။

"ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ မေးခွန်းတွေ တို့ ဖြေလေ့မရှိဘူး မမက အေးစက်တင်းမာစွာ ပြောပြီး ဘုရားကျောင်

ထဲမှ ထွက်သွားခဲ့ပါသည်။

နေစစ်ကတော့ ဘုရားကျောင်းထဲက ခုံတန်းလေး ပဲ ဆက်ထိုင်နေခဲ့မိသည်။

ထို့နောက် အမှတ်တမဲ့ပင် မမပေးခဲ့သော သ

ပုညခင်စၥအာဝ်တိုက်

တကဟ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည်

ļ

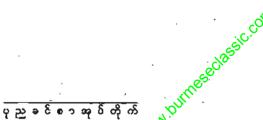
၁၁၃

ခေါင်စာရင်း စာရွက်လေးကို ငုံ့ကြည့်မိစဉ်မှာ သူ အံ့ဩငြိမ်သက်

သွားခဲ့ရသည်။ သန်းခေါင်စာရင်းမှာ မမ နာမည်တစ်ခုတည်းသာ

ရှိနေခဲ့ပါသည်။

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🔳 ၁၁၅

ပန် ဒန်းပေါ်မှာ ထိုင်နေတုန်းမှာ ခြံထဲကို ကားတစ် စီး ဝင်လာခဲ့သည်။ အဲ့ဒီကားထဲမှာ 'စစ်' ပါလာခဲ့တာကို ပန် မသိခဲ့ပါ။ အပြင်ကပြန်လာသော စစ်က ပန် ထိုင်နေသော ဒန်း ကလေးရဲ့ နောက်နားဆီသို့ တိတ်တဆိတ် ချည်းကပ်လာကာ ဒန်းကို နောက်ကနေ တအား တွန်းလွှဲပစ်လိုက်ပါသည်။ ပန်က လန့်ပြီး အရမ်းအော်၊ စစ်က အရမ်းရယ် ... ။ ဆူဆူညံညံအသံ တွေကြောင့် အိမ်ထဲက လူကြီးတွေပင် အလန့်တကြား ပြေးထွက် လာကြရပါသည်။

ဒန်းပေါ် က ဆင်းလာသော ပန်ဟာ ရှက်လည်းရှက်၊ စိတ်လည်းဆိုးကာ စစ်ရဲ့ မေးရှိဆီ လက်သီးတစ်လုံး ပစ်ကျွေး လိုက်တော့ စစ်က စိတ်မဆိုးဘဲ ဆက်လက်ရယ်မောနေနိုင်ခဲ့သည်။ အဲ့ဒီနောက်ပိုင်းမှာတော့ ဒီခြံဝန်းကလေးဟာ စစ်နဲ့ ဝန်တို့ရဲ့ တင်းနစ်ရိုက်ရာ၊ စာဆွေးနွေးရာ၊ ဂစ်တာတီး သီချင်း ဆိုစရာ၊ ဟိုလူဒီလူအကြောင်း အတင်းတုပ်ရာ နေရာလေးတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

စစ်မှာ မိန်းကလေးတွေနဲ့ အပျော်အပျင်းပြေ တွဲ တတ်သည့် အကျင့်ဆိုးကလေးတော့ ရှိနေခဲ့ပါသည်။ သို့သော် လည်း စစ်ဟာ သူနဲ့ပတ်သက်သမျှ မိန်းကလေးတွေရဲ့အကြောင်း စန့်ကို အမြဲပြောပြောပြတတ်ခဲ့သည်။ ထိုမိန်းကလေးတွေရဲ့ ချို့ ထွင်းချက်တွေ၊ ရယ်စရာကောင်းတဲ့ စိတ်ဓာတ်နဲ့အမူအကျင့်တွေ့ရှိ စန့်ကို ပြန်ပြောပြပြီး ဟာသလုပ်တတ်၊ ရယ်မော လှော့လိုပြောင်

ပုညခင်စ႒အပြိတ်ကြိ

အခန်း(၁၄) နှာ 🛞 🛞

ပန်မဒီသည် နေစစ်တို့ ခြဲထဲသို့ ကားမောင်းဝင်လာ ရင်း ခြံဝန်းထောင့်က ဒန်းအဟောင်းလေးကို လှမ်းကြည့်မိတဲ့ အခိုက်မှာ ရင်ထဲ နွေးထွေးသွားရပါသည်။ အဲ့ဒီဒန်းကလေးမှာ ပန် ထိုင်နေတုန်း စစ်နဲ့ စတွေ့

ခဲ့ကြတာပင် ... ။ ပန့် မာမီနဲ့ ဒက်ဒီက ပန့်ကိုခေါ်ပြီး စစ်တို့ မိသား

ဆီ အလည်လာတဲ့ အဲဒီနေ့လေးကို ပန် ခုထိ မမေ့သေးပါ။ လူကြီးတွေချည်း အိမ်ထဲမှာ စကားပြောနေကြတုန်

မှာ ပန်က ပျင်းပျင်းနှင့် ခြဲထဲဆင်းလာပြီး ခြံထောင့်က ဒန်းလေ မှာ ထိုင်နေခဲ့မိသည်။ အဲ့ဒီတုန်းက ပန့်အသက်ဟာ ၁၄ နှစ် ...

မှာ ထုင်နေခဲ့မှသည်။ သူ့ပေးမှု ကလေးစိတ်ကလည်း မကုန်ချင်ဆေ အပျိုလေး ဖြစ်စပြုပေမယ့် ကလေးစိတ်ကလည်း မကုန်ချင်ဆေ

သော အရွယ်ပင်။

ပုညခင်စ႒အာဝ်တီက်

၁၁၆ 📺 ပုည္သခင်

တတ်သော ဒီလူဆိုးလေးကို ပန်က အမြင်ကတ်စွာနဲ့ပဲ ကြီးစွာသော သံယောဇဉ် ရှိခဲ့ရပါသည်။

ဒီခြံဝန်းလေးထဲကို ဝင်လာတိုင်း ပန့်ရင်ထဲမှာ 🥞

ထွေး ပျော်ရွှင်မှုကို ခံစားရမြဲပင် ...။

ပန်က ကားကို အိမ်ရှေ့မှာ ရပ်ခဲ့ပြီး အိမ်ထဲဝင်လ

တော့ စစ်ရဲ့ မေမေက ဝမ်းသာအားရ ဆီးကြိုပါသည်။ "သမီးရေ ့္ လာ၊ ခုပဲ မုန့်ဟင်းခါးရည်အိုး နွေးခိုင်း

သမီးလာရင် ပူပူနွေးနွေးလေး စားရအောင် အဆင်သင့်လူ

ထားတာ၊ ပန်က ကြက်သွန်နီဥ အရမ်းကြိုက်တာ သတိ လို့ ကြက်သွန်နီဥတွေ များများ ထည့်ချက်ထားတယ်

"ငှက်ပျောအူကော များရဲ့လားဟင်၊ စစ်က ငှက်ပျော်

နုနုလေးတွေဆို သိပ်ကြိုက်တာအန်တီရဲ့"

"များပါ့ရှင် ... များပါ့၊ ကဲ ... လာ ... အန်တီလည်း ၕ ရသေးဘူး၊ သမီးလာမှ တူတူစားမယ်ဆိုပြီး စောင့်နေတာ

စစ်မေမေ အန်တီ ဒေါ်မိမိမြတ်က ပန့်လက်ကို

ပြီး ထမင်းစားခန်းဘက်သို့ ခေါ်လာသည်။ ထမင်းစားခန်းဝရော

တော့ မုန့်ဟင်းရည်နဲ့က မွေးလှိုက်လာပါသည်။ ပန့်ကို သမီးလေးလိုချစ်ခင်ရှာတဲ့ အန်တီဟာ

လုပ်စားတိုင်း ပန့်ကို အမြဲခေါ်ကျွေးတတ်မြဲပါ။

"လာ ... ထိုင် သမီး၊ မုန့်ပွဲကတော့ အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီး

ပုညခင်စာ အပြေတိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ရှူးခဲ့သည် 🔳 000

ပဲ၊ မရွှေရေ ့ု ဟင်းရည်ထည့်ခဲ့တော့၊ ကြက်သွန်ဥများများ လေး ရွေးခပ်ခဲ့ ့ "

"ဟုတ်ကဲ့ ့ ့ မမ"

မုန့်ဟင်းရည် ပန်းကန် ရောက်လာတော့ အန်တီက

🔩 ်မုန့်ပန်းကန်ထဲကို ဟင်းရည်တွေ ခပ်ထည့်ပေးလိုက်ရင်း 🐽

"စား ့ု သမီး၊ အားရပါးရသာ စား၊ အန်တီကိုယ်တိုင် ချက်ထားတာ၊ မုန့်ဟင်းခါးကတော့ စစ်ရော သမီးရော

အရမ်းကြိုက်မှန်းသိလို့ ခဏခဏ ချက်ဖြစ်တယ်"

"စစ်ကတော့ ညနေ ပြန်လာမှ စားရမှာပေါနော် အန်တီ" "မပူနဲ့ သမီး ့္ ၊ ခဏနေကျရင် အိမ်ကကားနဲ့ သူ့ရုံးကို

ပို့ပေးလိုက်မယ်၊ သူ့ရုံးကလူတွေလည်း စားရအောင် များ

များထည့်ပေးလိုက်မယ်၊ အဲ့ဒီလို ပို့မှပဲ စားဖြစ်တော့မှာ သမီးရေ၊ နောက်မို့ဆို သူက အိမ့်ပြန်နောက်ကျတော့

ညနေမှဆို စားဖြစ်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး၊ သမီး အန်ကယ် ကတော့ ဒီနေ့လယ်စာရော ညစာပါ သူ့ပါတနာတွေနဲ့

စားမှာဆိုတော့ သူ့ဆီတော့ မပို့တော့ဘူး" "ပန်လည်း စစ်ဆီ သွားရာရှိတယ် အန်တီ၊ နယ်ရောက်

မှ ည **၈ င် ၈ ၁ အှ စ် တို** က်

၁၁ဂ 📺 ပုညခင်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🔳 ၁၁၉ သာနဲ့ အဆက်အသယ် ပြတ်နေတာ့ နှစ်ပတ်

"ဪ ့ အဲ့ဒီလိုမှန်းသိရင် သမီးကို ဒီမှာ မစားခိုင်းဝါ ဘူး၊ သမီးအတွက်ပါ ချိုင့်ထဲထည့်ပေးလိုက်ရင် ဟိုရောက် မှ သားနဲ့အတူ စားလို့ရတာပေါ့"

"အဟင်း ့ ့ ခုတော့ မုန့်ပွဲက အငွေ့တထောင်းထောင်းနဲ့ ပန့်ရှေ့ရောက်နေပြီဆိုတော့ ပန် မအောင့်နိုင်ဘူး၊ စားလိုက် တော့မယ်နော် အန်တီ"

"စား ... စား ... သမီး၊ ဟိုရောက်ရင်လည်း စားချင်**ရင်** ထပ်စားလို့ရအောင် ပို့ထည့်ပေးလိုက်ဦးမယ်"

ဒေါ်မိမိမြဲတ်က ကိုယ့်ဘာသာလည်း စား၊ ပနို ပန်းကန်ထဲလည်း ဘဲဥဖတ်လေးတွေ လှမ်းလှမ်းထည့်ပေးရှင်းက သိချင်တာကလေးတွေ မေးကြည့်ဖို့ စကားဘယ်လိုစရမလဲ စဉ်းစာ နေမိသည်။

စားရင်းသောက်ရင်း မေးဖို့ အားနာတာမို့ စား သောက်ပြီးကြတော့မှ စကားစ ရပါသည်။

"သမီး ... ပန်၊ သား အခုတလော ဘယ်ကောင်မလေးနဲ့

တွဲနေလဲ သမီးသိလား ... "

"ပန် နောက်ဆုံး သိလိုက်တာတော့ အန်တီနဲ့ တွေ့ခဲ့တယ် ဆိုတဲ့ အိမ့်မီနဲ့ ပြတ်သွားတဲ့အထိပဲ၊ အဲ့ဒီနောက်ပိုင်းတော့ သူ ဘာမှမပြောသေးဘူး အန်တီ၊ သူ တွဲလောက်စရာတွေ ရင်တော့ ပန့်ကို မပြောဘဲမနေပါဘူး၊ ခုတလော သူလည်း အလုပ်များနေသလား မသိပါဘူး၊ ပန့်ဆီ ဖုန်းလည်းမဆက် လာလည်း မလာနဲ့ အဆက်အသွယ် ပြတ်နေတာ နှစ်ပတ် · လောက် ရှိပြီ"

ပန်က အန်တိုကိုပြောပြရင်း စစ်တစ်ယောက် ပျောက် နွက်သားကောင်းနေတာကို တွေးကာ စိတ်ထဲမှာ ခိုးလိုးခုလု ခြစ်နေမိပါသည်။ အရင်လည်း ဒီလိုပဲ ပျောက်ချင်ပျောက်နေတတ် ဆမယ့် ခုတစ်ခါ ပျောက်နေတာကိုတော့ စိတ်ထဲ တစ်မျိုးကြီး

ခံစားလာရသည်။ လန်ဘော်ဂီနီ လာရှာတဲ့ မမ မိုးမခအကြောင်း

မြှောပြပြီးကတည်းက ပျောက်သွားတော့တာ ပေါ်ကိုမလာ ... ။ "သမီး သူငယ်ချင်းကို ကြည့်ကျက်ပြောဆိုဆုံးမပါဦး သမီး ရယ်၊ ကိုယ်လည်း တကယ်မချစ်ဘဲ တကယ်လည်း မယူ ချင်ဘဲ ဘာလို့ အချိန်ကုန် ငွေကုန် လူပင်ပန်းခံ နာမည်

ရိုးရိုးကြီးတွေးပြီး ရိုးရိုးကြီး ပြောလိုက်သော စကား

ကြောင့် ပန်က ပြုံးစိစိကလေး ဖြစ်သွားရပါသည်။ "ဟို ... အဲ့ဒါကတော့ ဘယ်လိုပြောရမလဲ၊ သဘာဝပေါ့ အန်တီရယ်၊ ယောက်ျားလေး သဘာဝကတော့ အလှအပ

လေးတွေမှာ သာယာတတ်တာပေါ့ ... "

"ရည်းစား အတည်တကျထားပြီး ကိုယ့်ရည်းစားရဲ့ အလုံ အပမှာ သာယာလို့ ရတာပဲ မဟုတ်လား"

"အဲ့ဒါကျတော့ တစ်ယောက်တည်းဆီမှာပဲ အမြဲ သာပ္ပနာဖို

မဖြစ်နိုင်လို့ ထင်ပါတယ်"

ပျက်ခံပြီး တွဲနေမလဲ ... "

ပုညခင်စေဒအုပ်တိုက်

ပုည ခ်င်စေသခနှစ်တိုက် ကျ^က် ၁၂၀ 🔳 ပုညခင်

တကယ်ချစ်လို့ ဇူးခဲ့သည် 🔳 ၁၂၁

"ဒီကောင်လေးဟာ သူ့အဖေနဲ့များ ကွာလိုက်တာ ... ၊ သူ့ အဖေတုန်းကဆို အန်တီကလွဲပြီး ဘယ်သူနဲ့မှ တွဲခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး၊ ခုလည်း သမီးသိတဲ့အတိုင်းပဲ သမီးအန်ကယ် က ဘာနာမည်ပျက်မှ ရှိတာမဟုတ်ဘူး"

အန်တီက သူ့ယောက်ျားသူ ရီးမွမ်းခန်းဖွင့်နေပုံ ကလေးက ပန့်အမြင်မှာတော့ အမြင်ကတ်စရာမကောင်းဘဲ ချစ် စရာလေးသာ ဖြစ်လို့နေပါသည်။

အန်တီ ပြောတာလည်း အမှန်တရားပင် ... ။ စစ်ရဲ့ ဖေဖေ ဦးစစ်ပိုင်ဟာ လူသိများ ထင်ရှားတဲ့ သူဌေးတစ်ယောက်၊ ရုပ်ရည်အားဖြင့်လည်း ခဲ့ညားကြည့်ကောင်းသူတစ်ယောက် ဖြစ် ပေမယ့် မိန်းမကိစ္စ အရှုပ်အရှင်းကင်းကာ ရိုးသားအေးဆေးသည့် ဧနီးဖြစ်သူကိုသာ သစ္စာရှိရှိ ကြင်ကြင်နာနာ ပေါင်းသင်းနေခဲ့သူ ပင်။ စစ် ဖေဖေအကြောင်းကို ပန့်မိဘတွေလည်း ပြောဆိုရီးမွမ်း တတ်တာမို့ ပန်လည်း သိနေခဲ့ရပါသည်။

> "အန်တီကတော့လေ သား တကယ်ချစ်မြတ်နိုးတဲ့ မိန်း ကလေးဆိုရင် အကျင့်စာရိတ္တကောင်းပြီး နာမည်ပျက်မရှိ ရင် ပြီးရော ... ၊ ဆင်းရဲချမ်းသာမရွေး လက်ခံဖို့ စိတ်ကူး ထားတာပါ၊ အန်တီစိုးရိမ်တာက သားကို အကျင့်စာရိတ္တ အားနည်းတဲ့ မိန်းမလည်မျိုးနဲ့ တွေ့ပြီး လှုပ်မရ ရုန်းမရ ထောင်ချောက်မိသွားမှာကိုပဲ သမီး ... " "စစ် ဒီလောက် မအ,ပါဘူး အန်တီရယ်"

> > ပုညခင်စ႒အုပ်တိုက်

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ သတိဆိုတာ ပိုတယ်မရှိဘူးပေါ့၊ သား က သူ့ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စတွေဆို သမီးကို တိုင်ပင် ပြောဆိုနေကျဆိုတော့ သားကိစ္စတွေဆို အန်တိုထက်အရင် သမီး သိရတာပဲ၊ သူနဲ့ပတ်သက်တဲ့ မိန်းကလေးထဲမှာ နာမည်ပျက်ရှိတဲ့ အကျင့်စာရိတ္တ မကောင်းတဲ့ မိန်းကလေး မျိုးပါခဲ့ရင် သမီးကလည်း သားကို ပြောဆိုကြပ်မတ်ပေး၊ အန်တို့ကိုလည်း အသိပေးပေါ့ ..."

"ဟုတ်ကဲ့ပါ အန်တီ၊ ခုထိတော့ သူတွဲတာတွေက သူ့လိုပဲ ရည်းစားများတဲ့ ကောင်မလေးတွေ၊ ခပ်လည်လည်လေးတွေ ပါပေမယ့် ဆိုးဆိုးဝါးဝါး ပျက်စီးနေတာမျိုးတော့ မရှိပါ ဘူး၊ အဲ့ဒီလို မိန်းကလေးတွေကို စစ်ကလည်း ရှောင်ပါ

အေါ်မိမိမြတ်က သက်ပြင်းကလေး ချလိုက်ရင်း ... "အင်း ... သမီး မိန်းကလေး မွေးထားမှ စိတ်ပူရမလား မှတ်ပါတယ်၊ သားမွေးထားတော့လည်း ပူရတာပါပဲ ... " "ဟင်း ... ဟင်း ... မာမီဆို သမီး မိန်းကလေးမွေးတာ တောင် မပူပေါင် အန်တီရယ်"

"ဪ ့ ဒါကတော့ ပန်ပန်က ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ထိန်း လုပ် သိမ်းနိုင်တဲ့ စိတ်ရောလူပါ မာမာချာချာ ထက်ထက်မြက္လ်^{တိ} မြက် မိန်းကလေးမျိုးဆိုတော့ ပန့်မာမီက စိတ်ချတာ၏"

ပုညခင်စြေအချစ်တိုက်

M.DUTT.

၁၂၂ 🔳 ပုညခင်

"စစ်ကလည်း စိတ်ရော လူပါ မာချာထက်မြက်သား**ပဲ** အန်တိ ့္ပ

"ယောက်ျားလေးဆိုတာ ဘယ်လောက် ထက်မြက်ပါအ မိန်းမမာယာနဲ့တွေ့ရင် မီးနဲ့တွေ့တဲ့ ဖယောင်းလို ပျော့ ပျောင်း အရည်ပျော်သွားရတာပဲ မဟုတ်လား၊ မရွှေရေ 🚅 လာ၊ မုန့်ပန်းကန်တွေ သိမ်းလိုက်တော့၊ လက်ဖက်သု**စ်** ပန်းကန်လေး ဧည့်ခန်းထဲ လာချပေးဦး၊ လာ ... သမီး နည့်ခန်းထဲ သွားရအောင်"

ဒေါ်မိမိမြတ်က ထိုင်ရာမှထကာ ပန့်လက်ကလေး

ကို ဆွဲပြီး ဧည့်ခန်းထဲသို့ ခေါ်လာပါသည်။

ဧည့်ခန်းထဲမှာ ထိုင်ပြီး စကားတွေ ထိုင်ပြောဖြစ်နေ ကြတုန်းမှာ အိမ်ရှေ့ဆီက ကားဝင်လာသံ ကြားရပြီး အန်ကဏီ ဦးစစ်ပိုင် ပြန်ရောက်လာပါသည်။

ဒေါ်မိမိမြတ်က ဝမ်းသာကြည်နူးသော မျက်နှာ

ကလေးဖြင့် ဆီးကြိုရင်း ...

"ဒီအချိန်ကြီး ဘယ်က ဘာစိတ်ကူးပေါက်ပြီး ပြန်ရော**က်** လာတာလဲ အဖေကြီး ...၊ စည်သည်တွေနဲ့ ချိန်းထားတဏ်

ဆိုလို့ မုန့်တောင် ပို့မပေးဘဲ နေနေတာ ...

"ဧည့်သည်နဲ့ချိန်းထားတာ ပျက်သွားလို့ ကိုယ့်မိန်းမ လင်္က ရာလေး အားပေးဖို့ အချိန်လုပြီး ပြန်လာရတာပေါ့ဗျာ

ပုညခင်စၥအာစ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🔳

၁၂၃

"ပြန်လာမယ်မှန်းသာသိရင် မစားနှင့်ပါဘူး၊ အတူစားဖို့ စောင့်နေလိုက်ပါတယ်၊ ပန်ပန်လည်း ရောက်နေတယ်လေ အဖေကြီးရဲ့ ... ်

"ဟုတ်လား ့ ့ ချွေးမလေး ရောက်နေတယ်လား၊ မြတ်တို့ ကတော့ အိမ်မှာ ဘာချက်ချက် သူ တစ်နေ့တော်ရမယ့် ချေးမကို ခေါ်ကျွေးဖို့တော့ မမေ့ဘူးနော်၊ ချေးမလေးနဲ့အတူ စားရမယ်မှန်းသိရင် ဒီ့ထက်စောစော ပြန်ခဲ့ပါတယ်ဗျာ့" "အန်ကယ်နော် ့့ အန်ကယ့် သားများ မယူပေါင်"

"ကဲ ့ ့ အဖေကြီးတို့ကတော့ ပန်ပန့် မြင်ရင် စဖို့နောက်ဖို့ ပဲ၊ သူ့ခမျာ ရှက်နေပါဦးမယ်"

"နောက်တာ မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ တကယ် အတည်ပြောနေ

တာပါး ကိုယ်က ကိုယ့်သားကို မိပန်လက်ထဲပဲ ထည့်ချင် တာ၊ ဒါမှ ကိုယ်တို့ စိတ်အေးရမှာ၊ ဟဲ ... ဟဲ ... မြတ်ရော မင်းလည်း မိပန်ကွယ်ရာမှာ သားနဲ့ပေးစားချင်တဲ့အကြောင်း ဒီလောက်ပြောနေတာ ခုကျမှ ရုပ်တည်ကြီးနဲ့ လုပ်မနေ

စမ်းပါနဲ့ကွာ ... "ပန်ရေ ့ ့သမီး အန်ကယ်ကတော့ သိတဲ့အတိုင်းပဲ၊ သူ ပြောချင်ပြီဆို အားကိုမနာဘူး၊ ကဲ ့ ့ ကဲ ့ လာ အဖေကြီးပ

မုန့်ပြင်ကျွေးမယ် ... လာ၊ သမီးရေ ... ခဏနော်၊ မုန့်မြိုင့် ပြင်လိုက်ဦးမယ်" <u>ပုံ ည စ င် စ ၁ အု ဝ တို က်</u>

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 📺 ၁

၁၂၄ 📺 ပုညသင်

"ဟုတ်ကဲ့ ့ အေးအေးဆေးဆေးလုပ်ပါ အန်တီ၊ ပန်အချိန် ရပါတယ်"

ပန်က ဧည့်ခန်းထဲမှာ ထိုင်ရင်း မဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ် ဆွဲယူဖတ်နေလိုက်ပါသည်။ ထမင်းစားခန်းဘက်ဆီက စစ်ဖေဖေနဲ့ မေမေတို့ရဲ့ ရယ်မောသ်တွေ၊ စကားပြောသံတွေကို ကြားနေရ သည်။

"ဟိုကောင် တင့်စော်ပေါ့ကွာ၊ အလုပ်ကိစ္စ ပြောဖို့ဆိုဖို့ ချိန်းထားပြီးမှ သူ့စမောလေးကိစ္စ ပေါ်လာလို့ ဖျက်လိုက် တယ်လေ၊ လူမှုရေးကိစ္စ အရုပ်အရှင်းရှိတဲ့ လူမျိုးတွေနဲ့ အလုပ်လုပ်ရတာ အဆင်ပြေပါဘူး၊ ဟိုတစ်လောကလည်း သူ့ကောင်မလေးက သူ့ရုံးအထိ လိုက်လာတော့ သူ့မိန်းမ ရောက်လာတာနဲ့ ပက်ပင်းတိုးပြီး ပြဿနာ တက်ကြတယ် တဲ့၊ ခုလည်း သူ့ကောင်မလေးက ရည်းစားထားလို့ဆို လား ... "

"ဟင် ့ ဘယ်လို ့ ဘယ်လို အဖေကြီး၊ ကျွန်မ နား မရှင်းလို့ ပြန်ပြောပါဦး၊ သူ့ကောင်မလေးဆိုတာ သူ့ နောက်မိန်းမလေးကို ပြောတာမဟုတ်လား၊ သူ့မိန်းမဖြစ်မှ တော့ ရည်းစားထားစရာ လိုသေးလို့လား ..."

"ဟား ... ဟား ... ကိုယ့်မိန်းမကတော့ ရိုးလည်းရိုးပါ့ကွာ၊ ခုခေတ်မှာ တချို့ ကောင်မလေးတွေက ပိုက်ဆံအတွက် အိမ်ထောင်သည် သူဌေးတွေနဲ့ ငြိကြပြီး သူတို့ သာယာမှု အတွက် လူပြိုလေးတွေနဲ့ ရည်းစားပြန်ထားကြတာကူ" "အမလေး ... ဘုရား ... ဘုရား၊ ကျွန်မ သားလေးသာ အဲ့ဒီလို မိန်းကလေးမျိုးနဲ့ တွေ့ရင် ရင်ကျိုးရချည်ရဲ့ ..." "မပူပါနဲ့ အမေကြီးရာ၊ တို့သားက အဲ့ဒီလောက်တော့ လည်း မိန်းမ အကဲခတ် ညံ့မယ်မထင်ပါဘူး၊ ကဲ ... ကဲ ... သားဆီ စိတ်ရောက်သွားတာနဲ့ ဒီမှာ မုန့်ကုန်တာတောင် မသိတော့ဘူး၊ မုန့်ဖတ်လေး ဟင်းရည်လေး ထပ်ထည့်ပေး ပါဦး"

"အဟင်း ... ဟင်း ... ဟုတ်ပါရဲ့၊ ကျွန်မလက်ရာ စားလို့ ကောင်းရဲ့လားဟင်"

"ကောင်းမကောင်းတော့ မသိဘူး၊ ဗိုက်ကတော့ အင့်နေ ပြီ၊ ဒီနေ့အဖို့ ရုံးပြန်ပြီး အလုပ်တောင် လုပ်နိုင်ပါတော့ မလား မသိဘူး၊ မုန့်ဟင်းခါးဆို ကျုပ်မိန်းမလက်ရာက လွဲပြီး စားလို့မရတော့တာတော့ အမုန်ပဲဗျ ..."

"အဟင်း ဟင်း ... ဟင်း ... "

ကြားရသော စကားတွေကြောင့် ပန်က မဂ္ဂဇင်းဖတ် ရင်း ပြုံးမိနေရပါသည်။

စစ်တို့မိသားစုလေးဟာ တကယ်ပျော်ဖို့ ကောင်းတွဲငွ[်] မိသားစုလေးပင်။ စစ်ဖေဖေဟာ အောင်မြင်တဲ့ စီးပွားရေးလှဖွဲ့နှေး ရှင်တစ်ယောက် ဖြစ်ပေမယ့် မိသားစုအတွက် အချိန်မပွေ့မှတ်တ်သူ ပူ ည ခ စီ စ ၁ အ စီ တို က်

ပြုညခင်စ႒အာဝ်တိုက်

၁၂၆ 🔳 ပုညခင်

မဟုတ်၊ ပျော်ပျော်ပါးပါး လူငယ်ဆန်ဆန် နောက်နောက်ပြောင် ပြောင် နေတတ်သူမို့ စစ်မိဘတွေရဲ့ ဆက်ဆံရေးကလည်း ကြည်နူး စရာကောင်းသည်။

ပန်တို့မိသားစုကတော့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ချစ်ချစ်ခင်ခင် ရှိကြပေမယ့် ဒက်ဒီက သင်္ဘောကပ္ပတိန်မို့ အိမ်မှာ မရှိသည့်အချိန်က များသည်။ အမြဲအတူနေခွင့်ရသည့် စစ်တို့မိသား စုလေးကိုတော့ ပန်က အားကျမိပါသည်။

စစ်ရဲ့ မိဘတွေက ပန့်ကို သူတို့သားကလေးနှင့် သဘောတူ ကြည်ဖြူလျက်ရှိတာကိုလည်း ပန်က သိပါသည်။ သို့သော်... ပန်ကတော့ စစ်အပေါ် လောဘမထားပါ။ ဘယ်အရာ နဲ့မှလည်း ချည်နှောင်ဖို့ မကြိုးစားပါ။ စစ် ပျော်သလိုနေတာကို လည်း အပြစ်မမြင်ပါ။ စစ်ဘဝ ဒုက္ခရောက်မယ့် ကိစ္စမျိုး ရှိခဲ့ ရင်သာ ကာကွယ်ပေးဖို့ စိတ်ကူးရှိတာပင်။

"သမီးရေ ... မုန့်ချိုင့်ရပြီ" စစ် မေမေက ပန့်ကို ့လှမ်းပြောရင်း ဧည့်ခန်းဆီ လျှောက်လာသည်။ အန်တို့နောက်မှာ မရွှေက ဆွဲခြင်းကြီးတစ်ခြင်း ကို ကိုင်လာသည်။ ခြင်းထဲမှာ စတီးလ် ငါးဆင့်ချိုင့် နှစ်ချိုင့်ကို

ထည့်ထားပါသည်။

"ဒါဆို ပန်သွားတော့မယ်နော် အန်တီ၊ အန်ကယ်ရေ ... ပန် သွားပြီနော်"

"အိုခေ ့့ အိုခေ၊ ချွေးမလေး ့ ့ "

ပုညခင်စာဒအုပ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🖀 ၁၂၇

"ဟင်း ့ု ဟင်း ့ ဒီအဖေကြီးဟာလေ ့ ့ " အန်တီက ရယ်မောလျက် ကျန်ခဲ့သည်။ မရွှေက စန့်ကားနောက်ခန်းထဲကို ဆွဲခြင်းလာထည့်ပေးသည်။ ပန်က နွေး ထွေးသော စစ်တို့ခြံထဲက ကားမောင်းထွက်လာခဲ့ပါသည်။

*** * ***

ψ à e c e o ap c op m , Dirnes gelas sic.c.

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🛚 🔳

၁၂၉

ပန့် တောင်းပန်စကားမှ မဆုံးရသေးခင် စစ်က ပြေးအလွှား ရောက်ရှိလာကာ ပန့်ကို အပြစ်တင် မာန်မဲလိုက် ထိုအမျိုးသမီးရဲ့ ခြေရင်းမှာ ဒူးတစ်ဖက်ထောက်၍ ထိုင်ချ 💳 သူမ ခြေထောက်ကို ငုံ့ကြည့်လိုက်ပါသည်။ ပန်သည် ထိုမြင်ကွင်းကို မျက်လုံးအဝိုင်းသားကလေး ကြည့်နေရင်း နှုတ်ခမ်းစေ့ပိတ် နှုတ်ဆိတ်သွားခဲ့ရသည်။

"ကြည့်စမ်း , , ခြေဖျားကလေးတွေ ရဲသွားတာပဲ၊ မမ , , ,

အရမ်းနာသွားလား"

"အင်း ... အင်း ... ရပါတယ် နေစစ်ရယ်၊ အရမ်းတော့

လည်း မနာပါဘူး၊ ထ ့့ထ၊ မမ ဘာမှမဖြစ်ဘူး" ရင်းနှီးသော အပြန်အလှန် ပြောစကားတွေ၊ အပြန်

မုန့်ချိုင့် နှစ်ချိုင့် ထည့်ထားသော ခြင်းကြီးကို သေ့န် အကြည့်တွေ၊ စစ်ရဲ့ ပျာယာခတ် ဂရုစိုက်မှုတွေကို မျက်

ဝင်လိုက်သော ပန်မဒိသည် ရုံးခန်းထဲမှ ထွက်လာသော မမမိုး 📉 💐 ကိုယ်ပန်တောင် နားမလည်နိုင်ပါ။ တစ်ကိုယ်လုံးက သွေးတွေ

စစ် ဒီလိုမျိုး မိန်းကလေးတွေအပေါ် ဂရုစိုက်တတ် "ဆောရီး ့ ့ ဆောရီးပါနော်၊ ပန် တောင်းပန်ပါတယ်မေ့ 🚾 ဘဟာ အဆန်းမဟုတ်သော်လည်း ဒီတစ်ခါကတော့ ထူးဆန်း

🗪 ။ အို ့္ တကယ်ပဲ ထူးဆန်းပါသည်။

သူ ပညာကလေးတွေလည်း ပါသည်။ ခုတော့ စစ်ရဲ့ အပြု့အိမို ပု ည **ခ ငိ စ**ာ အု ၆ တို က်

အခန်း(၁၅)

"ജല്റ് ...

ကာ စစ်တို့ ရုံးခန်း မှန်ဆလိုက်တံခါးကို ဘေးဖယ်တွန်း၍ လှ ဆောင်ထင် မြင်ရခိုက်မှာ ပန့်ရင်ထဲ ဘယ်လိုဖြစ်သွားတယ်ဆိုတာ

ရဲ့ ခြေထောက်ဖျားကလေးကို ထိထိမိမိ နင်းမိသွားပါလေသည်။ 🎼 နွေး ဆူပွက်လာလေသလား မသိ 🚬 ။ "အ ့ု့ ကျွတ် ့ု့ ကျွတ်၊ ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ"

တော်တော် နာသွားလားဟင် ... "

အရင်တုန်းက စစ်ရဲ့ အပြုအမှုတွေဟာ 'အကာ' တိုင်တယ်၊ ပန်ရာ ့ နှင်ကလည်း လုပ်လိုက်ရင် အရ ဆီးသပ်သပ်ဆိုတာ ထင်ရှားသည်။ ပေါ့ပါးသည်။ အထာကလျှော် ချည်းပဲဟာ၊ မမ ့ တော်တော် နာနေလား" သာကလေးကာင်း ပါ ်

ပုညခင်စာဒအုပ်တိုက်

၁၃၀ 🔳 ပုညခင်

တွေ၊ စစ်ရဲ့ မျက်ဝန်းတွေဟာ 'အနှစ်'ချည်း ဖြစ်လို့နေသည်။ လေးနက်သည်။ ပညာမပါ။ အထာမပါ ...။ ဒါကို တခြားသူ

တွေ အလွယ်တကူ မသိနိုင်သော်လည်း ပန်ကတော့ စစားသိရှိစါ

သည်။

စစ်က မတ်တတ် ထရပ်လိုက်တော့ ထိုအမျိုးသ က ပန့်ကို ခပ်စူးစူး တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ရင်း ...

"သူက ဘယ်သူလဲ နေစစ် ... ်

အမယ် ့္ မေးလိုက်တဲ့ လေသံကလည်း ခပ်မြ

မြင့်နဲ့ ပိုင်စိုးပိုင်နှင်းကြီးပါလား ... ။

"သူက ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်း ပန်မဒီပါ၊ ပန် ... ဒါဏ

မမမိုးမခ ...

"ဪ ့္ လန်ဘော်ဂ်ီနီ မှာတဲ့ မမမိုးမလေား ့္

"အဟင်း ့္ နေ့စစ်က မမအကြောင်း သူ့ကိုပြောပြထာ

တာလား

မျက်ခုံးလေး ပင့်ရီကာ စစ်ကိုကြည့်ရင်း ခပ်ပြုံး မေးလိုက်ပုံက အလွန်ဆွဲဆောင်မှု ရှိစွာ လှပပါသည်။

"သူက ပြိုင်ကားရူးလေ ့္၊ လန်ဘော်ဂီနီအကြောင်း

စကာစကာပြောပြောနေလို့ မမ လာရှာတဲ့အကြောင်း သူ့။ ပြောပြလိုက်တာ ...

"య్తో ... యో ...

တသော်သော်နှင့် ခေါင်းလေးဆတ်လိုက်ပုံကလ

ပုည ခင်စၥအာဝ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ခွာခဲ့သည် 🛚 🖿

အပေါ်စီးဆန်ဆန်လေး ဖြစ်နေပါသည်။ သူမရဲ့ အကြည့်၊ အမှု အရာ၊ အပြောအဆိုတွေကို ဘာ့ကြောင့်မှန်းမသိ ပန့်ရင်ထဲမှာ ခြင်မြင်ချင်း မနှစ်မြို့သလို ခံစားရသည်။

စစ်က ပန့်လက်ထဲက ဆွဲခြင်းကို ငုံ့ကြည့်လိုက်ရင်း

"ချိုင့်ကြီး ချိုင့်ငယ်တွေနဲ့ ဘာတွေသယ်လာတှာလဲ မိပန်"

"မုန့်ဟင်းခါးလေ ౣ နငိုမေမေ ထည့်ပေးလိုက်တာ"

"နှစ်ချိုင့်တောင် . . . ' "အေး ္ ၊ ရုံးကလူတွေပါ စားရအောင်တဲ့ ္ ."

"ဒါဆို အတော်ပဲ၊ မမ ့့ မုန့်စားပြီးမှ ပြန်ပါလား"

"အင်း ့ ့ မုန့်ဟင်းခါးဆိုတော့ မမ အကြိုက်ပါပဲ၊ အိမ် ချက်ကလေးဆိုတော့ စားကောင်းမှာပါ၊ စားသွားလိုက်မယ်

လေး ယူလာပေးတာ ကျေးစူးနော် ပန်မဒီ"

ပြောပုံကိုက သူက အတွင်းလူ၊ ပန်က အပြင်လူ 📲မျိုး။ မုန့်စားမှာကိုတောင် သူက နေစစ်ဆန္ဒကို လိုက်လျော

👺 စားပေးရသလို အပေါ်စီးလေသံမျိုးဖြင့် ပြန်ပြောနေတာ 🗼 ။

ဟိုအရင်ကဆို ဒီလို ဆရာမကြီး စတိုင်လ် လာဖမ်း 🔿 မိန်းမတွေတွေ့ရင် စစ်တို့က ဟားပြီလေ 🚅 ။ ခုတော့ ဟား

🛂 သမှနေပြီထင်ပါရဲ 📖 ။

စစ်က မမမိုးမခနဲ့ ပန့်ကို သူ့ရုံးခန်းထဲမှာ ထိုင်္င့္ပ^{င်္} သမ်း မိန်းကား ဆပြီး ရုံးဝန်ထမ်း မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ခေါ်ကာ္က နှိန့်ပွဲ ခြင်ခိုင်းလိုက်ပါသည်။ <u>ပု ည စ စီ ၈ ၁ ဆု စီ တို က်</u> ကျပ်^{ကြလ}

၁၃၂ 🔳 ပညာဝင်

"ပန် ... နင်ရော စားပြီးပြီလား"

"အန်တီနဲ့ အတူတူ စားလာခဲ့တယ် စစ် ့ ့ "

"ဒါလီရေ ့ မုန့်နှစ်ပွဲပဲ ပြင်တော့ ့ "

"ဟုတ်ကဲ့ ... ဆရာ"

ဟင် ့ ့ဒီလိုမှန်းသိရင် ပန် စားမလာခဲ့ပါဘူး။

ခုတော့ သူတို့နှစ်ယောက် အတူစားမှာကို ပန်က ထိုင်ကြည့်နေရ တော့မှာ ... ။ ပန် စားလာခဲ့တာက တနင့်တအင့်ကြီးမို့ ထပ် စားရင် အန်ထွက်ဖို့ပဲ ရှိတော့တာ။ ထပ်စားဖို့ စဉ်းစားကြည့်သေး

သော်လည်း လုံးဝ မစားနိုင်တော့တာ သေချာနေပါသည်။ အရင်လိုဆိုရင်တော့ စစ်တစ်ယောက်တည်း စားနေ

လည်း ပန်က အနားမှာ ထိုင်နေကာ ပါးစပ်ကလည်း စကားများ

ရင်း လက်ကလည်း စစ်ကြိုက်တဲ့ ငှက်ပျောအူဖတ်လေးတွေ ရွေး ခပ်ထည့်ပေး၊ အကြော်ထည့်ပေး အမြဲလုပ်နေကျပါ။ ခုတော့

အဲ့ဒီအလုပ်တွေကို စစ်က မမမိုးမခအတွက် လုပ်ပေးနေပါသ<mark>ည်။</mark>

"မမ ့ ့ စားနော်၊ ကြိုက်သလောက်သာစား၊ မုန့်တွေက အများကြီး ့ ့"

"မမ ပန်းကန်ထဲချည်း ထည့်ပေးမနေနဲ့လေ၊ နေစစ်လည်း

စားဦး ... "

"ဟုတ် ့ှု စားပါတယ်၊ ပန် ့ှု နှင့် အေးဆေးပဲမ**ဟုတ်** လား၊ စဏထိုင်ဦးနော်"

"အေးပါ ့ ဖြောင့်ဖြောင့်သာ စားတော်မူပါ" မူည ခ င် ၈ ၁ ဆု ဝ တို က် တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🔳

999

ပန်က မသိမသာလေး ငေါ့တော့တော့ပြောပြီး စစ် တို့ စားနေသည့် စားပွဲရှေ့က ဆိုဖာတစ်လုံးမှာ သွားထိုင်ကာ ဂျာနယ်တစ်စောင် ဆွဲဖတ်နေလိုက်ပါသည်။

マシ·ミ・コ m を of of JiDumesedassic.s

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🧱 ၁၃၅

အခန်း(၁၆)

"စစ် ့ နင်တော့ ငြိသွားပြီထင်တယ် ့ ့" မမမိုးမခ ပြန်သွားပြီးနောက်မှာ ပန်က စစ်နဲ့အတူ

ကားတွေကြားမှာ လျှောက်၍ ကားကြည့်နေရင်းက လှမ်းပြော လိုက်ပါသည်။

စစ်က ပန့်ကို လှည့်ကြည့်ရင်း ...

"ဘာကိုငြိရမှာလဲ ... ' "မမကိုလေ ... "

"မမက ငါ့ ကတ်စတန်မာမို့လို့ ဂရုတစိုက် ဆက်ဆရ တာပါကွာ၊ သိတယ်မဟုတ်လား၊ လန့်ဘော်ဂီနီ မှာထား

တာဆိုတော့ ... "

"ဘာကားမှာမှာ နှင်က ဝန်ဆောင်ခပဲ ရမှာလေ၊ ပိုက်ဆီ တွေ အများကြီး ပိုရမှာမှမဟုတ်တာ"

ပုညခင်စ႒အာဝီတီက်

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီလိုကားမျိုး မှာတဲ့လူရှိတာ စိတ်ဝင်စား စရာ ကောင်းတာပေါ့ ့"

ပန်က ပခုံးလေးတွန့်ကာ ပြုံးလိုက်သည်။ ထိုနောက် Premio (ပရိမီယို)ကားတစ်စီးရဲ့ တံခါးကိုဖွင့်ကာ အတွင်းခန်းကို

သေသေချာချာ ကြည့်ပြီးမှ တံခါးပြန်ပိတ်လိုက်ရင်း ...

"ဒီကားအတွင်းခန်းက သိပ်မကောင်းဘူးနော်၊ C အဆင့် လောက်ပဲ ရှိမယ်ထင်တယ့်၊ နင်ပြောတော့ အတွင်းခန်း

B အဆင့်ထက် နိမ့်တာ မသွင်းဘူးဆို ... "

"Cဆိုပေမယ့် လျှော်ဖွပ်သန့်စင်လိုက်ရင် သန့်သွားနိုင်တာ တွေတော့ သွင်းတာပေါ့ကွာ ...၊ လုပ်ရမယ့် ဂရိုစီဂျာတွေက အဆင့်ဆင့်ဆိုတော့ အားလုံးကိုတော့ အစအဆုံး လိုက်

မကြည့်နိုင်တော့ဘူးလေ ... "

"ဒါနဲ့ မမက နင့်ဆီ ဘာလာလုပ်တာလဲ ... " "ချက်လက်မှတ် လာပေးတာလေ၊ ကားအတွက် ငွေက တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း ချေရတော့မှာ၊ ပါမစ်လျှောက်ဖို့ မှတ်ပုံ တင်နဲ့ သန်းခေါင်စာရင်းတော့ သွားယူပြီးသား"

"နင် သွားယူတာလား . . . "

"အေး ့ ၊ သံရည်ကြိုစက်ဘက် သွားရင်း လမ်းကြုံနေ တာနဲ့ သူရောက်နေတဲ့ ချာ့ချ်မှာ ဝင်ယူလိုက်တာ"

"အဟက် ... ဟက် ... " "နင် ဘာရယ်တာလဲ ပန် ... "

ပုည စစ်စာ အားစ်တိုက်

၁၃၆ 🔳 ပုညဆင်

ပန်က စစ်ကို ဘာမှ ပြန်မပြောသေးဘဲ ကားတစ်စီး ကို ခပ်လျှောလျှောမှီကာ လက်ပိုက်ရပ်ရင်း စစ်ကို ခပ်ပြုံးပြုံးလှမ်း ကြည့်နေလိုက်သည်။ စစ်က ပန့်ရှေ့က ကားတစ်စီးရဲ့ နောက်ဖုံး ပေါ်မှာ တက်ထိုင်လိုက်ရင်း ...

"ပန် ... နင့်အပြုံးက လှောင်ပြုံးကြီးပါလား"

"အေးလေး လှောင်ချင်လို့ ပြုံးတာပဲဟာ၊ နှင်က တစ်ချိန် တည်းမှာ စကားနှစ်မျိုးပြောတာကိုး၊ အားလုံးကို အစအဆုံး လိုက်မလုပ်နိုင်တော့ဘူးလို့ ခုပဲပြောတဲ့သူက ကတ်စတန် မာဆီက မှတ်ပုံတင်၊ သန်းခေါင်စာရင်းကအစ ကိုယ်တိုင် သွားယူတယ်ဆိုတော့ ..."

"လှမ်းကြုံလို့လို့ ငါ ပြောပြီးသားလေ၊ ပန် ... နင် ငါ့ စကားကို လိုက်လိုက် ထောက်မနေနဲ့ဟာ ... "

"စစ်ရာ ... နင်နဲ့ ငါ ဘော်ဒါတွေ ဖြစ်ခဲ့တာ ကြာပါပြီး တခြားသူတွေကိုသာ လိမ်လို့ ရမယ်၊ ငါ့ကိုတော့ လိမ်လို့ မရပါဘူး၊ ငါ အကဲခတ်မိသလောက်တော့ မမအပေါ် နင်ထားတဲ့ စိတ်က အရင်ကောင်မလေးတွေနဲ့ မတူဘူး

အထူးခြား ဆုံးကတော့ မမနဲ့တွေ့ပြီးတဲ့နောက်မှာ နင် ငါ့ဆီဖုန်းဆက်ပြီး ကောင်မလေးတွေအကြောင်း မပြော

တော့ဘူး၊ ပြီးတော့ ဒီလောက် စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်း**တဲ့** မိန်းမလှအကြောင်း နင် ငါ့ကို လုံးဝပြောမပြတော့ဘူး

ပုညခင်စ႒အာဝ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် ၂

၁၃၇

"ငါ စိတ်မဝင်စားလို့၊ မထူးခြားလို့ မပြောတာလည်းဖြစ် နိုင်တာပဲလေ"

"အဟက် ... အဲ့ဒီစကားမျိုး တခြားသူတွေကို သွားပြော၊ နှင့် မူမမှန်တာတွေကို ငါ မသိဘူးထင်လို့လား၊ လော လောဆယ် အခြေအနေကြည့်ရတာတော့ သူက နှင့်ထက် ဝါရင့် သမ္ဘာရင့်ပုံပေါက်နေတာ၊ နင်တော့ ဝဋ်လည်တော့ မယ်ထင်တယ် ..."

ပန်က အခိုင်အမာကြီး ပြောနေတာမို့ နေစစ်က ကိုယ့်ခံစားချက်ကို ကိုယ် ပြန်ဆန်းစစ်ကြည့်လိုက်မိပါသည်။ သို့သော် သူ့ကိုယ်သူလည်း သူမသိပါ။ ချာ့ချ်မှာ တွေ့ခဲ့ပြီးကတည်း က သူမအပေါ် အကောင်းမြင်စိတ်တွေ ဝင်လာခဲ့တာတော့ အမှန် ပင်။

> "သူက ထင်သလောက်တော့ မဆိုးဘူး ထင်ပါတယ်ဟား သူ့ကြည့်ရင် ဘဝင်မြင့်မြင့် ဂုဏ်မောက်မောက်လို့ ထင်ရ ပေမယ့် ချာ့ချ်မှာတွေ့ခဲ့တုန်းကတော့ ဖြူဖြူစင်စင်ပုံ အရမ်း ပေါက်နေတာ..."

"ဒါကတော့ဟာ ဘယ်ဘာသာဝင်မဆို ကိုယ်ကိုးကွယ်တဲ့ ဘုရားရိပ် တရားရိပ်ရောက်ရင်တော့ ရှိသေညွှတ်နူးစိတ် နဲ့ ဖြူစင်တဲ့ပုံမျိုး ဖြစ်သွားတတ်တာပဲ၊ သူက ခရစ်ယာန့်လ ဘာသာဝင်လား ..."

"ဟုတ်မယ်ထင်တာပဲ၊ ဘုရားကျောင်းက သင်းအုပ်ဆရာ

ပုညခဲ့င်စေးအခုစ်တိုက်

& MANY

၁၃ဂ 🔳 ပုညခင်

ကတော့ သူ့ကို ရှယ်လီလို့ ခေါ် တာပဲ၊ ခရစ်ယာန်နိမ်း ထင်တယ်၊ ဘုရားကျောင်းက မိဘမဲ့ကလေးတွေကိုလည်း သူပဲကူညီထောက်ပံ့ထားတာတဲ့၊ ပုံမှန်ဆို မာရေကျောရေ နိုင်ပေမယ့် ကလေးတွေကို ဆက်ဆံတာကျတော့ ကြင်နာ နွေးထွေးနေတာပဲ"

"ကလေးတွေနဲ့တွေ့ ရင် ဘယ်သူမဆို နူးညံ့သွားတာ သဘာ ဝပဲလေ စစ်ရဲ့၊ နင်က ကြည့်တော့သာ ဆရာကြီးလိုလိုနဲ့ တကယ်တမ်းကျတော့ ကလေးသာသာပဲ ရှိသေးတာ…" "ဘာ…ဘာ၊ ပန်စုတ် ငါ့ကို လာနှိပ်ကွပ်မနေနဲ့"

"မဟုတ်လို့လား၊ နှင့်ကိုယ်နှင့် မိန်းကလေးတွေ အများကြီး နဲ့ တွဲဖူးထားလို့ မိန်းကလေးတွေ စိတ်ကို နောကြေနေပြီ

လို့ မထင်နဲ့ ... ၊ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်ကို မိန်းမချင်း ပဲ အသိဆုံး၊ နင်သိတယ်ဆိုတာ ကကြီး ခခွေးတန်းပဲ

ရှိတာ၊ ငါက အ အထိသိတယ်" စစ်က ပြုံးလိုက်ရင်း ...

"ဆရာမကြီးပေါ့လေ ့ု့ "

"ငါက ဆရာမကြီးဆိုရင်တောင် မမမိုးမခရဲ့ ခြေဖျားကို မမီသေးဘူး၊ သူက နှင့်ထက်ရော ငါ့ထက်ပါ ဆရာကျ တယ်၊ နှင့်ဘက်က နှင့်ထုံးစံကြီးအတိုင်း အထာတွေ ပညာ တွေ ထုတ်ပြရင်တောင် သူ့အတွက် ကလေးကစားစရာပဲ ဖြစ်နေမှာ"

ပုညခင်ခ႑အစ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ရှူးခဲ့သည် 🔳

၁၃၉

"သူကလည်း ငါ့လောက်ဆို စိတ်မဝင်စားပါဘူးဟာ ...၊ ပြီးတော့ သူနဲ့ငါက ဒီကားကိစ္စကလွဲရင် ပတ်သက်စရာ မရှိပါဘူး၊ ခုလည်း ပိုက်ဆံတစ်ရစ်ပေးပြီးသွားပြီဆိုတော့ ကားရောက်လာတဲ့အထိ တစ်လနွဲ နှစ်လအတွင်း ပတ်သက် စရာ မရှိဘူး၊ သူ့လက်ထဲ ကားရောက်ပြီးတာနဲ့ ငါတို့ ပတ်သက်မှုက ပြီးပြီ"

"ပြီးမှာ သေချာတယ်ပေါ့"

"ചേഖ്യാതാവി ... "

"ဒါနဲ့ ... သူ့ သန်းခေါင်စာရင်း နင် ယူလာတယ်ဆို"

"အင်းလေ ... "

"သန်းခေါင်စာရင်းထဲမှာ လူဘယ်နှယောက် ရှိလဲ" နေစစ်က ချက်ချင်း မဖြေမိဘဲ ခဏနှတ်ဆိတ်နေ ပြီးမှ ...

"သူတစ်ယောက်တည်း ... "

ဟု ခပ်တိုးတိုး ဖြေလိုက်ပါသည်။

"အင်း ့ တစ်မျိုးတော့ တစ်မျိုးပဲနော်"

ပန်ကလည်း ခပ်တိုးတိုး ရေရွတ်လိုက်မိပါသည်။

*** * •**

တကယ်ချစ်လို့ စူးခဲ့သည် 🛚 📺

oço

တော့တာပင်။ ဒီကြားထဲ ကားမရောက်မချင်းတော့ တွေ့စရာ အကြောင်းလည်း မရှိတော့ပါ။

တစ်ခု ခက်တာကတော့ မမမိုးမခကို သူ မကြာ ခဏ သတိရနေခဲ့မိတာပင် ... ။ နေစစ်ဘဝမှာ ပတ်သက်ခဲ့ဖူးတဲ့ မိန်းကလေး တော်တော်များများရဲ့ စိတ်ဟာ ပွင့်လင်းမြင်သာမှု ရှိပြီး မမမိုးမခကတော့ လျှို့ဝှက်နက်ရှိုင်းသည်။ မာန်ဝင့်ချီသော မျက်နာ၊ မိုးပေါ်က လေသံ၊ စမတ်ကျသော အနေအထိုင်၊ အဆင့် မြင့်သော ဖက်ရှင်၊ သုံးစွဲနိုင်သော ငွေ၊ သန်းခေါင်စာရင်းထဲက တစ်ခုတည်းသော နာမည်။

ပြီးတော့ ... ချာ့ချ်မှာ တွေ့ခဲ့ရသည့် တခြားတစ်ဖက် က မျက်နှာ။ ဘဲဥဟင်းနဲ့ ပဲသီးကြော် ထမင်းဘူးကို မက်မက် မောမော ဝယ်ပြီး ဆွေးဆွေးလျလျ စားနေတဲ့ ထူးဆန်းမှု ... ။ သူမတစ်ကိုယ်လုံးမှာ ပယောဠိတွေ ပြည့်နှက်နေလို့များ သူ စိတ်ဝင် စားမိလေသလား ... ။

မနေ့ကုတော့ သီလဝါ ဆိပ်ကမ်းသို့ ကားတင် သင်္ဘော ဆိုက်ကပ်မည့်ရက်ကို သိသိချင်း သူမဆီ သူ ဖုန်းဆက် ခဲ့ပါသည်။

"ဟဲလို ့ မမလား"

ဟု သူဖြောချိန်မှာ သူမထဲက လှိုက်လှဲသော အသံု့လုပ် ာ်ပေါ် လာခဲ့ပါသည်။ စ်လား ၂ ကို ဖော်လေသာ " ကလေး ထွက်ပေါ် လာခဲ့ပါသည်။

"နေစစ်လား ့ ၊ တို့မျှော်နေတာ ့ ့ "

ပုည ခင်စၥအားစ်တိုက်

အခန်း(၁၇)

နေစစ်သည် တနင်္ဂနွေ ရုံးပိတ်ရက်မှာ အပ်ကား ဟောင်းတွေ ထားသည့် ဂိုထောင်ရှိရာ အင်းစိန်ဘက်သို့ အင်းစိန် လမ်းအတိုင်း ကားမောင်းလာပါသည်။

ကမ္ဘာအေးဘုရားလမ်းပေါ်က သူ့ရှိုးရွမ်းမှာ ကား ထားစရာ နေရာမရှိတော့တာမို့ အင်းစိန်ဘက်မှာ ခြံတစ်ခြံဝယ် ကာ အပ်ရမည့် ကားဟောင်းတွေရော၊ ဆိုပ်ကမ်းက ထုတ်လာ သည့် ကားသစ်တွေပါ ထိုနေရာမှာ ထားဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ဂိုထောင် မှာ အစောင့်ရှိပေမယ့် သူက တစ်ပတ်တစ်ခါတော့ ရောက်ဖြစ် သည်။

နေစစ်က ကားမောင်းလာရင်း မမမိုးမခကို သတိရ နေခဲ့မိသည်။ ခုဆို သူမကိုမတွေ့ရတာ တစ်လကျော်ခဲ့ပြီ 🚅 သူမ ချက်လက်မှတ် လာပေးပြီးတဲ့ နေ့ကတည်းက မတွေ့ဖြစ်ခဲ့

ပုညခင်စ႒အားပေါ်တိုက်

၁၄၂ 📰 ပုညသင်

ထိုစကားက သူ့ကို ကြက်သီးမွေးညင်း ထသွား စေခဲ့တာ။ ထိုအသံကလေးဟာ ဟိုအရင် ကြားကာစတုန်းကလို ခပ်ကြောကြော ခပ်မာမာ လေသံမျိုးမဟုတ်။ အသံက အရမ်း နူးညံ့ရှိရှလဲ ချွဲနွဲ့ ပျစ်အီနေတာလည်း မဟုတ် ... ။ ညှို့ ဓာတ်တွေ ပြည့်နှက်နေတာလည်း မဟုတ်။ သူတွဲဖူးတဲ့ မိန်းကလေးတွေလို အီစီကလီ ရိုက်နေတဲ့ လေသံမျိုးလည်း မဟုတ်။ 'မျှော်နေတာ' ဆိုတဲ့ စကားလုံးလေးထဲမှာ တကယ့်ကို စိတ်ရင်းနှင့် လှိုက်လှိုက် လှဲလှဲ မျှော်နေသော အဓိပ္ပာယ်တွေ ပျော်ဝင်ကြွေသက်နေခဲ့သည်။ ထိုအသံလေးက သူ့ ရင်ကို လာရိုက်သည်။

မမကို တွေ့စတုန်းက သူ့လက်ကိုဆွဲ၍ ဖုန်းနံပါတ် ရေးရဲသော မမ၏ ရဲတင်းမှု၊ မမ၏ စကားပြောရဲ၊ အကြည့်စူးစူး ရဲရဲ၊ တစ်ကိုယ်တော် သွားလာရင်း ငွေကို သုံးဖြုန်းနေမှုတွေ ကြောင့် မမဘက်က စပြီး သူ့အပေါ် ညှို့ငင် ဆွဲဆောင်လိမ့်မည် ဟု ထင်စရာကောင်းခဲ့သည်။ မမရဲ့ အပြုအမှုတွေက မမဘဝကို မသင်္ကာဖြစ်စေသည်။ သူအပါအဝင် သူ့ရုံးက လူတွေရဲ့ စိတ်ထဲ မှာ၊ ပြီးတော့ ပန်ပန့်စိတ်မှာ မမကို 'မသင်္ကာစရာကောင်းတဲ့ ဘဝမျိုး' ပိုင်ဆိုင်ထားသူဟု အထင်ရောက်ချင်စရာ ဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့သော် ... တကယ်တမ်းကျတော့ မမဟာ သူထင်

သလောက် လန့်စရာ မကောင်းခဲ့ပါ။ ကားကိစ္စ ဆက်သွယ်ဖို့ မလိုအပ်တော့တဲ့ အချိန်တွေမှာလည်း အကြောင်းရှာပြီး သူ့ဆီ ဖုန်းမဆက်ခဲ့၊ သူ့ရုံးကိုလည်း မလာခဲ့ ... ။

ပုည ခင်စေသဆုပ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ရှုခဲ့သည် 🔳

365

သူကတော့ အံ့ဩစရာကောင်းစွာ သူမကို သတိတရ ဖုန်းဆက်ချင်ခဲ့သည်။ သို့သော် အကြောင်းမရှိဘဲလည်း သူ မဆက် ရဲခဲ့ပါ။ ကားကိစ္စ ပြောစရာရှိလို့ သူမထံ ဖုန်းခေါ်ဖြစ်ချိန်မှာတော့ သူမအသံကို ကြားချင်စိတ်စောလျက် ရင်ခုန်သံ နည်းနည်းတော့ မြန်ခဲ့သည်။

သူ ကြားလိုက်ရတဲ့ အသံကလေးကလည်း သူ့ခံစား ချက်နဲ့ ထပ်တူ ခံစားချက်မျိုးကို ဖော်ပြနေသည်ဟု သူထင်မိသည်။ "မမ ကား ပါလာတဲ့ ကားတင်သင်္ဘောက (xxx)ရက်နေ့ ရောက်မယ်ဆိုတာ အကြောင်းကြားပေးတာပါ မမ ..." နေစစ်က လေသံမှန်မှန်နှင့် ပြောပြလိုက်တော့ မမ က ခဏ တိတ်ဆိတ်သွားပြီးမှ ...

BURMESE "()

"ကားသွားထုတ်ရမယ့် နေ့ကျရင် ဝန်ထမ်းတွေ သွားထုတ် မှာလား၊ နေစစ် ကိုယ်တိုင်ထုတ်မှာလား ... " "ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ပဲ သွားထုတ်ဖြစ်မှာပါ"

"မမလည်း လိုက်ခဲ့ချင်တယ်"

"သန်လျင် သီလဝါဆိပ်ကမ်းထိ သွားရမှာဆိုတော့ နည်း နည်းဝေးတယ်၊ ဆိပ်ကမ်းမှာလည်း လူတွေရှပ်၊ ကားတွေ ရုပ်နဲ့ မမ လိုက်လို့ အဆင်ပြေပါ့မလား" "ရပါတယ်၊ မမ လိုက်ခဲ့မယ်၊ မမ ကားကို မမ စီးချင်လှ ပြီလေ၊ ခုန မျှော်နေတယ်ဆိုတာ မမ ကားကို ပြောက္ကန်

နော်"

ပုညခင်ခြေဘနာစ်တိုက်

COM

၁၄၄ 🔳 ပုညသင်

တကယ်ချစ်လို့ စူးခဲ့သည် 🔳

၁၄၅

အဟား ... ဟုတ်လို့လား မမရဲ့။ သူ စိတ်ထဲကနေ ပဲ ပြန်မေးဖြစ်ခဲ့သည်။ လျှပ်တစ်ပြက် ထွက်လာတဲ့ စကားလုံးကို မာနကြီး တစ်ခွဲသားနဲ့ ဖုံးကွယ်လိုက်တာ မဟုတ်ဘူးလား။ မမနဲ့ ပြောပြီး ဖုန်းချလိုက်ချိန်မှာ မမဟာ မာနကြီး

တစ်ခွဲသား ရှိသယောင်ယောင်နဲ့ အားနည်းဖျော့တော့နေတဲ့ သူမရဲ့ မူရင်းစိတ်ကို ဟန်ဆောင်ဖုံးကွယ်ထားသလားဟူသော အတွေးသစ် တစ်မျိုးကို နေစစ်က တွေးမိသွားခဲ့ပါသည်။ ဒီအတောအတွင်း တွေးမိတာတွေကတော့ ဖျတ်ခနဲ

ဖျတ်ခနဲ ... ။ တစ်နေ့မှာ ဘယ်နှခါလောက်များ ဖျတ်ခနဲ တွေး

မိသလဲတောင် မရေတွက်နိုင်ခဲ့ပါ။

ခုလည်း အင်းစိန်လမ်းမပေါ်မှာ ကားမောင်းလာရင်း အင်းစိန်ရွာမက မမရဲ့ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းလေးကို တွေးမိလာသည်။ ဟင် ... ရောက်တော့မှာပဲ။ ဟိုးရှေ့က လမ်းကွေ့တစ်ခုကို ကျော် လိုက်ရင် မမနဲ့ တွေ့ခဲ့ဖူးတဲ့ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းလေးကို ရောက် မှာပဲ ... ။

တွေးရင်းကပဲ နေစစ်က ကားကို ဘုရားရှိခိုးကျောင်း ဝန်းရှိရာ လမ်းသွယ်ဘက်သို့ ချိုးကွေ့မောင်းမိပြီးသား ဖြစ်သွား

ခဲ့သည်။ ဒီနေ့ဟာ တနင်္ဂနွေနေ့ . . ။ ပြီးတော့ အချိန်က

ညနေ ၅ နာရီခွဲပြီ ... ။ မမ ဒီအချိန် ချာ့ချ်မှာ ရှိနေလေမလား။

ရှိနေရင် သူက ဘာအကြောင်းပြချတ်နဲ့ မမကို ဝင်တွေ့ရမလဲ။ မမကို တွေ့တွေ့ မတွေ့တွေ့ ချာ့ချ်ကလေးဆီကို သွားချင်စိတ် ပေါ်လာတာမို့ သူက ခပ်ဖြည်းဖြည်း ဆက်မောင်းလာခဲ့သည်။

ဘုရားရှိခိုး ကျောင်းဝန်းလေးကတော့ ပထမတစ် ခေါက် ရောက်ခဲ့တုန်းကလိုပဲ အေးချမ်းတိတ်ဆိတ်နေမြီး ပထမ တစ်ခေါက်နဲ့ မတူတာဆိုလို့ နေစစ်ရဲ့ နှလုံးခုန်သံပဲ ရှိသည်။ စိတ်ခံစားချက်ပဲ ရှိသည်။ သူ့ရင်ထဲကို လွမ်းမောတမ်းတသလို ခံစားချက်မျိုးတွေ ထူးဆန်းစွာ ရောက်ရှိလာခဲ့သလို စိတ်လှုပ်ရှား မှတစ်မျိုးဖြင့် ရင်ခုန်သံလည်း နည်းနည်း မြန်နေခဲ့ရသည်။

ညှက ကားကို ချာ့ချ်နဲ့ ခပ်ဝေးဝေး ခြံဝန်းထောင့် မှာ ရပ်ထားခဲ့ပြီး ချာ့ချ်ရှိရာ ကုန်းမြင့်ကလေးဆီသို့ မြေနီလမ်း

လေးအတိုင်း ခပ်ဖြည်းဖြည်း လျှောက်တက်လာခဲ့သည်။ ဘုရားကျောင်းနဲ့ တဖြည်းဖြည်းနီးလာချိန်မှာ ဘုရား ကျောင်းထဲက လွင့်ပျံ့လာသည့် စန္ဒရားသံလေးကို စတင်ကြားရ သည်။ သူ ခြေတစ်လှမ်း လှမ်းလိုက်တိုင်း ဓမ္မတေးသီဆိုသံတွေ

နှင့်အတူ ထွက်ပေါ်နေသော စန္ဒရားသံလေးက နီးနီးလာသည်။ နေစစ်က ဘုရားကျောင်းရဲ့ တံခါးဝမှာ ရပ်ရင်း

ဘုရားကျောင်းထဲသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်သည်။ ခုံတန်းရှည်များရဲ့ ထိပ်ဆုံး၊ ဓမ္မတေးသီဆိုနေသူများ

ရဲ့ ဟိုးဘက်ထိပ်ဆုံးဆီမှ စန္ဒရားသံက သာယာစွာ ထွက်ပေါ် လျက် ရှိသည်။ မျက်နှာကြက်အောက်ရှိ မှန်ပြတင်းရှည်ကြီးဆီမှ ညွှေနှိခင်း

ပုသခင်စေဒအုပ်တိက်

ပုညခင်စ႒အာဝ်တိုက်

only h Debac:

၁၄၆ 🔳 ပုညသင်

အလင်းရောင်တန်း တစ်ခုသည် စန္ဒရားတီးနေသော မိန်းကလေး၏ ကိုယ်ပေါ်သို့ လင်းဖြာကျရောက်နေခဲ့သည်။

သွယ်လျ ပျော့ပျောင်းသော လက်ချောင်းကလေး

များက စန္ဒရားခလုတ်ပေါ်မှာ ပြေးလွှားနေခဲ့သည်။ မျက်နာရဲ့ တစ်ဖက်တစ်ချက်မှာ ဆံပင်ကောက်လေးတွေ ဖြာကျနေပြီး ဝါဖန့် ဖန့် အလင်းရောင်က ထိုဆံပင်တွေပေါ်မှာ ကျရောက်နေသည်။ အဖြူရောင် ဂါဝန်ရှည်ဖားဖားလေးက ထိုင်ခုံရဲ့ ဘေးနှစ်ဖက်မှာ ပုံအိဝဲဖြာနေသည်။ ဒါဟာ မမမိုးမခရဲ့ တခြား တစ်မျက်နှာပေါ့။

တုန်လှုပ်စေခဲ့သည်။ သူက ဘုရားကျောင်းအဝင်ဝ တံခါးကွယ်လေးမှာ

သူမရဲ့ .ပီဘိ ဖြူစင်သန့်ရှင်းသော အသွင်က သူ့နှလုံးသားကို

ရပ်တန့်ရင်း သူမကို ငေးမော်ကြည့်နေခဲ့မိသည်။ ဓမ္မတေးသီဆိုမှုနှင့် စန္ဒရားသံလေး မပြီးဆုံးမိမှာဖ

နေစစ်က ထိုနေရာမှ ထွက်ခွာလာခဲ့သည်။ သတိရလို့ လာခဲ့မိ မယ့် သူလာတာကိုတော့ မမ မမြင်တွေ့စေလိုပါ။

သူက ဘုရားကျောင်းကို ကျောခိုင်းလျက် ကား ထားသော နေရာဆီသို့ ပြန်လျှောက်လာခဲ့သည်။

သူ့နောက်နားဆီမှာ မမရဲ့ စန္ဒရားသံလေးက ရ

လွင့်လိုက်ပါလာခဲ့ပါသည်။

အခန်း(၁၈)

ကားထုတ်ဖို့ သန်လျင် သီလဝါဆိပ်ကမ်းသို့ သွား ည့်နေ့မှာတော့ မမကို ခါတိုင်းလို ထည်ထည်ဝါဝါ အလှပြင် မထားဘဲ လွတ်လပ်တက်ကြွ နုပျိုသော အသွင်ဖြင့် မြင်ရသည်။ မီးခိုးရောင် ကော်တွန် ဘောင်းဘီက ဒူးအထက်နား

🖒 ရှည်ပေမယ့် ႘႘လေးမို လုံးဝမရိုင်းပါ။ စပို့ရှပ်အဖြူရောင် ေလးက လက်နားနှင့် ကော်လံမှာ မီးခိုးရောင် အရစ်ကလေးတွေ 螓 ... ။ ဆံပင်ကောက်တွေကို ဘီးကုပ်လို ခေါင်းစည်းအပြားကြီး

📤 ပင်တင်ပြီး နောက်မှာစုစည်းထားကာ နေကာမျက်မှန် ခပ် ကြီးကြီးကို တပ်ထားသည်။ ဖိနပ်က မီးခိုးနှင့် အဖြူစပ် sport

🗫 လေးကို ခြေအိတ်အတိုကလေးဖြင့် ဝတ်ထားသည်။

အရောင်အလင်းလေးတွေချည်း ရွေးဝတ်ထားတာ ညွှင် နရောင်အောက်မှာ လင်းက^{ည်းကြ}ောင် သို့ 🍦 မမပုံစံက နေရောင်အောက်မှာ လင်းထင်းပြီး ပေါ့ပါးသည့်မွဲစွဲ

📲းလေး ပေါ်နေသည်။

ပုညခင်စေဒဆာပြေတိုက်

၁၄၈ 📺 ပညာင်

မမက နေစစ်တို့ ရှိုးရွမ်းကို မနက် ၁၀ နာရီလောက် ရောက်လာတာမို့ မမ ကားကို ရိုးရွမ်း ခြံဝန်းထဲမှာပဲ ရပ်ထားနဲ

ကာ နေစစ် ကားဖြင့် ထွက်လာခဲ့ကြတာပင်။

နေစစ်က တစ်ယောက်တည်းဆို ကားကို မြန်မြ မောင်းဖြစ်ပေမယ့် မပေါတာမို့ ခပ်မှန်မှန်ပဲ မောင်းလာဖြစ်သည်။

သန်လျင်တံတားကို ဖြတ်၊ သန်လျင်မြို့ထဲကို ကေ လာပြီးနောက် ကျိုက်ခေါက်ဘုရားနားက MITT သို့ဟု မြားပြထာ

သော လမ်းခွဲအတိုင်း သီလဝါ ဆိပ်ကမ်းဘက်သို့ ဆက်မော့င်

လာခဲ့သည်။

မမက ဆိုင်းဘုတ်ကို အသံထွက်၍ လှမ်းဖက်လိုင

သည်။

"မြန်မာ အင်တာနေရှင်နယ် သီလဝါ တာမင်နယ်၊ အ တောက်က MITT ပေါ့ ဟုတ်လား၊ မမတို့ ခုသွား အမ်(မ်)အိုင်တီတီ ကိုပေါ့နော်"

"ဟတ်တယ် မမ၊ သီလဝါဆိပ်ကမ်းကို အဲဒီလိုပဲ 📾

တယ်လေ"

"မမ ဒီဘက်ထိ တစ်ခါမှ မရောက်ဖူးဘူး၊ ဪ ... အားရပါးရ အငမ်းမရ စားနေလိုက်ပုံများ ... ။ သတိရတယ်၊ အိမ်က အဒေါ်ကြီးကတော့ ပြောလိုက်တ တဲ့ ဈေးသည်တွေ ရှိတယ်တဲ့၊ မမက ထန်းသီး သိပ်ကြီး ဆန်ဆောင်တာဆိုတာ ခွဲခြားမရဘဲ ရောထွေးနေခဲ့သည်။ မမဟုက္ကလို တာ၊ ဘယ်မှာဝယ်ရမှန်းမသိလို့ မစားရတာ ကြာပြီ၊ ထ တူညီသော စိတ်ဝိညာဉ် နှစ်မျိုး ပးတစ်ဝင်း

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🏻 📺

သီးသည်တွေ့ရင် မမ ဝယ်စားချင်လို့ ကားခဏရပ်ပေး နော် ...

"ရတယ်လေ ... ဘုရား ဟိုဘက်ကို ပြန်ကွေ့လိုက်ရင် ကျောက်တန်းဘက်သွားတဲ့ လမ်းဘေးမှာ ဈေးသည်လေး ရှိတတ်ပါတယ်"

နေစစ်က ကားကို ဘုရားဆားလမ်းမှဖြတ်၍ တညင် သွားသည့် လမ်းမပေါ်သို့ တက်လိုက်တော့ ထန်းသီးသည်တွေကို လှမ်းမြင်ရသည်။

ကားရပ်တော့ မမက ခပ်သွက်သွက်လေး လှမ်း ဆင်းလိုက်သည်။ ပြီးတော့ ထန်းသီးခိုင်တွေ ချထားသော ဈေး သည်ဆီ လျှောက်သွားသည်။

နေစစ်က ကားကို လမ်းဘေးချကာ ရပ်ခဲ့ပြီး မမဆီ ဆျှာက်လာခဲ့သည်။ လှမ်းမြင်နေရသော မြင်ကွင်းကတော့ နည်း 🖦 ည်း ရယ်စရာကောင်းသည်။

'မိုးပေါ်က မမ'က ထန်းသီးသည်ရှေ့မှာ ဆောင့် ောာင့်ထိုင်ချပြီး ထန်းသီးသည် ခုတ်ထစ် ထွင်းထုတ်ပေးလိုက် သည့် ထန်းသီးမြွှာလေးကို လက်မဖြင့် ထိုးကော် အခွံနွှာကာ

မမဟာ ဘယ်လို နားလည်ရမှန်းမသိသော မိန်းမ

မှညခင်စ်ဘေဆာ့ပ်တိုက်

ပုညခင်စာ အပေါ်တိုက်

၁၅၀ 🔳 ပုည**ာ**င်

ခုလိုကျတော့လည်း မမပုံစံက ချမ်းသာသည့် မိန်းမ တစ်ယောက်နဲ့ မတူ ... ။ ခုလို လမ်းဘေးမှာ ထန်းသီးထိုင်စား သည့် အနေအထားက မမနှင့် မအပ်မရာလို့ ဆိုရပေမယ့် မမ ပုံစံကတော့ ဒီလို အနေအထားနှင့် အသားတကျ ဖြစ်နေပုံပေါ် နေ သည်။

"နေစစ် ... လာ ဒါလေးက နုဖတ်ချိုမြပြီး အရည်လေး ကို ရွှန်းနေတာပဲ၊ ရော့ ... စားကြည့်"

"အင် "

အနားရောက်လာပြီး သူမဘေးမှာ ထိုင်ချလိုက်တဲ့ နေစစ်ရဲ့ ပါးစပ်ထဲကို ထန်းသီးအမြွာသေးလေး တစ်မြွာ လှမ်း ထည့်ပေးလိုက်သဖြင့် နေစစ်က ရောင်ချိန်မရဘဲ အငိုက်မိသွား ကာ ထန်းသီးမြွှာကို ပလုတ်ပလောင်း ဝါးစားလိုက်ရသည်။ မမက လက်မထောင်ပြထားရင်း ...

> "ကောင်းတယ် မဟုတ်လား" ဟု မေးတာမို့ သူကလည်း ဝါးရင်းတန်းလန်းက

ကမန်းကတန်း လက်မတစ်ချောင်း ထောင်ပြလိုက်ရပါသည်။ အဲ့ဒီနောက်တော့ သူမ အားပါးတရ ဆက်စားနေ တာကို သူက မလှမ်းမကမ်းမှာ ထိုင်ရင်း ငေးကြည့်နေလိုက် သည်။

_____ ခုလိုတော့လည်း မမက လန့်စရာကောင်းမနေ**ာ်** ရယ်စရာသာ ကောင်းနေခဲ့သည်။

ပုညခင်စ႒အပြိတိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 📺 ၁၅၁

"အား ့ စားကောင်းကောင်းနဲ့ စားလိုက်တာ ဗိုက်တောင် အင့်သွားပြီ၊ ကဲ ့ ့သွားကြမယ် နေစစ်"

မမက လက်နှစ်ဖက်ကို တစ်ရှုးစနဲ့ သုတ်ပစ်လိုက် ပြီး ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။ နေစစ်က မမကို ငဲ့ကြည့်ရင်း ...

"မမ တအားစားတာပဲ၊ ထန်းသီးများ ဒီလောက်စားရတယ်

လို့၊ ဗိုက်တွေနာကုန်ဦးမယ်"

"ကိစ္စမရှိဘူး၊ မမမှာ ကိုယ်လုပ်ချင်တာ လုပ်ပြီးလို့ ဖြစ် လာတဲ့ ဘယ်လိုဒုက္စမျိုးကိုမဆို ခံနိုင်တဲ့ သတ္တိ ရှိတယ်"

မမရဲ့ စကားက သူ့စိတ်ကို တစ်မျိုးကြီး ခံစားသွား စေခဲ့ပါသည်။ မမဟာ မိုက်ရှုးရဲလား။ တဇောက်ကန်းလား။

စိတ်အလိုလိုက်တဲ့ မိန်းမမျိုးလား။ ကိုယ်လုပ်ချင်တာရှိရင် ဘာဖြစ် ဖြစ် လုပ်တတ်တဲ့ မိန်းမမျိုးလား ... ။ ထိုအတွေးများက သူ့ကို

ရင်လေးစေသည်။ သို့သော် ့ မမရဲ့ ရွှင်မြူးပေါ့ပါးသော ပုံစံ ကလေးကတော့ သူ့စိတ်ကို ထိန်းချုပ်ဖမ်းစားထားခဲ့ပါသည်။

"ဒီဘက်လမ်းတွေက သာယာသားပဲနော်၊ မမ ဒီဘက်ကို တစ်ခါမှ မရောက်ဖူးဘူး"

ကားဆက်မောင်းလာရိုန်မှာ မမက လမ်းဘေးဝဲယာ

ကို ကြည့်ရင်း ပြောလိုက်ပါသည်။ နေစစ်အတွက်လည်း အကြိမ် ကြိမ် သွားလာနေကျ ဒီလမ်းလေးက ဒီနေ့အဖို့ ပိုပြီး သာယာ္က

နေသလိုပင် ... ။

မကြာခင် သီလဝါဆိပ်ကမ်း ရောက်လာခဲ့ကြွည်ည်။

ပုည ခင်စေး အာ့ စ်တိုက်

၁၅၂ 🚍 ပုညာင်

ဂိတ်ဝမှာ ဝင်ခွင့်လုပ်ပြီး အတွင်းထဲသို့ မောင်းဝင်လာတော့ မမ က ကွင်းပြင်ကြီးထဲမှာ ရပ်ထားသည့် ကားတွေကို လှမ်းကြည့် ရင်း ...

> "ကားတွေက များလိုက်တာနော်၊ မမ ကားကရော ဘယ် မှာလဲ၊ အဲ့ဒီမှာပဲလား"

"မဟုတ်ဘူး၊ မမကားက ဟိုဘက် ဂိုထောင်ထဲမှာ၊ ဒီဘက် ကိုလာ မမ၊ ကျွန်တော်ကတော့ သင်္ဘောပေါ်က ချတုန်းက တစ်ခါ ရောက်ထားလို့ မမကားကို မြင်ဖူးပြီးပြီ"

နေစစ်က မမကို တန်ဖိုးကြီးကားတွေထားသည့်

ဂိုထောင်ကြီးဘက်သို့ ခေါ် လာခဲ့ပါသည်။

ကားကိုတွေ့တော့ မမက ကလေးလို မြူးရွင်သွား ခဲ့သည်။ လိုအပ်တဲ့ စာရွက်စာ့တမ်းကိစ္စ၊ စစ်ဆေးတဲ့ကိစ္စတွေ့ ပြီးချိန်မှာတော့ မမမိုးမခက လန်ဘော်ဂီနီကို မောင်းမည်တကဲကဲ ဖြစ်နေခဲ့ပြီ . . ။

> "နေစစ် ... မမ မောင်းယူသွားလို့ ဖြစ်တယ်မဟုတ်လား" "ဖြစ်တော့ ဖြစ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် မမ အဝေးကြီးမောင်း နေရမှာပေါ့၊ ပြီးတော့ ကားက ခုမှ ဝေးဝေးစမောင်းရမှာ ဆိုတော့ လမ်းမှာ ဘာဖြစ်မယ်မှန်း မသိဘူးလေ ..." "သင်္ခရင် ပါသော် ... သင်္ခတ မဟုတ္တနာတွေတဲ့ လက်

> "နေစစ် ပါသားပဲ ့ ၊ နေစစ်က မမကားနောက်က မောင်း လိုက်ခဲ့ပေါ့၊ ဒါနဲ့ ကားက မမအိမ်အထိ မောင်းယူသွားလို့

ရပြီလား"

ပုညခင်းစၥအပေါ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ စူးခဲ့သည် 🏻 🖀

"ယူသွားရင်တော့ ရပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် 'ကညန'မှာ လိုင်စင်ဝင်ဖို့ ရှိသေးတယ်"

"ဒါဆိုလည်း လိုင်စင်ဝင်ပြီးမှပဲ ယူတော့မယ်လေ၊ ခုတော့ နေစစ်တို့ ရှိုးရွမ်းမှာပဲ ထားခဲ့လိုက်မယ်၊ မမမှာလည်း ကား ပါတော့ မမကားနဲ့ပဲ အိမ်ပြန်လိုက်မယ်"

"ഒരാട്കോം ..."

"ဒါဆို သွားလို့ ရပြီလား"

"ၿပို ... " 😕

"နေစစ် နောက်က လိုက်ခဲ့နော်"

"ဟုတ်ကဲ့ ... '

"အဝေးကြီးက မလိုက်နဲ့နော်၊ နီးနီးလေးက လိုက်၊ လမ်းမှာ မမကား တစ်ခုခုဖြစ်ရင် နေစစ်ကိုပဲ အားကိုးရမှာ ... " "ဟုတ်ကွဲပါ ___"

အဲ့ဒီနောက်တော့ မမမိုးမခက သူမ၏ လန်ဘော် ဂီနီ ပြိုင်ကားကို ကိုယ်တိုင်မောင်းကာ သီလဝါဆိပ်ကမ်းမှ ထွက် ခွာလာပါသည်။

မမက လွတ်လွတ်လပ်လပ် ကားမောင်းချင်တာမို့ လာလမ်းအတိုင်း မပြန်ဘဲ စက်မှုဇုန်ကိုဖြတ်ကာ သန်လျင် ကျောက်တန်းလမ်းမကြီးဆီ တည့်တည့်ဖြောင့်ဖြောင့်ကြီး ဖောက်္ဥပ ထားသည့် လမ်းအတိုင်း ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် မောင်းလာရွဲကြီး သည်။

ပုည ခ်င်စေသနာစ်တိုက်

MANY

၁၅၄ 📰 ပညာင်

ကားမောင်းသူအကြိုက် ရှင်းလင်း ဖြူးဖြောင့်နေ သည့် လမ်းပေါ်မှာ မမရဲ့ လန်ဘော်ဂီနီ ပြိုင်ကားအပြာရောင် လေးက တရိပ်ရိပ် ပြေးနေခဲ့သည်။

မမကားနဲ့ တအားကြီး ဝေးကွာမကျန်ခဲ့ရအောင် မောင်းလိုက်လာသော နေစစ်က ကိုယ့်ရှေ့မှာ တရိပ်ရိပ်ပြေးနေ သော ပြိုင်ကားလေးကို လှမ်းမျှော်ကြည့်ရင်း ရင်ထဲမှာ တစ်မျိုး ကြီး လှိုက်ဟာသော ခံစားချက်တစ်ခု ကြီးစိုးအုံ့ဖွဲ့လာခဲ့ရသည်။ သူ့ရှေ့က ကားထဲမှာ ... `

ကားကိစ္စတွေပြီးစီးလျှင် ထပ်မံတွေ့ဆုံဖို့ အကြောင်း ကိစ္စ မရှိတော့သော အမျိုးသမီးတစ်ယောက်။

'တစ်ကိုယ်တော် လေဒီ' 'ဂျစ်ပစီလေဒီ' 'စပွန်ဆာ လေဒီ' 'လေဒီရေလျှံ' စသည့် အသုံးအနှုန်းတွေဖြင့် သူ့ရုံးက တချို့ ဝန်ထမ်းတွေရဲ့ ပါးစပ်ဖျားမှာ သံသယပွားများနေခဲ့သော မသင်္ကာစရာ ဘဝတစ်ခုပိုင်ရှင် မိန်းမတစ်ယောက်။

သူ့ဆီကို တစ်ယောက်တည်းလာ၊ ဒီဆိပ်ကမ်းကို လည်း အဖော်မခေါ် ဘဲလိုက်လာ။ စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် ပြောချင် ရာ ရဲရဲပြော၊ လုပ်ချင်ရာ ရဲရဲလုပ်တတ်သော မိန်းမတစ်ယောက်။ ဒီလို မိန်းမမျိုးကို ဣန္ဒြေရှိသော မိန်းမဟု ဘယ်သူကမှ သတ် မှတ်မှာ မဟုတ်ပါ။ မာယာများဖြင့် ဖြားယောင်းသို့ ငင်တတ်သော မိန်းမဟု အပေါ် ယံအမြင်မှာ သုံးသပ်ချင်စရာကောင်းသည့် ဘဝင် မြင့်မြင့် ထီမထင် မိန်းမမျိုး။ တစ်ဇွတ်ထိုးဆန်ဆန် မိန်းမမျိုး။

တကယ်ချစ်လို့ ရှူးခဲ့သည် 🛮 🔳

თეე

ကိုယ့်စိတ်နဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်၊ ကိုယ့်သဘောကိုယ်ဆောင်၊ လောကကြီး မှာ ကိုယ်ကြိုက်သလိုနေဖို့ စိတ်ကူးရှိသော မိန်းမမျိုး။ အဲ့ဒီလို မနှစ်သက်စရာ ဂုဏ်ပုဒ်တွေ အများကြီးထဲကမှ ရှားရှားပါးပါး တွေ့ရတဲ့ ဖြူစင်သော ပုံရိပ်တွေဟာ နေစစ်ရဲ့ ရင်ထဲမှာ မျက်ဝန်း ထဲမှာ ကြီးစိုးနေရာယူနေခဲ့တာလေ ... ။

မမမိုးမခလို မိန်းမမျိုးကို မေမေ မြင်ရင် နှာခေါင်း ရှံ့မှာ သေချာသလို သူ့စိတ်ကို နားလည်သည့် သူ သံယောဇဉ် အရှိရဆုံး တစ်ဦးတည်းသော တစိမ်းမိန်းမသား ပန်မဒီကလည်း

မမအပေါ်မှာ သံသယများစွာဖြင့် စောင့်ကြည့်နေခဲ့သည်။ မမ ္ ့ ။ အမြင်ကတ်စရာ ဂုဏ်မောက်သော သွင်

ပြင်ဖြင့် သူ့ဆီရောက်လာခဲ့သော မမ ... ။ မိန်းကလေးတွေကို ကစားတတ်၊ ပညာပေးတတ်၊ အထာပေးတတ်သော ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ် မကျမ်းကြေသူကြီးလို သွေးနားထင်ရောက်နေသော နေစစ် ထက်ပင် ပိုဆရာကျသည့်ပုံမျိုး ပေါ် လွင်နေတတ်သော မမ ... ။ ဖြားယောင်းလာလိမ့်မည်ဟု ထင်ရသော်လည်း ဗြောင်ကျကျ

အဲ့ဒီလို မိန်းမတစ်ယောက်ဟာ ခုတော့ သူ့စိတ်ထဲမှာ နေရာယူ လာခဲ့ပြီ။ သူ့ကို စိတ်လှုပ်ရှားမှု အမျိုးမျိုးပေးကာ ရင်ခုန်စေခဲ့ပြီ။ ညအိပ်ခါနီး မျက်လုံးမှိတ်လိုက်တိုင်း ဘုရားကျောင်းလ

စကားပြောတုတ်ပုံထဲမှာ မာယာရသ်လို့ ရှာမတွေ့သော မမ 🐽 ။

ထဲက စန္ဒရားသံကို ပြန်ကြားယောင်သည်။ ဓမ္မတေး သီဆိုသူ့မျိုား ရဲ့ ရှေ့မှာ စန္ဒရားတီးနေသော သူမပုံရိပ်က ဖျတ်ခနဲ ပွေါ်လာသော

ပုညခင်စ႒အပ်တိုက်

ပုည ခြင်စေဒအာစ်တိုက်

၁၅၆ 🔳 ပုညခင်

အခါမှာတော့ မှိတ်ထားသော သူ့မျက်လုံးတွေ အလန့်တကြား ပြန်ပွင့်လာကာ အိပ်မပျော်နိုင်ဘဲ ကြောင်ငေးနေခဲ့ဖူးပြီ ... ။

ကားကိစ္စ ပြီးပြတ်သည့်အချိန် နောက်ပိုင်းမှာ မမကို .

သူ ဘယ်လိုအကြောင်းပြချက်နဲ့ ဆက်သွယ်ရမလဲ ... ။ သူ ဆက် သွယ်ရင်ကော မမက ဘယ်လို တုံ့ပြန်မှာလဲ ... ။ ဘယ်တုန်းက မှ မိန်းမတစ်ယောက်ကို မကြောက်ခဲ့ဖူးပေမယ့် ခုတော့ မမကို

နေစစ် ကြောက်သည်။ လန့်သည်။

မမမှာ ရည်းစားရှိသလားလည်း သူမသိ။ ဘယ်လို ယောက်ျားမျိုးနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်မှုရှိတယ်ဆိုတာလည်း သူ မသိ။

ဘယ်လို အသိုက်အဝန်းမှာ ဘယ်လို ရပ်တည်နေထိုင်တယ်ဆိုတာ လည်း သူ မသိ။ သို့သော် ဘာမှမသိရဘဲလည်း အချစ်ဆိုတာ

ပေါက်ဖွားလာတတ်တာမျိုးပင်။ ကိုယ့်ရေ့က တရိပ်ရိပ် ပြေးနေသော ကားကို လှမ်း

ကြည့်ရင်း သူ ဝမ်းနည်းနေခဲ့တယ်ဆိုတာကို ပန်မဒီသာသိရင် ဘယ်လောက် လှောင်ပြောင်လိုက်မလဲ မသိချေ ့ ့ ။

♦ • **♦** •

အခန်း(၁၉) တ တ တ

နောက် နှစ်ရက်အကြာမှာတော့ နေစစ်သည် မမရဲ့ လန်ဘော်ဂီနီကားကို မောင်းကာ မမအိမ်သို့ ရောက်လာခဲ့လေ သည်။

မမ ကားကို အိမ်ရှေ့အရောက်ပို့ပေးမည်ဟု ပြော ထားခဲ့သည့်အတိုင်း မမကို လာမယူစေဘဲ သူလာပို့တာ ဖြစ်ပါ

သည်။ ပြီးတော့ မမအိမ်ကိုလည်း သူ ရောက်ဖူးချင်ခဲ့သည်။ အိမ်ထဲကနေ ရီမှထ်ဖြင့် လှမ်းဖွင့်ပေးလိုက်သဖြင့်

ခြံဝန်းတံခါး ပွင့်သွားချိန်မှာ နေစစ်က မမတို့ ခြဲထဲသို့ ကားမောင်း

ဝင်လာခဲ့သည်။

ကျယ်ဝန်းသောခြဲထဲက ခမ်းနားလှသော အိမ်ကြီးက_်ပ^{ွာ} သူ့ကို အံ့အားသင့်စေသည်။ မမအိမ်က နာမည်ကြီး သူဌေးစာ္ကရ^{ည်း} ဝင် သူ့ဖေဖေရဲ့ အိမ်ထက်တောင် ပိုထည်ဝါနေခဲ့သည့်^{ရှာ}

<u>ပုည်း စ င် စ ာ အု ဝ တို က်</u> ျပါးကြ

၁၅ဂ 🔳 ပုညခင်

ခြံဝန်းကြီးတစ်ခုလုံးကတော့ တိတ်ဆိတ်နေခဲ့သည်။ နေစစ် ကား ပေါ်တီကိုအောက်မှာ ရပ်လိုက်တော့မှ အမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက် အိမ်ထဲမှ ထွက်လာပြီး သူ့ကို ကြို့ ဆိုလိုက်သည်။ မမရဲ့ အရိပ်အယောင်ကိုတော့ ခုထိ မမြင်ရသေး ပါ။ အဒေါ်ကြီးက သူ့ကို ပြုံးပြလိုက်ရင်း ္ှ

"မောင်နေစစ်နော် 🚃

"ဟတ်ပါတယ် ္ "

အဒေါ်ကြီးက ရှေ့မှ ဦးဆောင်ကာ သူ့ကို အိမ်ထဲ သို့ ခေါ်လာခဲ့သည်။ အဒေါ်ကြီးကို ကြည့်ရတာ မမရဲ့ အိမ် ဝန်ထမ်းတစ်ယောက် ဖြစ်ပုံရသည်။ ဆွေလိုမျိုးလို ရင်းနှီးပိုင်နိုင် သည့် အမူအရာမျိုးမရှိဘဲ ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်၏ တာဝန်ကြေ ရှို့ကျိုးမှုမျိုးကိုသာ တွေ့ရလို့ပင်။

မမရဲ့ အိမ်ဧည့်ခန်းက ကျယ်ဝန်းရှင်းလင်းသည်။ တန်ဖိုးကြီး ဆိုဖာတစ်စုံနှင့် နံရံမှာ ကပ်ထားသည့် တီဗီတစ်လုံး ကိုသာ တွေ့ရသည်။ သူနင်းလျှောက်လာခဲ့သော ကျောက်ပြားကြီး တွေရဲ့ လုပတန်ဖိုးကြီးမှုကိုတော့ သူ သတိမထားမိဘဲ မံနေနိုင်ပါ။ သူက ဧည့်ခန်းဆီလျှောက်သွားဖို့ ပြင်တော့မှ အဒေါ်

ကြီးက

'မမ ့့ အပေါ် ထပ်မှာ စောင့်နေပါတယ်ကွယ်" စည့်ခန်းဆီဦးတည်နေသော သူ့ ခြေလှမ်းတွေ တုံ့ရပ် သွားသည်။

ပုညခင်စေဒနာပေါ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည်

ეეც

"မေက အပေါ်ထပ်မှာပါ၊ အပေါ်ထပ်မှာ မမရဲ့ သီးသန့် -ဧည့်ခန်းရှိပါတယ်၊ ရင်းနှီးတဲ့သူတွေကိုတော့ အပေါ်ထပ် ဧည့်ခန်းမှာပဲ တွေ့လေ့ရှိပါတယ်၊ အပေါ်ကို တက်သွား

လိုက်ပါ၊ မမ စောင့်နေပါတယ် ... "

သူ အပေါ်ထပ်သို့ ဆက်တက်လာခဲ့ရသည်။ သူ့ စိတ်ထဲမှာတော့ ပဟေဠိများစွာ ပြည့်နှက်လာခဲ့ပါသည်။ မမကို ဘယ်လိုပုံစံနဲ့ တွေ့ရမလဲ ... ။ မမ သူ့ကို ဘယ်လိုဆက်ဆံမလဲ။ မမဟာ ဘယ်လို မိန်းမမျိုးလဲ ့ ့ ။ မမ ဘာလို့ ဒီလောက်ချမ်းသာ တာလဲ ... ။ မမ သူ့ကို ဘယ်လိုသဘောထားမလဲ ... ။ ပဟေဠိများစွာ ပွေ့ပိုက်လျက် သူ အိမ်ပေါ်ထပ်သို့

ရောက်လာခဲ့သည်။

အပေါ် ထပ် ဧည့်ခန်းကျယ်ကြီးကတော့ အံ့အားသင့် စရာကောင်းစွာ ခမ်းနားလှပ ပြည့်စုံနေပါသည်။ ဧည့်ခန်းလယ်မှာ မဟော်ဂနီရောင် ကော်ဇောကြီးတစ်ချပ် ခင်းထားပြီး ဘေးပတ်ပတ် လည်မှာ အနီရောင်လည်သာ ဆိုဖာတွေ ချထားသည်။ နံရံပေါ်မှာ တော့ ရှုခင်းပုံ ပန်းချီကားကြီးတွေ ရှိနေခဲ့သည်။ ပြီးတော့ နံရ ကပ် တီဗီကြီးတစ်လုံး၊ တီဗီကြည့်သည့် လည်သာပတ်လက်ဆိုမာ ကုလားထိုင်တစ်လုံး ့ ့ ။ ပြီးတော့ အလှဆင် ပန်းပုရုပ်များ၊ ပန်းအိုးများ ... ။ ဧည့်ခန်းနံရံမှာ ချိတ်ထားသည့် မဟော်ဂနီရောင့်လ တယောတစ်လက်နှင့် ဧည့်ခန်းထောင့်ဆီက အဖြူရောင် စန္တရှိိး ကြီးတစ်လုံး။

ပုညခင်စၥအာဝ်တိုက်

၁၆၀ 🔳 ပုညခင်

တကယ်ချစ်လို့ ရှူးခဲ့သည် 🔳

၁၆၁

မမကိုတော့ ခုထိ မတွေ့ရသေးပါ ့္။

သူက ဧည့်ခန်းဆိုဖာပေါ်မှာ ဝင်မထိုင်ဖြစ်သေးဘဲ ဧည့်ခန်းအလယ်က ကော်ဇောကြီးပေါ်မှာ ရပ်တန့်ရင်း ပန်းချီကား တွေကို ကြည့်နေမိဆဲမှာ ...

"ဘယ်လိုလဲ ... ၊ တွေးရလွန်းလို့ ဦးနှောက်ခြောက်နေပြီ လား နေစစ် ... "

နောက်နားဆီက အသံကြောင့် သူလှည့်ကြည့်လိုက် သည်။ မမက ဧည်ခန်းထဲသို့ လျှောက်ဝင်လာရင်း ...

> "ဘာတွေ တွေးနေလဲ နေစစ် ... ၊ မမ အိမ်က ကောင်း လှချည်လား၊ ဒီအိမ်မှာ မမ တစ်ယောက်တည်း နေတာ လား၊ မမ ဘာလို့ ဒီလောက် ချမ်းသာတာလဲ၊ မိဘအမွေ တွေရထားတာ မဟုတ်ရင်တော့ ဒီအရွယ်လေးနဲ့ ဒီလောက် ချမ်းသာတာ သူဌေးကြီး တစ်ယောက်ယောက်ရဲ့ စပွန်ဆာ့ ရထားလို့များလား ္ ၊ အဲဒီလိုတွေ တွေးနေရပြီ မဟုတ် നാ: ...

သူ ဘာမှပြန်မပြောနိုင်ဘဲ မမကို စိုက်ကြည့်နေ လိုက်သည်။ စရမ်းရင့်ရောင် ဂါဝန် ထူထူအိအိ ရှည်ရှည်လေးကို ခါးစည်းကြီး ခပ်လျော့လျော့လေး ချည်ပြီး ဝတ်ထားသော မမပုံ က ပေါ့ပေါ့ပါးပါးနှင့် စ်တိုလ်ကျနေသည်။ ခေါင်းလျှော်ဖြီးစ အနည်းငတ် စိုစွတ်နေသေးသော ဆံပင်တချို့က မျက်နှာနားမှာ စိုကပ်တွယ်ငြိနေသည်။ ထိုဆံပင်တွေဆီက သင်းပျံ့သော ရှန်ပူနဲ့

တို ရှိုက်၍ရှုမိရင် မူးရိသွားတော့မည် ထင်ရဲ့။ "အဟင်း ... ဟင်း ... မင်း အဲ့လိုတွေးလည်း မေက စိတ် မဆိုးပါဘူး၊ မမနဲ့ သိပြီး မမအိမ် ရောက်ဖူးတဲ့သူတိုင်း အဲ့ဒီလို တွေးကြတာပဲလေ၊ မမအတွက် မဆန်းတော့ပါ ဘူး"

သူ့မှာ မမကို ပြန်ပြောဖို့ စကားလုံး မရှိသေးခင်မှာ မကေ ဧည့်ခန်းဆိုဖာပေါ်မှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး သူ့ ကိုပါ လက်ဖြင့် အမူအရာပြ၍ ထိုင်ခိုင်းလိုက်သည်။

သူက မမနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ခုံမှာ ဝင်ထိုင်လိုက် သည်။

တိတ်ဆိတ်၍ သီးသန့်ဖြစ်သော နေရာတစ်ခုမှာ မေနှင့် အတူရှိနေရသော အခြေအနေတစ်ခုက သူ့ကို ချောက်ချား ဆာသည်။ အမြဲ ကျားဖြစ်ခဲ့သော သူက ခုတော့ ကြောင်ကလေး လို ဖြစ်နေသည်။

"ကားသော့ ဒီမှာပါ မမ ... "

သူက ကားသော့နှင့် စာရွက်စာတမ်းတချို့ကို စားပွဲ ခပါသို့ လှမ်းတင်ပေးလိုက်သည်။

မမက ငြိမ်သက်စွာဖြင့် သူ ချပေးသော ပစ္စည်းတွေ့ ပေါင်း ရင်း ငြိမ်သက်သွားပါသည်။ ပု ည နှင့် ေ ၁ ဆု ၆ ထို က်

ကို ငေးကြည့်ရင်း ငြိမ်သက်သွားပါသည်။

ပုည္ခင်စၥအပ်တိုက်

၁၆၂ 🗯 ပုညခင်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🛮 🖀

၁၆၃

သူကလည်း မမလိုပဲ ငြိမ်သက်နေပြီးမှ ...

"အုံနာဘုတ်ကတော့ နောက်တစ်လလောက်ကြာမှ ၅မှာ ဆိုတော့ ရတော့မှပဲ မမဆီ ဖုန်းဆက်ပြီး တစ်ခေါက် လာပို့ပေးပါ့မယ် ... "

"ဪ ့ ဒါဆို မင်းနဲ့ နောက်တစ်ခါ တွေ့ဖို့ရှိသေးတာ

ò ...

ဟင် ... ဒါဆို မမလည်း ကျွန်တော်နဲ့ နောက်ထ တွေ့ဆုံဖို့ ဆန္ဒ ရှိနေခဲ့တာလား။ နောက်ထပ် မတွေ့ရတော့မှာ။

စိုးရိမ်နေခဲ့တာလား ...။

မမရဲ့ တမ်းတညည်းသူသလိုပြောလိုက်သော စကာ သံက သူ့ရင်ခုန်သံကို မြန်စေသည်။

ဖျတ်ခနဲ ပင့်လိုက်သော မျက်တောင်ရှည်ရှည်တွေ အောက်ဘက်ဆီက မမရဲ့ မျက်ဝန်းထဲမှာ မထင်မှတ်ဘဲ 🛊

သိမ်မွေ့လွန်းသော အရိပ်တစ်ခုကို တွေ့ခွင့်ရလိုက်သည်။ အဆေ

ရိပ်ကလေး ယှက်သန်းနေသော ထိုမျက်ဝန်းကလေးက နေ ရင်ထဲက ကြောက်စိတ်နှင့် သံသယစိတ်ကို ယိုင်နဲ့လာစေသည်

သံသယဝင်စရာကောင်းသော မိန်းမ။ ကြောက် ကောင်းသော မိန်းမ ... ။ ချစ်ဖို့ မသင့်သော မိန်းမ ... ။ ထိုမိန်

ထဲသို့ နေစစ်ရဲ့ အလေးအနက် ချစ်ခြင်းတစ်ခု ပေးအပ်ဖို့ ထို တန်ပါ့မလား ... ။

ဟင့်အင်း ... ချာ့ချ်မှာ တွေ့ခဲ့ရတဲ့ ထိုမိန်းမက

စင်သည်။ ထိုမိန်းမရဲ့ လှပသော လက်ဖျားတွေဆီက မိုးပေါက် ကလေးတွေလို ညင်သာစွာ စီးဆင်းကျလာသော စန္ဒရားသံတွေက ခုထိ သူ့နားထဲမှာ စေ့လည်နေတုန်း။ ခန်းခနဲ့ ရယ်သွမ်းသွေးတတ် တဲ့၊ မောက်မာဝံ့ကြွားတဲ့ ဟန်ပန်တွေကို သူ မေ့ထားလိုက်လို့ ရတာပဲမဟုတ်လား။

ရှယ်လီ ... ။ ရှယ်လီရယ် ... မင်းကို ငါချစ်တယ်။ မင်းကို ငါ ချစ်မိသွားတာ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ...။

"ကျွန်တော် သွားတော့မယ် မမ ့ ့ "

နေစစ်က ရုတ်တရက် ဆုံးဖြတ်ကာ ထိုင်ရာမှ ထ လိုက်သည်။ ရုတ်တရက် ပြောချင်လာသည့် စကားတွေကို ထိန်း

ချုပ်ပစ်လိုက်သည်။ နောက်တစ်ခေါက် တွေ့စရာရှိသေးတာပဲ။ အဲ့ဒီတော့မှ ပြောရင်လည်း နောက်မကျသေးဘူး မဟုတ်လား။

နေစစ်က မမကို ကျောခိုင်းကာ လှေကားဆီသို့ ခြေလှမ်း သုံးလှမ်း လှမ်းလိုက်ပြီးမှ ရပ်တန့်သွားရပြန်သည်။

မမက တန်ခိုး အာဏာတစ်ခုခုနဲ့ သူ့ခြေထောက် တွေကို ရစ်ပတ်ဆွဲခေါ် ထားသလိုမျိုး သူ့ခြေလှမ်းတွေ မလှုပ်နိုင်

အောင် ဖြစ်သွားသည်။

ရင်ထဲရှိတာတော့ ပြောပြခဲ့ချင်သည်။ သို့သော် မမ သူ့ကို ဟားလိုက်မှာ ကြောက်သည်။ လ လှောင်ပြောင်သရော်လိုက်မှာ ကြောက်သည်။ မောက်မာစွာ တုံ့ပြွနိုာ

လိုက်မှာ ကြောက်သည်။ ပုည ခင်စေဒအာပ်တိုက်

ပုသခင်စ႒အားပေါ်တိုက်

၁၆၄ 🔳 ပုညခင်

သူ တွေဝေနေဆဲမှာပဲ ...

"မင်း ့ ငါနဲ့ တွဲချင်လို့လား"

ကြားလိုက်ရသော စကားတစ်ခွန်းကို မယုံနိုင်သဖြင့်

နောက်သို့ ချာခနဲ လှည့်လိုက်မိသည်။

မမက သူ့ကို ခပ်တည်တည် စိုက်ကြည့်နေရင်း

ထပ်ပြောပြန်သည်။

"မင်း ့ မမနဲ့ တွဲချင်လို့လားလို့ မေးနေတယ်လေ ..." အဖိုးအထိုက်တန်ဆုံး စကားတစ်လုံး ပြောဖို့ ကြီး

စားနေချိန်မှာ ပေါပေါပဲပဲ စကားတစ်ခွန်း ကြားလိုက်ရတာမို့ သူက နာကျင်စွာဖြင့် ဟက်ခနဲ တစ်ချက်ရယ်လိုက်ရင်း မထီတရီ

မေး လိုက်သည်။ "မမက ဘယ်လိုထင်လို့လဲ ... "

"မင်းကြည့်ရတာ မမကို စိတ်ဝင်စားပြီး မမအလှမှာ ယစ်နှ

နေသလိုပဲ ထင်ရလို့ မေးကြည့်တာ ...

"မမ ထင်တဲ့အတိုင်းပဲ ဆိုရင်ရော ... " "အင်း ... အဲ့ဒီလိုဆိုရင်တော့ မင်းနဲ့တွဲဖို့ စိတ်ဝင်စားပ

တယ်၊ မင်းက ချစ်ဖို့ကောင်းတယ်လေ ... "

"ခင်ဗျားကတော့ မုန်းစရာကောင်းတယ် ..."

"ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်းတွေ မရှိဘဲ ပျော်ရွှင်ဖို့အတွက် တွဲတာင ပိုပြီး အနှောင်အဖွဲ့ ကင်းကင်းနဲ့ မပျော်ရဘူးလား ... ီ

နေစစ်က နာကျင်ဒေါသဖြင့် မမကို စိုက်ကြည့်

ပုည ခင်စာ အချစ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🔳

ენე

မိသည်။ ကိုယ်ရင်ထဲက လေးနက်တဲ့ ခံစားချက်ကို ဒီလို ပေါ့ ပျက်ပျက် တုံ့ပြန်ခံရလိမ့်မယ်လို့ ဘယ်တုန်းကမှ မစဉ်းစားခဲ့မိ ဖူးပါ။

> "မမက အချစ်တို့ အိမ်ထောင်ရေးတို့လို အစိုးမရတဲ့ ကိစ္စ မျိုးတွေကို စိတ်မဝင်စားဘူးလေ ... ၊ မင်း တွဲချင်ရင်တော့ မမ တွဲပါ့မယ်"

နေစစ်က ပခုံးတစ်ချက် တွန့်ကာ မထီတရီ ပြုံး

လိုက်ရင်း ... "ဒါနဲ့ ... နေပါဦး၊ ခင်ဗျားက လွတ်လွတ်ကင်းကင်းကော

ဟုတ်ရဲ့လား ... "

"တချို့တွေကတော့ မမကို စပွန်ဆာတွေအများကြီး ရထား လို့ ချမ်းသာနေတဲ့သူလို့ ပြောကြတာပဲ၊ မင်းရော ဘယ်လို ထင်လဲ ..."

် "ကျွတ် ့ ့ ခင်ဗျား သွားသေလို့က်ပေါ့ဗျာ ့ ့ "

နေစစ်က မမရဲ့ စကားလုံးတွေ၊ အမူအရာတွေကို ဆက်လက် သည်းခံနိုင်စွမ်း မရှိတော့တာမို့ မမရှေ့မှ ချာခနဲ လှည့်ထွက်လာခဲ့သည်။

မမမိုးမခ ့ ့ ။ ခင်ဗျားဟာ တော်တော် မုန်းစရာ ကောင်းတဲ့ မိန်းမ။ ဘုရားကျောင်းက ရှယ်လီလို မဖြူစင်တဲ့

မိန်းမ ... ။ လူတစ်ကိုယ် စရိက်နှစ်မျိုးနဲ့ ရူးသွပ်နေတဲ့ မိန်းမှုာ နေစစ်သည် ပြင်းပြရုတသော ခံစားချက်ဖြင့် မမ

ပုည ခံင်စေသခုပ်တိုက်

hun

၁၆၆ 🔳 ပုညခင်

ရှိရာ အပေါ်ထပ်မှ ဒေါသတကြီး ကမူးရူးထိုး ပြေးဆင်းလာပါ သည်။ ထို့နောက် ခြံတံခါးရှိရာသို့ မပြေးရုံတမယ် လျှောက်ထွက် လာသည်။ အိမ်ဝန်ထမ်း အဒေါ်ကြီးက ရီမုကို ပြေးယူကာ ခြံ တံခါး ဖွင့်ပေးလိုက်တာမို့ လူတစ်ကိုယ်စာ ပွင့်သွားသော ခြံတံခါး မှ အပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။

မူလအစီအစဉ်က မမအိမ်ကပြန်ခါနီးမှာ သူ့ လက် ထောက် အောင်ဇင်ကို ဖုန်းဆက်ပြီး ကားဖြင့်လာခေါ်ခိုင်းဖို့ပင်။ သို့သော် ခုတော့ အောင်ဇင့်ဆီ ဆက်ဖို့လည်း သတိမရနိုင်ဘဲ ခြေဦးတည့်ရာ လျှောက်ထွက်လာရင်း ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး ချွေး တွေနှစ်နေအောင် စိမ့်ထွက်လာခဲ့ပါသည်။

မမမိုးမခရယ်။ လုံးဝပါပဲ။ ခင်ဗျားလို ရင့်ကျော ကျော မိန်းမမျိုးကို ကျုပ် ဘယ်တော့မှ မပတ်သက်ဘူး။ ခင်ဗျား လို မသင်္ကာစရာဘဝမျိုးရှိတဲ့ မိန်းမမျိုးကို ကျုပ်က ရူးလို့ ချစ်ရမှာ လား။ အပေါစားမို့ တွဲရမှာလား ... ။ နေစစ်သည် ဒေါသတကြီး တွေးတောလျက်ကပင် တဖြည်းဖြည်း ခြေလှမ်းတွေ ဆုပ်ဆိုင်း နေးကွေးလာခဲ့ရသည်။

အဲ့ဒီနောက်တော့ ...

သူ ခြေလှမ်းတွေဟာ တုံ့ခနဲ ရပ်သွားပြီးမှ နောက် သို့ ချာခနဲ ပြန်လှည့်လာသည်။

သူ့ စိတ်ကို သူ မထိန်းချုပ်နိုင်မီမှာပင် မမရှိ**ကု** အပေါ် ထပ်သို့ ပြေးတက်လာခဲ့မိပြီ ဖြစ်သည်။

ပုညခင်စားသနာဝေတီက်

တကယ်ချစ်လို့ ဇူးခဲ့သည် 🔳 ၁၆၇

မမက စောစောက ထိုင်ခဲ့သော နေရာမှာပင် လက် ပိုက် ခြေချိတ်၍ ထိုင်နေသည်။ မမရှေ့မှာ စတော်ဘယ်ရီရောင် အအေးတစ်ခွက် ရှိသည်။

> သူ ... မမရှေ့မှာ ရပ်မိသည်။ မမက သူ့ကို ပြုံးပြလိုက်ရင်း ...

"မင်း ပြန်လာမယ်ထင်လို့ အအေးတစ်ခွက် အသင့်ဖျော် ထားတယ်၊ အရင်သောက်လိုက်ဦး ..."

ခင်ဗျား တတ်လည်း တတ်နိုင်တဲ့ မိန်းမ။

နေစစ်က သူမရှေ့က ဆိုဖာပေါ်မှာ ပစ်ထိုင်ချလိုက်

ြီး အအေးတစ်ခွက်ကို ဓာတ်ခနဲ ကောက်ယူကာ တစ်ရှိန်ထိုး ဘော့သောက်ပစ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ဖန်ခွက်လွှတ်ကို စားပွဲပေါ် ဆောင့်ချလိုက်ရင်း ...

"ကောင်းပြီ ... ကျွန်တော် ခင်ဗျားနဲ့ တွဲမယ်" "ကောင်းပြီလေ ... မင်းကို တို့ မောင်လို့ ခေါ်မယ်"

တကယ်ချစ်လို့ ရှူးခဲ့သည် 🔳 👚

အခါလည်း ရောက် 📜 ။

နေ့ခဲ့ရတာ ဖြစ်ပါသည်။

လုပ်ခနဲ လှုပ်ခပ်သွားမိပါသည်။ မမနဲ့ တွေ့တိုင်း လုပ်ခနဲ လုပ်ခနဲ

တော်တော်ရိုင်းပါသည်။

မမရဲ့ အပြာရောင် လန်ဘော်ဂီနီကားက သီလဝါ့လ စက်မှုဇုန် လမ်းဘေးတစ်နေရာမှာ ရပ်ထားသည်။ မမနှင့် ခွဲမှိက ကားကိုမှီကာ အတူရပ်တန့်ရင်း နေဝင်ချိန် ညနေခင်းကို့ ေင်းမော

အခန်း(၂၀)

"မောင် ... ရည်းစားတွေ ဘယ်နုယောက်တောင် ထားခဲ့ ဖူးလဲ ... "

"ခင်ဗျား ပါးစပ်က ဒီအခေါ်အဝေါ်နဲ့ အသားကျတာ မြန်လိုက်တာ၊ ဘယ်နယောက်လောက် ခေါ်ခဲ့ဖူးပြီလဲ ...

"အဟား 📜 "

မမက ခေါင်းမော့ကာ ခပ်လှောင်လှောင် ရယ်လိုက် သည်။ အဲ့ဒီလို ပုံစံတွေကိုပေါ့ အမြင်ကတ်ရတာ ... မုန်းမိတာ သို့သော်လည်း သူက မမဘေးက မခွာနိုင်သေးပါ။

မမနဲ့ တွဲဖြစ်ကြပေမယ့်လည်း နှစ်သက်ဖွယ်စကား တွေ မဆိုဖြစ်ဘဲ အမြဲတမ်း ခနဲ့တဲ့တဲ့ ရိသဲ့သဲ့ လှောင်ထေ့🚾

စကားတွေကိုသာ အနိုင်မခံ အရှုံးမပေး ပြောဖြစ်နေခဲ့သည်။ နေစစ် သီလဝါကို သွားတိုင်း မမက အမြံလိုင်္

ပုည် ခင်စ**ာ အ**ျပ်တိုက်

သည်။ အဲ့ဒီအချိန်တွေဆို မမရဲ့ လန်ဘော်ဂီနီကို တစ်ယောက် တစ်လှည့် မောင်းဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်မျိုးတွေမှာ မမက အမြဲ ပေါပါးလန်းဆန်းနေတတ်ခဲ့သည်။ မမနှင့် သူက ရန်ကုန်မြို့ထဲမှာ သိပ်မတွေ့ဖြစ်ကြပါ။ ပဲခူးဘက် ကားမောင်းရင်း လမ်းမှာ တစ်ခုခု

စား၊ နေပြည်တော်လမ်းဘက် မောင်းရင်း ၁၁၅ မိုင်ထိ ရောက်တဲ့

မမကို စရိုက်နှစ်မျိုးဖြင့် နေထိုင်သူဟု သတ်မှတ်

ခဲ့သေ့ာ နေစစ်ကတော့ စိတ်နှစ်မျိုးဖြင့် နေထိုင်သူဟု ဆိုရမလား မသိ ့ှု ။ ချမ်းချမ်း သီချင်းထဲကလို သိပ်ချစ်တယ်၊ အရမ်းမှန်း

တယ်ဟု အော်ဆိုပစ်လိုက်ချင်စိတ်တွေနှင့် အမြဲ စိတ်နှစ်ခု လွန်ဆွဲ

နေစစ်က ကားကို ခပ်လျှောလျှောမှီကာ လက်ပိုက် ရပ်နေရင်းက ခေါင်းမော့ရယ်လိုက်တဲ့ မမကို ငဲ့ကြည့်ရင်း ရင်ထဲ

ဖြစ်တတ်တဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း ကျိန်ဆဲမိပါသည်။ ကိုယ်ဟာ အရိုင်းကလေးလည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့ ဒီလိုဖြစ်ရတာဟာ ရာဇဝင်တော့

ပုညခင်စ႒အချစ်တိုက်

၁၇၀ 🔳 ပုညခင်

နေသည်။ ကွင်းပြင်ကို ဖြတ်တိုက်လာသော လေပြေအေးက မမ ဝတ်ထားတဲ့ ခရမ်းပြာရောင် ရုပ်အင်္ကျီ လက်ရှည်ပွပွလေးကို တဖျပ်ဖျပ် လှုပ်ခတ်နေစေသည်။ တီရုပ် လက်ပြတ် အပြာရောင် ပေါ် မှာ ကြယ်သီးဖွင့်၍ ထပ်ဝတ်ထားသော နေစစ်ရဲ့ ရုပ်အင်္ကျီ

လက်တို အပြာကွက်လေးကလည်း လေကြောင့် တဖျပ်ဖျပ် လွင့် နေခဲ့သည်။

"မေးတာ ဖြေဦးလေ ... '

မမက သူမခန္ဓာကိုယ်ကို နေစစ်ဘက်သို့ ယိမ်းကာ ပခုံးချင်းတိုက်၍ မေးလိုက်သည်။

"ခင်ဗျားႏႈအရင်ဖြေ ... " "မောင်∙ အရင်ဖြေ ... "

"ခင်ဗျား အရင်ဖြေဗျာ"

"အိုခေ ့ အိုခေ ့ ဖြေဆို ဖြေပါ့မယ်၊ မမ ဘဝမှာ

မောင်လို့ ခေါ်ဖူးတာ မင်းတစ်ယောက်တည်း" "အပိုတွေပါဗျာ ့ ့ "

ဂျစ်တစ်တစ် ပြောလိုက်သော်လည်း ရင်ထဲမှာ ကျေ နပ်သလို ဖြစ်သွားရသော ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကျိန်ဆဲမိပြန်သည်။ လက်ညှိုးတစ်ချောင်းထောင်ကာ မင်းတစ်ယောက်တည်းဟု နာ ခေါင်းလေး တစ်ချက်ရှံ့ပြီး ပြုံးစိစိပြောပုံက ကိုယ့်ရည်းစားစစ်

စစ်သာဆို ဖက်နမ်းလိုက်ချင်စရာ။ "ကဲ ့့ မောင်ီ ဖြေရမယ့် အလှည့် ့့့"

ပုညခင်းခ႒အားပေါ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ဇူးခဲ့သည် 🔳

၁၇၁

"အဟမ်း ့္ ဟမ်း၊ `ရည်းစားတွေဆိုတာ များလွန်းလို့ ရေတောင် မရေတွက်နိုင်တော့ဘူး ့ ့ "

"ဒါပေမယ့် ဘယ်တစ်ယောက်ကိုမှ မချစ်ခဲ့ဘူး မဟုတ် လား၊ မင်းချစ်တာ မမ တစ်ယောက်ကိုပဲ မဟုတ်လား" "အဟ ့့ ကိုယ့်ကိုယ်တိုယ် အထင်ကြီးလှပါလား မမ

မိုးမခ" "မင်း တစ်နေ့ကျ မခံစားရအောင် မမ ခုကတည်းက

ကြိုပြောထားမယ်၊ မမမှာ မင်းနဲ့ လက်ထပ်ဖို့ စိတ်ကူးမရှိ ဘူး မောင်"

"ကျုပ်ကလည်း ခင်ဗျားလို ဘယ်လို ဧစ်မြစ်မှန်းမသိတဲ့ ဘယ်လိုချမ်းသာနေမှန်း မသိတဲ့ မိန်းမမျိုးကို လက်ထပ်ဖို့

စိတ်ကူးမရှိပါဘူး မမမိုးမခ ့ုု့" "အဲ့ဒီစိတ် အမြဲတည်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပေးနေမယ်"

"ခု ကျုပ် ခင်ဗျားနဲ့တွဲနေတာ ခင်ဗျားကို ချစ်လို့မဟုတ် ဘူးဆိုတာလည်း မှတ်ထားလိုက်ဦး၊ ကျုပ်က ဒီလိုပဲ မိန်း ကလေးတွေနဲ့ အပျော်သဘော တွဲနေကျ ... ၊ သာယာမှု အတွက် တွဲနေတာ၊ ပျင်းလို့ တွဲနေတာ၊ ခင်ဗျားနဲ့ တွဲနေ ပေမယ့် ကျုပ်ရဲ့ တခြား အိစီကလီလေးတွေနဲ့လည်း အဆက်အသွယ် မပြတ်ဘူး၊ ကျုပ်နဲ့တွဲရင်း ခင်ဗျား တခြား္တွဲ

သူနဲ့ ပြောင်းတွဲလည်း ကျုပ်က မလွမ်းဘူး၊ အေးဆွေဖွဲ[®] "ပါးစပ်ကတော့ ညာလို့ရပါတယ်၊ မျက်လုံးက<u>လေ</u>ာ် ညာ

ပြည ချင်စေသအျပ်တိုက်

၁၇၂ 🏿 ပညာင်

တကယ်ချစ်လို့ ဇူးခဲ့သည် 🔳

၁၇၃

လို့မရဘူး၊ မင်းမျက်လုံးတွေ မင်း မှန်ထဲ ပြန်ကြည့်လိုက် ပါဦး မောင်ရယ်"

မမမိုးမခက နေစစ်ဘက်ကို ငဲ့ကြည့်ရင်း ခပ်ပြုံးပြုံး ပြောလိုက်တော့ နေစစ်က ဒေါသထွက်လာကာ ...

"မမ ့ ့ နှင်ဗျားဟာလေ စကားပြောလိုက်ရင် အမြဲ အပေါ်

စီးက၊ လေသံကိုက မိုးပေါ်က မဆင်းဘူး၊ ပြီးတော့ ... ခင်ဗျားကသာ မချစ်ရင်နေမယ်၊ ကျုပ်က အရူးအမူး ချစ်

တာကိုတော့ လိုချင်သေးတယ်၊ ခင်ဗျားကသာ လက်မထပ် ရင်နေမယ်၊ ကျုပ်က လက်ထပ်ချင်လှပါပြီလို့ ပြောတာကို

ကြားချင်သေးတယ်၊ ခင်ဗျားကတော့ အရူးအမူး မဖြစ်ပေါင် ဆိုတဲ့ အချိုးမျိုး ချိုးပြီး ကျုပ် အရူးအမူးဖြစ်တာကို ကျေ

ကျေနပ်နပ်ကြီး စောင့်ကြည့်ချင်သေးတယ်၊ လုံးဝပဲ 🛄

သိလား မမ၊ မမ မျှော်လင့်သလို ဘယ်တော့မှ ဖြစ်မလာ စေရဘူး၊ ကျုပ်က ခင်ဗျား ပြုစားတာခံမယ့်သူ မဟုတ်

ဘူး၊ ခင်ဗျားကိုသာ ပြုစားမယ့်သူ ...၊ ခင်ဗျားကိုယ်ခင်ဗျား စုန်းမလို့ ထင်မနေနဲ့၊ ကျုပ်က စုန်းဆိုတာ သတိထားဦး၊

ြီးတော့ ခင်ဗျားက ... "ന് ...

"ဟင် ...

ဒေါသတကြီး အဆက်မပြတ် ပြောနေသော နေ၏

သည် ဗြုန်းခနဲ ကိုယ့်ပါးတစ်ဖက်ကို ရွှတ်ခနဲ အနမ်းခံလိုက်ရတာ

မို့ ပြောလက်စ စကားရပ်ကာ ရုတ်တရက် အငိုက်မိ ကြောင်အ ငြိမ်သက်သွားရပါသည်။ မမနမ်းလိုက်ပုံက ယောက်ျားက မိန်းမ ကို နမ်းသည့် အနမ်းမျိုးမဟုတ်ဘဲ. လူကြီးတစ်ယောက်က ချစ်စရာ ကောင်းသည့် ကလေးလေးတစ်ယောက်ရဲ့ ပါးကို နာခေါင်းဖြင့် ထိကပ်၍ အားရပါးရ ရှိုက်နမ်းလိုက်သလိုမျိုး . . ။ ရွတ်ခနဲ အသံ ကလည်း အကျယ်ကြီး ... ။

"မမ ... ခင်ဗျား ... ခင်ဗျား ... " နေစစ်သည် ခဏငြိမ်သွားပြီးမှ စိတ်ဆိုးကာ ရုတ်

တရက် ဝူးဝူးဝါးဝါး ထဖြစ်လာသည်။ "ခင်ဗျားကြီး ဒါ ဘာလုပ်တာလဲ ... "

"ဒဏ်ပေးတာ၊ စကားများလို့ ...

"ကျုပ်ကို ခင်ဗျား ထိန်းနေတဲ့ ကလေးမှတ်လို့ အဲ့ဒီလို ရွတ်ခနဲအသံကြီးမြည်အောင် နမ်းစရာလား 👝

"ဒေါသဖြစ်နေတဲ့ ပုံက ကလေးလို ချစ်စရာကောင်းလို့ နမ်းတာလေ ့ ဘာဖြစ်လဲ၊ အဲ့ဒီလို မနမ်းလို့ ဘယ်လို နမ်းရမလဲ၊ မင်းက ဘယ်လို နမ်းစေချင်လို့လဲ၊ လူကြီးလို တော့ မနမ်းဘူး မောင်၊ မောင်က မမ ရည်းစားမှ မဟုတ်

ဘဲ ...

"ခင်ဗျား ့ ့ ကြည့်စမ်း ့ ့ အပေါ်စီးက ပြောနေပြန်ပြီ၊ လာခဲ့ ... ခင်ဗျားကိုလည်း အဲဒီလိုမျိုး ဒဏ်ပြန်ပေးရမျှန်ာ

လာခဲ့ ္ု '

ပုည ခင်စာသချစ်တိုက်

ပုညျခင်စ႒အပြဲတိုက်

၁၇၄ 📺 ပညာဝင်

"ဟာ ့္ ဟေ့ ့္ ဟေ့ ့ မရဘူး မောင်"

"ခင်ဗျားအလှည့်ကျတော့ ဒီလိုလား၊ မရဘူး ... လာခဲ့ ... "

နေစစ်က မမလက်ကို ဆတ်ခနဲဆွဲကာ မမပခုံးကို ဆွဲလှည့်လိုက်တော့ မမက ရယ်မောရင်း ခေါင်းငုံ့ရှောင်ထွက်သွား

သည်။ နေစစ်က အလျော့မပေးဘဲ မမပါးကို နမ်းဖို့ ကြိုးစားလေ

မမက ရယ်လေ။ နှစ်ယောက်သား တွန်းထိုးရုန်းကန် ရယ်မောရင်း ရုန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်နေပြီးမှ မမပါးကို သူ ဖျတ်ခနဲ လှမ်းနမ်း

မိသွားသည်။

ဘုရားရေ ... ကိုယ့်အနမ်းကတော့ ကလေးတ**စ်** ယောက်ကို နမ်းသလို မဟုတ်ခဲ့ပါလား။ ဟင့်အင်း ... မရည်ရွယ် ပါဘူး။ အမှတ်တမဲ့မို့ပါ ... ။

မမကို နမ်းမိခိုက်မှာ မမလို ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ရယ် မောမနေနိုင်ဘဲ ကိုယ့်ရင်ခွင်တစ်ခုလုံး ရင်ခုန်သံတုန်ဟည်းသွား ရတာ ... ။ အသံတွေအားလုံး ဆိတ်ငြိမ်သွားခဲ့ရတာ ... ။

ൈനു ...

မမကတော့ ခဏလေး မျက်လုံးမှေးစင်း ငြိမ်သက်

သွားပေမယ့် ချက်ချင်း ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ပုံဖမ်းကာ ...

"ကဲ ့ ကဲ ့ မိုးချုပ်တော့မယ် မောင်၊ ပြန်ကြရအောင်" ဟုပြောကာ ကားပေါ်သို့ တက်ပြီး ကားစက်ရှိုးလိုက် တာမို့ သူက မမဘေးမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

ရှင်းလင်း ဖြောင့်တန်း တိတ်ဆိတ်နေသည့် လင်္ခ

ပြညခင်စာ အားပေါ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🔳

အတိုင်း ကားမောင်းလာချိန်မှာ မမရဲ့ ဆစတွေက ဆည်းဆာ နေရောင်အောက်မှ လွင့်နေသည်။ နေစစ်ရဲ့ လိပ်ပြာကလည်း ဤလမ်းမထက်မှာ လွင့်ကျန်ခဲ့ရသလိုပင်တည်း။

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် ၁၇၇

"အွန်း ့ုုကြာဆို မီ အမေရိကား ခဏသွားနေတာလေ၊ မီနဲ့လက်ထပ်မယ့် အမျိုးသားက ဟိုမှာဆိုတော့ သူအလည် ခေါ်တာနဲ့ လိုက်လည်နေတာ၊ မီတို့ မင်္ဂလာဆောင်ကျရင် ဖိတ်လိုက်မယ်နော်" "ဖိတ်လိုက်လေ ... "

သိပ်တောင် မကြာသေးတဲ့ကာလက တွဲခဲ့ဖူးကြပေ

မော့် ခုတော့လည်း နှစ်ယောက်စလုံးက အေးဆေးပါပင်။ ဒါကို ဆတ်မီတယ်လို့ပဲ ပြောရမလား၊ ဘိုဆန်တယ်လို့ပဲ ပြောရမလား

ဆိ ့ု ။ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် စိတ်အနောင့်အယှက် မပေး ဘဲ ပျော်ရွှင်မှုပေးနိုင်တဲ့အခါ တွဲကြပြီး တစ်ယောက်ကြောင့် တစ်

ႊယာက်မှာ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်လာရတဲ့အခါ ရှောင်ဖယ် သိုက်ကြတဲ့ နက်ရှိုင်းမှုမရှိတဲ့ ဆက်ဆံရေးမျိုးဆိုတာ ဒါမျိုးကို

🖘 ြတာပင် 🚃 ။ အိမ့်မီနဲ့ ပတ်သက်တုန်းကလည်း သူ့ရင်ထဲမှာ 🖚 းလေးနက်နက် မခံစားခဲ့ရ ့္ ။ ဝေးကွာသွားတော့လည်း

သတိမရ။ ခု ပြန်တွေ့တော့လည်း စိတ်လှုပ်ရှားမှုမရှိ ... ။

နေစစ်နဲ့ တွဲတုန်းကာလတွေမှာ အိမ့်မီက နေစစ်ကို 🖚မျိုးမျိုးချုပ်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့တာ မှန်သော်လည်း နေစစ်က အချုပ်

ခံတဲ့အခါ အေးအေးဆေးဆေးပဲ လက်လျော့ကာ နောက်တစ်

ျားသောမ ျားပါးလအတောအတွင်းမှာ ရည်းစားအတည်တကျရပြီး လက္က်တွင် ဆပ်ဖို့တောင် သေချာနေသော မီအစမ်းအတ

ဆပ်ဖို့တောင် သေချာနေသော မို့အစွမ်းအစကလည်း မသေးလွှမ်ပြီ။ ပု ည ခ င် စ ၁ အ ၆ တို က် ကျက်

အခန်း(၂၁)

ကျွန်တော် ခံစားရသလို မမ မခံစားရဘူးလား။ ကျွန်တော် ရင်ခုန်သလို မမ ရင်မခုန်ဘူးလား။ ကျွန်တော်နဲ့ပတ် သက်ပြီး မမမှာ ခံစားချက် မရှိဘူးလား။ ဒီလိုမေးခွန်းတွေကို မမနားကပ်ပြီး အထပ်ထပ်မေးချင်သည်။ သူနဲ့ပတ်သက်တဲ့ မမ

တစ်နေ့တော့ အခွင့်အရေးက ပေါ်လာပါသည်။ နေစစ် ရုံးကအပြန် ဂိုးလ်ဒင်းဘယ်လီ စီးတီးမတ်မှာ ဈေးဝင်ဝယ် တော့ အိမ့်မီနှင့် ဆုံရသည်။ သူ့လိုပဲ တစ်ယောက်တည်း ဈေး လာဝယ်သော အိမ့်မီက သူ့ကို ခနဲ့သလိုလို ရွဲ့သလိုလို အပြုံး လေးဖြင့် ကြည့်ကာ ...

ရဲ့ ခံစားချက်တွေ ပွင့်ထွက်လာအောင် သူ တစ်ခုခုလုပ်ချင်သည်။

"ဘယ်လိုပဲ ... အေးဆေးပဲလား" "အေးဆေးပဲလေ၊ မီလည်း အေးဆေးပဲ မဟုတ်လား။ မတွေ့တာတောင် ကြာပြီနော် ...

ပုည ခင် စေဒအားပေါ် တိုက်

၁၇ဂ 🖿 ပုညခင်

ခုလို ကိုယ့်ကို မထီတရီလေး ကြည့်နေနိုင်ပုံ ထောက်ရင်ထော့ သူ ယူမယ့်သူဟာ နေစစ်ထက်တော့ အခြေအနေ မနိမ့်ပါးတန်ကု ဒါ့ကြောင့်သာ အိမ့်မီက နေစစ်အပေါ် လောဘမထားတော့တာ ဖြစ်မည်ပေါ့ ... 🛚

"ကိုစစ် ... ဈေးလာဝယ်တာလား"

"အင်း . . ့ ဝယ်ပြီးပါပြီ"

"လာလေ ... တစ်ခုခု စားရအောင်"

" ఇం . . . "

သူက ပေါ့ပေါးပါးပါးပင် အိမ့်မီရဲ့ ကမ်းလှမ်းမှုက လက်ခံလိုက်သည်။ အိမ့်မီနဲ့ အတူ စီးတီးမတ်ထဲက ဂျပန်ဆိုင်လေ မှာ ဝင်ထိုင်ဖြစ်ကြသည်။ စားစရာတွေ မှာထားရင်း လေးနက် မရှိသည့် ပေါ့ပါးသော စကားတွေ ပြောဖြစ်ကြသည်။ နေစစ်က

အိမ့်မိနဲ့ စကားပြောရင်း မမကို သတိရနေမိပါသည်။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ ခုလိုတွဲပြီး စားသော

နေတာကို မမ မြင်ရင် ဘယ်လိုခံစားရမလဲ။ ဘယ်လိုပြောမထ ဘယ်လိုတုံ့ပြန်မလဲ ... ။ သဝန်တိုမှာလား။ နေစစ်က မမ ဖုံးကွယ်ထားသော ခံစားချက်တွေ ပွင့်ထွက်လာတာကို လို့ သည်။ မမ သဝန်တိုတာကို မြင်ရဖို့ မမကို ကလိချင် ရိချ**င်**ထ ပါသည်။

"မီ ့ ့ ခဏနော်၊ ကိုယ် အောက်ထပ်က Toilet ကို 🗪 သွားလိုက်ဦးမယ်"

ပုညျှနှင့်စေသနာစ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🔳 ეეტ

နေစစ်က ဓာတ်လှေကားနှင့် အောက်ထပ်ကိုဆင်း

လာရင်း မမကို ဖုန်းခေါ်လိုက်ပါသည်။

"ుాంగి ...

"မမ ္ႏႈမမ အခု ဘယ်မှာလဲ"

"အိမ်မှာပဲလေ၊ မောင်ရော ... "

"ကျွန်တော်က ဂိုးလ်ဒင်းဘယ်လီ စီးတီးမတ်မှာ၊ မမ အိမ်နဲ့ နီးနီးလေးရယ်၊ လာခဲ့ပါလား" -

"အင်း ့ု ပျင်းနေတာနဲ့ အတော်ပဲ၊ လာခဲ့မယ်လေ ့ု့ "

"ဒါဆို အပေါ်ထပ်က ဂျပန်ဆိုင်ကို လာခဲ့၊ ကျွန်တော် အဲ့ဒီက စောင့်နေမယ်"

နေစစ်က ညစ်ကျယ်ကျယ်လေး ပြုံးလိုက်ရင်း ဖုန်း ပိတ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ Toilet ထဲဝင်၊ ဗေစင်မှာ လက်ဆေးပြီး အပေါ် ထပ်သို့ ပြန်တက်လာခဲ့သည်။

ခဏနေတော့ မှာထားသည့် စားစရာတွေ ရောက် လာသည်။ နေစစ်က အိမ့်မီနှင့်အတူ စကားတပြောပြောနှင့် စား

ရင်း မမ ဝင်လာမည့်ဘက်ကို လှမ်းလှမ်းကြည့်နေမိသည်။ သူတို့ ထိုင်နေသည့်နေရာက အောက်ခြေခုံမြင့်မြင့်ပေါ်မှာ ချထားသည့်

ဂျပန်စတိုင်လ် ခြေတံတို ခုံပုလေးမှာပင် ... ။ ကြမ်းပြင်မြင့်မြင့်မှာ ဇင်ထိုင်ခုံအခင်း ထူထူလေးခင်းပြီး တင်ပျဉ်ခွေ ထိုင်စားနေကြ

၁၈၀ 📺 ပုည္သခင်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🔳

200

မိနစ်နှစ်ဆယ်လောက် ကြာတော့ ဆိုင်ထဲသို့ ဝင်လာ သော မမကို တွေ့လိုက်ရသည်။ နေစစ်က မမြင်ချင်ယောင်ဆောင် ကာ အိမ့်မီ ပန်းကန်ထဲသို့ ငါးဥထမင်းလိပ် တစ်လိပ် ထည့်ပေး ရင်း တရင်းတနီး စကားပြောကာ ရယ်မောလိုက်သည်။

မမ မြင်မှာ သေချာပါသည်။ မမ ဒေါသဖြစ်သွား

မလားဟု မျှော်လင်ဆဲမှာ မမက အေးအေးဆေးဆေးပင် နေစစ် တို့ ဘေးနားက စားပွဲမှာ ဝင်ထိုင်ပြီး မီနူးစာအုပ်ကို အေးအေး ဆေးဆေး ကြည့်နေသည်။ နေစစ်က အသာခိုးကြည့်မိသည်။ မမမျက်နှာ တည်ငြိမ်အေးဆေးနေပုံက အံ့ဩစရာ ့ . ။ နေစစ်က မမြင်ချင်ယောင်ဆောင်ထားသလို မမကလည်း မမြင်ချင်ယောင် ဆောင်နေသည်။ ပြီးတော့ စားစရာတွေ မှာပြီး အေးအေးဆေးဆေး ထိုင်စားနေသည်။ နေစစ်က နောက်တစ်ကြိမ် ခိုးအကြည့်မှာ

ဒါ ကျုပ်လုပ်ရပ်ကို ရယ်ချင်တယ်ဆိုတဲ့ စတိုင်လ်မျိုးပေါ့လေ ...။ နေစစ်က အိမ့်မီ မြန်မြန်ပြန်ပါစေဟု ဆုတောင်းရင်

လှစ်ခနဲ ပြုံးလိုက်သော မမမျက်နှာကို မြင်ရလေသည်။ ကြည့်စင်း

မမနဲ့ စကားပြောချင်စိတ်ကို ထိန်းချုပ်ထားရသည်။ "ကိုစစ် ့ ့ စားလေ၊ သိပ်လည်း မစားပါလား"

"စားပါတယ် မီရဲ့၊ အင်း ့ ့ ဒါလေးကောင်းတယ်၊ 🐲

ကြည့်ပါလား၊ ငါးဥလေးကို ဆိမ့်နေတာပဲ" နေစစ်က အိမ့်မီပန်းကန်ထဲသို့ စားစရာတွေ တင်္ခေ

ပြီးတစ်ခု ရွေးထည့်ပေးလို**က်ရင်း** မမဘက်ကို စွေကြည့်ဓိပြန်သည်။ မမက သူ့ ဘက်လှည့်မကြ**ည့်ဘဲ စား**စရာ ဝါးနေရင်းက လှစ်ခနဲ ပြုံးပြန်သည်။ မမမိုးမခ ... ခင်ဗျားဗျာ ... ကျုပ်ကို လှောင်တယ် ပေါ့လေ ့ ့ ။

> စားသောက်ပြီးတော့ အိမ့်မီက ... "ကိုစစ် ... မီ သွားတော့မယ်၊ ကိုစစ်ရော ... "

"ကိုယ် မေမေ့ဖို့ ပါဆယ်လေးမှာလိုက်ဦးမယ်၊ မီ သွားနှင့် സേ"

🏄 "ဒါဆို မီ သွားတော့မယ်နော်"

"အိုခေ ့ ့ဘိုင့် ့ ့ "

အိမ့်မီ ထွက်သွားသည်နှင့် နေစစ်က ဖင်တုရွတ် ဆွဲကာ မမဘေးသို့ လျှောခနဲ ရွေ့ထိုင်လိုက်ရင်း ...

"⋴⋴ , , .

"ශර්ගර් ... "

မမ ပုံစံက ဘာမှမဖြစ်သလို ... ။ "မြင်တယ် မဟုတ်လား ့ ့ "

"အင် ... ဘာကိုလဲ"

"ခုန ကျုပ်နဲ့တွဲတဲ့ ကောင်မလေးလေ၊ လှတယ်မဟုတ် လား"

"အင်း ... မဆိုးပါဘူး၊ လှပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် မင်းစိတ်က္က သူ့အပေါ် လေးလေးနက်နက် မရှိပါဘူး၊ အဲ့ဒီကောင့်မြေလး

ပုညခင်စ႒အုပ်တိုက်

မဟုတ်လား"

ကို မင်း မယူဘူးဆိုတာ မမ တပ်အပ်သိတယ်၊ မမနဲ့ ကွဲပြီး တစ်နေ့ကျရင် မင်း ပန်မဒီနဲ့ပဲ ညားမှာ" "အဓိပ္ပာယ်မရှိတာ မပြောနဲ့ဗျာ၊ ပန်က ကျုပ်သူငယ်ချင်း" "ဒါပေမယ့် သူက မောင့်ကို ချစ်နေတာ မောင့်ကိုကြည့်တဲ့ သူ့မျက်လုံးတွေကို မြင်ရုံနဲ့ မမ သိတယ်၊ မဆိုးပါဘူး၊ တစ်နေ့ကျ မင်း ပန်မဒီနဲ့ လက်ထပ်လိုက်ရင် မင်းဘဝ ပျော်ရွှင်ရမှာပါ၊ ကဲ ့ ရော့ ့ စားလိုက်ဦး၊ မင်းကြိုက်တဲ့ ထမင်းလိပ်တွေ မှာထားပေးတယ်၊ ခုန မင်း မမမြင်အောင် သရုပ်ဆောင်ပြနေ့ရတာနဲ့ ကောင်းကောင်း မစားလိုက်ရဘူး

မမရာ ... ခင်ဗျားဗျာ။ ကျွန်တော်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘာမှမခံစားရတာလား။ ဒါမှမဟုတ် ခံစားချက်ကို ဖုံးကွယ်ထား တာလားဗျာ။

နေစစ်က အေးဆေးတည်ငြိမ်လွန်းသော မမကို ကြည့်ရင်း သက်ပြင်းတစ်ချက် ရိုက်လိုက်မိရင်း ...

"မမ ... နည်းနည်းမှ သဝန်မတိုဘူးလားဟင်"

"သဝန်တိုရအောင် မောင်က ကျွန်မ ရည်းစားမှ မဟုတ်

ဘဲ"

မမရယ် ္ပါ။

ပုည ခင်စော အာပ်တိုက်

အခန်း (၂၂)

နေစစ်သည် Mount Pleasant (မောင့်ပလဲစန့်) ဟိုတယ်တည်ရှိရာ ဖိုးစောင်းတောင်ပေါ်သို့ ကားမောင်းတက်လာ ရင်း အနားက မမကို ငှဲကြည့်မိသည်။ လှပသော ပတ်ဝန်းကျင် **ှ**ခင်းတွေကို ငေးမောကြည့်နေသော မမမျက်နှာလေးက ကြည်လင် လန်းဆန်းနေခဲ့ပါသည်။

နေစစ် နေပြည်တော်ကို လာတိုင်း ဥတ္တရသီရှိမြို့ နယ်ထဲက မောင့်ပလဲစန့်ဟိုတယ်မှာပဲ တည်းလေ့ရှိသည်။ ဟိုတယ် က နေပြည်တော် တစ်မြို့လုံးနီးပါးကို စီးမြင်နိုင်သော ဖိုးစောင်း တောင်ပေါ်မှာ ရှိတာမို့ သာယာလှပသည်။ တာဝါပေါ်က စား သောက်ဆိုင်မှာ ညရှုခင်းကို ငေးမောပြီး ညစာစားရတာကို ကြိုက် သည်။

ပုံမှန်အတိုင်းဆိုရင်တော့ နေစစ်က အောင်ခုန်နိုင် ပု ည စ ငီ စ ၁ အ ၆ တို က် ကျား

၁၈၄ 🔣 ပညာင်

အတူလာဖြစ်တာပင် ့ ။ နေ့ခင်းပိုင်း ရုံးကိစ္စလေးတွေလုပ်၊ တွေ့ စရာရှိသည့် လူကြီးတွေကို တွေ့ပြီးလျှင် ဒီဟိုတယ်မှာပဲ ညအိပ် ပြီး မနက်အစောကြီး ထကာ ရန်ကုန်ပြန်ကြတာပင်။

ဒီတစ်ခေါက်မှာတော့ မမက သူနှင့်အတူ နေပြည် တော် လိုက်ချင်သည်ဟု တောင်းဆိုလာခဲ့သည်။ သူက အနည်း ငယ် တွေဝေသွားကာ ...

"မသင့်တော်ဘူး ထင်တယ်"

ဟု ပြောမိတော့ မမက ရယ်မောလိုက်ရင်း ...
"မမက လိုက်ချင်လို့ လိုက်ချင်တယ်ပြောတယ်၊ မောင်က ခေါ်ချင်ရင် ခေါ်သွားပေါ့၊ ဟိုရောက်ရင် ဟိုတယ်မှာ တစ် ယောက် တစ်ခန်းအိပ်ပြီး မနက်ကျ ပြန်လာရုံပဲပေါ့၊ ဒါ ဘာများ မသင့်တော်စရာရှိလဲ ..."

ဒါဟာလည်း မမရဲ့ ကိုယ့်သဘောကိုယ်ဆောင် ထင်ရာစိုင်းတတ်တဲ့ အကျင့်တွေထဲက တစ်ခုဟု ဆိုရမှာပင် အုပ်ထိန်းမည့်သူလည်း မရှိ၊ ပိုက်ဆံလည်း ရှိတာမို့ ဘယ်သူ့ ေ ဂရုမစိုက်ဘဲ ထင်ရာစိုင်းနေလာခဲ့တာ နှစ်ဘယ်လောက်တောင် ကြာခဲ့ပါလိမ့်ဟု သူကတွေးမိရင်း ...

"မမ ့ ့ ခင်ဗျား အမြဲ အဲ့ဒီလိုပဲလား"

"ဘာကိုလဲဟင် ... "

"တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ တွဲပြီဆို အတူညအိပ်ခ**ီး ထွင်** ဖို့ ဝန်မလေးတာ မမ အကျင့်လား ..."

ပုညခင်စ႒ေအာ့ပေါတီက်

တကယ်ချစ်လို့ ဇူးခဲ့သည် 📺

သူက ဒေါသစိတ်ဖြင့် မေးမိတော့ မမက ပြုံးလိုက်

ရင်း ... "အဲ့ဒီလို အတူခရီးထွက်ချင်စိတ် ပေါ်လာတာတော့ ခုမှ တစ်ခါပဲ ရှိသေးတာ ..."

အင်း ... ရူးရတော့မည် ထင်ပါရဲ့။ မချစ်ဘူး ပြော သည်။ လက်မထပ်ဘူး ပြောသည်။ သဝန်လည်းမတို။ ပြီးတော့ ခုလို သူ့ကို တုန်လှုပ်စေမည့် စကားမျိူးတွေလည်း ပြောတတ်ပြန် လေသည်။

မမနဲ့ အတူ နေပြည်တော်ထိ လာဖို့ နေစစ်က ခက် ခက်ခဲခဲ စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ခဲ့ရပါသည်။ သူ့ ဘဝမှာ မိန်းကလေး တွေနဲ့ တွဲခဲ့ဖူးတာမှန်သော်လည်း ဟိုတယ်တကာ ခေါ်သွားပြီး အိပ်တတ်သည့် ပေါက်လွှတ်ပဲစား အကျင့်မျိုးတော့ မရှိခဲ့ ... ။ နမချင်းစာနာရမည်ဟူသော မေမေ့အဆုံးအမကို လေးစားခဲ့သလို သူကိုယ်တိုင်ကလည်း ကိုယ်မချစ်ဘဲ သာယာရကလေး တွဲသွား တွဲလာ လုပ်နေသော မိန်းကလေးမျိုးနှင့် မလွန်ကျွဖို့ အတတ်နိုင် ဆုံး ထိန်းခဲ့တာပင်။ မိန်းကလေးတွေက ရေလာမြောင်းပေး လမ်း ကြောင်းပြရင်တောင် အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြပြီး ငြင်းပယ် ရောင် ထွက်ခဲ့သည်ချည်းပင်။

ခုတော့ ... မမက ခပ်တည်တည် တောင်းဆိုလာခဲ့ သည်။ မမဘက်က ဒီလိုစပြောတဲ့အကြောင်း တခြားတစ်ယော့ကို ဘစ်ယောက်ကိုသာ သူပြန်ပြောမိရင် ဒါဟာ မမရဲ့ ရေလာ့မြောင်း

ပုညခံုင်စားသခုပ်တိုက်

.om

၁၈၆ 🔳 ပုညာင်

ပေး ဖြားယောင်း မြှူဆွယ်မှ စတင်လာခြင်းဟု ယူဆ သတ်မှတ်

ကြတော့မှာ အသေအချာ။

သို့သော် ... မမမှာ အဲ့ဒီလို စိတ်မျိုးမရှိတာကို သူက အခိုင်အမာယုံကြည်လျက်ရှိပါသည်။ သူ့ ကိုကြည့်တဲ့ မမရဲ့မျက်လုံး

တွေ သန့်စင်မှုရှိတာကို သူခံစားရသည်။ မမဟာ ယောက်ျားပျို တွေကို ဖြားယောင်းသုံးဆောင်တတ်တဲ့ မိန်းမမျိုး မဟုတ်တာကို မေနှင့်တွဲနေသည့် အချိန်ကာလအတွင်းမှာ သူသိခဲ့ရသည်။

ဘွနေသည္ အချနကာလအတွင်းမှာ သူသခဲ့ရသည်။ အားငယ်အထီးကျန်စိတ်ကို မောက်မာဟန်ပြ၍

ဖုံးကွယ်ထားသော မမ၊ မာယာများသလိုလိုနှင့် ရိုးတုံးသော မမ ့ု့ ။ မမနှင့် နီးစပ်တော့မှ အပေါ် ယံ အကာတွေအောက်က ဖုံးကွယ်ထားတဲ့ မမရဲ့စိတ်ကို သူ တဖြည်းဖြည်း နားလည်လာခဲ့

ရသည်။ တစ်ခါတစ်ခါ မမရဲ့ ထင်ရာစိုင်းတတ်ပုံကြီးက ဟော့ရှော့လုပ်သလိုကြီးမို့ ဓာတ်မသိလျှင် အတင်မှားစရာဖြစ်ရ

သည်။ ဘယ်သူ ဘာထင်မယ်ဆိုတာ ထည့်မတွေးဘဲ သူလိုက်ချင် တာပဲ သူ ရေ့တန်းတင် ပူဆာနေခဲ့တာမို့ နေစစ်က ရင်လေးလေး

နှင့်ပင် လိုက်လျောခဲ့ရသည်။

သို့သော်လည်း တကယ်တမ်း အတူထွက်လာကြ တော့လည်း ပျော်ရတာပင်။ မမရဲ့ ပျော်ရွှင်လန်းဆန်းသော ပုံစံ လေးက နေစစ်ရဲ့ လေးနေတဲ့ရင်ကို ပေါ့လာစေသည်။

မမက ကလေးတစ်ယောက်လို သီချင်းတွေ အော်

ပုညခင်စၥအုပ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ဇူးခဲ့သည် 🔳

200

ဆိုလာသည်။ သူကြိုက်တဲ့ သီချင်း CD တွေ ယူလာပြီး ကား ကက်ဆက်ထဲထည့်ကာ တစ်ချပ်ပြီးတစ်ချပ် ဖွင့်ရင်း နားထောင် လိုက်၊ လိုက်ဆိုလိုက် ထိန်းလို့ကို မနိုင် ... ။ သူက ...

"မမရာ ... နားငြီးတယ်ဗျာ၊ တော်ဗျာ ... တိတ်ဗျာ" ဟု အော်တော့ မမက ခဏလေး ကြောက်ချင်

ဟု အောတော့ မမက ခဏလေး ကြောက်ချင် ယောင်ဆောင်ပြပြီး နောက်တော့လည်း မဆိုဘဲမနေ ... ။

ကားရပ်နားလို့ ရသည့် အဝေးပြေးလမ်းမကြီး တစ် နေရာမှာ ကားခဏရပ်ပြီး ကားဘေးတံခါးနှစ်ချပ်ကို ဖွင့်ထားကာ စကားတပြောပြောနှင့် မမ ယူလာသည့် ထမင်းဘူးကို အတူစားခဲ့ ရသည့် အချိန်လေးက ဖိုးစောင်းတောင်ပေါ် ရောက်လာသည်အထိ သူ့ရင်ကို လှုပ်ခတ်နေစေသည်။

မမ ကျွေးသည့် ထမင်းဘူးထဲက စားသောက်ဖွယ် ရာတွေကလည်း သူ့ကို အံ့အားသင့်စေခဲ့တာပင်။

"မမ အိမ်က အဒေါ်ကြီးက ဟင်းချက်ကောင်းလိုက်တာ နော်"

ဟု သူပြောတော့ မမက ပြုံးလိုက်ရင်း ... "ဟိုအဒေါ်ကြီးချက်တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီအဒေါ်ကြီး ချက် တာပါ"

ဟု သူ့ရင်ဘတ်သူ ပုတ်၍ပြောတာမို့ သူက ရယ် လိုက်ရင်း ...

'အဟက် ... မမလား ထမင်းဟင်း ချက်မှာ"

ပုညခင်စေသနာစ်တိုက်

MAN DU

၁ဂဂ 🔳 ပုညခင်

"မယုံဘူးပေါ့ … "

"မယုံပါဘူး ... "

"တို့ပုံက မချက်တတ်တဲ့ပုံ ပေါက်နေတယ်ပေါ့"

"ສີເບຼີ ... "

"မမဘဝမှာ သေချာ ကျွမ်းကျင်တတ်မြောက်ခဲ့တဲ့ အလု**ပ်** ဆိုလို့ ထမင်းချက်တာနဲ့ ၊ လူမော ပြုစုရတဲ့ အလုပ်ပဲရှိတာ၊

အင်း ့ ့ အခုလို ပိုက်ဆံရှိပြီး ကားစီးနိုင်တဲ့ အချိန်**ရောက်** တော့ ကားမောင်းတဲ့ပညာတစ်ခု တိုးလာတာပေါ့ ..."

မှမ စကားက သူ့ကို တွေးစရာတွေအများကြီး

ပေးခဲ့တာပင် ့့ ။ သို့သော် မမပြောသလောက်သာ သူ နားထောင်

ခဲ့သည်။ စားရင်းဆောက်ရင်းမို့ ဘာမှဆက်မမေးခဲ့ ့ ့ ။ မေးလည်း မေက ဖြေမှာမှမဟုတ်တာ။ မမ သူ့ဘာသာ ပြောချင်လာတဲ့

အချိန်တစ်ခုကိုပဲ မျှော်လင့်ရတော့မှာပင် ္ပ္ ။

ညနေခင်း လေပြေအေးအေးက လယ်ကွင်းပြင်ကြီး ကို ဖြတ်၍ နေစစ်တို့ဆီ တိုက်ခတ်နေခဲ့တဲ့ ထိုအချိန်လေး ...။ ကားထဲမှာ ထိုင်ရင်း ထမင်းဘူး ကိုယ်စီ စားခဲ့ကြတဲ့ ရင်းနှီးမှု၊

အတူရယ်မောခဲ့သည့် ချိုလွင်သဲစဉ်များ၊ လက်နှစ်ဖက်ကို ၄ှေ့ကာ ယမ်းကာ ခန္ဓာကိုယ်ကို ယိမ်းနွဲ့ရင်း သီချင်းလိုက်ဆိုနေတဲ့ မမရဲ့ ဗရတ်ကျကျ ကလေးဆန်မှု၊ ကားကိုမှီရပ်၍ အဝေးဆီ မျှော်ငေး

နေတဲ့ မမရဲ့ လှပသော ပုံရိပ်ကလေးကို အမိအရ ဓာတ်ပုံရိုက်ယူ လိုက်နိုင်ခဲ့သော သူ့ရဲ့ကျေနပ်မှု ... ။ ဒီကြည်နူးကျေနပ်မှုကလေး

ပုသ ခင်စၥ အပြဲ တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ဝူးခဲ့သည်

၁ဂ၉

တွေကို ဆက်လက် လွယ်ပိုးသယ်ဆောင်ပြီး နေပြည်တော်အထိ ခရီးဆက်ခဲ့ကြသည်။ လမ်းတစ်လျှောက်မှာတော့ ပန်းတွေ ပြန့်ကျွဲ ကျန်ခဲ့သည်ဟုတောင် တင်စားရလောက်အောင် ဒီခရီးက နေစစ် ကို ပျော်ရွှင်စေခဲ့သည်။

သို့သော် ့ နေစစ်က ကိုယ့်ပျော်ရွှင်မှုကို မမအား မပြသချင်ပေ 🚃 ။

နေစစ် မောင်းလာသော ကားက ဖိုးစောင်းတောင် ပေါ်က မောင့်ပလဲစန့်ဟိုတယ်ဝန်းထဲသို့ ရောက်လာချိန်မှာတော့ ညနေခင်း နေခြည်တွေလည်း ညှိုးခဲ့ပြီ ... ။

တောင်ပေါ်က လှမ်းကြည့်လျှင် နေပြည်တော်မြို့ တစ်ခွင်က မီးပွင့်ကလေးတချို့တလေကိုပင် မြင်ရသည်။

"అఅ ... "

"ශරිගර් ... "

"မမအတွက် အခန်းက ဟိုဘက် ဘန်ဂလိုမှာ ရတယ်၊ ကျွန်တော်က ဒီဘက်မှာ၊ အခန်းချင်း သိပ်တော့မဝေးပါ ဘူး၊ မမအခန်းထဲ သွားနားလိုက်တော့လေ၊ ကျွန်တော် လည်း နားလိုက်ဦးမယ်၊ ညစာကိုတော့ တာဝါပေါ်က ဆိုင်မှာ စားတာပေါ့ ... "

"မမ သိပ်မဆာပါဘူး၊ စားလာတာ မကြာသေးဘူးလေး္လွပ် တော်တော်ကြာမှ စားကြတာပေါ့၊ ဒါနဲ့ မောင့်အလုပ်ကိုစွိ നണേ ...

ပုညခွင်စေသေအုပ်တိုက်

၁၉၀ 🟬 ပုည်ခင်

"မနက်ဖြန်မနက်စောစော ရုံးချိန်ကျမှ ကျွန်တော့်ဘာသာ သွားစရာရှိတာလေးတွေ သွားလိုက်မယ်၊ မနက်ဖြန် ညနေ ပြန်တာပေါ့ ..."

နေစစ်က မမကိုပြောရင်းက ကားနောက်ခန်းထဲက ကျောပိုးအိတ်ကို လှမ်းယူရင်း ထိုင်ခုံထောင့်က တယောအိတ်ကို မြင်သွားကာ ...

"ဒီတယောအိတ်က ဘာလို့ယူလာတာလဲ ... "

"ခရီးသွားရင် ယူနေကျလေ၊ ဘာရယ်မဟုတ်ပါဘူး၊ ပျင်း

ရင် တယောထိုးရအောင် ယူလာတာ ... '

"သေချာရော ထိုးတတ်လို့လား"

"နားထောင်ပြီးမှ မေးပေါ့ကွယ်" မမက သူ့တယောအိတ်ကို ဆွဲယူလွယ်ပိုးပြီး ဘန်

ဂလိုဆီ လျှောက်သွားပြီမို့ နေစစ်က မမပုံစံလေးကို သဘောကျ

စွာ ရပ်ကြည့်နေလိုက်မိသည်။ "ဟေ့ ့ ရပ်ကြည့်မနေနဲ့ နော်၊ အခန်းထဲဝင်တော့ ့ ့ "

မမက သူ့ကို လှည့်မကြည့်ဘဲ လက်မြှောက်ပြကာ အော်ပြောသွားခဲ့တာမို့ သူက ဟက်ခနဲ ရယ်မိပြီး သူ့အခန်းဘက် သို့ လျှောက်လာခဲ့ပါသည်။

*** * ***

်**အခန်း** (၂၃) ⊛ ⊛ €

ရောက်ရာက်ချင်း ရေမိုးချိုးပြီး အိပ်ရာထက်မှာ ခဏ လှဲစန့်အညောင်းဖြေရင်း သူအိပ်ပျော်သွားခဲ့သည်။ သူ နိုးလာတော့ ည ၈ နာရီကျော်ခဲ့ပြီ။

မမများ ဗိုက်ဆာနေမလားဟု တွေးကာ သူ အမြန် ထကာ အခန်းတံခါးပိတ်ခဲ့ပြီး မမ အခန်းဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့ သည်။ မမအခန်းရှေ့ရောက်တော့ ဟိုတယ်ဝန်ထမ်းလေး တစ်

ယောက်က နေစစ်ဆီ လျှောက်လာကာ ...

"အစ်ကို ... ဟိုအစ်မ ခုပဲ ဟိုဘက်ထွက်သွားတာ တွေ့ လိုက်တယ် ခင်ဗျ"

ဟုပြောတာမို့ ကောင်လေး လမ်းညွှန်ပြသော လမ်း အတိုင်း ဆက်လျှောက်လာခဲ့သည်။ နေစစ်က လမ်းလျှောက်ရင်္ဌှ^လ ဟိုဒီလှမ်းကြည့် ရှာဖွေနေချိန်မှာပဲ အဝေးဆီက လွင့်လာွနွဲထာ တယောသလေးကို ကြားလိုက်ရသည်။

ပုညချစ်စေသနားစ်တိုက်

ပုညခင်စေဒအာဝ်တိုက်

၁၉၂ 🔳 ပုညသင်

သူ တယောသံလာရာသို့ မုန်းဆရင်း ဆက်လျှောက် လာခဲ့သည်။

အသံလာရာနေ ရာကတော့ သုံးထပ်တာဝါဘက်ဆီ

က ဖြစ်သည်။

နေစစ်က တာဝါပေါ်သို့ ဓာတ်လှေကားဖြင့် တက် လာခဲ့သည်။ တာဝါပေါ်က စားသောက်ဆိုင်မှာ လူသူရှင်းလင်း နေခဲ့ပြီး တယောသံကလေးက ဆိုင်ရဲ့ တစ်ဖက်ထောင့်ဆီမှ ထွက် ပေါ်နေခဲ့သည်။

အလင်းရောင်ပျပျအောက်မှာ မမက မတ်မတ်လေး ထိုင်ရင်း တယောထိုးနေခဲ့သည်။ ဖြူလွနေသော ရုပ်ဆန်ဆုန်

ကော်လံကတုံး အင်္ကျီလက်ရှည်ပွပွလေးနှင့် လီနင် ဘောင်းဘီရှည် ဖြူလွလွလေးက လေကြောင့်တဖျတ်ဖျတ်လုပ်နေသည်။ အကောက်

ပြေစ လှိုင်းတွန့်ဆံပင်ရှည်ကလေးတွေက မျက်နှာနားမှာ ဝဲနေ သည်။ မမရဲ့ ဟိုးနောက်ဘက်အဝေးမှာတော့ မီးရောင်လင်းလက်

သော ညရှုခင်း ... ။

ပတ်ဝန်းကျင်က တယောသံမှအပ တိတ်ဆိတ်နေ သည်။ မမရဲ့အာရုံက တယောမှအပ တခြားသို့ ရောက်ဟန်မတူ။ ဘိုးတံကိုင်ကာ ရွေ့လျားနေသော ညာဘက်လက်နှင့် တယောကြီး တွေပေါ်မှာ ထိဖိရွေ့လျားနေသော ဘယ်လက်တစ်ဖက်။ တယော ပေါ် ထိဖိထားသည့် မေးစေ့လုံးလုံးလေး။ စင်းကျနေသော မျက် တောင် ထူမည်းရှည်စင်းကလေး ... ။ အရာအားလုံးကို မှုန်ပျပျ သာ မြင်ရသော်လည်း ထိုမြင်ကွင်းက သူ့ကို ညှို့ခေါ်နေခဲ့သည်။ တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🔳

ဘာကြောင့်မှန်းမသိ တယောသက ဝမ်းနည်းစရာ ကောင်းသည်ဟု ခံစားမိသည်။

သူ မမနောက်မှာ အသာအယာ ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး တယောသံလေးကို နားထောင်နေမိသည်။

နားထောင်ရင်းကပင် သူ့စိတ်တွေ ညွှတ်နူး ယိမ်း သိုင်လာခဲ့ရသည်။ ဘာ့ကြောင့်မှန်းမသိဘဲ မမကို သနားသည်။ ဘာ့ကြောင့်မှန်း မသိဘဲ မမနားက မခွာချင် ့ ့ ။ ဘာ့ကြောင့်မှန်း ဗသိ မမကို နှစ်သိမ့်ပေးချင်သည်။ ဘာ့ကြောင့်မှန်းမသိ မမကို သူ ချစ်ခဲ့မိလေသည်။

နေစစ်သည် တဖြည်းဖြည်း တုန်ယင်ငိုချင်လာရကာ ^{မေရဲ့} ခန္ဓာကိုယ်လေးကို နောက်ဘက်ကနေ ဖွဖွသိမ်းဖက်ထား လိုက်မိသည်။ မမ၏ တယောသံက နွဲ့သွားသည်။ မမက ပထမ တော့ ရန်းသည်။

"မမ ... ပလိစ် ... ကျေးစူးပြုပြီး ငြိမ်ငြိမ်လေး နေပေးပါ

သူက မမနားနားကပ်ကာ တီးတိုးတောင်းပန်တော့

🖦က အလိုက်သင့်လေး ငြိမ်သက်သွားခဲ့သည်။

ြီးတော့ တယောသံလုံး ဆက်လက်ထွက်ပေါ် လာ သည်။ သူက မမ ပခုံးပေါ် မေးစေ့တင်၍ ငြိမ်သက်စွာ နားထောင် 🖴လိုက်သည်။ သူဖက်လိုက်စဉ်က ပို၍ နူးညံ့လာသော တယောသံ ာ သွက်လက် မြူးကြွလာသည်။ တယောသံက မမရဲ့ စိတ်ခံစွား^{ကိ}

ချက်ကို ဖော်ပြနေလေသလား ... ။

ပုညခင့်စေသနာပေတိုက်

ပုည္ခင်စၥအုပ်တိုက်

🔳 ပုညခင်

ခဏနေတော့မှ ရပ်တန့်သွားကာ မမက တယောက် ပခုံးပေါ်မှ ချလိုက်သည်။

"⋴⋴ ... "

"အင်း ... ပြော ... "

မမအသံကလည်း သူ့လိုပဲ တိုးတိုးကလေး 🚃

"မမကို ကျုပ် ချစ်မိသွားရင် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ့ "မချစ်မိအောင် ကြိုးစားပေါ့ ...

"ကျပ် မကြိုးစားနိုင်တော့ဘူးဗျ"

"မမကို ချစ်ရင် မင်းပဲ ခံစားရမှာ ... "

"အင်း'့ ့ ခံစားရပစေ၊ ခံစားချင်တယ်၊ မမကလည်း ကျစ်

ကို ချစ်တာပဲ မဟုတ်လား"

"မချစ်ပါဘူး 🚃

"ညာတယ် ... "

"မမက မချစ်တတ်ဘူး"

"ஹთు ... "

"⊌⊌ …"

·"အင်း ္ _ "

"မမအကြောင်း ပြောပြပါလား ... "

"မသိချင်ပါနဲ့၊ မမလည်း မောင့်အကြောင်း မသိချင်အ

သိလာရတဲ့ အကြောင်းတရားတွေပေါ် မူတည်ပြီး စိတ်ခဲ့တ

ပုညခင်စေဒအျပ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ရႊခဲ့သည် 🔳

ချက်တွေ ပြောင်းလဲသွားရမယ့်အစား ဒီအတိုင်း ဘာမှမသိ ဘဲ ခုလို နီးနီးလေးရှိနေရတာကို ကြိုက်တယ်"

"မမက ရူးနေတာ္…

"ဟုတ်တယ်၊ တို့က ဘဝတစ်လျှောက်လုံး တစ်နည်းတစ်ဖုံ

ရူးသွပ်လာခဲ့တဲ့ သူလေ ့ ့ " "ရှယ်လီ ... "

"အင်း . . . အမျိုးမျိုး ခေါ်နေတာ့ပဲ"

"ဒီနာမည်ကို ပိုကြိုက်တယ်၊ ရှယ်လီ ... မင်းကို ကိုယ် သိပ်ချစ်ဝှာယ်"

"မရိသေဘူးကွာ၊ ငရဲကြီးတော့မှာပဲ"

"မမက နှစ်နှစ်တည်းကြီးတာပါ၊ သိပ်လူကြီးမလုပ်စမ်းပါ

<u>ቅ</u>ም...

မမက တိုးတိုးလေး ရယ်မောလိုက်ပါသည်။ ထို့နောက်မှာတော့ ...

အဲ့ဒီအနေအထားလေးအတိုင်း ငြိမ်သက်ရင်း ဟိုး

ရေးဝေးက ညရှခင်းကို နှစ်ယောက်အတူ တိတ်ဆိတ်စွာ ငေးမော

နေခဲ့မိလေသည်။

1 20 0 5 0 2 sp 5 ch 2 5

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 💥 აცე

ပန်တို့အိမ်နဲ့ နေစစ်တို့အိမ်က ဒီလိုပဲ မကြာစဏ အစားအသောက် ဖလှယ်ရေးအစီအစဉ် ရှိတာမို့ ပန်က ခြေမြန်တပ် သား ဖြစ်ရသည်။

ပန်က လက်ဖက်စားရင်း ပန်ပြောချင်တဲ့ စကားကို အန်တီကို ပြောသင့် မပြောသင့် စဉ်းစားနေမိသည်။ ဒေါ်မိမိမြတ်က ပန် ယူလာတဲ့ ချိုင့်ထဲကို မုန့်ပြန်

ထည့်ပေးပြီး ချိုင့်ကိုဆွဲယူလာကာ ပန့်ရှေ့ စားပွဲပေါ်မှာ တင်လိုက်

"သမီးကို ပြောစရာရှိတယ်"

"အန်တိုကို ပြောစရာရှိတယ်" နှစ်ယောက်သား စကားပြိုင်တူပြောထွက်သွားတာမို့ အံ့ဩကာ ရယ်လိုက်မိကြသည်။

ဒေါ်မိမိမြတ်က ပန့်ရှေ့ခုံမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ရင်း ...

"ပြောစရာကတော့ သားအကြောင်းပဲပေါ့ သမီးရယ်၊ သမီး

നണു ... "အဟင်း ့ ပန်လည်း စစ်အကြောင်း ပြောမှာ ့ "

"ဟုတ်လား . . . ဒါဆို သမီးပဲ အရင်ပြောတော့ . . . "

"စစ်က ခုတလော တစ်မျိုးဖြစ်နေတယ် အန်တီရဲ့၊ သေ

ြာမြေမာတ်ပေမယ့် သူ မူမမှန်တာကို ပန် ျှင^{်လို} ခံစားမိနေတယ်၊ အရင်ကဆို စစ်က ပန့်ကို တဂျီဂျီ ဇွန်^{တို} ဆက်ပြီး စကားသိပ်များတာ၊ ခဆို လုံးက

ပုည္ခ**်ီးစ႒အုပ်**တိုက်

အခန်း (၂၃)

"ပန်ရေ ... သမီး မာမီရဲ့ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲလက်ရာကတော့ ပထမတန်းစားပဲ၊ အန်တီကြိုက်မှန်းသိလို့ သူ့ခမျာ တကူ တက ချက်ပေးရှာတာ၊ အတော်ပဲ အန်တီလည်း ဒီနေ့ အုန်းစိမ်းကျောက်ကျောလေး ထိုးထားတာရှိတယ်၊ သမီ မာမီ သိပ်ကြိုက်တာလေ၊ သမီးတို့ ချိုင့်ထဲပဲ ပြန်ထည့်တေ လိုက်တော့မယ်နော် ...

"ဟုတ်ကဲ့ ့့ အန်တိ" ဒေါ်မိမိမြတ်က ဖန် ယူလာသည် ချိုင့်ထဲက မုန

တွေကို အိမ်က ပန်းကန်တွေထဲ လှယ်ထည့်ရင်း ပန့်ကို လှမ်းမြေ သည်။

ပန်ကတော့ အန်တီ ကိုယ်တိုင် သုပ်ပြီး ချထားထေ သည့် လက်ဖက်သုပ် ပန်းကန်နားက မခွာဘဲ အဆက်မပြ

စားနေသည်။ ပုည ခင်စေးဘနာဝေတီက် ၁၉၇ 🔳 ပညာခင်

ı

တောင် မကိုင်တဲ့အခါ မကိုင်ဘူး၊ ဘယ်ရောက်နေလဲမေး လည်း ဝါးတားတား လုပ်နေတယ်၊ မနေ့က ညဦးပိုင်းက

သူ့ဆီဖုန်းဆက်တော့လည်း မကိုင်ဘူး ... "

"အေး ့ အန်တီလည်း အဲ့ဒါပဲ ပြောမလို့၊ သားက အရင်

တုန်းကဆို နေပြည်တော်သွားရင် ဘယ်တော့မှ တစ် ယောက်တည်းသွားတာ မဟုတ်ဘူး၊ အောင်ဇင့်ကို အမြီ

ခေါ် သွားတာ၊ မနေ့ကတော့ တစ်ယောက်တည်း ထွက်သွား တယ်လေ၊ ပြီးတော့ ... သူ့ကားလည်းယူမသွားဘူး၊ ရှိုးရွမ်း

မှာပဲ ထားခဲ့တာတဲ့၊ သူ လိုင်းကားလည်း မစီးတတ်ပါဘူး၊ ဘယ်သူနဲ့ သွားမှာလဲ မေးတော့လည်း သူငယ်ချင်းနဲ့လို့

ပြောတယ်၊ ဘယ်သူငယ်ချင်းလဲမေးတော့လည်း တိတိ

ကျကျ မဖြေဘူး ... ၊ အန်တီကတော့ ဟိုတစ်ခါ အိမ့်မီ ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးနဲ့ တွေ့ပြီးကတည်းက သားကို မိန်း

ကလေးကိစ္စ္က အရှုပ်အထွေးဖြစ်မှာ စိုးရိမ်နေမိလို့လား မပြော

တတ်ဘူး၊ သားကို စိတ်ပူနေမိတယ် ... " လူဆိုတာ ကိုယ်ချစ်ခင်အာရုံစိုက်ရတဲ့ သူ တစ်

ယောက်နဲ့ ပတ်သက်ရင် အလိုလိုသိမှုမျိုးတွေ ဖြစ်တတ်သလား တော့ မသိပါ။ ပန်သည်လည်းပဲ စစ် မိန်းကလေးတကာနဲ့ တွဲ တတ်တာကို သိပ်ပေမယ့် ဒီတစ်ခါတော့ ရင်ထဲမှာ စိတ်ပူသလို

ခံစားရသည်။ အထူးသဖြင့်တော့ မမမိုးမခနဲ့ ပတ်သက်လိုပေါ့ ... မ မမမိုးမခနဲ့ တွဲနေတာများလားလို့ တွေးမိသလို အလေးအန*က်ကြီး*

ပျော်ဝင်နေတာများလားဟုလည်း တွေးမိရသည်။

ပုည္ခင်ခ႑ေသာပြဲတိုက် -

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🚆 🕆

"အန်တီ ... ဖုန်းလာပါတယ်၊ အန်တီ ဒေါ်ချိုချိုလင်းတဲ့"

"ဪ ့ ့ စကာနော် သမီး"

အိမ်က ကောင်မလေးက လာပြောတာမို့ ဒေါ်မိမိ မြတ်က အိမ်ရှေ့သို့ ခပ်သွက်သွက်လေး လျှောက်ထွက်လာခဲ့ပါ

သည်။ ဒေါ် ရှို၍လင်းဆိုတာက ဒေါ်မိမိမြတ်ရဲ့ ခင်မင်သော

မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ပင်။ ချိုက မြတ်လို ခပ်ရိုးရိုး အိမ်ရှင်မမျိုး

ဗဟုတ်။ ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းတွေကို ယောက်ျားနှင့် ရင်ပေါင်

တန်းပြီး လုပ်ကိုင်နိုင်သူ၊ ဟိုဒီ လမ်းများ ခရီးသွားလေ့ရှိသူမို့ တစ်ခါတစ်ရံမှာသာ ဒေါ်မိမိမြတ်နှင့် ဆုံဖြစ်ကြတာပင်။

ဒေါ်မိမိမြတ်က ဖုန်းကောက်ကိုင်လိုက်ရင်း ...

"ချိုရေ ့ ့ မတွေ့ရတာ ကြာပြီနော်"

"ဟုတ်တယ် မြတ်ရေ၊ ချိုလည်း ခရီးတွေ ဆက်တိုက်ထွက် ဖြစ်နေတာနဲ့ မြတ်နဲ့မတွေ့ဖြစ်တာ၊ ခုလည်း ရန်ကုန်ပြန်

မရောက်သေးဘူးလေ ... "

"အခု ဘယ်ရောက်နေတာလဲ ... "

"နေပြည်တော်မှာလေ . . ၊ အလုပ်ကိစ္စလေးတစ်ခု ရှိလို့ ချို့ အတွင်းရေးမှူးမလေး ခေါ်ပြီး ထွက်လာခဲ့တာ၊ ရောက် တာတော့ နှစ်ရက်လောက် ရှိပါပြီ၊ တစ်ရက် နှစ်ရက်

လောက် ဆက်နေဖြစ်ဦးမယ် ... "

"ဟုတ်လား ့ ၊ မြတ်ရဲ့သားလည်း မနေ့က နေပြည်တွေကို သွားတယ်လေ၊ ဒီနေ့တော့ ပြန်လာပါပြီ"

ပုညခင်စေဒဆုပ်တိုက်

MAN DO

၂၀၀ 🔳 ဟူသင်

"အင်း ... တွေ့ပါတယ်၊ ချိုတို့တည်းနေတဲ့ မောင့်ပလဲစန့် မှာပဲ သူတို့တည်းနေကြတာ၊ အဲ့ဒီကိစ္စ ပြောချင်လို့ မြတ်ဆီ ဆက်လိုက်တာ ..."

ဒေါ်မိမိမြတ်က နားထောင်ရင်း ရင်ထဲထိတ်သွားမိ

ပါသည်။

"ချို့အနေနဲ့ မြတ်တို့သားအမိကြားထဲ ဝင်မပါချင်ပေမယ့် မသိချင်ယောင် ဆောင်ရမှာကျတော့လည်း တာဝန်မဲ့ရာ ကျလွန်းတယ်လေး မြတ်ရဲ့ သားက ဒီကို မိန်းကလေး တစ်ယောက်နဲ့ လာတာဆိုတာ မြတ် သိလား..." "မြတ် ... မြတ် မသိပါဘူး ချိုရယ်၊ သား အလုပ်ကိစ္စနဲ့ သွားတယ်ဆိုတာပဲ မြတ် သိထားတာပါ ..." "သူတို့ ဒီမှာတော့ တစ်ယောက်တစ်ခန်းစီ တည်းကြတာ ပါ၊ ဒါပေမယ့် သူနဲ့အတူလာတဲ့ မိန်းကလေးက နာမည် ပျက်ရှိတဲ့ မိန်းကလေးပဲ မြတ် ..."

"ဟင် ... " ဒေါ် မိမိမြတ်က တုန်လှုပ်သွားတာမို့ မျက်စိမျက်နှာ

ပျက် ဖြစ်သွားသည်။

ပန်ကလည်း အန်တို့စကားတွေကို ကြားနေရတာ

ပြဿနာတစ်ခုခု ရှိပြီဟု တွေးကာ ရင်ခုန်လာပါသည်။ "မြတ်ကတော့ ရုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက် အသိုက်အဝန်းထဲလည်

ပုညခင်စာ အာပေတီက်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🛚 🖿

၂၀၁

ပတ်ပတ်သက်သက် မရှိဘဲ အိမ်မှာအနေများတဲ့သူဆိုတော့ ဒါတွေ ဘယ်သိပါ့မလဲ၊ ချိုတို့ကတော့ စီးပွားရေးသမား ဆိုတော့ လူစုံပတ်သက်ရတော့ စကားလည်း စုံတယ်၊ အတင်းအဖျင်းလည်း စုံစုံလင်လင် ကြားရတတ်တာပေါ့ မြတ်ရယ်...၊

"အဲ့ဒီ မိန်းကလေး နာမည်က မမမိုးမခ တဲ့၊ အသက်ကတော့ မကြီးလှသေးပါဘူး၊ ချမ်းသာတာကတော့ ကျိုကျိတက်ပဲ၊ ဒါပေမယ့် သူချမ်းသာပုံက သမားရိုးကျ တော့ မဟုတ်ဘူး မြတ်ရေ...၊ သူက ငဏ်ငယ်လေး ကတည်းက အဘိုးကြီးတွေကို 'ပိုင်း' လာတာ..." "ပိုင်း... ပိုင်းတယ်ဆိုတာက..."

"ဪ ... မြတ်ရယ်၊ ပိုင်းတယ်ဆိုတာ ပိုင်းလုံးကို ပြော တာ၊ သူ အရွယ်ရောက်စလေးမှာ သေခါနီး အဘိုးကြီး တစ်ယောက်နား ကပ်ပြီးပြုစုတယ်၊ ဟိုအဘိုးကြီးကလည်း သာ့ယာတယ်၊ အဘိုးကြီးက အရမ်းချမ်းသာတာလေ၊ အဲ့ဒါ နဲ့ အဘိုးကြီးသေတော့ သူပိုင်ဆိုင်သမျှကို မမမိုးမစအတွက် ပေးခဲ့တယ် ..."

"ချိုရယ် ့ သေ ့ သေချာရဲ့လားဟင်၊ သူများ သားသမီး ကို အထင်မှားရင်လည်း မကောင်းပါဘူး"

"သေချာပါတယ် မြတ်ရယ်...၊ အဘိုးကြီးရဲ့ ေသားစု

ပုညခိုင်စ႒အားပါတိုက်

Man S

၂၀၂ 🏿 ဟုသင်

ဝင်ထဲက တစ်ယောက်ဆီက ချို သိခဲ့ရတာပါ ... ၊ မမမိုးမခ က အရမ်းလည်တာ မြတ်ရဲ့၊ အဘိုးကြီးဆီက အမွေတွေ ရပြီး အရမ်းချမ်းသာသွားပြီး နောက်ပိုင်းကျတော့လည်း ကောင်းကောင်းမွန်မွန် မနေဘူးလေ ... ၊ အိမ်ထောင်ရှိတဲ့ သူဌေးတစ်ယောက်နဲ့ ငြိပြန်ရော၊ အဲ့ဒီ သူဌေးဆီက ဌေညှစ် ပြန်ရော၊ အဲ့ဒါနဲ့ ဟိုက သူ့မိသားစုနဲ့ ပြဿနာဖြစ်မှာစိုး လို့ လျော်ကြေးတွေ အများကြီး ပေးလိုက်ရတော့ ချမ်းသာ သထက် ချမ်းသာပြန်ရော ... "ဆိုး ့ ဆိုးလိုက်တာ ရှိုရယ် ... "

ဒေါ်မိမိမြတ်က ရှေ့ဆက်နားထောင်နိုင်စွမ်းပင် မရှိ တော့လောက်အောင် ရင်ထဲမှာ ခါးသီးလာရပါသည်။ ဒီလို မိန်း ကလေးမျိုးနဲ့မှ ပတ်သက်ရသလား သားရယ်၊ မေမေ ရင်ထုမနာ . ဖြစ်လိုက်တာ 🔒 ။

"အဲ့ဒီ သူဌေးကလည်း မြတ်တို့ ကိုစစ်ပိုင်တို့ မိတ်ဆွေပဲ လေ၊ ကိုတင့်ဇော် ပေါ့ ...

"ဘုရားရေ … ်

ဒေါ်မိမိမြတ်မှာ ရုတ်တရက် ခေါင်းထဲ မိုက်ခနဲဖြစ် သွားကာ ယိမ်းယိုင်သွားပါသည်။

"အန်တီ ... '

ပန်က အန်တီ့ဆီသွားကာ ဖေးမတွဲထားလိုက်ရ သည်။ အန်တို့မျက်နှာက တုန်လှုပ်ချောက်ချားမှုကို ပြသနေသည်။

ပုညခင်စ႒အာဝ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် ၂

.joə

"အဲ့ဒီနောက်ပိုင်းလည်း မမမိုးမခက ခြေမငြိမ်ပါဘူး မြတ် ရယ်၊ ခပ်ချောချော ကောင်လေးတွေနဲ့ ဟောတစ်ယောက် ဟောတစ်ယောက် တွဲနေတာပါပဲ၊ သူ့မှာက ပိုက်ဆံတွေ သာ ချမ်းသာပေမယ့် အလုပ်က မည်မည်ရရ မရှိလှဘူး လေ၊ ပညာကလည်း မတတ်၊ အသိဉာဏ်ကလည်း မမြင့် လှတော့ စီးပွားရေးကိုလည်း သေသေချာချာ မလုပ်တတ် ပါဘူး၊ ဗြူတီဆလွန်း တစ်ဆိုင်တော့ အပျင်းပြေ ဖွင့်ထား တယ် ကြားတာပဲ၊ ပျင်းပျင်းနဲ့ သာယာမှုရှာရင်း နေနေတဲ့ စိတ်ခပ်လေလေ မိန်းမမျိုးနဲ့ မြတ်ရဲ့ သားနဲ့ ဘယ်လိုမှ မအပ်စပ်လွန်းလို့ ချို သိသိချင်း ဖုန်းကောက်ဆက်လိုက် ഗാധി"

"ကျေး ့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ချိုရယ်၊ မြတ် ဖုန်းချလိုက် တော့မယ်နော်"

"အိုခေ့္အ အိုခေ၊ သိပ်လည်း စိတ်ဆင်းရဲမသွားနဲ့ဦး၊ မောင် နေစစ်က သားလိမ္မာပါ၊ အကြောင်းစုံသိရရင် သူလည်း ရှေ့ဆက်တိုးချင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဗျောင်းမျောင်းဖျဖျတော့ ပြောပါ့ကွယ် ့ နော်"

ဖုန်းချလိုက်ချိန်မှာ ခေါ်မိမိမြတ်က အနားက ထိုင် ခုံပေါ်သို့ အရုပ်ကြိုးပြတ် လဲပြိုသွားပါသည်။

"သမီး ... သမီးရယ် ... သားကလေ ... "

ပြညချင်စေ အရပ်တိုက်

ပညာင်

ပန့်လက်ကလေး နှစ်ဖက်ကို ဆုပ်ကိုင်ရင်း ပန့်ကို အားကိုးတကြီး မော့ကြည့်လိုက်သော ဒေါ်မိမိမြတ်ရဲ့ မျက်ဝန်းထဲ မှာ မျက်ရည်တွေ ပြည့်လျှံနေခဲ့လေသည်။

ပန်မဒီသည် ဖုန်းကို လက်ထဲမှာ ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်ရင်း အခန်းထဲမှာ ဟိုလျှောက်ဒီလျှောက် ဂဏှာမုငြိမ်

ဖြစ်နေပါသည်။ ရင်ထဲမှာ မီးတောက်နေတယ်ဆိုတာ ဒါမျိုးကို ခေါ်

တာလား မသိချေ့္မ။

စစ်ဟာ မိန်းကလေးတကာနဲ့ တွဲခဲ့ဖူးပေမယ့်လည်း 'သူ ချစ်မှမချစ်တာလေ'ဟု တွေးကာ သဝန်တိုစိတ် မဝင်ခဲ့မိတဲ့

ပန်က တစ်နေ့သောအခါမှာ စစ် တစ်ယောက် ပန့်ကို ချစ်စိတ် ဝင်လာလေမလားဟု မျှော်လင့်နေခဲ့မိတာပါ။

. ခုတော့ ဒီလိုနာမည်ပျက်တွေနဲ့ မိန်းမမျိုးနဲ့မှ စစ်

ပတ်သက်မိလေခြင်း၊ ဒီလိုမိန်းမမျိုးကိုမှ ချစ်မိလေခြင်းရယ်လို့လ ပန်က ရင်ထမနာ ဖြစ်သောင်း ေင် ဒီ ပန်က ရင်ထုမနာ ဖြစ်ရသည်။ စစ်ကို နှမြောသည်။ စစ်ရဲ့အွန်ျိစ်

တွေကို နှမြောသည်။

၂၀၆ 🔳 ပညာေင်

နေပြည်တော်အထိ အတူသွားခဲ့တာဟာ တော်ရုံ ရင်းနှီးမှုမျိုးမဟုတ်တာ သေချာသည်။ စစ်ဟာ ဘယ်မိန်းမနဲ့မှ

ခရီးအတူသွားလေ့ မရှိတာကို ပန် သိသည်လေ ... ။ မမမိုးမခကို စစ် တကယ်ချစ်သွားပြီလားဟူသော

အတွေးက ပန့်ရှင်ကို မီးမြိုက်လာစေသည်။

ပြီးတော့ သနားစရာကောင်းလှတဲ့ အန်တီမြတ်ရဲ့

စကားများ ...

"သမီးရယ် ့ အန်တို့ဘဝမှာလေ အရာရာအပေါ် လောဘာ နည်းခဲ့ပေမယ့် သားနဲ့ပတ်သက်ရင်တော့ အန်တို့မှာလောဘာ တွေ ရှိပါတယ်၊ သားရဲ့ဘဝကို ဖြောင့်ဖြူးသာယာစေချင် တယ်၊ သားစိတ်မှာ ဒဏ်ရာအနာတရတွေ မဖြစ်စေချင်ဘူး၊ သားပြန်လာရင် ဒီကိစ္စကို ဖွင့်ပြောပြလိုက်ချင်တယ်၊ သား သဘောထားကို မေးလိုက်ချင်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒီအကြောင်း အန်တီပြောပြလိုက်တဲ့အချိန်မှာ ခံစားသွားရမယ့် သား မျက်နှာကို အန်တီမကြည့်ရက်ဘူး၊ ဒီကိစ္စကို သား ဘာမှ မသိလိုက်ရဘဲ ပြီးဆုံးသွားစေချင်တယ်၊ ဟိုမိန်းကလေးဆီ သွားပြီးတော့ပဲ တောင်းပန် တားမြစ်လိုက်ချင်ပါတယ်၊ အန်တီကို အဲ့ဒီမိန်းကလေးလိပ်စာ စုံစမ်းပေးပါလား သမီး လုပ်"

ထိုစကားတွေ ပြောနေချိန်မှာ အန်တိုလက်ကလေး တွေ တုန်ရင်နေတာမို့ ပန်က ဆုပ်ကိုင်ပေးထားရသည်။

ပုညျခင်စေသနာဝေတြက်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🔳 👚

JOQ.

"အဲ့ဒီလောက်ကြီး ဆွေးပူပူနဲ့မလုပ်ပါနဲ့ အန်တီရယ်၊ စိတ် အေးအေးထားပါနော်၊ ပန် ကြည့်လုပ်ပါ့မယ်၊ မမမိုးမခ ဟာ အဲ့ဒီလို မိန်းမမျိုး ဟုတ်မဟုတ်ဆိုတာ သေချာဖို့လည်း လိုသေးတာ၊ မဟုတ်ဘဲ ထင်မိနေရင်လည်း မကောင်းဘူး လေ၊ ပန် ထပ်စုံစမ်းကြည့်ပါဦးမယ်"

"သမီးကိုပဲ အန်တီ အားကိုးရမှာ၊ ကူညီပေးပါ သမီးရယ် နော်"

သားအပေါ် စိတ်ပူပြီး အန်တီ မမမိုးမခနဲ့တွေ့ဖို့ ကြိုးစားမှာစိုးတာမို့ ပန်ကပဲ တာဝန်ယူ ခေါင်းညိတ်ခဲ့ရသည်။

အဲ့ဒီနောက်တော့ မမမိုးမခအကြောင်းကို ပန်စုံစမ်း

ခဲ့ပါသည်။ ပန့်သူငယ်ချင်း ဆုပြည့် သယ်ဆောင်လာခဲ့သော စကား ကလည်း ပန့်ရင်ကို ပိုလို့သာ လောင်မီးကျစေသည်။

"မမမိုးမခနာမည်က အရင်တုန်းကတော့ 'မိုးမခ'တဲ့ ပန်ရဲ့၊ နောက်တော့မှ ရှေ့က မမဆိုတာ ထပ်ဖြည့်လိုက်တာ၊ အဘိုးကြီးဆီက အမွေတွေ မရခင်တုန်းကတော့ သူက

မိဘမဲ့ကလေးမို့ ခရစ်ယာန်ဘုရားကျောင်းမှာ နေခဲ့ရသေး တာတဲ့၊ ခုလည်း အဲ့ဒီဘုရားကျောင်းကိုတော့ အမြဲသွား သွားနေတယ်တဲ့၊ သူ နာမည်ပျက်တာတော့ အမှန်ပဲ၊ ခုထိ တောင် တစ်ယောက်ယောက်ရဲ့ အငယ်လိုလို ဘာလိုလိုပြော့နှင့်

ကြတာတဲ့၊ သူ့ ဗြူတီဆလွန်းမှာ အလုပ်လုပ်တဲ့ ဝန့်ကွဲမ်ိဳး ကောင်မလေးနဲ့ ငါ့မိတ်ဆွေ တစ်ယောက်နဲ့ ခုန့်လို့ အဲ့ဒီ

ပုည * ၆၈၁ ဆု စ်တို က်

၂၀ဂ 📺 ပညာခင်

အကြောင်းတွေ သိရတာ၊ ပြီးတော့ အမွေ မရလိုက်တဲ့ အဘိုးကြီးရဲ့ တူမတွေကလည်း သူ့ကို မကျေနပ်ကြတော့

ဒီလိုပဲ သူ့အကြောင်း လျှောက်ပြောနေကြတာ" ဆုပြည့် စကားတွေ နားထောင်နေခိုက်မှာတောင်

ပန်က အသက်ရှူကျပ်လာခဲ့ရသည်။ ထိုမိန်းမကိုလည်း ဒေါသ ထွက်သည်။ နောက်ဆုံးတော့ ပန် ထိုမိန်းမကို သွားတွေ့မည်ဟု

ရူးရူးမိုက်မိုက် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။ မမမိုးမခရဲ့ ဖုန်းနံပါတ်ကိုတော့ ပန်က သိခဲ့ပြီးသား

ပင်။ စစ်ရဲ့ လက်ဖျံမှာ ရေးပေးသွားတဲ့ ထိုနံပါတ်ကို ပန်တွေ့ခဲ့ ပြီးသား၊ မှတ်သားခဲ့ပြီးသားပင် ... ။

အချိန်က ည ၁၀ နာရီ ရှိခဲ့ပြီမို့ ခုချိန်ဆို သူတို့

ပြန်ရောက်လောက်ပြီ ... ။ ပန် မမမိုးမခဆီ ဖုန်းဆက်ဖို့ ကြိုးစား ရင်း စိတ်တွေယောက်ယက်ခတ်လှတာမို့ လူက ဂဏာမငြိမ်ဘဲ

ထိုင်မရ ထမရ ဖြစ်လာခဲ့ရသည်။ မှတ်ထားသော နံပါတ်ကို နှိပ်ကြည့်ပြီးမှ ပြန်ပိတ်

ချလိုက်မိတာ ဘယ်နှကြိမ်မှန်း မသိတော့ ... ။

သူတို့ အတူရှိနေကြတာလားဟု တွေးလိုက်တိုင်း ရင်ထဲမှာ တစ်ကြိမ် မီးထတောက်သည်။

ခုချိန်ဆိုရင်တော့ စစ် အိမ်ပြန်ရောက်လောက်ပြီဟု

တွေးလိုက်မှ ရင်က နည်းနည်း ပြန်အေးသည်။ ပန်မဒီက မမမိုးမခဆီ ဖုန်းမခေါ်ခင်မှာ စစ်ရဲ့ဖုန်းကို

ပုညခင်စာ အချစ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ စူးခဲ့သည် 🏻 🚞

Joe

adasic.com

အရင်ခေါ်ကြည့်ချင်လာသည်။ စစ်နဲ့ စကားပြောချင်လာသည်။ စစ်အသံကို နားထောင်ချင်လာသည်။ စစ် ပျော်နေ့လား သိချင် သည်။

ပန် စစ်ရဲ့ ဖုန်းနံပါတ်ကို နှိပ်လိုက်သည်။ ဖုန်းဝင် သွားသည်နှင့် စစ်ရဲ့ မြူးရွှင်တက်ကြွသော အသံလေးကို ကြားရ သည်။

"ဒေါ်ပန် ... ဘာကိတ် ... "

"စစ် ... နင် ပြန်ရောက်ပြီလား"

"အေး ... ခုပဲ ပြန်ရောက်တယ်"

"နေပြည်တော်သွားတာ ငါ့တောင် ပြောမသွားဘူး"

"အာ ့, ဆောရီး၊ ပြောဖို့မေ့သွားတာ၊ ဒါပေမယ့် တစ်ရက် တည်းပါကွာ၊ မနေ့က ညက ဟိုရောက်ပြီး ဒီနေ့တစ်နေ့

လုံး အလုပ်ကိစ္စ လုပ်စရာရှိတာတွေ လျှောက်လုပ်ပြီး ညနေ ၅ နာရီလောက်ကမှ ပြန်ထွက်လာကြတာ"

"ပြန်ထွက်လာကြတာ ဆိုတော့ ဘယ်နှယောက် သွားတာ

မို့လို့လဲ . . "

"နှစ်ယောက် ့ ့ "

"ဘယ်သူနဲ့လဲ ... " "ഗേഗിിക്ക്"

"ဘယ်ဘော်ဒါလဲ ... "

"အား ... စပ်စုတယ်ကွာ၊ နင်မသိတဲ့ ငါ့ဘော်ဒါ၏ ပု ည စင် ၈ ၁ ဆု ၆ တို က် ကွက်ပြုပြု

)၁၀ 🔳 ර්තාදෙ

"နှင့်ဘော်ဒါထဲမှာ ငါမသိတဲ့သူ စပ်ရှားရှားပဲ"

"မိမန် စာာတွေ လာရစ်နေတာလဲ၊ ကားမောင်းလာရတာ

ပင်ပန်းလို့ ငါ အိပ်ချင်စေပြီး အိပ်တော့မယ်"

"နှင့်အသံက ပင်ပန်းတဲ့အသံ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီလောက် တက်ကြွ လဲစာ်ဆက်နေတာ ...

"လူမင်မန်းဝေမယ့် စိတ်ကစ်ဖွာ်နေလို့စဘ ... သိပြီလား

ီဘာမျာ်စရာ ရှိလိုလဲ ...

^မမိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ရုစ်မိသွားလိုပေါ့ကွား ဟား ဟား ... နောက်တာနော်၊ ထပ်ရစ်ပြီး မေးမနေနဲ့၊ အိပ်တော့

မယ်၊ နှင့်ကို ပြောမသွားလို့ မကျေနပ်ဘူးဆိုရင် ခဏမှတ်

ထား၊ နောက်နေ့ကျမှ တစ်ခုခုကို လိုက်ကျွေးပြီး အကြွေး

ပြန်ဆပ်မယ့်" COMPANDED STATE OF THE PARTY OF

ပန်မဒိမှာတော့ မျက်ရည်တွေလည် ကျန်ခဲ့ရသည်။

ပန်က စိတ်ကိုပြန်တင်းကာ ဗမဗိုးမရေဲ့ ဇုန်းနံပါတီ

ကို ပြန်ရှာနှိပ်လိုက်ပါသည်။

သခန်း(၂၆)

မမမိုးမသေည် နေစစ်ကို သု့ကား ရပ်ထားသည့် ရှိုးရွမ်းသို့ ပို့ပေးပြီးနောက်မှာ တစ်ယောက်တည်း ကားမောင်း၍ အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

နီယွန်မီးရောင်တွေက လမ်းမပေါ်သို့ ဝါကြင်ကြင် အလင်းရောင်တွေ ဖြန့်ကျက်ပေးထားသည်။ ကားအမိုးဖွင့်ထား တာမို့ ညလေပြေ တိုက်စတ်စပြုချိန်မှာ ကားမောင်းရတာ အရသာ

နီလှပါသည်။ အို ... တကယ်တော့လည်း ဒီနေ့ဟာ တခြားနေ့တွေ ဆက် ပျော်စရာကောင်းနေခဲ့လို့ အရာရာကို မမ အကောင်းမြင်

စိတ်လေးနှင့် ကြည့်နေမိတာ မဟုတ်ဘူးလား။ မဟုတ်သေးပါဘူး ခနေ့ကလည်း ပျော်ခဲ့ရတာပဲ ့ ။ မနေ့ကမတိုင်ခင် မောင်နဲ့ ကျွင်း ဆွေ့ရတဲ့ အချိန်တိုင်းမှာလည်း ပျော်ခဲ့ရတာပဲ "

မမရဲ့ ကားကသာ အိမ်ဘက်သို့ ဦးတည့်နေခဲ့ပေ

မှည စင် • ၁ **ဆု စ်** တို့ တိ

၂၁၂ 🚃 ဟူညာင်

မယ့် စိတ်ကတော့ ဖိုးစောင်းတောင်ပေါ်က တာဝါပေါ်မှာ ကျန်ခဲ့ သည်။

မနေ့ကတော့ ဒီလိုအချိန်ဆို တာဝါပေါ်မှာ ရှိနေခဲ့

တုန်းပေါ့ ... ။

"မမကို ကျုပ် ချစ်မိသွားရင် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ..." အသံတိုးတိုးကလေးကို ကြားယောင်ပြန်သည်။

"ရှယ်လီ ... မင်းကို ကိုယ် သိပ်ချစ်တယ်"

မောင့်အသံတွေက ခုချိန်ထိ မမစိတ်ကို လွှမ်းမို

နေသည်။

ချစ်သတဲ့လား ့့ မောင်ရယ်။ အဲ့ဒီစကားက မမဏ

ကြည်နူးစေပါတယ်။ ကြေကွဲစေပါတယ်။ ပြီးတော့ ... ကျေနပ်ရ**ပ**ါ တယ်။

ညက် နှစ်ယောက်အတူ တာဝါပေါ်က ဆင်းလ

ပြီး ကိုယ့်အခန်းရှိရာ ကိုယ် လမ်းခွဲလျှောက်လာခဲ့ကြတဲ့ အချိန်စ မမရော မောင်ပါ တုံ့ရပ်ကာ သမင်လည်ပြန် လှည့်ကြည့်ခဲ့မိ**ြ** သေးသည်။ ပြီးတော့ ဘာကြောင့်ရယ်မသိ ရယ်မောရင်း လ**က်**

ခွဲမိသေးသည်။

. ဖြူဖြူစင်စင် ကုန်ဆုံးခဲ့သော ညချမ်းလေးကို မော

နဲ့ ခွဲရသည့်တိုင် မမ မေ့မှာမဟုတ်ပါ။ မမရဲ့ကားက ခြံထဲသို့ မောင်းဝင်လာခဲ့ပြီ။ ပေါ်

ကို ရှေ့မှာ ကားရပ်တော့ အိမ်က အဒေါ်ကြီးက ကြိုနေသည်

ပုည ခင်စ႒ ဆုပေါ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ စူးခဲ့သည် 🔳

၂၁၃

မမက စိတ်ရွှင်မြူးနေကာ ...

"အဒေါ်ကြီး အိမ်စောင့်ရှောက်ပေးတာ ကျေးဇူးနော်၊ ရော့

မုန့်ဖိုး ယူလိုက် ... "

ဟု ပြောရင်း ဝိုက်ဆံအိတ်ထဲက ပိုက်ဆံ ငါးထောင် တန် တစ်ထပ် ဆွဲထုတ်ပေးလိုက်တော့ အခေါ်ကြီးက အံ့သြှဝမ်း မြောက်စွာ လှမ်းယူသည်။

မမက အပေါ် ထပ်သို့အပြေးတက်လာသည်။ အခန်း

ထဲ ဝင်လာပြီး အပေါ် ကထပ်ဝတ်ထားသည့် ဂျာကင်အပါးလေး ကို ချွတ်ပြီး ခုတင်ပေါ် ပစ်ချ၊ ပိုက်ဆံအိတ်ပါ ပစ်ချပြီး ခုတင်

ပေါ် အိခနဲ နောက်ပြန်လှဲချလိုက်ပါသည်။

ထိုအချိန်မှာပဲ မမရဲ့ အိတ်ထဲက ဖုန်းမြည်သံ ကြား တာမို့ ထုတ်ယူကြည့်မိတော့ မမ မသိတဲ့ နံပါတ်အစိမ်းတစ်ခုကို တွေ့ရသည်။ မမက ဖုန်းကိုင်လိုက်ပြီး ...

"ుంగి..."

"မမ မိုးမခ ပါလား ... "

"ဟုတ်ပါတယ် ့ ့"

"ကျွန်မ ပန်မဒီပါ ... "

"య్లో ... "

မမက အန္တ ရာယ် တစ်စုံတစ်ရာ သိရှိလိုက်သလို တစ်ကိုယ်လုံး ရှိန်းနွေးလာသည်။

"ကျွန်မ ရှင်နဲ့တွေ့ပြီး စကားနည်းနည်း ပြောချင်ပါတ္တသိ"

ပုညခင်စေ ဆေးဝေါ်တိုက်

% godaga **"**

၂၁၄ 🔳 ပုညာင်

သော် ... ကြုံနေကျအချိန်ကို ရောက်လာခဲ့ပြီ ထင်

ပါရဲ့ ...။

"ကောင်းပြီလေ ့္၊ မနက်ဖြန် ညနေ ၆ နာရီလောက်

မမအိမ်ကိုပဲ လာခဲ့ပါ၊ လိပ်စာက xxxxx"

မမက လေသံမြင့်မြင့်ဖြင့် အေးစက်စက် ပြန်ပြောပြီး

ဖုန်းချလိုက်သည်။ နောက်တော့ အိပ်ရာပေါ်မှာ ကျောက်ရပ်လို မလှုပ်

မယှက် ထိုင်ရင်း မျက်နှာသေဖြင့် နံရံဆီ ငေးကြောင်ကြည့်နေလေ သည်။

၆ နာရီထိုးဖို့ ၅ မိနစ်အလိုမှာ ပန် မေမိုးမခအိမ် သို့ ရောက်လာပါသည်။

"မမ အပေါ်မှာ စောင့်နေပါတယ်"

အဒေါ်ကြီးက လမ်းညွှန်လိုက်တာမို့ ပန်က လှေ ကားထစ်တွေကို ခပ်ဖြည်းဖြည်း နင်း၍ အပေါ်ထပ်သို့ တက်လာ ဝါသည်။

လှေကားထိပ်မှာ ရပ်မိချိန်မှာပဲ ဧည့်ခန်းကျယ်ကြီး

နဲ့ ထိပ် တစ်ယောက်ထိုင် ဆိုဖာပေါ်မှာ ခြေ့ချိတ်၍ ထိုင်နေသော မေမိုးမခကို လှမ်းမြင်ရသည်။

သူမမျှက်နှာက တည်ငြိမ်အေးစက်လျက် ရှိပါသည်။ "ထိုင်ပါ ပန်မဒီ ့ု့ "

ပန်က သူမနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ဆိုဖာရှည်ပေါ် မှတ် သည်။ <u>ပု ည ခ င် စ ၁ အု စ တို က်</u> မှာမှာ င်ထိုင်လိုက်သည်။

ပုညခင်စ**ာဆာဝ်တို**က်

၂၁၆ 🔳 ပုညာင်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🔳

jοη

"တို့ဆီကို တုန်လှုပ်နေတဲ့ ယောက်ျားလေးရှင်တွေ ရောက် လာတာ အဆန်း မဟုတ်တော့ပေမယ့် ဒီတစ်ခါလာတဲ့

ယောက်ျားလေးရှင်ကတော့ ဆန်းတယ်၊ တို့နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ယောက်ျားလေးကို တစ်ဖက်သတ်ချစ်နေတဲ့သူ ရောက်လာ

တာတော့ ပန်မဒီက ပထမဆုံးပဲ ... " ပန်က ရှက်ဒေါသ ထွက်လာကာ မျက်နှာတင်းမာ

လာရင်း ...

"ရှင် ရမ်းပြောမနေနဲ့ မမမိုးမခ ..." "မင်းလည်း မလိမ်နဲ့လေ၊ မင်းရင်ထဲက ခံစားချက်ကို

တို့ သိပါတယ် ပန်မဒီရယ်၊ လိမ်မနေပါနဲ့တော့ ... " "ရှင့်ကို စကားအကောင်းပြောလို့ မရပါလား၊ ပန် အခုလာ

တာ စစ်မေမေရဲ့ ကိုယ်စား လာတာ၊ စစ်ရဲ့ နောင်ရေး မပျက်စီးစေချင်လို့ လာတာ..."

"နေစစ်ရဲ့ နောင်ရေးက ခုကတည်းက အဆင်သင့် ရှိထား ပြီးသားပါ ပန်မဒီရဲ့၊ နေစစ်က တစ်နေ့ကျ မင်းနဲ့ပဲ ညား

မှာပါ၊ နေစစ်ကို တို့မချစ်ပါဘူး၊ မင်းပဲချစ်ပါ၊ သူ့ကို

တို့ မယူပါဘူး၊ မင်းပဲယူပါ၊ တို့ ကြည်ဖြူနိုင်ပါတယ်၊ မင်းက စစ်အတွက် သိပ်ကို လျော်ကန်သင့်မြတ်တဲ့ သတို့

သမီးလောင်း တစ်ယောက်ပါ" ပန်က ဒေါသဖြင့် ထရပ်လိုက်မိရင်း ...

"အဲ့ဒါဆိုလည်း ရှင် စစ်နဲ့ ဘာလို့တွဲနေသေးလွဲမှ စစ်နဲ့ ပူ ည နိုင် ၈ ၁ ဆု ၆ တို က် ကျက်

"တို့ကို ဘာပြောစရာမရှိလို့လဲ ပန်မဒီ ... " စကားလုံးတွေ စီလာခဲ့သော်လည်း တကယ်တမ်းကျ တော့ စပ်သွက်သွက် မပြောနိုင်ဘဲ တုံ့ဆိုင်းနေပြီးမှ ...

"စစ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြောစရာရှိလို့ပါ၊ တိတိကျကျ ပြော ရရင်တော့ စစ်ရဲ့ နောင်ရေးအတွက် စိတ်ပူလို့ လာခဲ့တာ ပါ"

သူမက အေးခဲစွာ ပြုံးလိုက်ရင်း ...

"တို့နဲ့ ပတ်သက်တဲ့အတွက် မင်းသူငယ်ချင်း ဘဝပျက်သွား မှာ စိုးလို့လား၊ စိတ်မပူပါနဲ့ ... ၊ တို့ ဘယ်သူ့ဘဝကိုမှ ဖျက်ဖို့ အစီအစဉ်မရှိလို့ မင်း စိတ်ချလက်ချ နေနိုင်ပါတယ် ပန်မဒီ ..."

"စစ်နဲ့ နေပြည်တော်ကို အတူသွားခဲ့တယ်ဆိုတာ ကျွန်မ သိထားပါတယ်"

"ဪ ့ ့ ဒါ ဘာဆန်းလို့လဲ"

"ရှင့်အတွက် မဆန်းပေမယ့်လည်း ဒီသတင်းက စစ် မေမေအတွက်တော့ ဆန်းတာပေါ့၊ တုန်လှုပ်ဖို့ကောင်းတ ပေါ့ ... "

"အင်း . . . ဒီလိုမျိုး ဖြစ်တာ ဘယ်နယောက်မြောဂ

ယောက်ျားလေးရှင်မှန်းတောင် မသိတော့ဘူး" ပြောပုံက ခပ်ရင့်ရင့်နှင့် ဘယ်သူ့မှ ဂရုမစိုက်သင်္

ပုံမျိုး ... ^မ

ပြုညခင်စြေဘနာပေတြကြိ

၂၁၈ 📰 ပညာခင်

မယ်"

ဘာလို့ ခရီးသွားသေးလဲ၊ တစ်နေ့မှာ ကျွန်မရဲ့ သတို့သား လောင်းဖြစ်မယ်လို့ ရှင်ယူဆထားရင်လည်း ရှင် သူနဲ့ ကင်းကင်းနေလိုက်တော့ပေါ့ ... " "တို့က ကင်းကင်း နေချင်ပေမယ့် သူက အသည်းစွဲ

လာငြိတွယ်နေတော့လည်း မရက်စက်ချင်ဘူးလေ ...

"ရှင် ့္ လဲသေလိုက်" "ဟင်း ့ ့ ဟင်း ့ ့ ဒေါသတွေ သိပ်ကြီးပါလား ပန်မဒီ၊

တော့မှ လက်မထပ်ဘူးဆိုတာ မှတ်ထားပြီး နေစစ်ရဲ့ မေမေ ကို သေချာ ဖျောင်းဖျ နှစ်သိမ့်ပေးလိုက်ပါ၊ ဒါပေမယ့် တစ်ခါတလေကျတော့ လောကကြီးမှာ ကံအကြောင်း တရားနဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ အထင်မှားမှုတွေကြောင့် နှစ်မွန်း သွားရတဲ့ မိန်းမတွေ အများကြီးရှိတတ်တယ်ဆိုတာတော့ မင်း မှတ်ထားပေးပါ၊ ကဲ ့့သွားတော့၊ တို့ နားလိုက်ဦး

သိပ်လည်း စိတ်မပူပါနဲ့၊ စိတ်ချပါ တို့ နေစစ်ကို ဘယ်

ပန်က သူမကို စိုက်ကြည့်နေမိပြီးမှ ချာခနဲလှည့် ထွက်လာခဲ့မိသည်။

ရင်ထဲမှာတော့ ခံပြင်းနာကျင်လှပါသည်။

ပုညခင်စၥအာစ်တိုက်

အခန်း(၂၈)

ပန်မဒိုကား ထွက်သွားသံ ကြားရချိန်မှာ တင်းထား ခဲ့သော မမမိုးမခရဲ့ မျက်နှာဟာ ကြေကွဲနာကျင်ခြင်းသို့ တငွ့ငွေ့ ကူးပြောင်းလာပါသည်။

ထိုင်ရာမှ ထလိုက်တော့ ရင်ဘတ်ထဲက စူးခနဲ အောင့်သွားတာမို့ လူက ယိမ်းယိုင်သွားခဲ့သည်။

မမက ဆိုဖာရှည်ပေါ်မှာ ပြန်ထိုင်လိုက်သည်။ ထို နောက် ဘယ်ဘက် ရင်ဘတ်ကို အသာဖိကာ ခပ်ဖြည်းဖြည်း လဲလျောင်းလိုက်ပါသည်။

ဖွင့်ထားသော ပြတင်းတံခါး တစ်ခုဆီက ခန်းဆီး

အဖြူပါးပါးလေးက လေကြောင့် လွင့်မျောလှုပ်ခတ်သွားသည်။ ေ ခပ်ပြင်းပြင်း တိုက်လိုက်သည့် ေ ခပ်ပြင်းပြင်း တိုက်လိုက်သော မိုးသက်လေကြောင့် လူက စိမ္ဗ်ခဲ^{နို} အားသွားသည်။

ပုညခင်စ႒အာဝ်တိုက်

၂၂၀ 🔳 ဟုညာင်

မကြာခင် မိုးခြိမ်းသံတွေ ကြားရပြီး လေနှင့်အတူ မိုးပေါက်တွေ လွင့်မျော ခုန်ဆင်းကျလာသည်။ မိုးခြိမ်းသံတွေ ... မိုးခြိမ်းသံတွေ ... ။ အဲ့ဒီအသံတွေ

က မမကို မမ မပြန်ချင်သည့် အတိတ်ဆီသို့ ပြန်ဆွဲခေါ် နေသည်။

ဟင့်အင်း 🗼 ပြန်မသွားပါရစေနဲ့ 📖 ။

ကျွန်မ မုန်းတဲ့ အတိတ်ဆီကို ပြန်မသွားပါရစေနဲ့။ ကျေးဇူးပြုပြီး နာကျင်ခဲ့ရတဲ့ အတိတ်ကို မေ့ပျောက်

နိုင်မယ့် စွမ်းအင် ပေးသနားပါ ဘုရားသခင် ...။

*** * ***

ြီးမှသ မမင်းမသ (သို့မဟုတ်) ရှယ်လီ

ပုညခင်စေဒအျစ်တိုက်

မိုးစက် မိုးပေါက်တွေက ကမ္ဘာမြေပေါ် အဆက် မပြတ် ခုန်ဆင်းကျကြွေနေသည်။ ရှေ့ဆီကို ဘာမှ သဲသဲကွဲကွဲ မမြင်ရအောင် မိုးငွေ့တွေက ဖုံးကွယ်ထားသည်။ ပြီးတော့ မျက် ရည်စတွေက ဖုံးကွယ်ထားသည်။ မိုးထဲမှာ 'မိုး' က ပြေးနေသည်။ ဘုရားရှိခိုးကျောင်း က ခေါင်းလောင်းသံလာရာ အရပ်ဆီသို့ မှန်းဆ၍ ပြေးနေခဲ့သည်။

မိုးရဲ့နားထဲမှာ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းက ခေါင်းလောင်း သဲတွေနှင့် မိုးသဲ လေသံ မိုးခြိမ်းသဲတွေ ရောထွေးဆူညံနေသည်။ ပြီးတော့ မိုး မေမေနှင့် ဖေဖေရဲ့ မိုးသံနှင့်အပြိုင် အော်ဟစ်သံ

"မင်း ငါ့ကွယ်ရာမှာ ဖောက်ပြန်နေတာ ဘယ်လော့ကို ကြာပြီလဲဟင်၊ မင်းက ငါ့ကို နေတာ် တွေက မိုးနားထဲကို မိုးကြိုးပစ်ချလိုက်သလို ဝင်လာသည်။

၂၂၄ 🔳 ပုညာင်

"ရှင့်လို အရက်သမား၊ ဖဲသမား၊ အသုံးမကျတဲ့ ယောက်ျား မျိုးနဲ့ မပေါင်းချင်လို့ ပေါင်းချင်တဲ့သူနဲ့ ပေါင်းတာ ဘာ ဖြစ်လဲ ...

မိုးက မိုးရေထဲမှာ ပြေးနေရင်း နားနှစ်ဖက်ကို ပိ**တ်**

ထားလိုက်မိသည်။

လျှပ်စီးက ဝင်းခနဲ ပြိုးပြက်သွားသည်။

"ဂျိမ်း ့္ ဒလိန်း"

"ഞ: . . . '

ကျယ်လောင်သော မိုးကြိုးပစ်ချသံကြောင့် မိုးက လန့်၍အော်လိုက်ပြီး လမ်းဘေးသို့ ပြေးကာ ဝပ်ချလိုက်သည်။

စိုအိနေသော မြေနီလမ်းကလေးရဲ့ ဘေးက ခြုံပုတ် မြင့် တစ်ဖက်သို့ လှည့်နေသည်။ ကလေးဘေးမှာ ပုဝပ်ရင်း တုန်ခိုက် ကြောက်ရွံ့နေသည်။ သူ

ခေါင်းမမော့ရဲ ... ။ လျှပ်စီး ဝင်းခနဲ လက်သွားတိုင်း မျက်လုံးကို မှိတ်ချလိုက်မိသည်။ ၁၂ နှစ် သမီးလေး မိုးရဲ့ တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်တုန်ခိုက်ကာ နှုတ်ခမ်းတွေ လက်ဖျားတွေ ပြာနှမ်းလာ

သည်။

မိုးက မိုးကိုကြောက်သည်။ အမေ့ကိုဆို ကျွဲ**ရို**က် နွားရိုက် ရိုက်တတ်တဲ့ အဖေ့ကိုလည်း ကြောက်သည်။ မိုးကို ကျောင်းလိုက်ပို့မည်ဟု အကြောင်းပြကာ တကယ်တမ်းကျ ကျောင် ထိ မလိုက်ဘဲ သူသွားချင်ရာ ထွက်သွားတတ်သော အမေ့ကိုလည်

ကြောက်သည်။

ပုညခင်စ႒ဆာဝေတီက်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🔳 JJJ

ဒီနေ့အဖြစ်အပျက်ကိုတော့ မိုး အကြောက်ဆုံးပင်။ အဖေနဲ့ အမေကြားမှာ တရားခံလို အစစ်ခံနေရင်း မိုးတစ်ကိုယ် လုံး တဆတ်ဆတ်တုန်နေခဲ့သည်။

> "မိမိုႏ္္ နင် အမှန်အတိုင်း ပြောနော်၊ ငါ့ကို ညာမယ် မစဉ်းစားနဲ့၊ ပြောစမ်း ... ဒီနေ့ နင့်အမေ ဘယ်သွားပြီး ဘယ်သူနဲ့ တွေ့လဲ၊ နင့်ကို ဘယ်မှာထားခဲ့လဲ ... " "ဟင့်အင်း ့ု ဟင့်အင်း ့ု့

မိုးက ပါးစပ်ကို တင်းတင်းစေ့ပိတ်ကာ ခေါင်းခါ ေင်း အမေ့ကို အားကိုးတကြီး လှမ်းကြည့်မိသည်။ မေမေကတော့ နီးကို ခုတုံးလုပ်ခဲ့တာ သူမဟုတ်သလို မျက်နှာထား တင်းတင်း

မိုးကို သနားရင် မေမေ ဝန်ခံလိုက်ပါလားဟင် ္မာ ။ သမီးကို မုန့်ဖိုးပေးတဲ့အခါ ပေး၊ မုန့်ဝယ်ကျွေးတဲ့အခါ ကျွေးပြီး ာစ်နေရာမှာ စောင့်ခိုင်းထားပြီး မေမေ ဘယ်ကိုပျောက်သွားတာ ညဲဆိုတာ မိုး မသိလို့ပါ။ မိုး နောက်ကနေ လိုက်ကြည့်မိတော့ ဆမေနဲ့ တခြား ယောက်ျားတစ်ယောက် တည်းခိုခန်းတစ်ခုထဲ

ော်သွားခဲ့တာ ဘာလိုလဲဆိုတာ မိုး တကယ်မသိလို့ပါ။ "နင် မညာနဲ့ ... မိမိုး၊ နင် အမှန်အတိုင်းပြောရင် အသား

ထားလမရင် နင် အရိက်ခံရမယ် ... " နှင့်ပ^{တ်လို} ဖေဖေ့ ဒေါသက ပိုကျယ်လာသည်။ တံမြက်စည့်ဖွဲ့ က်တော့ မိုး ကြောက်လှန်းလိ ကင နာ သက်သာမယ်၊ ဆက်လိမ်ရင် နင် အရိုက်ခံရမယ် ... "

ပြေးဆွဲလိုက်တော့ မိုး ကြောက်လွန်းလို့ နေစရာမရှိုေတာ့။

ပုညခင်စေးဘနာစ်တိုက်

၂၂၆ 🔳 ပုညခင်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🔳 🔠 ၂၂၇

"ပြောလေ ့္၊ မပြောဘူးလား ... ကဲ ့..."

"ဖြန်း . . , '

"ഞാः ...

ဖေဖေက တံမြက်စည်းကို တအားလွှဲမြှောက်မြီ ရိုက်လိုက်တော့ မိုး အသည်းခိုက်အောင် နာကျင်သွားသည်။ ရိုင်္ ချက်တွေ ဆက်လာတော့ မိုး ဘယ်လိုမှ တောင့်မခံနိုင်တော့ 📜

"ဟို ့္ တည်း ့္ တည်းခိုခန်း"

"မိမိုး ... နှင့်ပါးစပ် ပိတ်ထားစမ်း" ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နဲ့ ထွက်လာတဲ့ စကာ

လုံးကြောင့် အဲ့ဒီလောက်ကြီး ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်လို့ မိုး တက မထင်ခဲ့ ... ။ ဒေါသတကြီး အော်လိုက်တဲ့ ဖေဖေ့ အသံ။ ဒေါ

တကြီး အော်ဟစ်တားမြစ်လိုက်တဲ့ မေမေ့ အသံ ... ။ အို ပြီးတော့ မေမေ မိုးကိုကြည့်လိုက်တဲ့ အကြည့်တွေက မီးဝင်းဝ

ထောက်နေခဲ့သည်။ ဘုရားရေ ... မိုး မေမေ့အပေါ် ဘာအပြစ်မှာ ကျူးလွန်ခဲ့လို့ပါလိမ့် ... ။ ဘာကြောင့် ဒီလို မုန်းတီးတဲ့အကြ

မျိုးနဲ့ ကြည့်ရတာပါလိမ့်။ မေမေရဲ့ ထိုအကြည့်က မိုးရဲ့ နှလုံးသ

ထဲကို ခပ်နက်နက် စိုက်ဝင်စူးသွားသည်။ အဲ့ဒီနောက်တော့ မိုးတို့ အိမ်ကလေးထဲမှာ ဝုန်း

ကျဲသွားသည်။ လုံးထွေး သတ်ပုတ်သံ၊ ပစ္စည်းပစ်ပေါက်သံ၊ 📸 ဆိုသံတွေ ပွက်ပွက်ညံနေသော အိမ်ထဲမှာ မိုး တုန်လှုပ်စွာ ရ**ပ်**တ

ပုညခင်စ႒နာပေါ်တိုက်

နေခဲ့သည်။ တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးက ရွှဲစိုစီးကျလာကာ အသား တဆတ်ဆတ်တုန်ပြီး မျက်လုံးလေးတွေ ပြူးလည့်နေသည်။ အပြင် မှာလည်း မိုးတွေ အုန်းအုန်းဒိုင်းဒိုင်း ရွာချနေခဲ့သည်။ မိုးခြိမ်းသံ တွေက ကောင်းကင်ထက်မှာ ဒလိန်း ဒလိန်းသံ ဆူညံရွေ့လျား ပြေးလွှားနေသည်။

အဲ့ဒီအချိန်မှာပဲ မိုးသည် မိုးရေထဲသို့ ပြေးထွက်လာ

ခဲ့တာ ဖြစ်သည်။

မိုးတို့ အိမ်စုကလေးတွေရဲ့ကြားက မြေနီလမ်း စိုအိ အိတ္ဂေကို ဖြတ်ကျော်ရင်း ဦးတည်ရာမဲ့ ပြေးနေချိန်မှာပဲ ဘုရား ရှိခိုးကျောင်းက ခေါင်းလောင်းသံကို ကြားလိုက်ရတာမို့ အသံလာ

ရာဆီသို့ မှန်းဆပြေးခဲ့သည်။

မိုးသည် လမ်းဘေး ခြုံပုတ်ကလေးနားမှာ ဆောင့် ကြောင့်လေး ထိုင်ကာ မိုးသံတွေ မပျောက်မချင်း နားနှစ်ဖက်ကို

ပိတ်၍ ခေါင်းငုံ့ မျက်လုံးမှိတ်ကာ ငြိမ်သက်နေသည်။

ခဏကြာတော့ မိုးသံတွေ ပျောက်သွားသည်။ မိုးရဲ့ ကျောပေါ်ကို မိုးဖွဲကလေးသာ ရွာကျနေတာကို ခံစားရသည်။ မိုး မျက်လုံးဖွင့်၊ ခေါင်းမော့ကာ ထိုင်ရာမှ ခပ်ဖြည်း

ဖြည်း ထရပ်လိုက်သည်။

မိုးရဲ့ ရှေ့မှာ ...

တဖွဲဖွဲ ကြွေကျနေတဲ့ မှုန်ဝါးဝါး မိုးစက်တွေရဲ့ြ စာ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကို ့လှမ်းမြင်လိုက်ရသည်။

ပုညခင်စာ အာစ်တိုက်

၂၂ဂ 🔳 ပုညသင်

မိုးသည် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းဆီ လှမ်းမျှော်ကြည့်ရင်း ရင်ထဲမှာ တစ်စတစ်စ ငြိမ်းချမ်းလာခဲ့သည်။ အားကိုးရာတစ်ခု ရှာတွေ့လိုက်သလို စိတ်လုံခြုံသွားခဲ့သည်။ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းရှိရာ ကုန်းမြင့်မြင့်လေးဆီသို့ မိုး

တရွေ့ရွေ့ လျှောက်လာခဲ့သည်။

ကျောင်းဝန်းထဲသို့ ဝင်လိုက်ချိန်မှာ စန္ဒရားသံနှင့် အတူ မေ့တေး သီဆိုသံတွေကို ကြားလိုက်ရသည်။

မိုးက ဘုရားရှိခိုးကျောင်း အဝင်တံခါးဝလေးမှာ

ရပ်တန့်ရင်း ဓမ္မတေးသီဆိုသူတွေကို လှမ်းကြည့်နေမိသည်။ အားလုံးရဲ့ ရှေ့ဆုံးက စန္ဒရားတီးနေသော အမိုး

သမီးကိုတော့ မိုး သဘောကျသွားမိသည်။

ခလုတ်လေးတွေကို ဖိဖိချတိုင်း သာယာသော သံစဉ် လေးတွေ ထွက်ပေါ် လာတာကို မိုး သဘောကျ နှစ်ခြုက်လှတာ

မို့ အားကျစွာ ငေးကြည့်နေမိဆဲ မိုးရဲ့ ခေါင်းပေါ်ကို နွေးထွေး သော လက်ဖဝါးတစ်ဖက် ကျလာသည်။

မိုး မော့ကြည့်မိတော့ အင်္ကျီဖြူဖြူ ဝတ်ထားဆော

လူကြီးတစ်ဦးက မိုးကို ကြင်နာစွာ ငုံ့ကြည့်ရင်း ... "ကလေး ... မိုးရေတွေ စက်စက်ကျလိုပါလား၊ သွား _

သွား ... ဘုရားကျောင်းနောက်ဘက်အဆောင်မှာ ဆရာ

ကြီးတွေ ရှိတယ်၊ အဝတ်အစားတောင်းပြီး သွားလဲလို ဦး ... "

ပုညခင်စ႒အပြေတိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ဇူးခဲ့သည် 🔳

TE

ဟု နူးညံ့စွာ စာနာစွာ ပြောလိုက်သည်။ ထို အကြင်နာတရားအောက်မှာ မိုး အားကိုးတကြီး

ခိုလှုံခွင့် ရချင်သွားလေသည်။

*** * ***

တကယ်ချစ်လို့ ဇူးခဲ့သည် 🔳 ၂၃၁

အခန်း (၃၀)

မိုးရဲ့ လက်ချောင်းလေးတွေက စန္ဒရားခလုတ်တွေ ပေါ်မှာ သွက်လက်စွာ ပြေးလွှားနေခဲ့သည်။ သင်းအုပ်ဆရာမကြီးက မိုး စန္ဒရားတီးနေတာကို

ခပ်ပြုံးပြုံး ထိုင်ကြည့်နေသည်။

စန္ဒရားသံ ဆုံးသွားတော့ ဆရာမကြီးက မိုးရဲ့ပခုံး လေးကို ဗွဖ္မပုတ်လိုက်ရင်း ... "ရှယ်လီက တော်လိုက်တာ၊ ဂီတမှာ ပါရမီပါတယ် ထင်

ပါရဲ့ ... ၊ သင်လိုက်ရင် ခဏလေးနဲ့ တတ်တာပဲ၊ တယော သင်တုန်းကဆိုလည်း အရမ်း အတတ်လွယ်တာပဲ ...

ဟု ချီးကျူးလိုက်သည်။ မိုး အနားက ဆရာမကြီး ထွက်သွားတော့မှ မိုးက

စန္ဒရားအဖုံးလေးကို ဖိပိတ်လိုက်ပါသည်။

ပုညခင်စ႒အပေါ်တိုက်

ဒီဘုရားရှိခိုးကျောင်းလေးမှာ ခိုလှုံခွင့်ရသည့် အချိန် တာလတွေမှာ မိုး စိတ်ချမ်းသာစွာ နေခဲ့ရပါသည်။ မိုး ဘုရားကျောင်းကို ရောက်လာတဲ့နေ့က မိုးကို ကြင်နာဂရုစိုက်စွာ စကားလာပြောခဲ့သော သင်းအုပ်ဆရာကြီးက ြီးနာမည်ကို 'ရှယ်လီ' ဟု ပေးထားသည်။ တစ်ကျောင်းလုံးက လည်း မိုးကို ရှယ်လီလို့ပဲ ခေါ်ကြသည်။

ဘုရားကျောင်းမှာ မိုးတို့လို မိဘက တာဝန်မယူနိုင် သည့် ကလေးများနှင့် မိဘမဲ့ကလေးများကို စောင့်ရှောက်ပြီး ညာသင်ပေးထားသည်။

ခုဆို မိုး ဒီဘုရားကျောင်းမှာ နေခဲ့တာ လေးနှစ် ြီးခဲ့ပြီ။ မိုးအသက်ကလည်း ၁၆ နှစ် ရှိခဲ့ပြီမို့ မိုးထက်ငယ်သော ောမဲ့ ကလေးတွေရဲ့ ဝေယျာဝစ္စလေးတွေကို ကူညီပေးနိုင်ပြီ ့ ့ ။

မိုးမိဘ နှစ်ပါးကတော့ ကွဲကွာသွားခဲ့ပြီမို့ ဘယ် ဆျာက်လို့ ရောက်မှန်းပင် မသိတော့ ... ။ သင်းအုပ်ဆရာကြီး

ဆိုယ်တိုင် မိုးတို့ရပ်ကွက်ထဲထိ သွားပြီး မိုးမိဘတွေ ဘယ်ရောက်

🛶လဲဆိုတာ စုံစမ်းသော်လည်း သတင်းအစအန မရခဲ့ပါ။ မိုးဘဝကတော့ ဒီမှာနေရတာ ပိုငြိမ်းချမ်းသည်။

🛶တေး သီဆိုသံတွေက မိုးရဲ့စိတ်ကို ကြည်လင်ရှင်းသန့်စေသည်။ ာမဲ့ကလေးငယ်လေးတွေနှင့်အတူ ပြေးလွှား ဆော့ကစားရသည့်နွဲ့တွင် ခရိန်တွေကိုလည်း မိုး မက်မောခဲ့မိပြီ။

ပုည ခင်စာ အနှစ်တိုက်

၂၃၂ 🔳 ပုညာင်

တစ်နေ့တော့ ငြိမ်းချမ်းနေသော မိုးဘဝထဲကို မေ**ာ** ပြန်ရောက်လာခဲ့သည်။

မေမေက မိုးကိုဖက်ပြီး ငိုတော့လည်း မိုး စိတ်

မကောင်းဖြစ်ရသည်။

"သမီးရယ် ... မေမေနဲ့ ပြန်လိုက်ခဲ့ပါနော်၊ တို့သားအ တွေ အတူ လုပ်ကိုင်စားသောက်ကြရအောင်ပါ သမီးရင် နော်"

မေမေက ငိုယိုတောင်းပန်နေတာကို မိုး လွန်ဆန်

အင်အားမရှိခဲ့ပါ 🚃 ။

မိုးကို သမီးလေးလိုချစ်သော သင်းအုပ်ဆရာကြီး လည်း စိတ်မကောင်းစွာနဲ့ ပဲ မိုးကို မေမေနဲ့ ပြန်ထည့်လိုက်**ရ** သည်။

မေမေနှင့် မိုးက ရပ်ကွက်စုပ်စုပ်လေး တစ်ခု

အိမ်သေးသေးလေးတစ်လုံး ငှားနေခဲ့သည်။ မေမေက မှန့်ဟင်းခါးရောင်းသည်။ တစ်နှစ်လော

တော့ မိုး မေမေ့ဂရုစိုက်မှုကို ရခဲ့သည်။ ထိုအချိန်လေးမှာ ဆင် ပေမယ့် မိုး ပျော်ခဲ့ရပါသည်။ မေမေ့အလုပ်ကို ကူညီရင်း မိုးအ အသားကျစ ပြုလာချိန်မှာပဲ မေမေက မိုးကို တောင်းဆိုလာခဲ့။ သည်။

"သမီးရယ် ... ဒီအလုပ်ကိုသာ သမီး လက်ခံလိုက် သမီးအတွက်ရော အမေအတွက်ပါ အရမ်းအဆင်ပြေ

ပုညာခင်စာ အာပ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည်

99

သမီးရဲ့၊ သမီးလည်း သိတဲ့အတိုင်း မေမေ့မှာက ဆပ်စရာ အကြွေးတွေ အများကြီး ... ၊ မုန့်ဟင်းခါးလေးရောင်းလို့

အဆင်ပြေရုံ ရှိသေးတယ်၊ ဒီနားမှာပဲ တခြားဆိုင်တစ်ဆိုင် က စင်ပြိုင်ပေါ် လာတော့ မေမေ့ ဖောက်သည်တွေက ဟို မုန့်ဟင်းခါးက ပိုကောင်းပါတယ်ဆိုပြီး ဟိုဘက်ရောက်ကုန်

ကြရော၊ သမီး ကယ်မှပဲ မေမေလည်း အဆင်ပြေတော့မှာ" "မိုး ကြောက်တယ် မေမေ"

"အို ... ဘာကြောက်စရာ ရှိလဲ"

"သူများအိမ်မှာ သမီး မနေချင်ဘူး ..."

"သူတို့အိမ်ကြီးက အကျယ်ကြီး၊ ခမ်းခမ်းနားနားကြီး သမီး ရဲ့၊ မေမေ့များခေါ် ရင် မေမေဖြင့် သွားနေမှာပဲ၊ လူကြီးကို ပြုစုတဲ့အလုပ်ဆိုတာ ကုသိုလ်လည်းရ ဝမ်းလည်းဝတဲ့ အလုပ်ပါကွယ်..."

မေမေက မိုး စိတ်ကို နားမလည်၊ သူဖြစ်ချင်တာကို ပဲ ဖွတ်တိုက်တွန်းနေခဲ့သည်။

မိုးတို့ ရပ်ကွက် နုပ်နုပ်လေးတွေရဲ့ တခြားတစ်ဖက် လမ်းမကျယ်ကြီးရဲ့ ဟိုဘက် လမ်းသွယ်ကလေးတွေဟာ သူဌေး

တွေ နေထိုင်ကြသော နေရာဟု မိုးက သိထားပါသည်။ အဲ့ဒီ သူဌေးရပ်ကွက်က နိုင်းစရာ လူလိုလျှင် မိုးတို့ တိ

ရပ်ကွက်လေးကို လာလာရှာတတ်သည်။ သူဌေးရပ်ကွက်က အိမ်တစ်အိမ်က နွှန်စာာရည်

ပုည်းခင်စေးအချစ်တိုက် 💉

၂၃၄ 🔳 ပုညခင်

လူမမာ ဦးလေးကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ဖို့ လူလိုသည်ဆိုတာမို့ မေမေ

က မိုးကို ့တိုက်တွန်းနေခဲ့တာပင်။

"လစကလည်း မက်လောက်စရာကြီးလေ သမီးရယ်၊ သမီး

ခုနေ အပြင်ထွက်အလုပ်လုပ်ရင်တောင် ဒီလိုလခမျိုး မရ နိုင်ဘူး၊ သူတို့က တစ်နှစ်စာလည်း ပုံပေးဦးမယ်၊ စား

သောက်နေထိုင်မှုကလည်း စရိတ်ငြိမ်းဦးမယ် ... "

"အဲ့ဒီအလုပ် လုပ်မယ့်အစားမိုး စန္ဒရားတီးသင် ဆရာမ ဖြစ်ဖြစ် လုပ်ချင်တယ် မေမေ ..."

"သမီးလုပ်ချင်ရင် နောက်မှပြောင်းလုပ်ပေါ့၊ ခုတော့ ငွေ လုံးခနဲရအောင် လုပ်လိုက်ပါ သမီးရယ် ... နော်၊ ဒါမှ

မေမေ့ အကြွေးလည်း ဆပ်၊ အိမ်လခလေးလည်း ပေးရ အောင်လေ"

မေမေက အကြိမ်ကြိမ် အထပ်ထပ် တောင်းပန်နေ

တော့လည်း မိုး ခေါင်းညိတ်ခဲ့ရပါသည်။ မိုးကို မိုးအလုပ်လုပ်ရမည့် အိမ်သို့ ခေါ်သွားခါနီး

မှာ မေမေက ထမင်းဘူး တစ်ဘူး ထည့်ပေးခဲ့သည်။ "သမီး __ ရော ဒီဘူးလေးယူသွား၊ ဟိုရောက်လို့ အိမ်ရင်

"သမီး ... ရော့ ဒီဘူးလေးယူသွား၊ ဟိုရောက်လို့ အိမ်ရှင် တွေက ထမင်းမကျွေးသေးလို့ သမီး ဗိုက်ဆာရင် ဒီထမင်း

ဘူးလေး စားထားတော့ အဆာခံတာပေါ့ ... " မေမေ ပေးသော ထမင်းဘူးလေးကို ကြည့်ရင်း

မိုး ကြည်နူးရသည်။ ထမင်းဘူးလေးကို တရိတသေ ကိုင်လာခဲ့ သည်။

ပုညခင်စ႒အပြဲတိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🔳 ၂၃၅

မေမေက ထိုအိမ်ကြီးမှာ မိုးကိုထားပြီး ပြန်သွားတော့

မိုးက ဝမ်းနည်း၍ ကျန်ရစ်သည်။

ခဏကြာတော့ ဗိုက် တကယ်ဆာလာတာမို့ မီးဖို ချောင်ထဲသွားကာ ထမင်းဘူးလေးကို ဖွင့်စားနေမိသည်။

ထမင်းပေါ်မှာ ဘဲဥချဉ်ရည်ဟင်းနှင့် ပဲသီးကြော်ကို

ပုံထည့်ထားသော ထိုထမင်းက မိုးဘဝမှာ စားလို့အရသာရှိဆုံး ထမင်းတစ်နပ် ဖြစ်ခဲ့သည်။

အဲ့ဒီအိမ်ကြီးကို မိုး ရောက်လာခါစကတော့ အမြဲ

အားငယ်နေခဲ့ရသည်။

တစ်နေ့သောအခါမှာ ဒီလောက် ကြီးမားခံ့ထည် တဲ့၊ မိုး မျက်နှာအောက်ချ ခေါင်းငုံ ဝင်ခဲ့ရတဲ့ ဒီအိမ်ကြီးကို မိုး ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရလိမ့်မယ်လို့ မတွေးမိခဲ့သလို မေမေ မိုးကို ညာခဲ့လိမ့် မယ်လို့လည်း မတွေးခဲ့မိတာ အမုန်ပင် ... ။

*** * ***

ပုညခင်စေး အာဝေတိုက်

numesedassic.co

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🔳 👚

.199

အရင်းအချာ မရှိတာမို့ တူတူမတွေကို အဖော်ပြု၍ နေထိုင်နေရ သူပင် . . . ။

အဘိုးမှာက နှလုံး၊ သွေးတိုး၊ ဆီးချိုရောဂါ စုံသည့် အပြင် လေဖြတ်ခံထားရသဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခြမ်းက မသန်စွမ်း

ရာပါ။

နာတာရှည် လူမမာလို ဖြစ်သွားသော အဘိုးကို ဘယ် တူ တူမကမှ ကြင်ကြင်နာနာ မပြုစုကြဘဲ မိုးရဲ့ လက်ထဲ ကိုသာ ဝကွက်အပ်ထားလိုက်ကြပါသည်။

မိုးကတော့ အဘိုးကိုသနားတာမို့ အဘိုးကို စေတနာ ပါပါ ပြုစုစောင့်ရှောက်ပေးခဲ့သလို အဘိုး စားချင်သည့် ဟင်းတွေ လည်း ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးခဲ့ပါသည်။

အဘိုးကလည်း မိုး၏ စေတနာကို အသိအမှတ်ပြု ကာ အမြဲပြောခဲ့သည်။

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မြေးရယ်၊ မြေးသာ မရှိဘူးဆိုရင်

အဘိုး တော်တော် ဒုက္ခရောက်မှာ၊ ဟိုငမိုက်သားတွေက အဘိုးကို မြန်မြန်သေစေချင်နေကြတာ ... "

အဘိုးရဲ့စကား မှန်ကန်ကြောင်း မိုး မကြာခင် သိခဲ့ ရပါသည်။

အဲ့ဒီညက အဘိုး ရုတ်တရက် အသက်ရှုကျွပ်ပြီး အမောဖောက်လာခဲ့တာမို့ မိုးက အပေါ် ထပ်သို့ အမြန့်ပြေးတက်

ပုည ခင်စာ အားစ်တိုက်

အခန်း (၃၁) နှာ နှာ နှာ

"ဒီအဘိုးကြီးက ဂဂျီဂဂျောင်နဲ့ ကွာ၊ အမြဲ ဂျီကျနေတာပဲ"

"သူ့ကိုယ်သူ ပိုက်ဆံရှိတယ်ဆိုပြီး ငါတို့ကို ခိုင်းစားချင်

နေတာ ... " "အမွေတွေ လက်လွတ်ခံရမှာစိုးလို့သာ သည်းခံနေရတာ၊

နောက်မို့ဆို ဘိုးဘွားရိပ်သာ ပို့ပစ်လိုက်ပြီ ... "

ဒီလိုစကားလုံးတွေကို မိုး အမှတ်တမဲ့ ကြားခဲ့ရစဉ်

က အလွန် အံ့သြခဲ့ရပါသည်။ အဲ့ဒီလို ပြောကြတဲ့ လူတွေက အဘိုးရဲ့ ဆွေမျိုးရင်း

ချာတွေ ဖြစ်နေခဲ့လို့ပင် ... ။ ဤအိမ်ကြီးကို အဘိုးက ပိုင်ဆိုင်ပြီး အဘိုးရဲ့ **တု**

တူမ မိသားစု သုံးစုက ဤအိမ်မှာ မှီခိုနေထိုင်ကြပါသည်။ အဘိုး၏ ဇနီးကလည်း ဆုံးခဲ့ပြီ ့့ ။ သားသမီး

ပြညခင်စ႒အပြေတိုက်

၂၃ဂ 🖿 ပညာင်

လာကာ အဘိုးရဲ့ တူမအကြီးဆုံးတို့ လင်မယားအမန်းကို တခုန်း ခုန်း ထုရိုက်လိုက်မိသည်။

အခန်းတံခါးက ဝုန်းခနဲ ပွင့်လာကာ ...

"ဟုဲ ့္ ့ဘာဖြစ်တာလဲ၊ အချိန်မတော် ့..." ့

မိုးက ထစ်အတုန်ရင်စွာဖြင့် ...

"အဘိုး ့့ အဘိုး မောနေလို"

"အဲ့ဒါ နှင့်ဘာသာ ကြည့်ကျက်လုပ်လိုက်လေ ...

"ဆရာဝန် ့ ့ ဆရာဝန် ခေါ် မှဖြစ်မယ်"

"ဆရာဝန်က ဒီအချိန်ခေါ်လို့ ရမှာမဟုတ်ဘူး"

"ဒါဆို ဆေးရုံခေါ်သွား ... "

"ဒါမျိုးက ဖြစ်နေ့ကျပဲ၊ ဆေးရုံပို့ရလောက်အောင် မဟုတ်

ပါဘူး၊ အိပ်ရေးပျက်လိုက်တာ၊ သွား ... သွား ... နှင့်

ဘာသာ အဆင်ပြေသလို ကြည့်လုပ်လိုက် ... "

ထိုအခန်းက အကြောင်းမထူးတော့ နောက်တစ်ခန်း ပြောင်းခေါက်သည်။ သို့သော်လည်း တုံ့ပြန်မှုက ထိုနည်းလည်း

ကောင်းပင်။

ဘယ်သူ့ကိုမှ အကူအညီတောင်းမရတော့ပြီမို့ မိုးက

စိတ်ဆုံးဖြတ်ကာ အိမ်မှ ပြေးထွက်လာခဲ့ပါသည်။

အချိန်က ည ၁ နာရီခွဲ ရှိပြီမို့ တစ်လောက**လုံး** တိတ်ဆိတ်မှောက်မိုက်နေသည်ဟု ထင်ရသည်။ မိုး သွားတဲ့ လ**်း**

ပြုညခင်စ႒အစ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည်

756

သွယ်ကလေးကလည်း လူသူရှင်းလင်းကာ အလင်းရောင်နည်းလှ သည်။ ဒီလမ်းသွယ်ရဲ့အဆုံး လမ်းမကြီးရဲ့တစ်ဖက်မှာ ဆေးခန်း

တစ်ခုရှိတာ မိုး သိထားသည်။ အဲ့ဒီဆေးခန်းရဲ့ အပေါ်ထပ်မှာ ဆရာဝန်နေတာကိုလည်း မိုး သိသည်။ အဲ့ဒီဆရာဝန်ကို မိုး မရ

ရအောင် ခေါ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

မိုးမခ ပြေးနေတုန်းမှာပဲ ကောင်းကင်ဆီက မိုးခြိမ်း သံသဲ့သဲ့ ကြားရပြီး မိုးတွေရွာချလာခဲ့သည်။ မိုးဘဝရဲ့ ဒုက္ခရောက်

ရသော နေ့ ရက်တွေက မိုးရေစက်တွေနှင့်အတူ ယှဉ်တွဲလာလေ့

ရှိသလား ္သ. ။ မိုးက မိုးကို မညှာပါလား ္သ. ။

မိုးသည် သည်းသထက် သည်းလာသည်။ လေက

လည်း ပြင်းလာသည်။ သစ်ကိုင်းကျိုးကျသံတွေ ကြားရကာ လမ်း

မီးတွေလည်း ပျက်သွားခဲ့သည်။

မိုးမခသည် အသည်းစိမ့်အောင် ကြောက်လှသော်

လည်း နောက်ပြန်လှည့်ဖို့တော့ မကြိုးစား။ နောက်ပြန်လှည့်ရင် အဘိုးကို ကယ်နိုင်မှာမဟုတ်။ လူ့အသက်တစ်ရောင်းကို မိုး

ကယ်ခွင့်ရချင်သည်။ ထို့ကြောင့် မိုးမခက အခဲ၍ပြေးနေသည်။

တုန်နေသော ဒူးကလေးကို အားတင်းသယ်ဆောင်၍ ပြေးသည်။ မိုးခြိမ်းသဲတွေကို မကြားသယောင်ပြု၍ ပြေးသည်။ သစ်ကိုင်းကျိုး ္တလ်

တွေကို ခုန်ကျော်ရောင်ရှား၍ ပြေးသည်။ ဆရာဝန်အိမ်ရေ့ ရော့ဇွဲ

ချိန်မှာတော့ မိုးတစ်ကိုယ်လုံး ပြာနှမ်းတုန်ခိုက်ကာ ကြွတ်စုပ်

ကလေးလို ဖြစ်နေခဲ့သည့်။

ပုညခွင်စ႒အာဝေတိုက် လျှ

of of man po

၂၄၀ 📰 ပုညသင်

မိုးက ဆရာဝန်၏ ခြေရင်းမှာ ဒူးတုပ်ထိုင်ချပြီး ရှိခိုး ဦးချ တောင်းပန်လိုက်ပါသည်။ "လိုက်ခဲ့ပေးပါ ဆရာ၊ ဆရာလိုက်ခဲ့မှ ကျွန်မရဲ့ အဘိုး အသက်ရှင်မှာမို့လို့ပါ"

ဆရာဝန် လိုက်လာတော့ မိုးလောက် ပျော်သူ မရှိ တော့။ ဆရာဝန့်ကားပေါ်မှာ ထိုင်လိုက်လာရင်း လက်ကလေး နှစ်ဖက်ယှက်ကာ အဘိုးအတွက် မိုး ဆုတောင်းလာခဲ့သည်။ အဲ့ဒီညက အဘိုး အသက်ကို ကယ်တင်နိုင်ခဲ့သည်။

အဘိုးအိမ်က လူတွေက မိုးကို မကြည်ပေမယ့် မိုးကတော့ ပျော် သည်။ အဘိုးကလည်း မိုးကို သူ့ အသက်သခင်အဖြစ်

သတ်မှတ်ခဲ့သည်။ "အဘိုးမှာ မြေးပေးတဲ့ အသက်ပဲ ရှိပါတော့တယ်၊ မြေးက

အဘိုးရဲ့ အသက်သခင် ကျေးဇူးရှင်ပါ၊ ကျေးဇူးတင်ပါ တယ်ကွယ်၊ တစ်နေ့ကျ မြေးကို အဘိုး ထိုက်ထိုက်တန် တန် ကျေးဇူးဆပ်ပါ့မယ် ... "

"မလိုပါဘူး အဘိုးရယ် ္ ၊ အဘိုး ခုလို အသက်ရှင်နေ တာကိုပဲ မိုး ဝမ်းသာလှပါပြီ" "--- မြေး မိန်းလာတာ။ သုံးချင်ကာသုံး၊ မြေး မိဘ

"ရော့ ... မြေး မုန့်ဖိုးယူထား၊ သုံးချင်တာသုံး၊ မြေး မိဘ လည်း ပြန်ပေး ... "

"နေ ... နေပါစေ အဘိုး"

ပုညခင်စာဒအာဝေတိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🔳

"ယူပါ မြေးရဲ့၊ စေတနာသန့်သန့်နဲ့ ပေးတာကို စိတ်သန့် သန့်နဲ့ ယူမှပေါ့၊ နောက်ဆို မှတ်ထား၊ အဘိုးက စေတနာ သန့်သန့်နဲ့ ပေးရင် ဘာပဲပေးပေး မြေး စိတ်သန့်သန့်နဲ့ ယူရမယ် ... ကြားလား"

"ဟုတ်ကဲ့ ... "

မိုးတို့အိမ်လေးသို့ ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အဘိုးပေးသည့် မုန့်ဖိုးက မိုးအတွက် များလွန်းနေ တာမို့ အမေ့ကို ပြန်ပေးဖို့ မိုး ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ နောက်တစ်နေ့မှာ မိုးက အဘိုးဆီမှာ ခွင့်တောင်းပြီး

မိုး အလုပ်လုပ်နေတာ သုံးလ ကြာခဲ့ပြီဖြစ်ပေမယ့် အမေက မိုးဆီကို တစ်ခေါက်မှရောက်မလာခဲ့တာမို့ အမေ အဆင် မှ ပြေပါ့မလားဟု စိတ်ပူကာ အမေ့ကို တွေ့ချင်နေမိသည်။

မိုး ရောက်သွားတော့ မိုးတို့အိမ်ကလေးမှာ လူသစ် တွေ နေနေတာကို တွေ့ရသည်။ မိုးက အိမ်နီးချင်း အဒေါ်ကြီး

ဆီကို သွားမေးတော့မှ အမေ့အကြောင်း သိခဲ့ရပါသည်။ "ညည်းအလုပ်ဝင်ပြီး မကြာပါဘူး၊ ယောက်ျားတစ်ယောက် လာခေါ် တာနဲ့ ထိုင်းမှာ အလုပ်လုပ်ဖို့ဆိုပြီး လိုက်သွားလေ

ရဲ့၊ တာချီလိတ်ဘက်ကနေ ဟိုဘက်ကူးပြီး လုပ်မှာလို့ ပြောသွားတာပဲ ... " .

- မိုးက ဝမ်းနည်း ယူကြုံးမရဖြစ်ကာ အဘိုးအို့နှိသို့

ပုညခင်းစေးသနာပေါ်တိုက်

WWW

၂၄၂ 💻 ဟုညာင်

ပြန်လာခဲ့ရသည်။ အမေ ထုံးစံအတိုင်း မိုးကို ညာသွားခဲ့ပြန်ပြီ။ ဒီတစ်ခါတော့ မညာလောက်ပါဘူးဟု ထင်ပေမယ့် အမေက မိုး ယုံကြည်မှုကို အလွဲသုံးစား လုပ်သွားခဲ့သည်။

တွယ်ရာစရာဆိုလို့ ဘာမှမရှိတော့သော မိုးဘဝ

အတွက် အဘိုးရဲ့ အိမ်သည်သာ ခိုလှုံရာ ဖြစ်ခဲ့သည်။

အမေကြိုယူသွားတဲ့ငွေတွေ ကျေသွားချိန်မှာ တခြား

အလုပ်တစ်ခု ပြောင်းလုပ်ချင်ပေမယ့် အဘိုးကို စိတ်ချလက်ခု မထားနိုင်ခဲ့ပါ။ မိုးမရှိရင် အဘိုးဘဝက မတွေးရဲစရာမို့ပင် ...။

အဘိုးနဲ့ မိုးမေဟာ အပြန်အလှန် သံယောဇဉ် တွယ်

ခဲ့ပြီး အပြန်အလှန် စောင့်ရှောက်ခဲ့ကြပါသည်။

အဘိုးက မိုးလိုပဲ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်တစ်ယောက်

ဖြစ်တာမို့ တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း မိုးက အိမ်နဲ့မဝေးလှသော ဘုရာ

ရှိခိုးကျောင်းကို လိုက်ပို့ဖြစ်မြဲပင် ... ။ ဘုရားကျောင်းဆီကို သွားရာလမ်းကလေးအ**တိုင်း**

ဘီးတပ်ကုလားထိုင်လေးကို ဖြည်းဖြည်းတွန်းလာရသည့် ညနေ ခင်းတွေဟာ ဘဝရဲ့ သာယာငြိမ်းအေးသော နေ့ ရက်တွေ ဖြစ်ခဲ့ သည်။

ဘုရားရှိခိုးကျောင်းထဲမှာ အဘိုးနှင့်အတူ ဓမ္မဏေ သီဆိုရသောအချိန်တွေကို မိုး နှစ်သက်သလို အဘိုးလည်း 🏴 သက်ခဲ့သည်။

ပုညခင်စေဒနာဝ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ဇူးခဲ့သည် 🔳

.)ÇQ

အဘိုးရဲ့ နောက်ဆုံးနေ့ရက်တွေအထိ အဘိုးနားမှာ မိုး ရှိနေပေးခဲ့သည်။ အဘိုးကို စိတ်ချမ်းသာအောင် ထားပေးခဲ့ သည်။ အဘိုးကို စောင့်ရောက်ပေးခဲ့သည်။ အဘိုးအိမ်ကို မိုး ရောက်ခဲ့ပြီး နှစ်နှစ်အကြာမှာတော့

အဘိုးကို ဘုရားသခင်က ခေါ်တော်မူခဲ့လေသည်။

+ + +

တကယ်ချစ်လို့ ရှူးခဲ့သည် 🔳 ၂၄၅

"ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ ချူဆီထည့်တဲ့နေ ရာမှာတော့ ဆရာ ကြီးပဲ ့ ့ "

"ပိုင်းလုံးမ ... ၊ သေခါနီးအဘိုးကြီးကို မြူဆွယ်ပြီး အကုန် အပိုင်သိမ်းလိုက်တာပေါ့လေ ..."

ကြားရသော စကားလုံးတွေက ရင့်သီးခဲ့သည်။ တိုး တိုးတစ်မျိုး ကျယ်ကျယ်တစ်မျိုး ပြောဆိုပုတ်ခတ်ကြသည်။ အဘိုး အရွယ်နှင့် မြေးအရွယ်ကို ဘာလို့ ဒီလို စွပ်စွဲသမုတ်ကြတယ် ဆိုတာကို မိုး အံ့သြနားမလည်နိုင် ... ။

မိုးသည် ပထမတော့ ထိုအမွေပစ္စည်းတွေကို ငြင်း ပယ်လိုက်မည်ဟု စဉ်းစားသည်။ သို့သော် အဘိုး မှာကြားသွား ခဲ့သော စကားကို မိုး သတိရလာသည်။

"နောက်ဆို မှတ်ထား ့ အဘိုးက စေတနာသန့်သန့်နဲ့ ပေးရင်း ဘာပဲပေးပေး မြေး စိတ်သန့်သန့်နဲ့ ယူရမယ်

ကြားလား ... "

မိုးမခက အဘိုးစကားကို ကြားယောင်ရင်း မာန် တင်းလိုက်သည်။ ခေါင်းငုံ့ ကြောက်ရွံ့နေရာမှ မိုး၏ခေါင်းက တဖြည်းဖြည်း မော့လာကာ စွပ်စွဲတိုက်ခိုက်နေကြသူတွေရဲ့ မျက်နှာ ဆွေကို စေ့စေ့လိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ မိုးရဲ့အကြည့်ကြောင့် သူတို့ အားလုံး တိတ်ဆိတ်သွားကြသည်။

အခန်း(၃၂)

"ဦးထွန်းအောင်က သူပိုင်ဆိုင်တဲ့ ဒီအိမ်ဒီခြံနဲ့ မြေကွင် တွေအားလုံးကို မိုးမခကို ပေးခဲ့ကြောင်း သူ့သေတမ်းစာမှာ

ရေးသွားခဲ့ပါတယ်"

အဘိုးဈာပန မြေချအပြီးမှာ ရှေ့နေက အဘိုးဆ

ကို အသိပေးခဲ့လေသည်။

ထိုစကားက မိုးကို တုန်လှုပ်စေသည်။ အဘိုး တူ တူမတွေက ပို၍ တုန်လှုပ်သွားခဲ့ကြသည်။ ထိုစကား အဆုံး မိုးကို ဝိုင်းကြည့်လာသော သူတို့ရဲ့ မျက်လုံးတွေထဲမှာ ပြင်းပြသေ

ဒေါသအရောင်ကို တွေ့ရသည်။

"ငါထင်တော့ ထင်သားပဲ၊ အဘိုးကြီးကို ဒီလောက်က**်**

ပြီဆိုကတည်းက ဒီလိုဖြစ်တော့မယ်ဆိုတာ ... "

ပုညခင်စ႒အှဝ်တိုက်

၂၄၆ 🔳 ပုညာင်

ရဲ့ လက်ထဲကို သူ့ပစ္စည်းဥစ္စာတွေ ပေးခဲ့ချင်မှာမဟုတ်ပါ။ မိုးက ငြင်းဆန်လိုက်ရင် မိုးအပေါ်ထားတဲ့ အဘိုးရဲ့ စေတနာကိုလည်း

ငြင်းပယ်ရာကျပေမည်။

မိုးမခက တင်းမာနေသော မျက်နာကလေးကို မော့

ချီလိုက်ရင်း တစ်လုံးချင်း လေးလေးနက်နက် ပြောလိုက်ပါသည်။ "တစ်လအတွင်း ကျွန်မအိမ်က ဆင်းပေးကြပါ ...

အခန်း (၃၃)

မိုး ရလိုက်တဲ့ အမွေတွေဟာ ဘယ်လောက်တန် တယ်ဆိုတာတောင် မမုန်းဆနိုင်၊ ဉာဏ်မမီနိုင် ဖြစ်ခဲ့သော မိုးသည် မကြာခင်မှာပဲ မိုးရဲ့ ပိုင်ဆိုင်မှုဟာ သိန်းပေါင်း သောင်းချီတန် ကြောင်း သိခဲ့ရသည်။

ဘာမှ မလုပ်တတ် မကိုင်တတ်၊ မသုံးတတ် မစွဲ ာတ်ဖြစ်နေသော မိုးကို ကူညီခဲ့သူက မိုးတို့ လမ်းထိပ်မှာ ဗြူတိ ဆလွန်းနှင့် ကိုယ်ကာယအလှသင်တန်း ဖွင့်ထားသော မမစိမ့် ဖြစ်ပါသည်။ မမစိမ့်ရဲ့ ဗြူတီဆလွန်းမှာ မိုးက ဆံပင်သွားညှပ် ငာတ်တာမို့ မမစိမ့်နဲ့ ခင်မင်နေခဲ့တာပင် ္မ ။

မှာ မိုးမခဆိုတာ သူဌေးမပဲလေ၊ ကိုယ်က အသက်လည့်ရှ^{တ်} ငယ်ငယ်ပဲရှိသေးတာ၊ လောကစည်း^{ရှိန်းမှ} ငယ်ငယ်ပဲရှိသေးတာ၊ လောကစည်းစိမ်ကို ခံစားလိုကွန်စိမ်း ပု ည စ င် ၈ ၁ အ စ တို က်

ပုညခင်စ**ာအား**စ်တိုက်

၂၄၈ 🔳 ပညာင်

စာရိတ္တမကောင်းသော၊ အဘိုးကြီးဆီက 'ပိုင်း'ပြီး ချမ်းသာလာ သော၊ ယခုအချိန်မှာလည်း အိမ်ထောင်ရှိ သူဌေးတစ်ယောက်ရဲ့ စပွန်ဆာနှင့် နေနေသော အငယ်အနောင်း တစ်ယောက်အဖြစ်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🛚 🖿

JCP.

သတင်းဖြန့်ကြသည်။

မိုးမစကတော့ သူတို့ရဲ့ နာမည်ဖျက်မှုတွေကို ကြံ့ ကြံ့ခံရင်း ဘဝမှာ ပျော်အောင်နေနိုင်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့သည်။ 'မိုးမခ' ဟူသော နာမည်မှ 'မမမိုးမခ'အဖြစ် ပြောင်းလဲခဲ့သည်။အိမ်ဟောင်း ကို ရောင်းကာ အိမ်သစ်ကို ပြောင်းခဲ့သည်။ တန်ဖိုးကြီး ကား အသစ်ကို စီးခဲ့သည်။ အဆင့်မြင့် ဗြူတီဆလွန်းဖွင့်ပြီး မမစိမ့်ကို ဦးစီးစေခဲ့သည်။ အင်းစိန်ရွာမက ခဏတာ အေးချမ်းစွာ ခိုလှူခွင့် ရခဲ့သော ဘုရားကျောင်းလေးက မိဘမဲ့ ကလေးတွေကို ထောက်ပံ့ ပေးခဲ့သည်။

မမမိုးမခ ဘဝမှာ မိဘမေတ္တာကို ငတ်မွတ်လှတာ မို မိဘတွေကို အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားရှာဖွေခဲ့ပေမယ့်လည်း သတင်းအစအနတောင် မရခဲ့ပါ။

ဖြူစင်ပါလျက် အမည်းစက် စွန်းခဲ့ရသော မမမိုးမခ ရဲ့ နောက်ထပ် အမည်းစက်တစ်ခုကတော့ ဦးတင့်ဇော်ဆိုသော ယောကျ်ားတစ်ယောက်နဲ့ ပတ်သက်ခဲ့မိခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပြုညခ်ီင်စေးသနာစ်တိုက်

ပါး ကိုယ့်ဘဝနဲ့ လိုက်လျောညီထွေဖြစ်မယ့် အကောင်းစား အသုံးအဆောင်တွေကို သုံး၊ ကားအကောင်းစား စီး၊ ခုနေ တဲ့ နေရာက ခြံအရမ်းကျယ်ပေမယ့် အိမ်ပုံစံက တုံးနေပြီ ဆိုတော့ ဒီခြံကိုရောင်းပြီး အမိုက်စား အလန်းစား အိမ်မျိုး ပြောင်းဝယ်လိုက် ...၊ အဲ့ဒီ လက်ပြင်ကြီးကို ကုန်းပြီး ကုပ်ချိချိ လုပ်မနေစမ်းပါနဲ့၊ ဒီလိုလေး မတ်မတ်နေ၊ မျက် နာထားကအစ ကြည့်လိုက်တာနဲ့ သူဌေးမပုံစံမျိုး ပေါက်နေ အောင် ထည်ထည်ဝါဝါလေး နေ၊ စကားပြောတာကအစ လေယူလေသိမ်းကို ဂရုစိုက်၊ အကြည့်တွေကအစ စုးရှင္

ကြည့်လိုက်တာနဲ့ အထင်သေးစရာပုံစံမျိုး ဖြစ်နေ သော မိုးမခကို ကြည့်လိုက်တာနဲ့ အထင်ကြီးစရာ ပုံစံမျိုး ဖြစ် သွားအောင် မမစိမ့်က ပြုပြင်ပေးခဲ့ပါသည်။

သို့နှင့် မိုးမခဟာ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်း အကောင် စားတွေကို ဝယ်ယူသုံးစွဲတတ်လာသည်။ အလုပြင်တတ်လာသည်။ ကားမောင်းတတ်လာသည်။ ထည်ထည်ဝါဝါ နေတတ် ပြောတ**ာ်** လာသည်။ စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လောက်အားငယ်နေပစေ အပြင်ပန်း

ကတော့ ဂုဏ်ဝင့်ထည်သော ပုံစံဖြင့် နေတတ်လာပါသည်။

အိမ်က ဆင်းသွားရပြီဖြစ်သော အဘိုးရဲ့ တူ တူ များနှင့် သူတို့မိသားစုဝင် အားလုံးကတော့ မိုးမခရဲ့ မကောင် သတင်းကို ရောက်လေရာအရပ်မှာ ဖြန့်ချိကြသည်။ မိုးမခဆိုတာ

ပုညခင်စေဒအုပ် ကိုက်

တကယ်ချစ်လို့ စူးခဲ့သည် 🔳

၂၅၁

ဂေါ့ဖ်ကွင်းအလယ်၊ လူပုံအလယ်မှာ မမရှေ့ကို ရောက်လာပြီး စကားတစ်ခွန်းမှမဆိုဘဲ မမ ပါးကို လှမ်းရိုက်လိုက် သည်။

မမသည် ဘာမှ မတုံ့ပြန်နိုင်ဘဲ ကြောင်အနေဆဲမှာ

သူမက စကားတစ်ခွန်း ပြောလာခဲ့ပါသည်။ "ဘာလို့ ရိုက်သလဲ မမေးနဲ့၊ ငါက ဦးတင့်ဇော်ရဲ့ မိန်းမ

မို့လို့ ရိုက်တယ် ... "

ထိုမိန်းမက မမရှေ့မှ ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားသည်။ မမသည် နေရာမှာ ကြောင်အအ ရပ်ကျန်နေခဲ့ပြီးမှ သတိဝင်လာ ကာ ဦးတင့်ဇော် ရှိနေသည့် ဟိုးဝေးဝေး ဂေါ့ဖ်ကွင်းစပ်ဆီသို့ ချာခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်ပါသည်။

မမက ဒီဘက်ဂေါ့ဖ်ကွင်းစပ်မှာမို့ ဖြစ်ပျက်သွားတဲ့ အခြေအနေတစ်ရပ်ကို သူကမသိဘဲ အေးအေးဆေးဆေး ဂေါ့ဖ်

ရိုက်နေခဲ့သည်။

မမသည် အတစ်ချက်ကြိတ်လိုက်ရင်း သူရှိရာသို့ အားသွန်၍ပြေးသွားလေသည်။ အဝေးကြီးသို့ မနားတမ်းပြေးသွား

ပြီးမှ သူ့ရှေ့မှာ ဗြုန်းဆိုရပ်ကာ သူ့ပါးကို ရိုက်ချလိုက်သည်။

"မင်း ... မင်း ... ဘာလုပ် ... "

"ဘာလို့ရိုက်သလဲ မမေးနဲ့ ...၊ ရှင့်မှာ မိန်းမရှိနေလို ရိုက်တယ် ..." ဖ<u>ုည ခိုင် ၈ ၁ ဆု စ် တို က်</u> ဟာသည်။

အခန်း(၃၄)

ဦးတင့်ဇော်နဲ့ ဆုံခဲ့တာက ဂေါ်ဖ်ကွင်းမှာဖြစ်ပါသည်။

ဂေါ့ဖ်ရိုက်တာကို ဝါသနာပါလှတယ် မဟုတ်ပေမယ့် မမစ်မ့်ရဲ့ တိုက်တွန်းချက်ကြောင့် ပိုက်ဆံရှိသူတစ်ယောက်ရဲ့ အဆောင့်

အယောင်တစ်ခုအနေနဲ့ ဂျေါ့ဖ်ရိုက်ဖြစ်ခဲ့တာပင် ... ။

ဦးဇော်က မမထက် အသက်အများကြီး ကြီးပေမယ့် လူငယ်ဆန်သည်။ မြူးကြွသည်။ စမတ်ကျသည်။ ကြင်နာဂရုစိုက်

တတ်သည်။ ဦးဇော်ရဲ့ ဂရုစိုက်မှုတွေကို မမ သာယာခဲ့သည်။ ဦးဖော်ရဲ့ ဖစ်မြစ်ကို မသိဘဲ ဦးဖော်ကို လက်ခံတွဲဖြစ်ခဲ့သည်။

သာယာပျော်ရွှင်သော နေ့ ရက်တချို့ကို ကျော်ဖြတ် ပြီးနောက်မှာတော့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်က မမရှေ့ကို ရောက် လာခဲ့သည်။

ပုည ခင်စေဒအာဝ်တိုက်

၂၅၂ 🔳 ပုညသင်

ဂေါ့ဖ်ကွင်းထဲက လူတွေက မမတို့ကို ဝိုင်းကြည့် နေခဲ့သည်။ မမက ထီမထင်ပြောပြီး လှည့်ထွက်လာခဲ့သည်။ အဲ့ဒီနောက်မှာတော့ ဦးတင့်ဇော်ရဲ့ နာမည်ဖျက်မှုကို ခံခဲ့ရပြန်ပါသည်။ မဟော သူ့အငယ်ဖြစ်ကြောင်း၊ မမ ချမ်းသာ နေတာဟာ သူ ထောက်ပံ့ထားလို့ဖြစ်ကြောင်းတွေကို သူ့အသိုင်း အဝိုင်းမှာ အသားယူ၍ ပြောခဲ့သည်။

မမသည် လူတွေကို အံ့ဩစိတ်ကုန်လာကာ ဘယ် သူ့ ကိုမှလည်း ဂရုမစိုက်ချင်တော့ ... ။ ဘယ်သူ့ ကိုမှလည်း ဖြေ ရှင်းမပြချင်တော့ ... ။ အချစ်ဆိုတာကိုလည်း မယုံကြည်တော့။ မိဘတွေရဲ့ စိတ်ကုန်စရာ အိမ်ထောင်ရေးကို တွေ့မြင်ခံစားခဲ့ရ တာမို့ အိမ်ထောင်ပြုချင်စိတ်လည်း မရှိခဲ့တော့ပါ။

အရေးကြီးတာက ပျော်ရွှင်ဖို့ပဲ။ အထီးမကျန်ဖို့ပဲ။ အရာရာကို အလေးအနက်ထား ခံစားနေရရင် နင်ရူးသွားလိမ့်မယ် မမမိုးမခဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်သတိပေးရင်း အရာရာကို အလေးအနက်မထားဘဲ ခပ်ပေါ့ပေါ့ နေထိုင်လာခဲ့သည်။ တန်ဖိုး ကြီး ပစ္စည်းတွေ ဝယ်ယူသုံးစွဲကာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် နှစ်သိမ့်ခဲ့ သည်။ ကိုယ့်ကို ပျော်ရွှင်စေပြီး ခဏတာ အပျင်းပြေ အဖော်ဖြစ် စေမည့် ယောက်ျားမျိုးများနှင့် တွဲခဲ့သည်။ ငြီးငွေ့တော့လည်း နောက်တစ်ယောက် ပြောင်းခဲ့သည်။ ဘာကိုမှ အလေးအနက် မထားဘဲ ကိုယ့်သဘောကိုယ်ဆောင်၊ ကိုယ်လုပ်ချင်တာ လုပ်၍ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေခဲ့သည်။

ပုညခင်စၥအာဝ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🏻 📺

138

သို့သော်လည်း မမရဲ့ နှလုံးသားနှင့် ခန္ဓာကိုယ်ကို တော့ ဘယ်သူ့ကိုမှ မပေးအပ်ခဲ့ပါ။

မမဘဝမှာ ရင်နင့်အောင် ချစ်ခဲ့ဖူးသူဆိုလို့ မမက 'မောင်'လို့ မြတ်မြတ်နိုးနိုး ခေါ်ချင်ခဲ့တဲ့ ့့ ခေါ်ခဲ့မိတဲ့ နေစစ် တစ်ယောက်သာ ရှိခဲ့ပါသည်။ ခပ်ပေါ့ပေါ့ နေထိုင်လာခဲ့မိခြင်း အတွက် ဒီတစ်ကြိမ်သာ နောင်တရခဲ့ဖူးပါသည်။ ဒီတစ်ကြိမ်သာ 'သူနဲ့အတူ နေရရင်'ဟု စိတ်ကူးယဉ်ခဲ့ဖူးပါသည်။

ပြီးတော့ ... ဒီတစ်ကြိမ်သာ အချစ်အတွက် မျက်ရည်ကျခဲ့ဖူးလေ

သည်။

*** * ***

ပုညခ်င်စ႒အုပ်တိုက်

ww.burnesech

တကယ်ချစ်လို့ ဝူးခဲ့သည် 🔳

JJJ

မောင်းနေသော ကားကို နောက်ပြန်လှည့်ပြီး မမအိမ်ဘက်သို့ မောင်းလာခဲ့ပါသည်။

မမအိမ်ရှေ့ရောက်တော့ ကားပေါ် ကဆင်းကာ ခြံ

တံခါးဝက ဘဲလ်ကို နှိပ်လိုက်သည်။ ခဏကြာတော့ အခေါ်ကြီးက လဝင်ပေါက်တံခါး

စဏကြာတော့ အခေါ်ကြီးက လူဝင်ပေါက်တံခါး လေးကို အသာဟကာ ခေါင်းပြူလာသည်။

"အဒေါ် ့ု့ ကျွန်တော်ပါ၊ ကားဝင်ရအောင် တံခါးဖွင့်ပေး

ဦးလေ"

"ဟို ့ ဟို ့ မမကလေ ဘယ်သူနဲ့မှ မတွေ့ချင်ဘူး ပြော

ထားလို့"

"ဗျာ၊ ကျွန်တော်နဲ့ ပါ မတွေ့ ချင်ဘူးတဲ့လား . . . "

"ဟုတ် ... ဟုတ်ပါတယ်"

"ဟာဗျာ ့ အဓိပ္ပာယ် မရှိတာ၊ ကဲ ့ ကဲ ့ ဖယ်ဗျာ၊ တံခါးမဖွင့်ပေးလည်း နေ၊ ကားကို ဒီမှာပဲရပ်ခဲ့ပြီး လူပဲ ဝင်ခဲ့မယ်"

"မဖြစ် ့ မြစ်စ်လို့ပါကွယ်"

အခေါ်ကြီးက သူ့ခန္ဓာကိုယ်နှင့် တံခါးပေါက်ကို ကာကွယ်ထားပြီး သံပန်းတံခါးကို ဆွဲပိတ်လိုက်ပါသည်။

ယောဂျမှ, သဝနာတာများကို ဆွဝတလုက်ပါသည်။ "အဒေါ် တောင်းပန်ပါတယ် သားရယ်၊ အဒေါ်တို့မှုနွှင့[်] သူ့ဝန်ထမ်းဆိုတော့ သူ့သဘောကို ဆန့်ကျင်လို့မဖြစ်လို့

သုံ့ဝန်ထမ်းဆိုတော့ သူ့သဘောကို ဆန့်ကျင် ပါ"

အခ**န်း(၃၅)** အ အ အ

"မမ ့ ့ ဖုန်းကိုင်တော့ဗျာ၊ ကျွန်တော် စကားပြောချင်လှ

ပြီဗျာ ... " နေစစ်သည် မမ ဟန်းဖုန်းကို ဘယ်နှကြိမ်မြောက်

မှန်းမသိ ကြိုးစားခေါ် နေပါသည်။ သို့သော် ... မမက လုံးဝ ဖုန်းမကိုင် ... ။

နေပြည်တော်က ပြန်လာပြီးကတည်းက သူ မမနဲ့ မတွေ့ရသေးပါ။ မတွေ့ရတာ သုံးရက်ရှိပြီမို့ သူက ထွန့်ထွန့်လူး

တွေ့ချင်နေခဲ့သော်လည်း ဒီရက်ပိုင်းမှာ အလုပ်များလှတာမို့ မမ အိမ်ကိုလည်း မရောက်ဖြစ်။ ဖုန်းခေါ်တော့လည်း မကိုင်၊ ပြန်လည်း

မဆက်၊ အိမ်ဖုန်းကလည်း တတူတူမြည်သံသာ ထွက်နေသည်။

နေစစ်က စိတ်ပူလာကာ သီလဝါဘက်သို့ ဦးတ**ည်** ပူ ည ခ ၆ စ ာ အု ၆ တို က်

ပုညခ်င်စေဒအုပ်တိုက်

၂၅၆ 📺 ပုညာင်

"ന്വത് ..."

နေစစ်က မမသဘောကို နားမလည်နိုင်ချေ။ နောက် ဆုံးတော့ အဒေါ်ကြီးကို အခက်တွေ့အောင် မလုပ်ချင်တာမို့

လှည့်ပြန်လာခဲ့ရသည်။

တစ်နေ့လုံး ဖုန်းခေါ်ကြည့်သည်။ မတ်ဆေ့ ပို့ကြည့်

သည်။ မတုံ့ပြန်တဲ့အပြင် နောက်ဆုံးမှာ ဖုန်းပိတ်သွားခဲ့ပါသည်။

သူ ... တစ်နေ့လုံး အလုပ်ထဲမှာ အာရုံစိုက်လို့မရ ဘဲ ယောက်ယက်ခတ်နေခဲ့တာကို ရုံးကလူတွေတောင် ရိပ်မိလာ

သည်။

အောင်ဇင်က သူ့ကို အကဲခတ်ရင်း ... "ဆရာ ဘာတွေ စိတ်တိုင်းမကျ ဖြစ်နေလဲ၊ ကျွန်တော်

ဘာကူညီရမလဲ ... "

"မင်း ကူညီလို့ရတဲ့ကိစ္စ မဟုတ်ပါဘူးကွာ"

"ဒါဆိုလည်း ကျွန်တော် အင်းစိန်ဘက် သွားလိုက်ဦး

မယ်"

"အင်းစိန် ... "

"ဟုတ်ကဲ့၊ ဂိုထောင်ဘက် ခဏသွားမလို့ ... " အင်းစိန် ဆိုသော စကားကြောင့် အင်းစိန်ရွာမထ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းလေးကို နေစစ်က သတိရလာပါသည်။

အဲ့ဒီကျောင်းနဲ့တော့ မမ အဆက်အသွယ် ရှိမှာပဲ။

ပုညခင်စၥအခုပ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ရှာခဲ့သည် **၂**၅၇ မမဘဝ တစ်စိတ်တစ်ဒေသကိုလည်း သင်းအုပ် ဆရာကြီးထံမှာ မေးမြန်းလို့ရနိုင်မည်။ သူ ကားသော့ကောက်ယူကာ ထိုင်ရာမှ ထလိုက်ပါ သည်။

マ 20 mile o 2 mp & op of unitagesedizesic.co

တကယ်ချစ်လို့ စူးခဲ့သည် 🛚 🔳

J.P.

တစ်ကိုယ်လုံး မိုးရေတွေ ရွှဲရွဲစိုပြီး ပြာနှမ်းတုန်ခိုက်နေ လိုက်တာ၊ ဆရာကို မော့ကြည့်လိုက်တဲ့ သူ့မျက်လုံးတွေ ကို ဆရာ ခုထိမမေ့ဘူး"

နေစစ်က ဘိုရားရှိခိုးကျောင်း တံခါးဝဆီ လှမ်းမျှော် ကြည့်ရင်း ကလေးငယ်တစ်ယောက်ကို မှန်းဆမြင်ယောင်ကြည့်မိ သည်။

"သူ့ကို ဒီမှာ စောင့်ရှောက်ထားရင်း သူ့မိဘတွေ နေတဲ့ ဒီနားက ရပ်ကွက်လေးကို ဆရာကိုယ်တိုင် သွားစုံစမ်း ကြည့်ခဲ့သေးတယ်၊ ဆရာ သိရတာတော့ သူ့မိဘတွေက" ဆရာကြီးက ပြောရမှာ ဝန်လေးတွန့်ဆုတ်သွားပုံ ဖြင့် ခဏငြိမ်သွားပြီးမှ အယဉ်ကျေးဆုံးစကားလုံးကို ရွေးချယ် ပြောခဲ့ပါသည်။

"သူ့မိဘတွေက အကျင့်စာရိတ္တပိုင်းဆိုင်ရာ လိုအပ်ချက် ကလေးတွေ ရှိခဲ့တယ်ဆိုပါတော့ကွယ်၊ သူ ထွက်ပြေးလာ တဲ့ ညက သူ့မိဘတွေ ကွဲကွာသွားခဲ့တယ်လို့လည်း သိရ တယ်၊ အဲ့ဒါနဲ့ ရပ်ရွာကို အသိပေးပြီး သူ့ကို ဆရာတို့ ကျောင်းဝမှာ စောင့်ရှောက်ထားခဲ့တယ် ... ၊

"ဒီမှာနေတဲ့ အချိန်တွေမှာတော့ သူ ပျော်ရွှင် ခဲ့ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် လေးနှစ်လောက်ကြာတော့ သူ့အနွှ^{နှင့်} ရောက်လာပြီး သူ့ကို ပြန်ခေါ်သွားတယ်၊ ဆရာတို့ထိသ်ိုး ပြန်ခေါ်သွားတယ်၊ ဆရာတို့ထိသ်ိုး

အခန်း(၃၆) က က တ

ဘုရားရှိခိုးချိန် မဟုတ်တာမို့ ချာ့ချ်ထဲမှာ ရှင်းလင် ဆိတ်ငြိမ်နေခဲ့သည်။

ချာ့ချ်ထဲက တစ်ခုသော ခုံတန်းရှည်ပေါ်က နေစစ် နှင့် သင်းအုပ်ဆရာကြီးက ခပ်ခွာခွာ ထိုင်ရင်း စကားပြောနေခဲ့

သည်။

ဟိုးထိပ်ဆုံးမှာတော့ မမ တီးနေကျ စန္ဒရားတစ်လုံ

ရှိနေသည်။

သင်းအုပ်ဆရာကြီးက သက်ပြင်းချလိုက်ရင်း "ရှယ်လို့ဘဝလေးက အရမ်းသနားစရာ ကောင်းပါတ**်**

မောင်နေစစ်ရယ်၊ မိုးတွေ အရမ်းရွာနေတဲ့ တစ်ညနေး

ဟောဟိုက တံခါးဝမှာ သူ့ကို ဆရာတွေ့ခဲ့တာ ... ၊ 🤏

ပုညနှင်စ႒အပြိတ်ကြိ

၂၆၀ 🍙 ပညာင်

ထည့်လိုက်ရမှာ စိတ်မချပေမယ့် မိဘရင်းက လာခေါ်ပြီဆို တော့လည်း မထည့်လို့မဖြစ်ဘူးပေါ့ ... ၊

"အဲ့ဒီနောက်ပိုင်းတော့ ရှယ်လီ့ သတင်းကို

မကြားရတော့ဘူး၊ နောက်သုံးနှစ်လောက်ကြာတော့မှ သူက အရမ်းချမ်းသာတဲ့သူတစ်ယောက်အဖြစ် ဆရာတို့ကျောင်း

ကို ရောက်လာခဲ့တယ်၊ သူကြုံခဲ့ရတာတွေကိုလည်း ဖြော ပြခဲ့တယ်၊ သူ့ခမျာ သူ့အမေခိုင်းတာနဲ့ လူမမာအဘိုးကြီး

တစ်ယောက်ကို ပြုစုတဲ့အလုပ်ကို လုပ်ခဲ့ရတယ်၊ သူ့အမေ ကလည်း လခတွေ ကြိုယူပြီး ထိုင်းဘက်ထွက်သွားတယ်

တူ တူမတွေ မတရားအနိုင်ကျင့်တာခဲနေရတဲ့ အဘိုးကြီးက သူ ကိုကျေးဇူးတင်ပြီး အမွေတွေငံပူးခဲ့တယ်၊အဲ့ဒါကြောင့်

အဘိုးကြီးနဲ့ စွပ်စွဲသမုတ်ခံရပြီး နာမည်ပျက်ခဲ့ရတယ် 🥂 သင်းအုပ်ဆရာကြီးရဲ့ စကားတွေကို နေစစ် ဆင်္က

လက် ကြားနိုင်စွမ်း မရှိတော့ ... ။ ရင်ဝမှာ ဆိုနှင့်ကာ မျက်ရည် ဝဲစိုလာရပါသည်။

ဘဝက အဲ့ဒီလောက်တောင် ဆိုးခဲ့သလား ...

အဲ့ဒီလောက် အကာအကွယ် မဲ့ခဲ့သလား....

အဲ့ဒါကြောင့်ပဲ ချစ်ရမှာ ကြောက်ခဲ့တာလား ... အိမ်ထောင်ရေးကို စိတ်ပျက်ခဲ့တာလား မမရယ် ... ။

ဘုရားကျောင်းဝန်းထဲက ကားမောင်းထွက်လာ

ပုည ခင်စြေ အားပြီးတိုက်

မှာတော့ နေစစ်က ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို အခိုင်အမာ ချကာ မမအိမ်ဘက်သို့ ဦးတည်မောင်းနှင်လာခဲ့ပါသည်။

တကယ်ချစ်လို့ ရှူးခဲ့သည်

၂၆၁

* * *

中記・数・3 年 & の の M Durnesecialss

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည်

ક્રિય

အခန်း(၃၇)

"အထဲကို ဝင်ခွင့်မရမချင်း ကျွန်တော် ဒီတံခါးဝမှသဲ ရှိနေမယ်လို့ မမကို သွားပြောလိုက်ပါ အဒေါ်" နေစစ်က ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောခဲ့ပြီမို့ အအေ ကြီးက မျက်စိမျက်နှာပျက်ပျက်ဖြင့် အိမ်ထဲ ပြန်ဝင်သွားခဲ့သည်။

ခဏကြာတော့ ခြဲတံခါးကို အိမ်ထဲမှ လှမ်းဖွင့်စေ

လိုက်သည်။ သူက ခြံဝန်းထဲသို့ ကားမောင်းဝင်လာပြီးနောင်္

မမရှိနေမည့် အပေါ် ထပ်သို့ အပြေးတက်လာခဲ့ပါသည်။ အပေါ် ထပ် ဧည့်ခန်းဝမှာ ရပ်မိတော့ ဆိုဖာရှည်

ပေါ်မှာ ခွေခွေလေး လဲလျောင်းနေသော မမကို တွေ့လိုက်ရသည်။ သူက မမဆီသို့ ခြေလှမ်းကျဲဖြင့် လျှောက်သွားလို့ ရင်း မမရဲ့ လက်မောင်းတစ်ဖက်ကို ကိုင်ကာ ဆွဲထူလိုက်ရင်း 📗

ပုသခင်စၥအပေါ်တိုက်

"ကဲ ... ထ ... မမ သွားရအောင်"

မမက သူ့ကို မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ကြည့်လိုက်ရင်း

"ဘယ်ကိုလဲ ... "တရားရုံးကို ... "

"ന്വുഗ് ... ဘာတွေလာပြောနေတာလဲကွာ"

"ကျွန်တော့်ကိုလက်ထပ်ပါ မမ ္း မေဘဝကို ကျွန်တော် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်မယ်၊ မမကို စိတ်ချမ်းသာအောင်

ထားမယ်၊ မမဘေးမှာ အဖော်အဖြစ် နေပေးမယ်" မက သူ့ကို စိုက်ကြည့်လိုက်ရင်း ့့

"မင်း ့္ တို့အကြောင်းတွေ သိခဲ့ပြီလား"

"ကျွန်တော် အခုပဲ ချာ့ချ်မှာ သင်းအုပ်ဆရာကြီးနဲ့တွေ့ပြီး ပြန်လာခဲ့တာ ... "

"အဲ့ဒါနဲ့ပဲ ငါ့ကို လက်ထပ်ချင်တယ် ဖြစ်သွားရောလား၊

ဒီမှာ မှတ်ထားပါ မောင် ္သ ၊ မမမိုးမခဆိုတာ ယောက်ျား တစ်ယောက်ယောက်ကို မှီတွယ်ပြီးမှ ရှင်သန်နိုင်တာမဟုတ် ဘူး၊ ပြီးတော့ ့္ ငါကသာ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို

ငါ့သာယာမှုအတွက် အသုံးချချင် ချမယ်၊ ယောက်ျားတစ်

့ သာမှုအတွက် အသုံးချခံ မိန်းမတော့ ဘယ် လျှန်း တော့မှ မဖြစ်စေရဘူး၊ ဘယ်ယောက်ျားကိုမှ ငါ လက်ျွန်း မထပ်ဘူး၊ ငါ့ဘဝကို မအပ်ဘူး" ပု ည စ င် စ ၁ အု စ် တို က် ကျက်

၂၆၄ 🔳 ပုညာင်

တကယ်ချစ်လို့ ရှူးခဲ့သည် 📺

յնց

"မမကို ကျွန်တော် ချစ်တယ်၊ မမလည်း ပါးစပ်ကဘာ ပြောပြော ကျွန်တော်ကိုချစ်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်သိတယ်၊

မေ ဘာဆင်ခြေမှမပေးဘဲ ကျွန်တော်နဲ့ လက်ထပ်လိုက်ပါ။

မမ ပျော်ရွှင်စေရမယ်လို့ ကျွန်တော် အာမခံတယ်"

"အဟက် 🚅 ၊ အရူး 🚅 ၊ မင်းကိုယ်မင်း သိပ်အထင်ကြီး

မနေနဲ့ ၊ ငါ မင်းကို လုံးဝမချစ်ဘူး၊ ငါ့သာယာမှုအတွက် မင်းကို အသုံးချတာ၊ ခု ့ု့ငါ မင်းနဲ့တွဲဖို့ ပျင်းသွားလို့

ရှောင်နေတာလေ၊ ဒီလောက်လေးတောင် နားမလည်ဘူး

လား အရူးရဲ့ ... "

"ကျွန်တော် မရူးဘူး၊ ခင်ဗျားသာ ရူးတာ၊ စိတ်ထဲက

တစ်မျိုး ပါးစပ်က တစ်မျိုးပြောပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ညာ

ရင်း ရူးနေတာ၊ ကဲ ... လာဗျာ ... ထဗျာ ... လိုက်ခဲ့ ခင်ဗျားကို ကျုပ် မေမေနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးမယ်၊ ခင်ဗျားကို

ကျုပ် လက်ထပ်မယ်ဆိုတာ ဖွင့်ပြောလိုက်တော့မယ်"

"မင်း အမေက သဘောတူပေးမယ်လို့ ထင်တယ်ပေါ့ ..." "မေမေက ကျွန်တော့် အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စကို ခြယ်လှယ်

ချင်တဲ့သူမျိုး မဟုတ်ဘူး၊ မမစိတ်ကို ကျွန်တော် နားလည

တယ်၊ မမဘဝကို ကျွန်တော် နားလည်တယ်၊ မေမေ့က ပြောပြရင် မေမေလည်း နားလည်ပေးမှာပါ၊ မေမေက သဘောထားပြည့်ဝတဲ့သူပါ ... "

မမက တက်ကြွ ယုံကြည်စွာပြောနေသော နေစစ်

ပုညခင်စေသနာစ်တိုက်

သနားစရာ လူတစ်ယောက်လို ငေးကြည့်နေပြီးမှ သက်ပြင်းချ လိုက်ရင်း

"ငါနဲ့ပတ်သက်ပြီး မင်း မသိတဲ့အကြောင်းတွေ အများကြီး ရှိသေးတယ် မောင် ...၊ မင်း သင်းအုပ်ဆရာဆီက သိလာ ရတာတွေဟာ အကုန်မဟုတ်သေးပါဘူး ...၊ မင်း ငါ့ကို လက်ထပ်ချင်တယ်ဆိုတာ မင်းမိဘတွေကို ပြောကြည့်လိုက် ရင် မင်း မသိသေးတဲ့ အကြောင်းတွေကိုပါ သိလာရလိမ့် မယ်၊ ကဲ ... ပြန်တော့ မောင်၊ မင်း မသိသေးတာတွေ သိလာတဲ့အချိန်ကျမှ မမဆီကို နောက်တစ်ခေါက် ထပ် လာခဲ့ဦးပေါ့၊ အဲ့ဒီအချိန်ကျရင် မမအပေါ်ထားတဲ့ မင်းရဲ့ ခံယူချက်တွေ၊ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေ ပြောင်းလဲသွားပါလိမ့်

*** * ***

မယ်"

ပုည ခ်ေင်စေဘ အာဝေ် ကို က်ေ

ww.burnesection

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည်

အခန်း(၃၈)

"မေမေ ့့ ဖေဖေ၊ သား လက်ထပ်ချင်တဲ့ မိန်းကလေးမျိုး တွေ့ပြီ၊ သား သူနဲ့ လက်ထပ်ပါရစေ ...

"မမမိုးမခနဲ့လား သား ... မေမေ့ မေးခွန်းကြောင့် သူက အံ့ဩသွားမိပါသည်။

"မေမေ ... သိတယ် ...!"

"သိတယ် ... သား၊ သားနဲ့ ဘယ်လောက်ထိ ပတ်သက်မှု ရှိထားတယ်ဆိုတာ၊ သူ့ဘဝက ဘယ်လိုရှိတယ်ဆိုတာ

မေမေရော ဖေဖေပါ အားလုံး သိထားပြီးသားပါ ... မေမေက အေးအေးဆေးဆေး ပြောတာမို့ သူက

အားတက်သွားမိကာ ... "သားလည်း သူ့အကြောင်းတွေကို သိပြီးသားပါ မေမေ။ သူ့ဘဝက သနားစရာ ကောင်းပါတယ်၊ သား သူ့ကို

နားလည်နိုင်ပါတယ်"

ပုညခင်စေဒနာပေါ်တိုက်

"သား သိတဲ့အကြောင်းတွေထဲမှာ သား ဖေဖေရဲ့ မိတ်ဆွေ ကိုတင့်ဖော်နဲ့ ဖြစ်ခဲ့တဲ့အကြောင်းတွေရော ပါလား သား" "უი ...

မေမေ့အသံက တုန်ရီနေကာ စကားကို ရှေ့မဆက်

နိုင်ဘဲ မျက်နှာအပျက်ပျက်နှင့် မျက်ရည်ဝဲလာပါသည်။ ဖေဖေက မေမေ့ ပခုံးကို ပုတ်၍ နှစ်သိမ့်လိုက်ရင်း . . .

"နေ ့ နေ မြတ်၊ မြတ် ဘာမှမပြောနဲ့တော့၊ ကိုယ်ပဲ ဆက်ပြောလိုက်မယ်"

ဖေဖေက မေမေ့လို တုန်လှုပ်ဝမ်းနည်းမနေဘဲ တည်

ငြိမ်စွာ ပြောလာခဲ့သည်။ "မမမိုးမခ ချမ်းသာလာရတဲ့အကြောင်းတွေကို ဖေဖေတို့

သိပြီးသားပါ သား ... ၊ အများ စွပ်စွဲသလို ဟုတ်မဟုတ် ဆိုတာကိုတော့ ဖေဖေတို့ မသိနိုင်ဘူး၊ ကိုယ် သေချာမသိ

တဲ့ အကြောင်းတစ်ခုကို ဟုတ်ပါတယ်လို့လည်း ဖေဖေတို့ မပြောဘူး"

"အဲ့ဒီကိစ္နက မဟုတ်ပါဘူး ဖေဖေ ့္၊ သူ လူမောကို စေတနာသန့်သန့်နဲ့ စောင့်ရှောက်ခဲ့လို့ အသက်ကယ်ခဲ့လို့

ကျေးဇူးတုံ့ပြန်ခံခဲ့ရတာပါ ... '

"ဟုတ်ပြီ ... ၊ ဒါဆိုရင် ဖေဖေတို့ သူ့ကို ရွေးမအဖြစ်လ လက်ခံသင့် မခဲသင့် စဉ်းစားတဲ့နေရာမှာ ဒီတစ်ချွည်းကို ဖယ်လိုက်မယ် 📖 ၊

ပုည္ခ်င်စင္အစုပ်တိုက်

၂၆ဂ 🔳 ပညာခင်

"နောက်တစ်ချက်က သူ့မိဘတွေရဲ့ အကျင့် စာရိတ္တ၊ ဒါကိုလည်း ဖယ်လိုက်ဦးမယ်၊ မိဘမကောင်းပေ မယ့် သားသမီးကောင်းတွေ အများကြီး ရှိတယ်ဆိုတာ ဖေဖေတို့ နားလည်တယ် ... ၊

"နောက်တစ်ခုက ကိုးကွယ်တဲ့ ဘာသာမတူညီ တာ၊ ဒါကိုလည်း ထည့်မစဉ်းစားဘဲ နေလို့ရတယ်၊ လူတွေ ကို ယဉ်ကျေးအောင်၊ မကောင်းမှုကို ရှောင်ရှားအောင် ဆုံးမတဲ့ ဘယ်ဘာသာကိုမဆို ဖေဖေတို့ လေးစားတယ်၊ လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်ခွင့်ကို အလေးထားတယ် ... ၊ "နောက်တစ်ခု ... မိန်းကလေးဆိုတာ ကိုယ့် ကိုယ်ကိုယ် အစိုးရလွန်းရင်၊ ကိုယ့်သဘောကိုယ်ဆောင် စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်ပါ နေချင်သလိုနေ သွားချင်သလိုသွား လွတ်လပ်လွန်းတာ တစ်ခုကတော့ မကောင်းဘူး သား၊ ဒါပေမယ့် ဒါကိုလည်း ပြုပြင်ယူလို့ ရတယ်လို့ ယူဆရင် ယူဆလို့ ရတာဆိုတော့ ဒီတစ်ချက်ကိုလည်းပဲ မဖယ်ချင့် ဖယ်ချင်နဲ့ပဲ ဖယ်ထားပေးလို့ ရပါသေးတယ် ... ၊

"ဒါတွေကို ဖယ်လိုက်ပြီးရင် ထည့်မစဉ်းစားဘဲ ဖယ်ထားလို့မရနိုင်တဲ့ အချက်နှစ်ချက် ကျန်တယ် သား ...၊ "ပထမတစ်ချက်က သားနဲ့မတွေ့စင်ကတည်း

က ယောက်ျားလေးတွေနဲ့ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် တွဲသွားတွဲလာ လုပ်ခဲ့တာ၊ ရည်းစား အတည်တကျမထား ဘဲ သာယာမှုသက်သက်အတွက် တွဲခဲ့တာ...၊

ပုညချင်စာသအုပ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🔳 ၂၆၉

"ဒုတိယအချက်ကတော့ အဆိုးဆုံးပဲ သား၊ မမမိုးမခကို ဖေဖေ စမြင်ဖူးခဲ့တာ ကိုတင့်ဇော်ရဲ့ အငယ် အနေနဲ့ပါ၊ ဦးတင့်ဇော်အကြောင်းကိုလည်း သားလည်း သိနေတာပဲ၊ သူက လူမှုရေး ရှုပ်ထွေးမှုတွေ များလွန်းတယ် လေ၊ မမမိုးမခနဲ့ ပတ်သက်မှုက အများပြောသလို ဟုတ် ချင်မှလည်းဟုတ်မယ်ပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ဂေါ့ဖ်ကွင်းမှာ သူတို့ တွဲနေတာကိုတော့ ဖေဖေ မြင်ခဲ့ဖူးတယ်၊ ပြီးတော့ ကိုတင့် ဇော် မိန်းမက ပါးလာရိုက်တာ၊ မမမိုးမခက တင့်ဇော်ကို ရိုက်တာ၊ အဲ့ဒီမြင်ကွင်းတွေကို ဖေဖေ မြင်ခဲ့ရသလို ဖေဖေ့ မိတ်ဆွေတွေလည်း မြင်ခဲ့ရတယ် . . .

"အဲ့ဒီလို မိန်းကလေးမျိုးကို ဖေဖေ ဘယ်လို ချေးမတော်မလဲ သား၊ အဲ့ဒီတစ်ခုကိုပဲ သား စဉ်းစားပေး ပါ "

နေစစ်သည် ဖေဖေ့ရှေ့မှာ ထိုင်နေရင်း ပြောစရာ စကားလုံးတွေ မရှိတော့ဘဲ ဆွဲ့ အ နာကျင် ငြိမ်သက်သွားလေ သည်။

中記されるのでは、MyDurneseciassic.com

တကယ်ချစ်လို့ ရှူးခဲ့သည် 🔳

၂၇၁

အခဲန်း(၃၉) က က မှ

ဒီတစ်ခေါက် မမဆီကိုရောက်ခဲ့တာကတော့ ဒေါသ တွေနှင့်အတူ ဖြစ်သည်။

"ခင်ဗျား ့ ဘာလို့ ဒီလိုလုပ်ခဲ့တာလဲဟင်၊ ခင်ဗျား ဘာလို့

ဒီလောက် မိုက်ခဲ့ရတာလဲ ... " သူက မမ ပခုံးနှစ်ဖက်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆောင့် ခါလှုပ်ယမ်းရင်း မေးမိတော့ မမက သူ့လက်နှစ်ဖက်ကို ဆွဲဖြုတ်

၍ နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်းဆုတ်လိုက်ရင်း ... "မိုက်တော့ ဘာဖြစ်လဲ ...၊ ငါ့ဘာသာ ဘာဖြစ်ဖြစ် မင်းနဲ့

မယူရင် ပြီးတာပဲမဟုတ်လား၊ မင်းကို အစကတည်းက ငါ တြောခဲ့တယ်လေ ... ၊ မင်းကို ငါ လက်မထပ်ဘူးလို့

"ခင်ဗျား ပြောစမ်းပါ၊ ကျုပ် အခုကြားလာတာတွေဟာ အမှန်ပဲလားဆိုတာ ခင်ဗျားပါးစပ်က သေသေချာချာ ပြော ပြစမ်းပါ"

"အေး ့ အမှန်ပဲ၊ ငါ ပျင်းလို့ တွဲခဲ့တာ၊ ငါ အထီးကျန် လို့ တွဲခဲ့တာ ့ ့"

"အထီးကျန်တိုင်း တွဲစရာလား . . ၊ အထီးကျန်တိုင်း အဲ့ဒီလို လျှောက်လုပ်စရာလား . . "

"ခုန်း…" "ဂွမ်း…"

နေစစ်က အနားက ကြွေပန်းအိုးကြီးကို မြှောက်ကိုင် ပေါက်ခွဲလိုက်တာမို့ ဧည့်ခန်းထဲမှာ အဖြူရောင် ကြွေကွဲစတွေ ဖွေးခနဲ လွင့်စင်ပြန့်ကျဲသွားသည်။

"မင်း ့ ငါ့အိမ်မှာ လာမသောင်းကျန်းနဲ့၊ အခုထွက်သွား၊ ငါ ရဲမခေါ်ခင် မင်း ထွက်သွား ့ ့ "

"ပြော ...၊ ခင်ဗျား မညာဘဲ ပြော၊ ဟိုလူကြီးနဲ့ တွဲခဲ့တာ ရော အမှန်ပဲလား ... ပြော"

"အေး ့ တွဲခဲ့တယ်၊ ဒါပေမယ့် ငါမသိလို့ တွဲခဲ့တယ်၊ သိတဲ့အချိန်မှာ ငါ ရှေ့ဆက်မတိုးခဲ့ဘူး၊ ငါ သူ့ကို ချစ်္တလို လည်းမချစ်ခဲ့ဘူး၊ လွမ်းလည်း မလွမ်းခဲ့ဘူး၊ အရမ်းလွှည်း မုန်းခဲ့တယ်၊ ဒါပေမယ့် လူတွေက ငါ့ကို လက်ွဲခဲ့ပြီးဝိုင်း

ထိုးခဲ့တယ်၊ အခု အဲ့ဒီ လက်ညှိုးတွေအပြွင့်^{တို့}မင်းဆီက

ပုညျခင်စ႒အချစ်တိုက်ပျ

၂၇၂ 🔳 ပညာခင်

လက်ညှိုးတစ်ချောင်းရယ်၊ မင်းမိဘတွေဆီက လက်ညှိုး နှစ်ချောင်းရယ်၊ ပန်မဒိုဆီက လက်ညှိုးတစ်ချောင်းရယ် လက်ညှိုးလေးချောင်း ထပ်တိုးလာပြီလေ ...၊ မင်း ငါ့ကို နားလည်တယ် နားလည်တယ်ဆိုပြီး သိပ်အသကောင်း ဟစ်မနေနဲ့၊ လောကမှာ မမမိုးမခကို အပြည့်အဝ နားလည် တဲ့သူ တစ်ယောက်မှ မရှိဘူး၊ နားမလည်လည်း ငါက ဂရမစိုက်ဘူး" "ခင်ဗျား အဲ့ဒီလိုမပြောနဲ့ ၊ ခင်ဗျား အဲ့ဒီလိုမပြောနဲ့ ..."

"ရွမ်း ...

"ချမ်း . . .

နေစစ်က အော်ဟစ်ရင်း စားပွဲပေါ်က ရေဖန်ခွက် ကိုယူကာ နံရဆီ ပစ်ပေါက်ခွဲလိုက်ပါသည်။

"မင်း ထွက်သွား၊ ထွက်သွားလို့ ငါပြောနေတယ်နော် ... မမမိုးမခက ဧည့်ခန်းထောင့်စားပွဲဆီက ဖုန်းကို

သွားယူပြီး နံပါတ်တစ်ခု ရှာနှိပ်လိုက်သည်။

"ခင်ဗျား ဘာလုပ်မလို့မလဲ ... " မမမိုးမခက နေစစ် မေးတာ မပြောဘဲ ဖုန်းဝင်သွား

တာကို စောင့်နေလိုက်ပြီးမှ ... "ပန်မဒီ ့ တို့ မမမိုးမခပါ၊ တို့အိမ်မှာ နေစစ် လာသောင်

ကျန်းနေလို့ မင်း အခု လာခေါ်ပါ"

"ခင်ဗျား ့ ့ "

ပုညခင်စေဒနာပေးတိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ဇူးခဲ့သည် 🛚 💻 ეჹე

နေ့စစ်က မမ လက်ထဲက ဖုန်းကို ဆွဲလုပြီး ဆိုဖာ ပေါ် ပစ်တင်လိုက်ပါသည်။

"ခင်ဗျား မဆိုင်တဲ့သူကို ဆွဲမထည့်နဲ့"

"ဘာလို့မဆိုင်ရမှာလဲ၊ ပန်မဒီက မင်းနဲ့ အသက်ဆိုင်ဆုံး သူ၊ မင်း လက်ထပ်ရမယ့်သူ၊ မင်း သူ့ကိုပဲ လက်ထပ်ပါ"

"ခင်ဗျား ရူးနေလား၊ ပန်က ကျုပ် သူငယ်ချင်း" "မင်း သူ့ကို ချစ်နိုင်တာပဲ မဟုတ်လား"

"ချစ်နိုင်တယ်၊ ပန့်ကို ကျုပ် သိပ်ချစ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ပန့်အပေါ် ချစ်တဲ့ ကျုပ်အချစ်က ဖြူစင်တဲ့ သူငယ်ချင်း အချစ်၊ ခင်ဗျားကို ချစ်တဲ့အချစ်လို မပြင်းရှဘူး၊ မရူးသွပ် စေဘူး၊ ပိုင်ဆိုင်ချင်တဲ့ လောဘတွေ မရှိဘူး၊ ဝေးရမယ် ဆိုရင်လည်း သေလောက်အောင် မလွမ်းဘူး ... "

ပြု<u>သ**ခိင်စ**ာအာဝ်တိုက်</u>

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည်

.193

"စစ်…"

လှေကားဘက်သို့ နောက်ခိုင်း၍ ရပ်နေသော စစ်ကို လှမ်းခေါ် ရင်း ပန်က စစ်ဆီသို့ ခပ်သွက်သွက် လျှောက်လာသည်။ ပန့်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်သော စစ်ရဲ့ မျက်နှာက

သနားစရာကောင်းလောက်အောင် ချောက်ချားတုန်လှုပ်နေသည်။ စစ်မျက်လုံးတွေက နီရဲနေပြီး ပါးပြင်ပေါ်မှာတော့ မျက်ရည်စ

တချို့ ... ။

မမမိုးမခကတော့ ဧည့်ခန်းထောင့်က ဆိုဖာပေါ်မှာ ခံစားချက်မရှိသလို အေးစက်နေသော ကြောင်စီစီမျက်ဝန်းများဖြင့်

ဦးတည်ချက်မရှိ ငေးမော ငြိမ်သက်နေသည်။

သူတို့ကြားမှာတော့ ကြွေအကွဲအစတွေ ဖွေးဖွေးလှုပ် နေသည်။

ယန့်ကိုတွေ့တော့ စစ်က သွေးရူးသွေးတန်း ပုံစံမျိုး

ဖြစ်လာကာ တစ်ချက်ရှိက်လိုက်ရင်း ... "ပန် ... ဒီမိန်းမကြီးကလေ ငါ့ကို နင်နဲ့ လက်ထပ်ခိုင်းနေ

တယ်၊ သူပြောတာမှန်တယ်၊ ငါနဲ့ လက်ထပ်ဖို့ ထိုက်တန် တဲ့သူက နင်ပဲ၊ နင်နဲ့ငါ လက်ထပ်လိုက်ရင် ငါတို့ဘဝရော ငါတို့မိဘတွေဘဝရော အရမ်း ပျော်စရာကောင်းသွားမှာျွှ^{င့်}

ငါတို့ဘဝ သာယာမှာ၊ ငါတို့ လက်ထပ်ကြ ... "ဥပါဝီ "နင် ရူးနေလား စွစ်၊ လာ ... ပြန်ရအောင်" ကျင်း ပု ည ခ င် စ ၁ အု ဝ တို က် ကျပ်

အခန်း(၄၀)

ဝေးရမယ်ဆိုလည်း သေလောက်အောင် မလွမ်းဘူး

တဲ့လား စစ်ရယ် ... ။

တစ်ဖက်က မမမိုးမခရဲ့ ဖုန်းက မကျသေးတာမို့ သူတို့ပြောစကားတွေကို ဖုန်းထဲကနေ တစ်ဆင့်ကြားနေခဲ့ရသည်။

ထိုအသဲတွေကို နားထောင်ရင်း ပန့်ပါးပြင်ပေါ်သို့

မျက်ရည်စတွေ စီးကျလာခဲ့ပါသည်။

ပန်က မျက်ရည်စတွေကို ခပ်မြန်မြန် သုတ်ပစ်လိုက် ပြီး ကားသော့ဆွဲကာ အိမ်ပေါ် ထပ်မှ ပြေးဆင်းလာခဲ့ပါသည်။

ကားစတီယာရင်ကို ကိုင်ထားသော ပန့်လက်တွေက

အေးစက်တုန်ရင်နေခဲ့သည်။ မမမိုးမခ အိမ်ပေါ်သို့ လှမ်းတက်လာသော ပန့်

ခြေထောက်တွေကလည်း ထိုနည်းတူပင်။

ပြုညခင်စေဒနာစ်တိုက်

၂၇၆ 💼 ပုညာင်

ပန်က နေစစ်ကို သွားဆွဲခေါ်လိုက်သည်။ နေစစ်က ပန်ဆွဲခေါ် ရာသို့ ပါလာရင်းက မမ မိုးမခကို လက်ညှိုးထိုးကာ ... "ခင်ဗျားကိုလည်း ကျုပ်က လက်မထပ်ချင်ပါဘူး၊ ခင်ဗျား လို မိန်းမမျိုးကိုလည်း ကျုပ် မချစ်နိုင်ဘူး၊ ကျုပ် ပန့်ကိုပဲ လက်ထပ်မယ်၊ ခင်ဗျား စောင့်ကြည့်နေလိုက် ... " ဒေါသဖြင့် စိတ်လိုက်မာန်ပါ ပြောနေသော စစ်အသံ က ငိုသံဖြင့် ကွဲအက်လျက်ရှိလေသည်။

"ပန် ငါတောင်းပန်ပါတယ်ဟာ၊ ငါ့ကို လက်ထပ်ပါနော်၊ ငါတို့ လက်ထဝ်ကြရအောင်နော်၊ ငါ အဲ့ဒီမိန်းမကို မေ့ အောင် နင် ကူညီပေးပါနော်၊ ငါ နင့်ကို ချစ်သူလိုချစ်နိုင်

အောင် ကြိုးစားမယ်ကွာ ... " ပန်သည် သွေးရူးသွေးတန်း ကယောင်ချောက်ချား ပြောနေသော စစ်ကို စိုက်ကြည့်ရင်း ရင်ဘတ်တစ်ခုလုံး ကွဲအက်

ကြေမွလာသည်ဟုပင် ထင်လိုက်မိသည်။ "ပြောလေ ့ ့ ပန်၊ နင် ငါ့ကို လက်ထပ်မယ် မဟုတ်လား၊ ငါ ပျော်အောင် နင် ကူညီမယ်မဟုတ်လား၊ နင်က ငါ့ကို လိ

အမြဲ စိတ်ချမ်းသာစေခဲ့တဲ့ သူပါ၊ အဲ့ဒီမိန်းမကသာ ငျွဲ့ဆို စိတ်ဆင်းရဲစေတာ ... "

<u>မြနား ၈၉၈၁အခုစ်တို့ က် မြောကြား</u>

ညခြင်စေဒအာပ်တိုက်

၂၇ဂ 🔳 ပညခင်

အ္ခဆက်မပြတ်ပြောနေသော စစ်ရဲ့ စကားတွေကို နားထောင်နိုင်စွမ်း မရှိတော့ပါ ... ။ ပန့်မျက်ဝန်းတွေက တဖြည်း ဖြည်း နီရဲလာကာ လူက ကြေကွဲဒေါသဖြင့် ဆတ်ဆတ်တုန်လာ သည်။

"ငါက အရုပ်လား စစ် ... ၊ နင် ရွေ့တဲ့အတိုင်း လိုက် ရွေ့ပြီး နင်ထားတဲ့နေရာမှာ နေရအောင် ငါကအရုပ်လား၊ အသက်မရှိတဲ့ အရုပ်လား၊ နှလုံးသားမရှိတဲ့လူလား၊ ခံစား ချက်မရှိတဲ့ လူလား၊ ဦးနှောက်မရှိတဲ့ လူလား၊ မမမိုးမခ ကို ရင်ဘတ်ထဲ ထည့်သိမ်းထားတဲ့ နှင့်ရင်ခွင်ထဲကို ငါက အရူးမို့လို့ ဝင်ရမှာလား ... " "ငါ သူ့ကိုထုတ်ပစ်မှာ၊ ငါ့ရင်ဘတ်ထဲက မရရအောင်

ဆွဲထုတ်ပစ်မှာ၊ အဲ့ဒါဆို နင်လက်ခံမယ် မဟုတ်လား" "နှင့် ရူးသွားပြီ စစ် ့ှု ၊ နှင့် ခံစားရလွန်းလို့ ကယောင် ချောက်ချား ဖြစ်နေပြီ၊ သွေးရူးသွေးတန်း ဖြစ်နေပြီ၊ ဖြော သင့်တဲ့ စကား၊ မုပြောသင့်တဲ့ စကား မခွဲခြားနိုင်တော့ အောင် နင် ရူးနေပြီ၊ ငါ့မေတ္တာကို နင် စော်ကားနေပြီ ငါ့ခံစားချက်ကို နင် မထိမဲ့မြင်လုပ်နေပြီ၊ မမမိုးမခကလွဲရင် နှင့်စိတ်ထဲမှာ ဘာမှမရှိတော့ဘဲ ဗလာဟင်းလင်း ဖြစ်နေပြီ "ပန် ... ငါ ... ငါ တောင်းပန်ပါတယ်ဟာ၊ ငါ မှားသွာ ပါတယ်ဟာ၊ ငါ့ကို မစွန့်ပစ်ပါနဲ့ဟာ ... "

ပုည ခင်စၥအပြော်ကိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🖀

JQC

နေစစ်သည် ပန့်နံဘေး ကားထဲမှာ ထိုင်နေရာက ပန့်ပခုံးနှစ်ဖက်ကို ဆွဲလှည့်၍ ပန့်ပခုံးပေါ် မျက်နှာအပ်ကာ ငိုချ လိုက်သည်။ ပန်ကလည်း ရောနှော ငိုကြွေးမိလေသည်။ တခြား မိန်းမတစ်ယောက်အတွက် ခံစားရလို့ ကျ လာတဲ့ မျက်ရည်တွေက ပန့်ပခုံးပေါ် မညှာမတာ ကျကြွေလာ သည်။ တခြား မိန်းမအတွက် ခံစားရလွန်းလို့ တုန်ရီနေတဲ့ လက်တစ်စုံက ပန့်ကို ဖက်တွယ်လာသည်။ ဒါလည်း ပန်မဒီရဲ့ လှပသော အရှုံးတစ်ခု ဖြစ်ပါ

သည်။

ပုညခင်စ႒အာ့ပ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🔳

က၁

မို့ ညဘက်တွေမှာ တော်တော်နဲ့ အိပ်မပျော်နိုင်ဘဲ မနက်ကျတော့ လည်း အစောကြီး နိုးနေခဲ့သည်။ မနက် လေးနာရီပဲရှိသေးတာမို့ ပြန်အိပ်ဖို့ ကြိုးစား သော်လည်း အိပ်မပျော်နိုင်တာမို့ သူ အိပ်ရာမှထကာ ကားမောင်း ထွက်လာခဲ့သည်။ တမင် ရည်ရွယ်စရာမလိုဘဲ သူ့ကားက မမအိမ် ရှိရာသို့ ဦးတည်သွားနေခဲ့သည်။ မမအိမ်ရှေ့ရောက်တော့ မိုးမလင်းသေး။ ပတ်ဝန်း ကျင်တစ်ခုလုံး မှောင်လို့ပင် နေသေးသည်။

တာလေးမှာ မမနှင့်အတူ သူ ရပ်ခဲ့ဖူးပါသည်။ မမမိုးမှခရယ် 🗼 ။

ကျုပ် ချစ်ပါတယ် ...။

ကျုပ် ခင်ဗျားကို ချစ်ပါတယ် ...။

ကျုပ် ခင်ဗျားကို ချစ်ပါတယ်။

သူက မမအိမ်ကို လှမ်းမြင်နိုင်သည့် လမ်းတစ်ဖက ခြမ်းမှာ ကားရပ်ပြီး မီးပွင့်ကလေးတွေ လင်းနေသည့် မမအိမ် အပေါ် ထပ် ဝရန်တာလေးကို လှမ်းမျှော်ကြည့်မိသည်။ အဲ့ဒီ ဝရန် ခင်ဗျားမှာ နာမည်ပျက်တွေ အထပ်ထပ်ရှိလည်း ခင်ဗျားဘဝ ဘယ်လောက် စုတ်ပြတ်သတ်ခဲ့လည်း ခင်ဗျား ဘဝမှာ ခင်ဗျား ထင်သလိုကြီးနေ့လည်း ပြည်ခြင်စ႒အပြေတိုက်

အခန်း(၄၂)

မမကို အရမ်းချစ်ခဲ့သလောက် အရမ်းမုန်း^{နှ}င်အောင် သူကြိုးစားခဲ့သည်။ သို့သော် ့ှ မလွယ်ကူချေ။ မုန်းနိုင်အောင် ကြိုးစားလေ မုန်းမရလေ 🚃 ။ မေ့နိုင်အောင် ကြိုးစားလေ တိုးပြီး သတိရလေ ့္. ။ ခွင့်မလွှတ်ချင်လေ ခွင့်လွှတ်မိလေ ... ။ မမရဲ့ မထီမဲ့မြင်အပြောတွေ၊ ထင်ရာစိုင်းတဲ့ အပြု အမူတွေ၊ နာကျင်သော မျက်ဝန်းတွေ . . ့ ဒါတွေကပဲ သူ့ စိတ်ကို လာလာကြီးစိုးနေခဲ့သဖြင့် ညဆိုလည်း မျက်စိကြောင်ကာ အိပ်ရ နိုင်ပေ ... ။

မမနဲ့လမ်းခွဲရလည်း မမရဲ့ချစ်တယ်ဆိုသော စက္ခ ကို သူ ကြားချင်ခဲ့သည်။ ဖုံးကွယ်ထားသော မမစိတ်ကို မမကို တိုင် ဖွင့်လှစ်ပြသစေချင်သည်။ မမက သူ့အာရုံတွေကို အချိန်တိုင်း ကြီးစိုးနေတာ

ပုသခင်စေဒအာဝေတိုက်

ეიյ ■

တဆိတ်လောက် ခင်ဗျားရဲ့ ဘဝကို အရွဲ့တိုက်ချင် စိတ်ကြီးကို လျော့ပြီး ကျုပ်ကို နူးနူးညံ့ညံ့လေး ဆက်ဆံပေးဖို့ ကျုပ် မျှော်လင့်ပါတယ်။

ကျုပ်ကို ချစ်ကြောင်း ခင်ဗျားပါးစပ်က ဖွင့်ဟစေ ချင်ပါတယ်။

ကျုပ်နဲ့ အတူနေချင်ကြောင်း ရိုးရိုးသားသား ဝန်ခံ စေချင်ပါတယ်။

ကျုပ်နဲ့ မခွဲချင်ဘူးလို့ ခင်ဗျား ပါးစပ်က တစ်ခွန်းဟ လိုက်တာနဲ့ ကျုပ် မိဘတွေဆီမှာ ခင်ဗျားနဲ့ပေါင်းရဖို့ ကျုပ် အသေအကျေ တိုက်ပွဲဝင်ပါ့မယ် 👝 ။

ဒီလိုဘဝမျိုး ရှိခဲ့လို့ ဒီလို စိတ်ဓာတ်နဲ့ ဒီလိုအဖြစ် အပျက်တွေ ရှိခဲ့တာပါလို့ ကျုပ် မိဘတွေကို ရှင်းပြရင်း ခင်ဗျားကို နားလည်ပေးပါ့မယ်။ ခင်ဗျားဘဝကို သာယာအောင် တည်ဆောက် ပေးပါ့မယ် ္ ု ။

ကရုဏာဒေါသတွေ၊ မချင့်မရဲစိတ်တွေနဲ့ ခင်ဗျားဆီ မှာလာပြီး ဝုန်းဒိုင်းကျဲ သောင်းကျန်းခဲ့တာဟာ ခင်ဗျားကို ရူး လောက်အောင် ချစ်မိလို့ဆိုတာ ခင်ဗျား နားလည်စေချင်တယ်။

ဒေါသနဲ့ တမင်အရွဲ့တိုက်ပြောနေပေမယ့် ခင်ဗျား မျက်လုံးလေးတွေထဲက နောင်တနဲ့ သိမ်ငယ်မှုကို ကျုပ် ဘယ် လောက် သနားရတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား စိတ်မဆိုးဘူးဆိုရင် ပြောပြ ချင်ပါတယ်။

ပုည ခင်စာ အာစ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ စူးခဲ့သည် 🛚 📺

Jno

နေစစ်က ကားထဲမှာ ထိုင်ကာ လှမ်းမျှော်ငေးကြည့် ငြိမ်သက်နေရင်း အရှေ့ကောင်းကင်မှာ ရောင်နီဖြာလာတာကို မြင်ရသည်။

မကြာခင် မိုးလင်းတော့မည်။ ထိုအချိန်မှာပဲ မမတို့ ခြံတံခါးပွင့်သွားတာကို မြင်

လိုက်ရသည်။

သူ အံ့ဩစွာ လှမ်းကြည့်နေချိန်မှာ ခြံဝန်းထဲက မမရဲ့ ကားက အရှိန်ပြင်းပြင်းဖြင့် ဝေါခနဲ မောင်းထွက်သွားသည်။ သူ ရုတ်တရက်မို့ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘဲ ကြောင်နေ ပြီးမှ ကားစက်ရှိုးကာ မမကားနောက်မှ မောင်းလိုက်လာခဲ့သည်။

မမ ကားက လန့်စရာကောင်းလောက်အောင် အရှိန် ပြင်းလှသည်။

မနက်အစောကြီးမို့ လမ်းတွေပေါ်မှာ ကားရှင်းနေ သဖြင့် မမက လုံးဝ အရှိန်မလျော့ဘဲ မောင်းနေသည်။

မမ ကားအရှိန်ကို သူ တဖြည်းဖြည်း လန့်ဖျပ်လာ

ခဲ့သည်။

သူ မမကားကို မီအောင် လိုက်မောင်းသော်လည်း လန်ဘော်ဂီနီရဲ့ အရှိန်ကို ယှဉ်လို့မရဘဲ လမ်းကွေ့တစ်ခုမှာ ပြ<u>ု</u>ထွ်

ကျန်ခဲ့သည်။

မမကားကို မမြင်ရတော့တာမို့ သူက ဖွန်ခဲ်ပိာန်းဖရီး

ပြည်ခြင်စ႒အာဝီတီက် 🚫

၂၈၄ 📰 ပုညာင်

ကို နားမှာတပ်ပြီး မမကို ဖုန်းခေါ်လိုက်သည်။ ဘုရားသိကြား မလို့ မမက ဖုန်းကိုင်လေသည်။

"မမ ့့ အခု ဘယ်သွားနေတာလဲ"

"မောင် ့ ဘယ်လိုသိသလဲ"

"မမ ကားနောက်မှာ ကျွန်တော် လိုက်လာတယ်၊ မကေား

က အရှိန်ပြင်းလွန်းတယ်၊ အရှိန်လျော့ပါ မမ ...

"တို့ နေပြည်တော် သွားနေတာ ... '

"ဟာ ့ ဒီအရှိန်နဲ့ နေပြည်တော်ထိ မမတစ်ယောက်တည်း မောင်းလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ ပြန်လှည့်ခဲ့ပါ မမ၊ ကျွန်တော်တို့

အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောရအောင်ပါ ... "

"တို့ ဒီလို မောင်းလိုက်ရမှ စိတ်သက်သာရာ ရမှာမို့လို့ပါ" "မမ အဲ့လိုကြီး မိုက်ရူးရဲ မဆန်စမ်းပါနဲ့၊ ပြန်လှည့်ခဲ့ပါ

မမရယ် ... "

မမက ဘာမှပြန်မပြောဘဲ ဖုန်းချသွားခဲ့သည်။ နေစစ်က ကားလီဗာကို ဖိနင်းက နေပြည်တော်

အထွက်လမ်းသို့ ဦးတည်၍ မောင်းလာခဲ့သည်။ မြို့အထွက် တိုးလ် ဂိတ်ကို ရောက်လာပေမယ့် မမကားကို အရိပ်အယောင် မမြင်**ရ** တော့ပါ။

နေစစ်က တိုးလ်ဂိတ်မှာ လက်မှတ်ဖြတ်ရင်း လှမ်း

မေးလိုက်သည်။

ပုညခင်စေဒအပေါ်တိုက်

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🏻 🖀 👚

၂ቦ၅

"မိန်းကလေး မောင်းတဲ့ အပြာရောင် ပြိုင်ကားတစ်စီး ဖြတ်သွားတာ သတိထားမိလိုက်လား ခင်ဗျ ... "

"ဪ ့, ခုလေးပဲ ဖြတ်သွားတယ်၊ အရှိန်ပြင်းပြင်း မောင်း သွားတာဆိုတော့ တော်တော်ဝေးဝေး ရောက်လောက်ပြီ"

သူ ပိုစိတ်ပူလာကာ လီဗာဖိနင်းပြီး တိုးလ်ဂိတ်မှ

မောင်းထွက်လာခဲ့သည်။

ကားမောင်းရင်း မမကားကို လှမ်းမမြင်ရလေ စိတ် ပူလေ ့ု ။ ဖုန်းထပ်ခေါ်ကြည့်သော်လည်း မမက မကိုင်တော့ချေ။

*** * ***

ψ zo e e o sp o of of my jumes eclassic of

တကယ်ချစ်လို့ ရူးခဲ့သည် 🛚 📺

ှဓာတ်ပုံရိုက်ခဲ့သော နေရာ ... ။ စကားတွေ ပြောခဲ့သော နေရာ ္ ့ ။ ရယ်မောခဲ့သော နေရာ္...။ သူ့မြင်ကွင်းရှေ့မှာတော့ ကားတွေ လူတွေ ရှုပ်ယှက်

ဓတ်နေဆဲ ... ။

ထိုမြင်ကွင်းက သူ့ကို ချောက်ချားလာစေသည်။ ဟင့်အင်း ့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူးကွာ။ မမက ဒီလောက်

ကားမောင်းကျွမ်းကျင်တာ ... ။ ခုလောက်ဆို မမက ၁၁၅ မိုင်

ဟိုမှာ တစ်ခုခုစားရင်း နားနေလောက်ပါပြီ။

သူ ရှေ့ဆက်မောင်းသွားရင် ၁၁၅ မိုင်မှာ မမကို မီနိုင်မှာ ... ။

မမနဲ့ စကားတွေ ပြောရဦးမှာ ့ု ။

မမကို ချော့မော့ဖျောင်းဖျရဦးမှာ 🚃 ။

မမက ခေါင်းမာရင်လည်း ရန်တွေဖြစ်ရဦးမှာ 🔒 ။ ပြီးရင် ... နေပြည်တော်က မောင့်ပလဲစန့် ဟိုတယ်

ကို အတူသွားပြီး တာဝါပေါ်က ညဦးအချိန်လေးကို ပိုင်ဆိုင်ရဦး

မှာ ့ ။ မမရဲ့ တယောသံလေးကို နားထောင်ရင်း ခါးသက်သက်ွလ္ အချစ်တွေ ပြန်ချိုမြန်လာမယ့် အချိန်လေးကို အတူဖြတ်သန့်ချဉ်း

ပြုညခင်စေဒအာ့စ်တိုက်

കാറി . . ⊪

တောင် ရောက်လောက်ပါပြီ။

ဟိုးဝေးဝေး လမ်းမပေါ်မှာ ကားတွေ လူတွေ ရှုပ် ယှက်ခတ် အုံခဲနေတာကို တွေ့ရသည်။ နေစစ်က ကားကို အရှိန်လျော့လိုက်ပြီး ထိုလူအုပ်

အခန်း (၄၃)

နှင့် မလှမ်းမကမ်းမှာ ရပ်လိုက်သည်။ ဘာလဲ။ ဘာဖြစ်တာလဲ။ အက်ဆီးဒင့် ဖြစ်တာ

လား။ ဘာကားလဲ။ တွေးရင်း သူ့ရင်က တဒိတ်ဒိတ် ခုန်လာသည်။

မျက်စိတွေ ပြာဝေချင်လာသည်။ ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်တော့ သူ့ဒူးတွေက ဆတ်ခနဲ

ညွှတ်ကွေးတုန်ရင်သွားတာမို့ သတိဖြင့် ပြန်မတ်လိုက်ရသည်။ ဒီနေရာဟာ သူနဲ့ မမ နေပြည်တော် သွားခဲ့စဉ်က ခဏတစ်ဖြုတ် ရပ်နား ထမင်းစားခဲ့သော နေရာ ... ။

ပုညခင်စာအချစ်တိုက်

၂၈၈ 💻 ပုညသင်

နေစစ်ရဲ့ စိတ်က အကောင်းတွေချည်း ရှာတွေးနေ သော်လည်း လူကတော့ ကားဘေးမှာ သတိမဲ့စွာ ရပ်တန့်နေသည်။ သူ့ခြေထောက်ရှေ့မှာ မှန်ကွဲစတွေ ပြန့်ကျဲနေသည်။ လူအုပ်စုရှိရာနေရာသို့ သွားဖို့ ခြေတစ်လှမ်း လှမ်း ချိန်မှာ သူ ခြေထောက်က တစ်စုံတစ်ခုကို နှင်းမိသွားသည်။ သူ နင်းခဲ့မိတာက တယောထိုးသည့် ဘိုးတံ အကျိုး လေး ဖြစ်လေသည်။

လူအုပ်ထဲသို့ သူ တစ်ရှိန်ထိုး ပြေးဝင်လာခဲ့သည်။ **'**မမ ့့့

လက်ဘေးသို့ လွင့်စင် တိမ်းမှောက်ထားသော လန်ဘော်ဂီနီကား အပျက်အစီးများကြားမှ မမကို ခက်ခက်ခဲခဲ ဆွဲထုတ်နေသော မြင်ကွင်းကြောင့် သူက သွေးရူးသွေးတန်းခေါ် ရင်း မမကို ပြေးပွေ့လိုက်မိသည်။

မမ ကိုယ်ခန္ဓာပေါ်က သွေးတွေက သူ့ခန္ဓာကိုယ် ကို ပေစွန်းသွားသည်။

မမက သတိမလစ်သေး ့ ့ ။

နေစစ်ကို မြင်လိုက်ချိန်မှာ မမ မျက်လုံးလော့နှတွေ ရန်းရီတောက်ပလာခဲ့သေးသည်။ ပု ညီ ခ င် စ ၁ ဆု ဝ တို က် ၂၇)(() ခဏတစ်ဖြုတ် ရွှန်းရီတောက်ပလာခဲ့သေးသည်။

၂၉၀ 📹 ပညာဝင်

သည်။

"ఆంద్ ... "

မမရဲ့ ခေါ်သံက သူ့မျက်ရည်တွေကို ခြွေချခဲ့သည်။ မမက လက်ကလေးနှစ်ဖက်ကို အားယူမြှောက်လာ ကာ နေစစ်ရဲ့ လည်ပင်းကို ဖက်၍ နေစစ် ခေါင်းကို နှိမ့်ချလိုက်

ပြီးတော့ ...

နေစစ်နားသို့ ကပ်ကာ တီးတိုးပြောလိုက်ပါသည်။ "မောင်နဲ့တွေ့ရမယ်ဆိုတာသာ ကြိုသိခဲ့ရင် မမ ့္ ထင်

သလို မနေခဲ့ပါဘူး ... "

*** * ***

အခန်း (၄၅) မ

ဘုရားရှိခိုးကျောင်းရဲ့ ရှေ့ဘက် မျက်နှာစာ မှန်ချပ် များဆီမှ ဖြာကျနေသော နေရောင်ခြည်သည် သင်းအုပ်ဆရာများ ရှေ့မှ မမရဲ့ အသက်မဲ့သော မျက်နှာကလေးပေါ်သို့ ဖြန့်ကျက် ထားခဲ့သည်။

ဘုရားကျောင်းလေးထဲတွင် သင်းအုပ်ဆရာများ၏ တရားပြသံမှအပ တိတ်ဆိတ်နေခဲ့သည်။ မမ၏ အသက်မဲ့ ခန္ဓာဘေးတွင် ရပ်တန့်နေသော

မိဘမဲ့ ကလေးများဆီမှ ငိုရိုက်သံသဲ့သဲ့ကလေးကို ကြားရသည်။ -နေစစ်သည် မမရဲ့မျက်နှာကလေးကို မျက်စိအောက်

မှ အပျောက်မခဲသော ကြည်ခြင်းမျိုးဖြင့် စိုက်ကြည့်နေခဲ့သည်။ ပ ပန်မဒီသည် နေစစ်၏ နောက်ဘက်တွင် ရပ်တွန် လျက် ကြေကွဲသူ၏ ကျောပြင်ကို ငေးကြည့်ရင်း အပူတွေ့ပြင်မ်း

အေးပါစေဟု ဆုတောင်းနေခဲ့သည်။

ပုည္ခင်စၥဆုပ်တိုက်ည

ပုညခင်စ႒အခုပ်တိုက်

၂၉၂ 🔳 ပညာင်

ကိုယ်ချစ်ရသူရဲ့ အကျိုးကို လိုလားခြင်းဟာ ချစ် တတ်သူများ၏ မပြောင်းလဲသော ထာဝရဆန္ဒ ဖြစ်သည်။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် ကြမ်းတမ်းသော ကမ္ဘာကြီးထဲ က အနူးညံ့ဆုံး အမွန်မြတ်ဆုံး လက်ဆောင်ပင် ဖြစ်သည်။ သူ့အကျိုးကို မဖျက်ဆီးတတ်သော ချစ်ခြင်းမေတ္တာ သည် အကျင့်တရားပြည့်စုံရာလည်း ဖြစ်လေသည်။

> ပညာင် 4 : 44 Pm 6.3.2013

ညေခင်စေဒအုပ်တိုက်

un burneseclassic.com